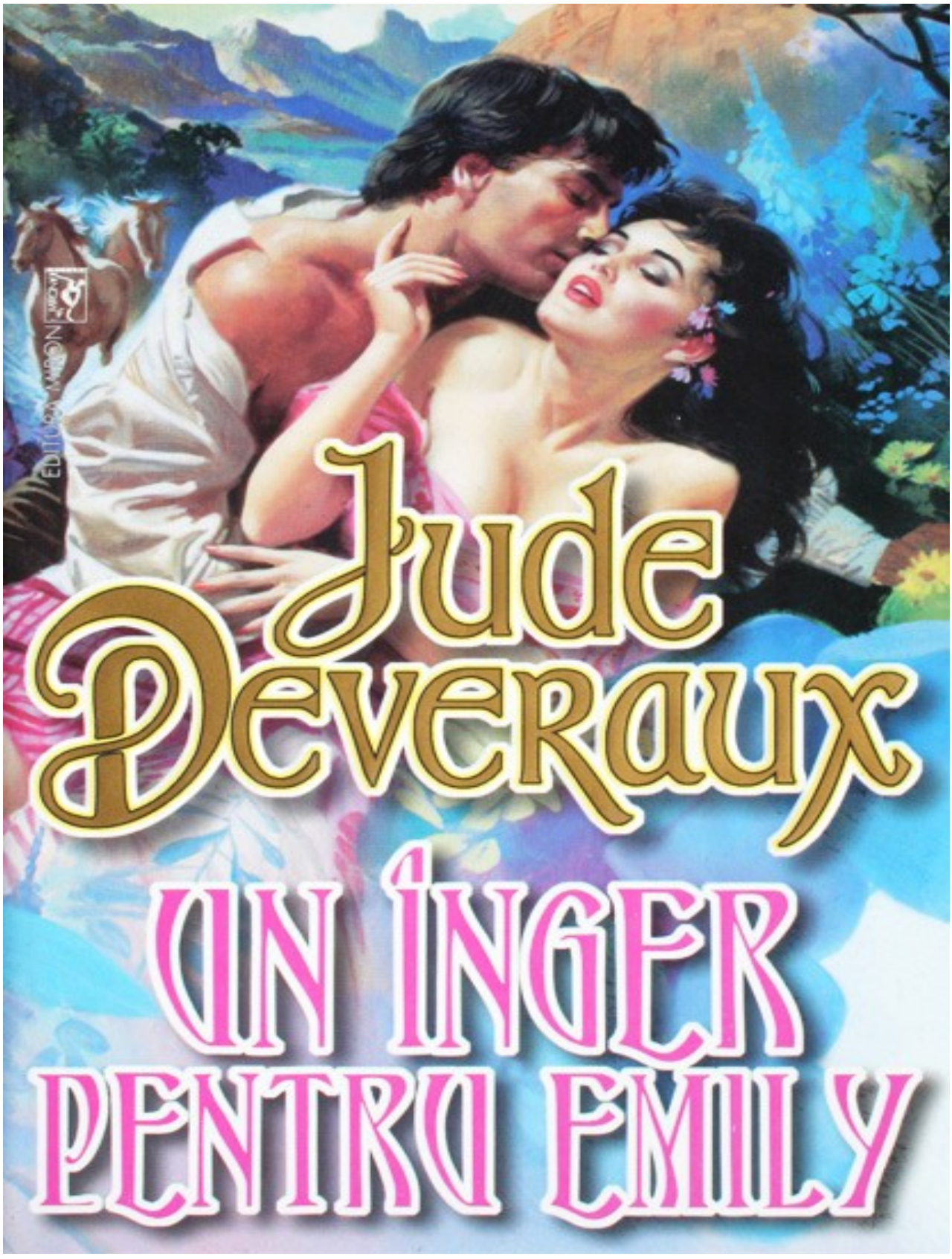
Jude Deveraux
UN ÎNGER PENTRU EMILY

JUDE DEVERAUX
UN INGER PENTRU EMILY

Capitolul 1

Munţii Carolinei de Nord, 1988

Am să-l omor! mormăi Emily Jane Todd. Apoi ridicând vocea, zise mai tare: il omor! il ucid. Il sfâşii în bucăţi!

Lovi cu pumnul în volanul maşinii, dar, pe măsură ce furia o umplea de energie, simţea cum aceasta o părăseşte amintindu-şi de umilinţă din acea seara. Iar jena ii reînnoi furia.

Oare mi-au dat premiul pentru ca urmează sa ma căsătoresc cu Donald? se întreba cu glas tare în timp ce făcea o cotitura brusca pe sosea. Când o roata lovi pietrişul de pe marginea drumului, ea inspira adânc şi isi zise în sinea ei sa încetinească. Dar imediat după aceea apasa mai tare pe accelerator şi lua următoarea curba şi mai repede.

Când trecu şuierând prea aproape de un copac, în întunericul unei nopţi fara luna, simţi cum lacrimile ii tulbura ochii. Noaptea asta însemnase foarte mult pentru ea. Poate ca faptul ca fusese onorata de către Asociaţia Bibliotecii Nationale nu însemna nimic pentru Donald, dar pentru Emily însemna totul.

Poate ca distribuirea de cărţi într-o regiune rurala din, Munţii Apalaşi nu însemna nimic pentru un mare redactor de ştiri ca Donald, dar asta ii lua lur Emily cea mai mare. Parte din timp – precum şi aproape toţi banii – şi fusese conştientă ca s-a găsit cineva sa observe ceea ce făcea ea.

In timp ce lacrimile începeau să-i întunece vederea, Emily şi le ştergea; cu siguranţă că-şi întindea rimelul, dar cine s-o vadă acum? Se întorcea cu maşina spre un mic han romantic care avea în fiecare camera sherry şi prăjiturele de curmale. Avea dulapuri antice s'i cuverturi înflorate, iar camera o costase o avere. Dar avea să-şi petreacă noaptea asta acolo, singura!

Trebuia să-mi dau seama ca totul va merge pe dos inca de când mi-au dat o camera cu doua paturi, spuse cu glas tare, apoi auzi cum maşina loveşte din nou bordura cu pietriş a şoselei. A fost începutul celui mai prost sfirsjt de săptămână din…

Tăcu, pentru ca, în momentul când lua alta curba brusca. – cu copaci de ambele parti, iri mijlocul şoselei stătea un bărbat care isi ferea ochii cu mina, de lumina farurilor ei. Emily se sperie. Întoarse cu toată puterea volanul spre dreapta, încercând sa nu-l lovească.

Ar fi preferat sa se înfăşoare ea în jurul unui copac decât sa lovească o alta fiinţă umana, dar brusc bărbatul păru ca se afla intre ea şi bordura. Invirtivolanulspre stânga, înapoi spre mijlocul şoselei, dar avea viteza prea mare ca maşina sa răspundă., Când lovi bărbatul, simţi o greata ca niciodată în viaţa ei. Nu exista în lume un sunet

asemănător gu acela când o maşină loveşte un trup omenesc.

Emily avu impresia ca au trecut nu secunde, ci ore, pina ce maşina se opri. Isi desfăcu cureaua de siguranţă, sari jos şi începu sa alerge. Singura lumina în întuneric era cea a farurilor şi inima ii batea tare. Nu vedea nimic.

Unde eşti? striga ea sufocata, simţindu-se ihnebunita şi foarte speriata.

Aici, auzi o şoaptă, apoi alerga. ÎN jos în şanţul adânc care marginea drumul. Rochia şi Iunga de satin bej se agata de toate crengile căzute, iar sandalele cu tocuri înalte se înfundau în fruzele moi, uscate" ce acopereau pământul, dar continua sa meargă.

El căzuse – sau fusese aruncat – la câţiva metri în josul dealului, aşa incit lui Emily ii trecu câtva timp pina să-l găsească, apoi fu aproape sa dea peste el. Lăsându-se în genunchi, Irebui să-l pipăie, ca sa ştie unde era fiecare parte a corpului lui, deoarece copacii blocau lumina de deasupra ce venea de la farurile ei. Simţi un brat, apoi pieptul şi în cele din urma ajunse la cap.

Eşti bine? Eşti bine? întrebă ea mereu, treeindu-i mâinile pe fata. Pe fata lui era umezeala, dar ea nu-şi dădea seama daca era sânge sau transpiraţie, sau umezeala pădurii. Când il auzi gemând, simţi doar uşurare. Măcar nu era mort! Doamne, ah, de ce nu-şi cumpărase oare telefonul celular pe care Donald voia sa şi-l ia? Dar ea a fost egoista şi a spus ca daca ar avea un telefon în maşină, Donald ar vorbi cu oricine, numai cu ea nu.

Poţi şi te ridici? întrebă ea impinglndu-i parul de pe frunte. Daca te las aici şi ma duc după ajutor, mi-e teama ca nu mai găsesc locul. Te rog spune-mi ca eşti în regula.

Bărbatul isi răsuci capul în mâinile ei.

Emily! spuse el încet.

La aceasta, Emily se lăsă pe vine şi încercă sa se uite la el. Ochii ei se obişnuiau cumva cu întunericul, totuşi nu-l vedea parca clar fata.

De unde îmi ştii numele? întrebă ea şi prin dap ii trecură tot felul de ştiri îngrozitoare pe care le auzise rostite de Donald la: televizor. Oare bărbatul asta era un ucigaş în serie care se prefăcea rănit ca sa atragă femeile la pieire?

Înainte de a-şi da seama ce face, isi mişcă trupul, gata sa fuga înapoi pe deal, la maşină. Oare lăsase motorul sa meargă? Sau acesta se oprise când frânase atât de brusc? Oare putea sa scape daca bărbatul ar fi încercat sa o înhaţe?

Nu-ţi fac nici un rau, spuse bărbatul încercând sa se ridice.

Emily era sfâşiată intre dorinţă de a-l ajuta şi aceea de a fugi cit putea mai repede. Brusc, el ii apuca încheietura mâinii şi ea nu mai putu lua nici o decizie.

Eşti rănită? întrebă el Cu voce răguşită. Conduceai foarte repede. Puteai sa păţeşti ceva rau.

Emily clipi în întuneric. Mai întâi, i-a ştiut numele. Acum ştia şi ca a condus repede. „Trebuie sa ies deaici”, se gândi ea, apoi'se uita din nou în susul dealului, la maşina ei. Putea vedea o mica raza de lumina printre topaci. Oare farurile vor descărca bateria şi maşina nu va mai porni?

Ţârâindu-se în continuare de încheietura mâinii ei, barbăţul încerca sa se ridice, dar Emily nu-l ajuta. Era ceva foarte straniu cu el, ceva ce o făcea sa vrea sa plece.

Trupul meu se simte îngrozitor, spuse el şi se ridica în fund.

— Da, e într-adevăr îngrozitor sa fii lovit de o maşină, zise ea cu voce ridicata, iar teama ii creştea cu fiecare secunda.

— Ţi-e teama de mine, constata bărbatul, cu un ton de mirare.

Era de parca se aştepta ca ea să-l cunoască.

Eu… nu mi-e teama… începu ea gândindu-se ca trebuie să-l liniştească.

— Ba da, îţi este. Simt asta. Emana din tine, Emily. Cum ai putut…

De unde îmi ştii numele? întrebă ea aproape tipind.

Ţi-am ştiut dintotdeauna numele. Faci parte dintre ai mei.

Asta-i prea de tot!” se gândi ea si, cu o smucitura, se desprinse din strânsoarea lui şi o porni în fuga pe deal, spre maşină.

Dar nu ajunsese prea departe, ca el o şi prinse de talie şi o lua în braţe, ţinând-o strâns.

Ssst, făcu el. Fii liniştită. Nu se poate sa te temi de mine, Emily. Ne cunoaştem de prea multa vreme.

Curios, atingerea lui începu s-o calmeze, dar în acelaşi timp vorbele lui o tulburau.

Cine eşti? întrebă ea, cu gura în umărul lui.

Michael, răspunse el, de parca, ea ar fi trebuit sa ştie.

Nu cunosc nici un Michael.

De ce oare nu se zbătea sa plece? se întrebă ea, chiar în timp ce se sprijinea de el. Oricum, cine fusese lovit de maşină?

Ma cunoşti, spuse el blind, mina lui încurcându-se în parul ei.

Şi-l pieptănase în sus pentru ceremonia premiului din seara aceea, dar acum căzuse şi ii atârna ca p masa în jurul gâtului.

Sunt îngerul tau păzitor şi am fost împreună de o mie de ani.

Un moment, Emily ramase nemişcată în cercul braţelor lui. Apoi, cele spuse de el ii pătrunseră în creier şi ii veni sa. Rida. Avea nevoie de ris după aceasta zi îngrozitoare. Ceea ce ar fi trebuit sa fie o mare onoare pentru ea, se transformase într-o mare umilire şi se încheiase cu faptul ca lovise un bărbat cu maşina.

Un bărbat care acum pretindea ca ar fi îngerul ei păzitor.

Eşti înger? întrebă ea depărtându-se de el. Atunci, unde-ţi sunt aripile?

Nu ştia daca sa rida sau sa fuga îngrozită.

Îngerii nu au de fapt aripi. Asta ati inventat-o voi, muritorii. Uneori aparem cu ele pentru ca voi sa ne puteţi recunoaşte, dar nu le avem niciodată atunci când folosim trupuri muritoare.

Ah, înţeleg, spuse ea zâmbind când se depărta de bărbatul acesta nebun. Uite ce e, vad ca nu eşti rănit si, în plus, bănuiesc ca poţi zbura de aici mai departe. Daca bineînţeles decizi să-ţi pui aripile.

Ea se retrăgea pe deal, spre maşină, lucru ce nu era uşor având în vedere ca purta o rochie lunga şi pantofi cu tocuri înalte.

— Cred ca: a... aceasta muritoare te va părăsi acum.

El o prinse la marginea şoselei, mina lui înconjurându-i talia.

„Destul!” isi zise ea şi se răsuci spre el.

Uite ce e, domnule, orice ai fi, ţine-ţi mâinile departe de mine.

Cu asta, se duse la locul şoferului şi intra in. Maşina. De îndată ce se aşează, il văzu stând în picioare în lumina farurilor. Pentru cineva care tocmai fusese lovit de o maşină se putea mişca destul de repede.

O secunda, cit închise portiera maşinii, se uita la el. Era înalt, cu umeri lati şi cu o claie de par negru, ondulat. Dar avea şi gene atât de dese şi de grele, incit ea se mira cum de vede pe sub ele. Avea haine de culoare închisă ce păreau patate; dar nu avea de gând sa stea sa vadă ce fel de pete erau:

Motorul maşinii mai mergea, aşa ca, desi i se păruseră ore, trebuie sa fi fost momente. Avea intenţia sa plece, „ocolindu-l pe bărbatul asta nebun”, dar, în secunda în care puse mina pe volan, el se prăbuşi pe jos în fata ei, zăcând în fata razelor farurilor, de parca ar fi fost mort.

Înjurând în şoaptă, Emily ieşi din maşină în câteva secunde şi se duse ia el, isi strecura braţele pe sub braţele lui şi il ajuta sa se ridice, Haide, o sa te duc la un spital, zise ea cu oboseala. El se sprijini de ea. Pentru cineva care tocmai urcase în fuga dealul, era acum neobişnuit de neajutorat.

Ştiam ca nu ma poţi părăsi, zise el zâmbind. Ai fost întotdeauna o bomboana cu uri bărbat rănit, Ea il ajuta sa se aşeze pe locul pasagerului, ii puse

centura de siguranţă, apoi se aşează la volan şi abia apoi se gândi la ceea ce spusese el. „Bomboana!” isi zise în sinea ei. Apoi: „Ah, da, sunt o proasta.”

Conduse pina în micul orăşel de munte, unde ea avea o camera în ceea ce ar trebuise sa fie cel mai romantic han din lume, având alături de ea un bărbat nebun. Ar sfida pe oricine ar putea găsi un sjirsit de săptămână mai rau decât acesta pe care il avea ea. Da, se gândi ea, era într-adevăr o bomboana proasta!

N-a păţit nimic, ii spunea lui Emily tânărul doctor. N-are nici o zgârietură, nici măcar o vânătaie. Eşti sigura ca l-ai lovit cu maşina dumitale?

Nu poţi uita un, asemenea zgomot, răspunse ea şezând în fata biroului.

Era ora doua dimineaţa, rochia ei noua era rupta, era murdara şi obosita şi nu voia altceva decât sa se culce şi sa uite.ca aceasta zi existase.

Pai, fie ca sunteţi amândoi foarte norocoşi, fie…

El nu trebuia s-o spună, dar ea vedea ca el credea ca băuse sau ca mirosise vreun praf miraculos. Ce fel de droguri or folosi oare îngerii? Oare nu exista ceva care se chema praf de ingeri? Sau era vorba de par de ingeri, care se pune pe pomul de Crăciun?

Te simţi bine, domnişoara Todd? întrebă tinarui doctor uitinduse fix la ea. -

Ce părere ai de faptul ca spune ca e înger? sari Emily.

Nu ea era pacientul.

Câteva secunde doctorul clipi, apoase uita la însemnările lui.

Michael Chamberlain, treizeci şi cinci de ani, născut Ia New York, un metru optzeci şi cinci, optzeci st doua de kilograme, par negru, ochii…

De unde ai informaţiile astea? sari ea, apoi se scuza, larta-mă, am avut o noapte lunga.

A fost o noapte lunga pentru noi toţi, spuse doctorul, lăsând-o sa înţeleagă ca, de obicei, nu consulta pacienţi într-o sâmbătă noaptea. După carnetul lui de conducere, ii răspunse el la întrebare. Era acolo tot ceea ce-mi trebuia. Acum, zău ca as vrea sa plec acasă şi sa dorm putin. Am pacienţi care Vin la clinica la ora opt dimineaţa. Îţi sugerez ca, daca mai vrei alte teste care să-i fie făcute domnului Chamberlain, să-l duci cu maşina la spitalul din Asheville. Acum, daca nu te superi… zise el direct. '

Emily ezita vrând sa mai insiste o data ca bărbatul acesta trebuie sa fie măcar uşor lovit.

Dar sprincenele ridicate ale doctorului fura de ajuns ca ea să-şi tina gura. După părerea lui, ea il scosese din pat ca sa consulte un bărbat perfect sănătos.

Doar ca Emily ştia ca il lovise cu maşina destul de tare ca să-l arunce la vreo zece metri pe versantul' unui munte.

Mulţumesc, reuşi ea sa spună liniştit, apoi ieşi încet din cabinet, în camera de aşteptare.

Se aştepta ca bărbatul cel nebun sa fie acolo şi sa o aştepte, dar acesta nu se vedea nicăieri, iar ea ofta uşurată. De ce nu se poate vedea o minte bolnava aşa cum se vede o cicatrice sau un semn din naştere? se întrebă ea. Uneori trebuie sa cunoşti o

persoana ani de zile pina să-ţi dai seama ca e nebun sau nebuna.

Când Emily ajunse la usa de la ieşire, începu sa se relaxeze. Ce se întâmplă oare cu ea? Bărbatul abia fusese lovit de o maşină! Nu se ştie ce poate spune o persoana după ce a fost trântita jos, pe un munte. Poate ca ea nu l-a înţeles şi el, în realitate, a zis ca îngerul lui păzitor l-a protejat.

Da, sigur, se gândi ea zâmbind. Sa crezi în ingeri păzitori era la mare moda în ultima vreme. Daca avea unul, însemna ca persoana respectiva era păzită personal din Cer. Un înger păzitor ar face ca persoana respectiva sa se simtă aparte.

Se juca atât de intens cu ideea aceasta, incit nu-l văzu pina când nu se urca în maşină şi isi prinse centura de siguranţă.

— Acum vad de ce voi, muritorii, dormiţi atât de mult, zise el şi casca de-i pocniră fălcile, iar Emily tresari. El stătea pe scaunul pasagerului.

— Ce cauţi în maşina mea? izbucni ea aproape tipind.

Te aşteptam, răspunse el de parca ea ar fi spus ceva curios.

— Cum ai intrat aici? Era încuiată si…

Ea continua fara să-l lase sa rostească o vorba:

— şi zău ca, daca îmi spui ca eşti înger. ŞI de aceea poţi deschide uşi încuiate, am sa… am sa…

Ea nu era niciodată prea buna la ameninţări. ÎN schimb, deschise usa şi vru sa iasă din maşină, Emily! spuse el şi o apuca de brat trăgând-o înapoi.

Ea se smulse din strânsoarea lui.

Fă-ţi mâinile de pe mine! zise ea inspirând adânc şi încercând sa se calmeze. Uite ce e, nu stiu

cine eşti şi ce vrei, dar doresc sa ieşi din maşină tnea şi sa te întorci acolo de unde ai venit. Îmi pare rau ca am dat peste dumneata, dar doctorul spună ca eşti bine, aşa ca poţi sa te duci acasă. M-ai înţeles limpede?

El mai casca o data.

Aici nu e oraşul tau, nu-i asa? Ştii vreunul dintre acele locuri... a... curii le spune? Locuri Unde stai peste noapte?

— Un hotel?

Da, răspunse el şi o privi de pafrca ea ar fi fost un geam. Ştii vreo camera de hotel unde sa putem sta?

Noi? întrebă ea, cu o furie Vizibila.

Nu se mai temea de el, ci doar era sătulă.

Lasindu-ss pe spătar, el zimbi.

Pot să-ţi citesc gândurile, Emily. Te gândeşti la sex, De ce oare'muritorii se gândesc la sex atât de mult din timpul lor? Daca ati fi putin mai reţinuţi...

Afara! tipa ea. Leşi din maşina mea! Ieşi din viaţa mea!

E vorba de bărbatul ala, nu-i asa? întrebă el in~ torcându-se spre ea. Te-a părăsit din nou, nu-i asa?

Un moment, ea nu-şi dadu seama despre ce vorbeşte, apoi aproape ca exploda.

Donald? Ma întrebi despre bărbatul pe care-l iubesc?

Nu în tara asta este cineva care se numeşte asa? Sau e în Persia? Dar ce înseamnă cuvântul asta? A, da, un răţoi. E răţoiul... la asta, Emily strânse pumnii şi se repezi la sl, de parca voia să-l lovească în piept. Dar el ii prinse pumnii în mâinile Iui. Apoi se uita câteva momente la ea de aproape.

Ai ochi frumoşi, Emily, spuse el cu o voce joasa, care o făcu sa ezite înainte de a se desprinde şi a se lăsa pe spătarul scaunului şoferului.

Ce vrei? întrebă ea apoi.

Nu stiu, răspunse el Zău ca nu stiu de ce sunt aici. Michael mi-a zis ca e o problema serioasa aici pe pământ care te priveşte pe tine şi m-a întrebat daca as dori sa iau trupul unui muritor ca sa o pot rezolva.

Înţeleg, spuse cu oboseala Emily. şi cine-i acest Michael?

Bineînţeles arharghelul Mihail.

Bineînţeles, spuse Emily. La ce ma. Gândeam oare? şi bănuiesc ca Gavril e cel mai bun prieten al tau.

Cerule, nu. Eu sunt doar un înger la nivelul şase. Cei doi sunt… Ei, acolo unde sunt ei pici nu mai exista niveluri. Dar când arhanghelul îţi cere sa faci ceva, atunci faci. Nu se pun întrebări.

Aşadar ai venit pe pământ sa ma ajuţi sa fac ceva.

Sau sa ajut sa reglez ceva în care sunt implicata.

Da, desigur. Mulţumesc ca m-ai corectat. şi acum, când asta s-a lămurit…

Emily, sinitem amândoi obosiţi. Trupurile astea ale muritorilor sunt curioase, grele şi – cum spuneţi voi? – dorm de-a-m picioarele.

In picioare, il corecta ea obosita.

In picioare? Te-ai lovit la picioare?

Dorm în picioare. Adorm în picioare.

Si eu. Dar as prefera sa adorm pe spate. Acum putem merge la hotelul tau? Ţi-am luat o camera cu

doua paturi, ny-i asa? Sau nu m-au ascultat? Uneori, e greu să-i faci pe muritori sa te auda. Voj, oamenii, nu ascultaţi prea bine. (' Emily deschise gura sa vorbească, dar o închise din nou Poate ca, după ce va dormi, când se va trezi, va descoperi ca totul a fost un vis. Puse cheia de contact, porni maşina şi conduse spre han fara sa mai scoată o vorba.

Capitolul 2

Primul sentiment al lui Emily, când se trezi dimineaţa, fu acela de panica. Va întârzia la serviciu sau trebuia sa aibă o întâlnire cu cineva ca sa discute probleme ale oraşului, sau trebuia...? Cu neîncredere şi cu o uşurare binecuvântată, isi dadu seama ca era libera tot sfârşitul de săptămână. Nu avea de făcut nimic pina marţi, iar azi era abia sâmbătă.

Învârtindu-se sub plapuma albastra şi intre cearceafurile minunat de albe se gândi: „Ce vis straniu am avut în noaptea asta, despre îngerul cu ochi căprui şi accidente de maşină si...” Adormi din nou, fara să-şi termine gândul.

Soarele care ii strălucea în ochi o trezi, iar când se uita spre fereastra, i se păru ca vede un bărbat care stătea în lumina puternica. Nu-i putea vedea fata dar părea ta are o pereche de aripi uriaşe, albe.

Inca nu m-am trezit, mormăi ea şi se baga din nou sub plapuma.

Buna dimineaţa, spuse o voce bărbătească plăcută.

Ignorând vocea, Emily ramase cu ochii inchjsi.

Ţi-am adus micul dejun, zise vocea. Căpşuni culese acum din gradina hangiului şi mici brioşe făcute cu morcovi. şi mai e lapte rece şi ceai

fierbinte, iar hangiţa ţi-a făcut un ou fiert, atât cit albuşul sa fie tare. aşa îţi plac ţie ouăle, nu-i asa?

Cu fiecare vorba pe care o auzea, isi reamintea de noaptea trecuta. Desigur ca tot ceea ce, isi amintea nu putea fi adevărat. Cu grija, împinse plapuma şi se uita la el. Era îmbrăcat cu aceeaşi cămaşă neagra şi pantaloni negri ca aseară, dar acum, în lumina, văzu ca erau murdari şi pătaţi.

Pleacă, zise ea şi încercă sa se bage din nou în aşternut.

Te-am lăsat sa dormi prea mult, zise el de parca se referea la o experienta ştiinţifică. De parca data viitoare avea sa ştie sa puna ceva mai putin dintr-un element al formulei.

Emily ştia ca nu va mai avea somn.

Nu începe iar povestea, zise ea gemând, impjngind aşternutul şi dându-şi parul din ochi, Acum, ca se trezea, trupul ei se simţea îngrozitor. Nu-şi amintea prea mult din ce se petrecuse aseară după ce plecase de la clinica, dar probabil căzuse în pat in... O privire ii confirma ca mai purta inca rămăşiţele rochiei de seara, bej si, fara îndoială, rămăşiţele machiajului.

Ţinând strâns lângă ea aşternutul, Emily se aşează în şezut.

Vreau sa pleci, zise ea cu ferrnitate. Mi-am făcut datoria, acum vreau sa pleci. Nu vreau sa te mai vad niciodată.

El se purta de parca n-o auzise.

— Ceaiul e foarte fierbinte, sa nu te opăreşti, zise el întinzându-i o ceaşcă frumoasa de porţelan pe o farfurioara.

Nu vreau, zise ea, dar se opri văzându-i privirea… în ochii lui era ceva care o obliga, se gândi ea în timp ce lua ceaşcă şi începu sa soarba ceaiul. El ii puse în poala tava cu mâncare, apoi se aşează pe pat lângă ea.

Asta era prea mult.

Dintre toţi îndrăzneţii… începu ea şi lasa. Ceaşcă jos, pregătindu-se sa coboare din pat.

Am vorbit jos cu un bărbat care este (a – cum a – zis? – la politie şi investighează un accident de maşină pe care l-a anunţat doctorul.

Emily se opri cu un picior pe podea şi se uita la el. El continua:

Poliţistul a zis ca, daca eu nu înaintez o plângere nu poate sa facă nimic în legătură cu accidentul. Totuşi, daca eu as face o plângere şi s-ar constata, sa zicem, ca mergeai prea repede sau, mai rau, ca fuseseşi la o petrecere şi băuseşi un pahar, doua, de şampanie, atunci, ar putea fi consecinţe serioase.

Emily ramase unde era, ca de gheata, uitându-se fix la el, iar mintea ei începu sa înţeleagă ce spunea el. Imediat văzu în fata ei imagini de celula de închisoare şi procese publice pentru conducere în stare de ebrietate.

Se gândi ca politia se va uita la urmele cauciucurilor şi va sti cu ce viteza mergea. şi era sigura ca, având viteza de aseară, lăsase urme care vor rămâne acolo multa vreme.

Ce doreşti? şopti ea cu gâtul briisc uscat.

Fara sa vrea simţea cuprinzând-o mici fiori de teama.

Emily! spuse el întinzând mina spre ea, dar ea se retrase brusc.

El ofta. Ezita, uitându-se în ochii ei, jar Emily avu senzaţia ca încerca să-i citească gândurile. „S: o facă”, se gândi ea, şi se uita urât la el.

El zimbi uşor şi se relaxa pe pat.

Haide, ia o bciosa. şi oul se răceşte.

Ce doreşti? repeta ea, cu voce furioasa.

Hai sa începem cu un lucru uşor, zise el punând unt pe o brioşă. Ce-ai zice sa petreci sfârşitul de săptămâna cu mine?

Eşti bolnav, răspunse ea, apoi puse al doiiea picior pe podea şi se ridica.

El sari în fata ei într-o secunda, iar când, isi puse mâinile pe umerii ei, ea începu sa se simtă mai calma.

Emily, daca ţi-aş spune ca nu-mi amintesc cine sunt? Ca nu stiu de ce eram pe şoseaua aia aseară şi cum am ajuns acolp? Daca ţi-aş spune ca nu-mi amintesc absolut nimic decât cu circa doua minute înainte de a ma lovi cu maşina?

Ea se uita în sus la ei, fara să-i mai fie teama.

Atunci, ar trebui sa te duci la politie si,., Din nou ideea unei investigaţii ii trecu prin fata ochilor. Vor voi sa ştie cine i-a lovit cu maşina; apoi ii vor pune ei o mulţime de întrebări si, da, băuse şampanie la ceremonia premiilor aseară si, da…

Se gândi la cariera politica a lui Donald şi la implicarea lui cu o conducătoare auto beata, arestata.

Ce vrei sa fac? întrebă ea.

Cel putin, nu mai zice ca e înger, se gândi ea. Poate exista o speranţă că-şi va aduce anumite care

este cu adevărat/Cu siguranţă ca il caută cineva. Poate o sotie, se gândi ea uitându-se în sus la ochii aceia cu gene dese.

Asa, acum e mai bine, zise el zâmbind. De ce nu te-ai vrea din nou în pat sa mănânci? Simt ca mori de foame, aşa ca mănâncă.

Ea se simţea mult mai calma st nu se mai temea de el. Daca şi-a pierdut memoria, poate ca era şi el speriat.

Emily! începu el ţinându-i plapuma când ea se furişă în pat, apoi ii puse tava deasupra.

Am nevoie de ajutorul tau, continua el. Crezi ca ai putea petrece acest sfârşit de săptămâna prelungit ca sa ma ajuţi? Hangiul zice ca ai plătit camera dinainte şi ca ai pierde banii daca ai pleca acum acasă; ii dadu o brioşă unsa cu unt. Stiu ca sunt multe lucruri pe care ai vrea sa le faci, lucruri pe care plănuiai sa le faci cu… cu Donald. Avesai impresia ca numele acela i se opreşte în git. Dar, continua el, poate-ţi găseşti putin timp sa ma ajuţi.

Ii zimbi slab, cu speranţă.

Emily se uita la mâncare şi nu-i răspunse.

— Nu-mi amintesc absolut nimic. Nu stiu ce mâncare îmi place, cum să-mi cumpăr haine sau ce preocupări am. Stiu ca e mult balamuc, dar poate ma ajuţi sa aflu ce-mi place si…

Emily nu se putu retine şi începu sa rida.

Se presupune ca trebuie sa cred povestea asta patetica? Ce anume vrei cu adevărat de la mine? începu sa cojească oul.

El ii zimbi ameţitor.

Afla cine naiba m-a aruncat în mijlocul lui nicăieri asearai şi m-a lăsat sa mor. Stiu ca, doctorul

a zis ca, nuam păţit nimic, dar am o durere de cap care i-ar ucide pe muritori.

Ar trebui sa merg eu la un doctor, spuse ea imediat, vrând sa se dea jos din pat.

Dar el puse plapuma la loc.

Nu vreau sa atrag şi mai mult atenţia asupra mea. Eu... a... ma gândesc ca poate cineva încerca sa ma omoare.

Atunci, ar trfebui sa te duci la politie.

Atunci ar trebui sa le spun despre tine, nu-i asa?

Bănuiesc ca da, răspunse ea şi începu sa manince, în timp ce se gândea la ce spusese el. Daca era implicata cu politia, putea să-şi ia adio de la viaţa ei în viitor. Oare Biblioteca Naţională i-ar retrage premiul acordat?

Zău ca nu cred ca sunt genul de persoana care sa rezolve o crima, comenta ea. Poate ar trebui sa angajezi un detectiv particular. Vorbesc serios. Eu nu fac parte dintre femeile acelea curajoase care doresc în secret sa poarte la ele uh pistol şi sa se furişeze noaptea în depozite murdare. Eu sunt mai mult... tipul de biblioteca. Am emoţii la mina a doua. şi îmi place asa, spuse cu emfaza.

Nu-ţi cer sa ma ajuţi să-i găsesc pe oamenii care au încercat sa ma omoare, îţi cer doar sa ma ajuţi să-mi recapăt memoria. Ma îndoiesc ca Ucigaşii au fost atât de prosti, incit sa ma lase la marginea unui oraş unde sa fiu cunoscut. De fapt, cred ca am fost legat şi băgat în portbagajul unei maşini, zise el şi isi descheie manşetele.

Când întinse braţele spre ea, văzu ceea ce păreau a fi rosături de funie în jurul încheieturilor.

Mai am şi la glezne.

Si nu-ţi aminteşti de nimic înainte de aseară? Întrebă ea terminând laptele. Absolut nimic?

Nu, dar acum, dimineaţa, mi se pare ca stiu ceva mai mult. Nu-mi place omleta spaniola.

Lui Emily ii veni sa rida. La un moment dat el vorbea de o crima, iar în momentul următor, de omleta spaniola.

Petrece-ţi sfârşitul de săptămâna cu mine, ii ceru cu ochi rugători. Vreau sa încerc toate mâncărurile, sa vad toate priveliştile, sa fac tot ce este de făcut şi poate ceva o sa ma ajute să-mi amintesc cine sunt.

Adică altceva decât ca eşti un înger, zise ea neputind rezista tentaţiei de a-l tachina.

Asta îmi amintesc, spuse el uitându-se în jos la aşternut.

Un moment, Emily crezu ca va începe din nou cu povestea asta, dar el se duse Ja bufetul antic.

Uită-te la asta, zise el, intinzinduri cu mândrie un portofel. Are nişte lucruri interesante în el.

Emily isi şterse mâinile cu şerveţelul, apoi lua portofelul şi se uita la el. Da, erau, nişte lucruri „interesante” în el. In primul rând, erau trei mii cinci sute de dolari numerar.

Mai era o carte de credit VISA semnata pe dos de Michael Chamberlain şi un carnet de conducere din New York care, în mod curios, nu avea nici o fotografie. Dar avea o adresa.

Poliţistul a sunat deja azi-dimineaţă acolo, o informa Michael. Asta era motivul pentru care venise aici, pentru ca informaţia pe care i-a dat-o doctorul n-a rezistat.

Ea clipi.

N-a rezistat? A, înţeleg. Nu a corespuns la verificare. Cred ca engleza ea doua limba a ta.

Cel putin a doua, zise el zâmbind. Vrei sa ma ajuţi?

Un moment, în mintea lui Emily se învârtiră toată aspectele pe care le-ar implica o asemenea decizie. Donald va fi fara îndoială furios daca va afla. Dar, în fond, Donald o abandonase.

De fapt, daca n-ar fi fost atât de furioasa pe el ca nu-şi făcuse apariţia când se jurase ca va veni, nu l-ar fi lovit nici pe bărbatul asta. şi se mai punea întrebarea ce ar face daca i-ar spune bărbatului ăstuia sa plece – ca nu vrea, să-l ajute.

Sa uite ca asta ar putea sa insemne că-şi va petrece în închisoare următorii douăzeci de ani; avea în fata ei un sfârşit de săptămână foarte plictisitor. Unul dintre motivele pentru care ii plăcea Donald era ca el avea tot- deauna idei despre ce dorea sa facă. Nu era dintre acei, bărbaţi care aşteptau ca femeia vieţii lor sa plănuiască totul.

Irene zicea ca Donald „o tira pe Emily peste tot, de parca era căţeluşul lui, dar lui Emily ii plăcea emoţia de a se afla în preajma lui Donald şi activitatea furtunoasa care il înconjura totdeauna.

Asa ca acum se putea întoarce acasă şi sa fie nevoita, sa răspundă la o mie de întrebări despre faptul ca s-a întors mai repede sau putea rămâne aici singura tot sfârşitul săptămânii. Singura. Fara sa poată vorbi, cuiva. Sa se plimbe singura. Absolut singura;

Am auzit ca în oraş e un târg de artizanat, zise Michael. Ştii ce-i un târg de artizanat?

Ochii albaştri ai lui Emily se luminară şi zimbi.

Oamenii din împrejurimi aduc lucruri făcute de ei şi le vând în standuri.

Suna plictisitor, zise el, uitându-se pe fereastra.

Deloc! Lucrurile făcute de artizanii americani sunt minunate. Sunt coşuri şi jucării din lemn, bijuterii si, pa-pusi si… şi tot ceti poţi închipui. Iar oamenii sunt atât de drăguţi… Râzi de mine!

Ii dispăru zâmbetul şi gura i se strânse.

Sunt sigura ca ai prefera sa vezi un meci de fotbal.

Habar n-am. Nu stiu diferenţa dintre un târg de artizani şi un meci de fotbal. Ma gândeam doar ca eşti frumoasa.

Efnily nu lua asta drept un compliment. De cite ori bărbaţii ii spuneau ca e frumoasa, voiau ceva. şi ea ştia foarte bine ce anume!

Nu cred ca o Sa meargă treaba asta, spuse ea cu blândeţe. Sunt logodita, urmează sa ma căsătoresc, iar tu…

Iar eu habar n-am Cine sunt, sau ce sunt, replica el zâmbindu-i. Uite ce e, Emily, eşti foarte drăguţă şi ai o inima foarte buna. Care femeie s-ar gândi sa ajute un strain aşa cum faci tu?

Una care nu vrea sa intre la închisoare? întrebă ea ' făcându-l sa rida.

Ei, poate ca am zis toate astea doar ca să-ţi atrag atenţia. Oricum, eram gata sa spun ca, fara sa stiu, as putea avea-o nevasta şi o jumătate de duzina de copii pe undeva. Cum ar fi când as găsi-o şi apoi ar trebui să-i spun ce am făcut când nu eram cu ea?

Nu sunt sigura ca bărbaţii căsătoriţi, din America sau din alte locuri, sunt credincioşi, zise ea încet.

Poate, ca eu sunt, nu stiu. Dar răţoiul, el cum e? El este credincios?

Paca il mai numeşti o data asa, ramii singur. Înţelegi?

Michael zimbi.

Bănuiesc ca asta înseamnă ca n-ai să-mi răspunzi la întrebarea daca ţi-e credincios.

Hai sa lămurim chiar acum nişte lucruri, spuse ea cu seriozitate. Am sa te ajut să-ţi recapeţi memoria, dar sunt câteva reguli de baza.

Ascult.

Mai întâi, nu te atinge de viaţa mea particulara. La fel nici de trupul meu. Ţine-ţi mâinile acasă.

Eşti în haremul altui bărbat.

Nu sunt în nici un harem si… isi îngustă ochii spre el. Încetează cu asta imediat. Vad foarte bine ce făceai, încercai sa ma superi, sa ma enervezi. Nu-mi place.

Dar arăţi ca un înger, când eşti furioasa. Ochii îţi strălucesc si…

Vorbesc serios! Ori încetezi cu aceste comentarii personale, ori nu mai avem nici o învoială. Inteiegi?

Perfect. Alte reguli pământene?

Reguli de baza. Se numesc reguli de baza, Si,. Inca un lucru. Nu mai vreau sa aud nici o vorba despre ingeri.

Nu vreau să-mi spui ca eşti un înger, ca eu sunt un înger sau ca…

Ca toţi suntem ingeri, doar ca unii dintre noi au trupuri omeneşti şi alţii nu? Treburi din astea?

ExaCt. Iar azi căutam pentru tine alta camera. Nu mai poţi petrece inca o noapte în aceeaşi camera cu mine. Ei, eşti de acord cu toate astea?

Bineînţeles, Emily. Dar şi tu trebuie să-mi promiţi mie un lucru.

— Ce anume?

Daca o sa vrei sa abandonezi vreuna dintre regulile astea, sa^mi spui. Daca o sa vrei sa vorbeşti despre viaţa ta personala, daca o sa vrei sa te ating şi o sa vrei sa auzi despre ingeri, trebuie sami promiţi ca o să-mi spui. Facem târgul?

Cu asta ii întinse mina.

Emily ezita, simţind ca ar trebui să-i spună sa iasă din viaţa ei, dar ii strânse mina. şi din nou în momentul când il atinse o cuprinse un sentiment de linişte. Simţi ca totul avea sa fie în regula şi ca viaţa ei va fi aşa cum dorea ea sa fie.

Isi smulse mina dintr-a lui.

Acum vreau sa pleci, ca sa ma pot îmbrăca. Nu întâlnim jos peste o ora şi o sa mergem să-ţi cumperi nişte haine şi sa găsim un loc unde să-ţi petreci noaptea, adică în alta parte decât aici cu mine, spuse ea.

Îţi mulţumesc, Emify, zise el zâmbind. Eşti un înger.

Ea deschise gura, sa protesteze, dar o închise din nou când zări sclipirea din ochii lui.

Ieşi afara! spuse ea, dar râdea. Ieşi!

Iar el părăsi camera.

Emily era în drum spre dus când suna telefonul, Hei! Mica mea brioşă iubita, eşti furioasa pe mine? auzi ea vocea lui Donald. Ma ierţi daca îţi spun ca n-am dormit toată noaptea sl am făcut un reportaj

despre un incendiu? Un incendiu mare de tot. şi că-mi pare rau din străfundul inimii?

Emily se aşează pe marginea patului, buturoasa ca aude o voce familiara.

Ah, Donald, am avut cea mal groaznica zi din viaţa mea. Nici n-o sa crezi ce mi s-a întâmplat. Am lovit un bărbat cu maşina.

Un moment, Donald tăcu şi ea isi imagina. Ridurile care ii brăzdau fruntea.

Spune-mi totj zise. El solemn. Mai ales despre raportul făcut de politie, Ge-a spus politia?

Nimic. Nu au fost chemaţi cei de la politie. Vreau sa zic, nu aseata. Azi-dimineaţă i-am zis lui Michael – el e bărbatul pe care l-am lovit ca pbate reclama şi sa ma bage |a închisoare pe viaţa, dar…

Emily! la-o mai încet şi povesteşte totul, de la început. Ea făcu tot ce putu, dar Donald o întrerupea mereu şi întreba acelaşi lucru despre politie.

Donald, daca nu ma laşi să-ţi spun toată povestea, am sa ma gândesc ca te interesează doar ce-ar putea sa insemne asta pentru cariera ta.

E absurd şi tu ştii asta. Te-am întrebat daca ai păţit ceva.

Nu, deloc, dar conduceam prea repede pe un drum în serpentine şi băusem cel putin doua pahare cu şampanie.

Dar tipul nu are de gând sa reclame, aşa-i?

Buzele lui Emilyse încordară şi inspira adânc.

Nu, răspunse ea calm, dar îmi cere sa fac cu el acte sexuale de nerostit.

Lui Donald nu i se opri inima nici cu o bătaie.

Daca înveţi ceva, să-mi arăţi şi mie.

Pe Emily nu o amuza, pentru ca era clar ca el gândea ca ideea ca un bărbat să-i ceara sa facă dragoste cu el e o gluma.

De fapt, acest bărbat, Michael Chamberlain, e superb şi sta în aceeaşi camera cu mine. Am cumpărat ceva negru de mătase.

E o idee buna* spuse Donald. Sa stea cu tine; da sa observi daca e vreun de semn de rănire. şi asigură-te ca oamenii sa vadă ca n-a păţit nimic. Nu vreau ca nenorocitul asta sa vina mai târziu cu vreo plângere falsa.

Donald! exclama cu furie Emily. Nu e un nenorocit şi mi-am petrecut noaptea cu el.

Donaid rise într-un mod foarte sigur pe el, ceea ce o înfurie şi mai mult pe Emily.;

— Emily, dragostea mea, zise el, am încredere în tine şi n-ai avut în viaţa ta nimic de mătase neagra. Eşti mult prea practica pentru ca să-ţi cheltuieşti banii în felul asta.

Ei bine, s-ar putea s-o fac! zise ea cu buzele tot încordate.

Da, şi eu as putea sa conduc o maşină Volvo. Acum trebuie sa închid. Tu ramii şi distrează-te cu motanul tau maidanez. Te iubesc!

Închise telefonul.

Un moment, Emily ramase acolo, uitându-se la receptor. Ei ii închisese telefonul. Nu menţionase nici ca vine cu maşina ca să-şi petreacă restul sfârşitului de săptămâna cu ea şi nu auzise nici o vorba din ce-i spusese în legătură cu faptul că-şi petrecuse noaptea cu alt bărbat. Un. Înger de bărbat, se gândi ea când puse receptorul în furca.

Se ridica şi se duse sa facă dus, iar în tot acest timp il blestema pe Donald. Practica! se gândi ea. Ce femeie ar dori sa fie considerata practica? şi care femeie ar dori sa i se spună ca nu a avut niciodată în viaţa ei nimic de mătase neagra?

Ieşită de sub dus, Emily se uita în sertarele bufetului de lângă perete. Despachetase ieri, în timp ce-l aştepta pe Donald sa apară cu trandafiri şi cu scuze. Nu caar fi apărut vreodată cu trandafiri, dar adesea o îneca în scuze.

Tot ce se găsea în sertare era „practic”. Ea era conservatoare la împachetat şi totul era lavabil. „Practic!” isi zise cu dezgust şi închise sertarul.

Pe marginea patului zăcea ce mai rămăsese din rochia ei de seara, de mătase bej, dar şi asta era eminamente practica. Sau măcar fusese, pina-cind alergase în miezul nopţii printr-o ravina; dar acum era sfâşiată.

Isi puse o pereche de pantaloni bleumarin, o bluza roz-pal şi o jacheta albastra, foarte obişnuită, apoi se uita în oglinda. Parul, cel mai frumos element al ei era strâns la spate cu o eşarfă albastra, iar putinele cosmetice pe care le aplicase erau menite sa o arate destul de „naturala”. aşa o plăcea Donald. Spunea ca nu suporta „doamnele pictate”. Irene spunea ca nu suporta ca altcineva sa fie mai drăguţă decât ea.

Dar, uitându-se în oglinda, văzu ca ea nu era tipul de femeie căreia sa i se întâmple aventuri nebuneşti, emoţionante. Era drăguţă într-un mod calm, neexcitant, cu ochi mari, căprui, un nas mic şi p gura ca un boboc de trandafir. Chiar şi rujata, nu avea niciodată gura seducătoare, cu buze pline, a

unui fotomodel. Doar parul, castaniu-inchis, des şi gros, uşor ondulat, era cumva sexy.

Dar a fi sexy nu se potrivea cu slujba ei de bibliote cara, se gândi ea şi ofta. Nu, drăgălăşenia ei calma, silueta frumoasa şi fina, şi garderoba i se potriveau aşa cum erau.

Naturala şi practica, mormăi ea când ieşi din camera.

Capitolul 3

Michael Chamberlain o aştepta la usa din fata stând liniştit la soare, cu ochii închişi şi cu capul pe spate, zâmbind.

Ea se lasa jos alături de el.

Ce crezi, sunt o femeie practica?

El nu-i ceru să-i explice despre ce era vorba, cum ar fi făcut oricine altcineva, ci doar ii răspunse la întrebare.

Emily, zise el cu blândeţe, cred ca eşti femeia cea mai putin practica de care m-am îngrijit vreodată. Mai bine zis, pe care am cunoscut-o vreodată. Tu eşti o mare romantica. Iubeşti bărbaţi nepotriviţi, visezi aventuri pe care nimeni nu şi le-a închipuit şi eşti neînfricată.

Emily rise slab.

Eu? Neînfricată? Eşti un mare mincinos, nu-i asa?'

Daca nu eşti neînfricate, atunci de ce alte femei nu călătoresc în pădurile munţilor Apalaşi singure, doar ca sa dea cărţi copiilor? Când ca a fost ultima data când ai găsit pe cineva sa meargă cu tine?

Niciodată. Câţiva oameni au spus ca ar merge, dar... -

Dar au dat înapoi. Dealurile şi văile ii sperie, aşa-i?

Ea se uita în alta parte, apoi se întoarse şi ii zimbi.

Nu m-am gândit pina acum la mine ca fiind curajoasa. -

Michael zimbi, apoi se ridica şi ii dadu braţul.

Ei, curajoasa mea prinţesă unde mergem?

La un magazin de haine bărbăteşti, spuse ea făcându-l sa rida pentru ca mai purta ce avusese pe el aseară si, în lumina soarelui, ea Văzu cit de murdar şi de jerpelit era.

Iar după aceea, mergem la un magazin de femei şi am sa te îmbrac eu.

Emily începu sa protesteze, dar, inca de când auzise aprecierile lui Donald despre costumul ei albastru-închis acesta i se păruse greoi şi anost. „Dar e atât de practic!” se gândi ea cu o strâmbătură.

Da, spuse râzând. Mi-ar plăcea sa fac nişte cumpărături pentru mine.

Stăteau într-o cofetărie pentru care cineva cheituise o grămadă de bani ca s-o facă sa arate de moda veche. Erau mese mici, rotunde, cu placa de marmura alba şi * scaune mici, din fier, CU perne roşii şi spătarul în forma de inima. ÎN fata lor erau doua îngheţate uriaşe; a lui Emily avea glazura de ciocolata, iar a iui Michael era. Simpla, doar cu nuci deasupra.

Se distraseră în dimineaţa aceea la magazinele de încălţăminte şi fusese plăcut sa aleagă haine pentru un bărbat. Donald ştia întotdeauna exact ce

voia sa poarte şi cum voia sa arate, aşa incit Emily nu-i cumpărase niciodată nici măcar o cravata.

Dar Michael o lăsase să-i aleagă pulovere, cămăşi şi pantaloni, apoi sa le asorteze pe toate. El era doar un manechin binevoitor care ţinea hainele lângă corp ca sa vadă cum se potrivesc cu. Parul şi ochii lui negri.

El plati totul cu cartea de-credit, apoi ii permise lui Emily să-l traga într-o frizerie, ca să-i aranjeze claia de bucle...

Cu toată claia asta, arăţi ca un boschetar, spuse ea râzând.

Poate ca sunt, răspunse el. Daca nu stiu cine sunt, as putea fi oricine.

Chiar şi un înger?

Chiar sj un ingar, răspunsese el zâmbind.

Cu parul tuns cum trebuie şi bine pieptănat, se schimbase mult ca aspect, arătându-i lui Emily ca era mult mai frumos* decât crezuse ea iniţial. Când el o surprinsese ca il priveşte, ea ii zimbi într-un fel anume şi ceafa i se încălzi.

Potoleşte-te! ji şopti ea printre dinţi, ca frizerul sa n-o auda. Hai, ridjca-te de acolo şi sa mergem să-ţi găsim ocamera.

Am camera, spuse el ridicându-se în picioare şi uitându-se în oglinda. Trupul asta nu e rau, nu-i asa? Trebuie să-i mulţumesc lui Mihail.

Ea ii arunca o privire tăioasă.

Păcat, spuse ea.

Dar el nu părea ca regreta. Dimpotrivă, ii zâmbea şmecher, incit ea se gândi: „Camera! Trebuie sa găsim o camera.

Când ieşiră din frizerie, ea o lua înainte spre capătul oraşului opus hanului ei. Oare nu se găsea pe acolo vreun loc unde sa rămână el?

Emily! spuse el din spate, iar ea se întoarse sa se uite. Se oprise în fata unui magazin cu îmbrăcăminte de dama. Uite, arata el spre un manechin din vitrina, în stânga. Aceea.

Următorul lucru fu ca Emily se trezi într-o camera de proba, încercând un. Ansamblu divin.

Iar acum stăteau în cofetărie. Michael ignorase protestele ei ca o îngheţată de banane nu e un prinz potrivit. Ea purta o rochie de mătase bej, cu un frumosimprimeu floral şi o mica jacheta ruginie. Rochia avea un cordon de perle de noua centimetri lăţime, de culoare ruginie şi cu o catarama de sidef.

Emily isi dădea seama ca rochia era lucrul cel mai nepractic _pe care il purtase vreodată în viaţa ei. Culoarea deschisa se va murdari repede şi partea de sus era… în fine, nu avea nici un nasture.

In schimb, era petrecuta în aşa fel, incit, daca se apleca, isi expunea o mare parte din bust. De asemenea, partea de sus era cam prea strimta – arata mai mult din formele ei decât ar fi dorit ea sa se vadă.

Arăţi minunat, spuse Michael. aşa ca nu te mai îngrijora. Îmi pface parul tau aşa lăsat în jos. E mai bine decât strâns la spate. Femeile scite aveau par frumos, iar când erai în epoca elisabethana.

Când eram unde? întrebă ea.

A… vreau sa Spun ca arăţi… cum e îngheţată ta?

Ea privi în jos la îngheţată uriaşă şi zimbi.

M-am simţit bine azi.

Si eu. Nu te-arn deranjat cu male... zise el gânditor. Asta înseamnă „rau” în latina.

Ea zimbi. Nu multi oameni studiau limba latina.

Te-ai simţit jenata din cauza mea? insista el.

Bineînţeles ca nu. Toată lumea te place.

Asta era adevărat. Avea un fel de a-i face pe oameni sa se simtă liniştiţi. La magazin, casiera a fost chiar obraznica; la început, nu voia sa se deranjeze sa le facă nota cumpărăturilor.'

Dar Michael o privise în ochi, iar Emily văzu ca, de * cite ori ii întindea marfa, întorcea mina în aşa fel, incit degetele lui sa le atingă pe ale'ei. ÎN momentul când a atins-o, ea s-a calmat şi a început sa zâmbească.

Cum faci asta? a întrebat ea. Când atingi pe cineva, devine mai liniştit, mai în largul lui, mai...

Se opri şi se uita urât la el. Daca începea iar să-i spună ca e înger, ea va pleca.

Dar el zimbi doar.

Gândurile sunt foarte puternice. Poţi face ca o persoana sa simtă ce simţi tu. Uite, da-mi mina. Acum, încearcă sa ma faci sa simt o emoţie. Orice emoţie.

Ea lua mina lui dreapta, puternica, în mina ei il privi în ochi şi trimise direct spre el ceea Ce gândea.

După câteva secunde, el rise şi ii lăsă mina.

In regula. Am primit mesajul. Ţi-e foame şi nu mai vrei sa te tin de mina. Cred ca ra... Se opri şi zimbi. Cred ca bărbatului pe care il iubeşti nu i-ar plăcea sa tii de mina un alt bărbat, sa stai în aceeaşi camera cu un alt bărbat si...

Te deranjează, şopti ea printre dinţi, ridicându-se. Cred ca e timpul să-ţi găsim o camera si...

Se opri pentru ca o fetiţa drăgălaşă, de vreo doi ani, veni în fuga la Michael cu braţele desfăcute, Iar el o prinse.

Cu ochii lărgiţi, Emily se aşează la loc şi se uita ia cei doi, cum se îmbrăţişează şi se sărută, copila agăţându-se de Michael de parca el era dragostea vieţii ei şi nu se mai văzuseră de ani de zile. Cred ca şi-a rscapatat memoria, se gândi ea, şi fu dezgustata de tristeţea care o cuprinsese.

Acum va trebui sa se întoarcă acasă, şi să-şi petreacă singura restul sfârşitului de săptămână. Emily egoista! isi zjse în sinea ei. Când sev uita, văzu o femeie tânără, care era vizibil mama fetiţei, venind spre ei. Oare asta sa fie sotia lui Michael?

— Rachel! striga femeia. Ce te-a apucat? Vai, domnule, îmi pare rau. De obicei, nu se apropie de străini. Nu stiu de ce…

Emily refuza sa dea atenţie sentimentului de uşurare pe care il avea ca asta nu era familia lui Michael.

Te rog, ia loc, spuse el amabil. Arăţi obosita. Ce-ai zice de o îngheţată şi de o ureche de prieten care sa te asculte?

Emily isi mânca îngheţata de banane şi tăcea, uitindu-se la scena ce se desfăşura în fata ei. Copila continua sa stea pe genunchii lui Michael, lipita de el de parca ar fi fost tatăl ei, perfect mulţumită.

De îndată ce mama fetiţei se aşează, chelnerul isi făcu apariţia, iar Michael ridica tăcut dotia degete pentru alte îngheţate si, fara nici o încurajare, femeia începu să-şi descarce sufletul. Era sigura ca soţul ei se întâlnea cu o alta femeie şi era nebuna de furie.

Încerc sa fiu o mama buna/dar lui Rachel ii lipseşte foarte mult.

„Si ţie la fel”, voia sa spună Emily, dar tăcu.

Sosi îngheţată, femeia continua sa vorbească, iar Michael o hrănea pe fetiţa cu linguriţa, de parca ar fi avut şase luni.

Soţul dumitale, Tom, e un bărbat bun, spuse în cele din urma Michael şi doar Emily părea că-şi da seama ca nu fusese menţionat nici un nume, iar femeia, părea sa nu fi remarcat asta. şi te iubeşte, continua el. Dar acum se teme ca în inima dumitale nu mai e foc pentru el, de când s-a născut Rachel.

Femeia lăsă capul în jos. Reuşise să-şi retina lacrimile, dar acum acestea începeau sa se formeze.

Stiu cum se simte. Rachel e un copil ce te solicita mult.

Spre consternarea lui Emily, aceasta fraza il făcu pe Michael sa rida. -

Asa numeşte, asta generaţia voastră? Auzi, Rachel, tu ii înnebuneşti pe părinţii tai. Apoi privind din nou spre femeie, adăugă: E nervoasa pentru ca ii lipseşte ceva în viaţa ei.

— Ii dam tot ce ne putem permite. Ea…

Mama trecuse în defensiva.

Muzica, spuse Michael. Rachel e muziciana. Du-o la un magazin de instrumente muzicale. Cumpără-i un flaut sau un… Batu cu degetele în masa şi se uita la Emily, după ajutor.

Pian, zise ea blind.

Da, exact, spuse Michael şi se uita la Emily, de parca ar fi fost un geniu. Da-i lui Rachel ceva cu care sa poată face muzica, sa poată transmite ce are în cap, ii zise el mamei.

Dar nu crezi ca e prea mica. Pentru muzica?

Citi ani aveai când te-ai îndrăgostit prima data de ocean?

Femeia ii zimbi atât de cald lui Michael, incit era o minune ca îngheţata ei neatinsa n-a început sa fiarbă.

Trebuie sa plec. Abia pot ajunge la magazinul de instrumente muzicale înainte de închidere. Hei, Rachel, trebuie sa plecam.

Copila il strânse pe Michael cu braţele, neavând de gând să-l părăsească.

Femeia se uita uimita la Michael.

Pare ca te iubeşte, desi nu te-a văzut niciodată.

Ah, ne-am cunoscut de mult, mult timp. E atât de mica, dar isi mai aminteşte de mine. Du-te acum, draga mea, du-te la mama ta. O să-ţi dea muzica şi n-o sa mai tipi la ea. Acum, mama o sa te asculte.

O sărută pe fetiţa pe obraz, o îmbrăţişă pentru ultima data şi o lăsă jos, iar ea se duse lângă mama ei şi o lua de mina.

Mulţumesc, zise femeia, apoi se apleca şi il sărută pe Michael pe obraz, zâmbindu-i inca o data, şi părăsi cofetăria.

Nu vreau sa stiu, spuse Emily când isi termina îngheţată. Nu vreau nici o explicaţie pentru nici un cuvânt pe care l-ai rostit si, nici de unde ie ştii. Nu vreau sa stiu nimic. Ma înţelegi?

Ultimele cuvinte le spusese uitându-se urât la el.

Perfect, zise el zâmbind.

Uite ce e, cred ca lucrurile merg prea departe. Este clar ca nu eşti rănit în urma accidentului şi eu

am o grămadă de lucruri care ma aşteaptă acasă, aşa ca presupun ca ar trebui sa plec.

— Nu vrei sa ma ajuţi sa aflu cine sunt?

Ea strânse buzele.

Cred ca ştii foarte bine cine eşti şi se pare ca o mulţime de alti oameni o stiu şi ei. Nu-mi place sa fiu subiectul micului tau joc.

— Dar abia acum câteva minute erai bucuroasa ca asta nu era familia mea, ca nu aveam sa te părăsesc ca să-ţi petreci singura sfârşitul de săptămână si…

Clarvăzătorule! sari ea. Nu stiu de ce mi-a trebuit atât de mult timp ca să-mi dau seama. Lucrezi la o agenţie din aia de ghicitori prin telefon? Le spui oamenilor ca dragostea vieţii lor e foarte aproape?

Isi înhăţă geanta şi se întoarse sa plece, dar el o prinse de brat.

Emily, nu ţi-am spus nici o minciuna. Ei, poate doar, câteva pe care tu m-ai Obligat sa ti le spun. Dar, fundamental, totul e adevărat. Eu nu am cu adevărat un cămin, nu am unde să-mi petrec noaptea.

Ai bani şi cărţi de credit şi am văzut ca le foloseşti.

Am învăţat asta, uitându-mă la alţii, zise el punând mina pe umărul ei. Emily, eu nu stiu pentru ce sunt aici. Nu stiu ce trebuie sa fac şi am nevoie de ajutor. Tot ce stiu sigur este ca viaţa mea e legata de a ta şi am nevoie de tine, daca vreau să-mi îndeplinesc sarcina.

Trebuie sa plec, spuse ea dorind sa plece de lângă el cit mai repede cu putinţă.

Ii plăcea viaţa ei aşa cum era şi avea sentimentul ca, daca va rămâne fie şi doar câteva minute în compania acestui bărbat, viaţa ei se va schimba într-un mod nedorit.

A fost. Foarte plăcut ca te-am cunosut şi îţi mulţumesc pentru... pentru rochie, zise ea eziiind; apoi, înainte de a mai. Putea rosti o vorba, ieşi în fuga din cofetărie.

Nu se opri din fuga decât când ajunse înapoi la han.

Domnişoara Todd, spuse femeia de la recepţie; am un pachet pentru dumneata.

Primul gând al lui Emily fu ca nu era cu putinţă. Nu putea el să-i trimită ceva atât de repede. Chiar şi un înger... „Opreşte-te. Cu prostia asta, isi ordona în sinea ei. Opreşte-te acum! El nu este înger, este doar un bărbat foarte straniii. Un bărbat straniu, cu puteri straşnice.

Isi lua pachetul „expres” de la femeie, ii mulţumi, apoi se duse în camera ei. Abia când intra înăuntru, văzu ca expeditorul pachetului era Donald.

Dragul de Donald, spuse ea cu glas tare.

Dragul,. Simplul Donald, care era o celebritate locala pentru ca apărea la TV. Dragul Donald, care şi-a petrecut sffrsitul de săptămână la un incendiu. ÎN acel moment, un incendiu i se părea atât de normal în comparaţie cu un bărbat care ştia numele soţului unei femei fara sa i se fi spus. şi care ştia ca unei copile ii plăcea muzica şi despre care spunea ca>o cunoştea de foarte mult timp:

Desfăcu pachetul şi scoase o cutie alba, plata, înăuntru era o minunata cămăşuţa de noapte, din mătase neagra. Ţinând frumosul obiect în mina, ea

se gândi ca nu primise niciodată ceva atât de moale şi cu atât mai putin nu posedase un asemenea lucru.

Cu mâini tremurânde, ea citi cartea de vizita. „Te rog observa ca pe eticheta spune ca se poarta manual, scria Donald. Caracterul tau practic şi simţul absurdului pe care il am eu! Fie ca ele sa acţioneze împreună. Te iubesc. Din nou, îmi pare rau pentru sfârşitul de sap tamina. Urmăreşte ştirile de la ora cinci seara. Sunt pe post… alături de tine.”

Biletul făcu să-l dea lacrimile. Tocmai când crezuse ca Donald este bărbatul cel mai plin de el şi mai egoist din lume, el făcea aşa ceva. Ţinând mătasea |a obraz, se trânti pe pat, plânse putin pentru că-i era dor şi pentru altceva ce nu putea înţelege.

Dorea sa nu auda în urechi vocea prietenei ei Irene întrebând direct: „Dar asta-i, de fapt, un dar pentru tine sau pentru Donald?”

Bărbatul asta odios! rosti cu glas tare, gândindu-se la Michael, cel cu parul negru. De când fusese gata Să-l calce cu maşina, viaţa ei se întorsese pe dos şi ştia ca singurul mod de a reveni acolo unde trebuia sa fie era sa scape de el.

Înhăţându-şi valiza din dulap, începu sa arunce lucrurile în ea. Trebuia sa plece imediat, chiar în momentul asta. Cu cit mai repede lasa în urma oraşul şi se întorcea acasă, cu atât mai repecte viaţa ei va reveni la normal.

Dar, în timp ce împacheta, se uita la ceas. Era deja ora trei după-amiaza; daca pleca acum, pierdea emisiunea de la ora cinci, pierdea ceea ce dragul, iubitul Donald voia să-i arate. Dar daca omul ala

vine în camera? Daca încearcă din nou s-o implice în viaţa sa stranie?

Dar ştia cumva ca el nu va face lucrul asta. Nu-1 cunoştea pe Michael Chamberlain de mai mult de douăzeci şi patru de ore, dar simţise ca avea o mare mândrie. El nu va mai veni din nou la ea, nu va încerca sa i se impună.

Perfect, se gândi ea când puse ultimele lucruri în valiza. Lui Emily nu-i plăcea sa conducă maşina noaptea, dar avea sa plece irqediat după erpisiune, pentru ca, desi, Michael nu avea poate intenţia sa o deranjeze* ea isi dădea seaitia ca el ştie ca lăsa în urma o pisicuţă neajutorata.

,. Ridicol", isi zise în sinea ei, apoi se uita la ceas. Trei şi zece minute. Mai avea mai putin de doua ore de aşteptat. O nimica toată va… Ce sa facă în aceste doua ore? Nu văzuse târgul artizanilor, pe care dorise să-l vadă, dar, daca i. Esea, putea să-l întâlnească pe el. şi ştia ca, daca privea în ochii aceia mari, negri, va sucomba. Ii promisese ca-l va ajuta la ceea ce gândise el ca are de făcut.

Se uita la ceas. Trei şi douăsprezece minute. Daca o să-l vadă, probabil ca o sa încerce să-l ajute sa afle ce anume voia. Arhanghelul Mihail sa întreprindă, se gândi ea surâzând. Da, asta era bine. Daca se va gândi la lucrurile ridicole pe care i le spusese, asta o va ajuta să-sipăstreze distanta.

Oare pe toţi îngerii ii chema Michael? Ar fi trebuit să-l întrebe. Sau cei fugiţi de la ospiciu isi spun asa?

Se uita la ceas. Trei şi paisprezece minute. „Cred ca. Am sa ies. Cred ca ar trebui să-i cumpăr un cadou lui Donald. Hotărâtă, părăsi camera.

Capitolul 4

Cu braţele încărcate cu pungi pline de cadouri, Emily alerga în camersi ei, la cinci fara un minut. „Perfect!” isi zise ea, lăsându-şi pungile şi pornind televizorul. De obicei, Donaid nu prezenta ştirile la sfârşitul săptămânii, aşa ca mureasa afle despre ce era vorba.

Era mai calma acum ca ieşise dar nu văzuse nici urma de bărbatul acela ciudat care intrase noaptea trecuta în viaţa ei. şi era bucuroasa ca plecase. Acum se putea gândi la viaţa ei reala, cea care nu avea în ea nici o persoana cu aripi, se gândi ea zâmbind.

Emisiunea începu. Apariţia lui Donald o relaxa imediat. Cit de bine ii cunoştea frumuseţea lui blonda, sclipirea din ochii lui albaştri! Erau împreună de aproape un an şi avuseseră momente minunate împreună.

Urmărindu-I acum, nu i se părea real. Era îmbrăcat perfect, avea parul dat cu fixativ şi părea atât de ireal, incit parca era manevrat de un computer. De multe ori, când purta un trening vechi, nespălat de săptămâni, şi o barba nerasa de trei zile, il întrebă „Asta este domnul Telejurnal?” tachinându-l cu numele pe care i-l dăduseră cei de la postul de televiziune- „Sa fie asta bărbatul care e pregătit sa devina viitorul guvernator?” ii plăcea felul cum ii zâmbea ştrengăreşte şi ii cerea să-i mai aducă o bere.

„Nu cred ca Prima doamna aduce berea”, ii spunea ea! iar atunci Donald sarea la ea şi începea s-o gâdile şi adesea un lucru il aducea pe celalalt şi ajungeau la…

Emily nu-şi dăduse seama ca reveria ei durase aproape toate cele treizeci de minute ale emisiunii, dar acum deveni atenta pentru ca pe ecran era o imagine cu ea! Purta rochia ei de seara şi se îndrepta spre podium ca sa primească premiul pentru merite speciale al Asociaţiei Bibliotecii Nationale.

„Si acum, ajungem la îngerul săptămânii, spunea Donald. Domnişoara Emily Jane Todd a fost onorata aseară pentru devotamentul ei altruist fata de donaţiile de material de lectura pentru copiii dezavantajaţi din Munţii Apalaşi. Domnişoara Todd cumpăra cărţii de copii din micul ei salariu de bibliotecara într-un orăşel, apoi isi petrece sfârşitul de săptămâna călătorind în munţi şi împărţind cărţi copiilor care aproape ca nu-şi pot permite să-şi cumpere mâncare, darmite un „festin al mintii„ cum ştie reporterul ca numeşte domnişoara Todd darurile ei.”

Zâmbind la camera, ea ridica o micuţă statueta din aur reprezentând un înger despre care ea ştia ca postul o oferă în fiecare sâmbătă. „Ceva care sa mărească audienta la sfârşit de săptămâna”, ii spusese Donald când au început programai ţie premieri.

„lata un înger pentru tine, Emily”, spuse el.

„Si acum, ceva mai putin înălţător, dar cu siguranţă la fel de nepământesc” spuse Donald, zâmbind în continuare. „Tocmai am aflat ca FBI a pierdut trupul neînsufleţit al celui mai notoriu ucigaş pe care l-a cunoscut vreodată secolul acesta”.

Emily era gata sa închidă televizorul, când, spre uimirea ei, în spatele capului lui Donald apăru o

fotografie a lui Michael. Ea se aşează din nou pe marginea patului şi privi.

„Mjchael Chamberlain, un bănuit ucigaş cu legături în cercurile crimei organizate; *a fost căutat de FBI de peste zece ani, dar bărbatul a fost rareori văzut, cu atât mai putin prins. Din cite se ştie, aceasta este singura fotografie a acestui presupus ucigaş. Când un bărbat a fost adus sa fie interogat pentru un delict minor, un agent FBI aflat în trecere l-a identificat ca fiind unul dintre cei mai căutaţi criminali şi a ordonat sa fie reţinut pentru interogatoriu. Se pare ca Chamberlain s-ar putea sa ştie unde sunt ascunse toate. Cadavrele.”

Aici, Donald făcu o pauza pentru efect. Ura sa transmită ştirile la sfârşit de săptămână, pentru ca spunea ca nu era decât o comedie de rutina. Nimeni nu dorea sa asculteştiri serioase la sfârşit de săptămână, aşa incit sâmbătă şi duminica reporterul trebuia sa fie clown pentru ca audienta sa crească. Ultima parte era totdeauna cu râsete.

Donald continua: „Desi Chamberlain a fost pus singur într-o celula cu paza armata douăzeci şi patru de: ore din douzeci şi patru, în timp ce aştepta sosirea băieţilor de la FBI, dimineaţă a fost găsit mort, cu pieptul plin de gauri de gloanţe şi un încărcător descărcat în cap. Medicul legist a confirmat decesul.”

Aici, Donald se uita o clipa în jos la hârtiile lui, apoi din. Nou la camera, cu un mic zâmbet. Emily cunoştea bine acest zâmbet; ii folosea şi cu ea când considera ca a făcut o prostie, dar era prea politicos ca sa i-o spună.

„Dar se pare ca FBI-ul a pierdut cadavrul”, continua Donald. „Desi Chamberlain era absolut decedat, se pare ca a furat nişte haine şi a plecat, iar acum este din nou căutat”.

Zâmbetul lui Donald se lati.

„Daca cineva il vede pe acest bărbat… plimbându-se, rugam luaţi legătura cu FBI. Sau eventual cu morga locala.”

Punând mâinile peste filele de, pe birou, Donald zimbi la camera.

, Asta-i tot la ştirile din seara asta, sfârşitul poveştilor noastre cu ingeri şi fantome. Aici Donald Stewart, care va doreşte numai bine şi sa ne vedem luni.”

Un moment, Emily fu prea uluita ca sa se mişte. Bărbatul pe care l-a lovit cu maşină putea fi neobişnuit, dar nu era un ucigaş.

Brusc, multe lucruri începură sa se învârtească în capul ei: durerea de cap pe care spunea Michael ca o are, dezorientarea lui si… şi cum folosea o carte de credit.

Apuca telefonul, suna la postul de televiziune şi spera să-l prindă pe Donald înainte sa plece. Ţinându-se răsuflarea, asculta cum suna telefonul, apoi aşteptă în timp ce cineva se duse să-l caute.

Poate ca el ştie ceva, se gândi ea în timp ce aştepta, pentru ca DonaJd nu era doar o fata frumoasa la TV, ci el era şi un bun ziarist de investigaţie şi cunoştea o mulţime de oameni. Mai mult decât atât, el cunoştea multe secrete. Emily folosise accesul ei la documente ca să-l ajute sa cerceteze unele povesti uluitoare.

Hei, brioşă! zise el, când lua telefonul. M-ai iertat? Eşti cel mai drăguţ înger… -

Donald, spuse ea oprindu-l. Ma mănâncă nasul.

Imediat el nu mai rise.

In legătură cu ce?

Ultima stire pe care ai dat-o, despre bărbatul care a fost ucis în celula. Aici e vorba de mai mult, nu-i asa?

Vocea lui Donald scăzu. Iar ea înţelese ca se asigura ca nimeni nu asculta.

Nu stiu. Ştirea mi-a fost data s-o citesc. Lasă-mă sa dau câteva telefoane. Da-mi numaml tau şi te sun eu.

Ea i-l dadu, apoi închise.

„Detectorul ei de rele”, aşa ii numise tatăl ei nasul, pentru ca de câteva ori mâncărimea ei de nas salvase nişte vieţi în familia ei. De pilda, când avea şase ani şi ea împreună cu fratele ei şi cu tatăl lor urmau sa se urce într-o roata cu barci. Dar Emily a început sa tipe ca o mănâncă nasul şi nu au putut sa se urce în roata. Fratele ei fusese furios, dar tatăl se amuzase, aşa ca au aşteptat următoarea cursa. Dar nu a mai avut loc o cursa următoare. Roata s-a stricat câteva minute mal târziu, iar patru oameni au murit şi alţii au fost răniţi. După aceea, familia devenea atenta când Emily spunea.ca o mănâncă nasul.

Când ai ei i-au povestit lui Donald întâmplările; el nu a ris de ele, ca alti prieteni ai ei, ci i-a cerut să-l avertizeze de cite ori simţea nevoia sa se scarpine. Trei luni mai târziu, ea i-a spus c-o mănâncă nasul. Se duseseră la o petrecere unde Emily a fost prezentata unui bărbat care era considerat de toţi

un tip grozav. Era proprietarul postului de televiziune care tocmai il angajase pe Donald ca redactor de ştiri, iar Donald il adora. Dar Emily i-a zis ca bărbatul o face sa o mănânce nasul. Atunci, Donald a făcut nişte investigaţii şi a aflat ca omul era băgat pina în git în scandaluri cu terenuri. A fost arestat şase luni mai târziu, dar Donald plecase deja şi era curat. Iar în ziua arestării, Donald a transmis ştirea, înaintea celorlalte mijloace de comunicare. A fost prima lui poveste importanta şi i-a creat reputaţia uniri ziarist dur şi nu doar un chip plăcut care citeşte ştiri.;

Emily era un pachet de nervi în timp ce aştepta ca Donald s-o sune; se foia, umbla prin camera. Când telefonul suna, se repezi la el.

Îţi datorez nişte trandafiri.

Galbeni, răspunse ea repede. Acum, spune-mi ce se întâmplă.

Se poate sa fi arestat pe cine nu trebuia. Il cheama ' într-adevăr Michael Chamberlain, dar acum nu mai sunt sigura ca e un ucigaş. -

— Atunci, de ce nu l-au eliberat?

După ce a transpirat, la presa ca l-au prins în cete din urma pe crimlnaiul notoriu? Nu se putea. Aveau să-l tina în închisoare pina nu se mai vorbea de cazul asta şi apoi i-ar fi dat drumul.

Atunci, cine l-a împuşcat?

— Alege. Putea fi FBI-ul, care nu voia sa se afle despre greşeala făcută. Sau poate Mafia care voia ca tipul Sa fie mort şi astfel sa scape adevăratul ucigaş. Sau sotia lui.

Sotia?

Da. Am auzit ca asta a fost motivul pentru care a fost arestat iniţial. Sotia lui il ameninţă Cu un pistol urlând ca il omoară, când un vecin a chemat politia.

Pentru ce?

Pentru ce… ce anume?

De ce încerca sotia lui să-l omoare?

Ea putea auzi risul din vocea lui Donald.

— Nu sunt o autoritate în domeniui căsniciei, dar bănuiesc ca pentru infidelitate. Tu ce crezi?

Emily nu avea chef de glume.

Vrei sa spui, aşadar, ca sunt trsi oameni care vor să-l omoare pe omul asta care s-ar putea sa fie sau sa nu fie autorul unei crime?

Ei, daca ii numeri pe toţi cei de la FBI şi de la Mafia, plus un ucigaş care ar vrea sa scadă presiunea asupra lui, plus o nevasta iraţională, cred ca asta înseamnă mai mult de trei persoane. Personal, eu pariez pe sotie, Ea o să-l găsească prima. Daca amărâtul e în viaţa nu trebuie sa facă altceva decât să-şi folosească o carte de credit şi e mort. Oricine are un modem, o sa ştie unde se afla.

Dar daca bărbatul asta e nevinovat, cum isi reabilitează numele?

Donald tăcu un moment.

Emily, tu ştii ceva?

Ce-aş putea sa stiu? întrebă ea, dar şi pentru ea risul ei suna nesincer. Zău, Donald! Cum poţi sa pui o asemenea întrebare? Eu nu sunt decât o simpla mica bibliotecara, îţi aminteşti?

Da, şi eu am sa citesc toată viaţa ştiri locale. Emily, ce naiba faci acolo?

Ea inspira adânc. Nu prea ştia sa minta.

Cred ca l-au văzut azi pe bărbatul acela. Aici, într-un magazin.

Putea risca asta, pentru ca, daca Donald avea dreptate – şi de obicei avea, curând toată lumea va sti ca Michael Chamberlain a făcut cUmpărături în acelaşi oraş îndepărtat în care Emily şi-a petrecut sfârşitul săptămânii.

Cheama politia! zise Donald cu vehementa. Emily, nimeni nu ştie sigur daca bărbatul asta nu este ucigaşul.

E alunecos, e mincinos, în cel mai bun caz e un artist al înşelătoriei. Emily!

— Ar putea fi un ucigaş cu sânge rece. Emily, ma asculţi?

Da, răspunse ea, dar mintea ei era aiurea. Trecuseră ore de când Michael folosise cartea de credit.

Vreau sa suni la politie spuse cu fermitate! Donald, Acum. Ma'intelegi? Nu pierde timpul sa te duci la politie. Suna, Apoi vreau sa pleci de-acolo. Acum! M-ai înţeles clar?

Da, perfect. Dar, Donald, ce o sa se întâmple cu bărbatul ala?

E mort, Em. Un mort care umbla. Oricine ar fi cel care a încercat să-l omoare în închisoare, se va întoarce şi va termina treaba. Adică, daca nu ajunge la el altcineva, mai înainte. Doamne! Emmie, vreau sa pleci imediat de-acolo. Daca bărbatul ala este acolo, se va „ afla în câteva minute şi oraşul ala se poate transforma rapid într-o baie de sânge.

Brusc, el făcu o pauza şi vocea lui se schimba.

— Trebuie sa închid.

Te duci sa suni la FBI, nu-i asa? spuse ea înnebunită.

Daca eventual e nevinovat, FBI-ul il poate salva, N-au sa ajungă aici la timp.

Emily, spuse Donald cu vocea plina de avertisment.

— ÎN regula. Plec. Oricum am făcut bagajul. Am sa te sun când ajung…

Em! o întrerupse el. Ce s-a întâmplat cu bărbatul pe care l-ai lovit cu maşina?

A; ei, spuse ea cit putu de indiferenta. Era bine. Nici o rana. S-a dus la familia lui când şi-a dat seama ca nu sunt bogata.

Donald facu-o pauza lunga.

Când tfe întorci, o sa avem o discuţie lunga.

Ah, făcu ea înghiţind în sec. Bine, am sa… isi cobori vocea, încercând sa sune sexy: Am sa port noul cadou de la tine.

Poate ca daca ii aminteste'de mătasea neagra, o să-i ia gândul de la…, Ba bine ca nu! Am sa te bag într-o cutie în timp ce discut cU tine. Dar după aceea o sa avem o mica distracţie.

Ea se uita la ceas.

Acum cred ca e mai bine sa plec şi nu uita de trandafirii galbeni.

Încerca sa para frivola.

— Sigur, multi. Sună-mă când ajungi.

Da, sigur, ca sa vorbesc cu robotul.

El te iubeşte aproape tot atât de mult ca şi mine.

Sentimentul este reciproc. Paf.

Un moment, Emily ramase în picioare, uitându-se la valiza, nehotărâtă. Ar trebui să-l asculte pe

Donald şi sa plece de-aici. Da, asta ar fi lucrul cel mai înţelept de făcut. Dar, în secunda următoare, mina ei fu pe clanţa uşii, iar valiza pe podea, la picioarele ei. Trebuia să-l găsească şi să-l avertizeze!

Nu avea ocazia. Când usa se deschise larg, aproape lovind-o peste obraz, il văzu pe Michael Chamberlain şi imediat observa" ca era furios.

Se uita de la ea la valiza, apoi din nou la ea.

Voiai sa ma părăseşti, nu-i asa? întrebă el printre dinţi.

Emily se dadu înapoi.

Cum ai intrat aici? Usa era încuiată.

Deschiderea uşilor se pare ca este una dintre puterile mele, răspunse el categoric şi înaintă spre'ea cu maxilarul încordat. E destul de rau ca. Nu ma recunoşti, ca nu-ţi aminteşti de mine, ba mai voiai sa ma şi părăseşti pe deasupra.

Nu eşti sănătos la minte, ştii asta?

Ea stătea cu spatele la bufet şi el tot mai venea Spre ea.

— Iar pentru informarea ta, afla ca tocmai voiam sa te caut, sa te avertizez.

Tocmai când se apropiase de-i putea simţi respiraţia pe fata, el se întoarse.

Am văzut cadavrul ala la…

— Televizor.

Dak Cineva vrea sa ma omoare.

— Nu. Te-au omorât deja, zise ea, apoi nu-i veni sa creadă ce rostise. Dar eşti nevinovat. Am vorbit cu Donald şi el.

Ce-ai făcut? Ai vorbt cu cineva despre mine?

Doar cu Donald. Asculta. Pot să-ţi desenez o harta şi să-ţi spun cum sa ajungi la o cabana

abandonata, pe munte. Îţi dau chiar şi maşina mea. Ai bani, aşa ca poţi să-ţi cumperi alimente şi poţi sa te ascunzi acolo.

Si cit timp crezi ca o să-i trebuiască politiei voastre ca sa descopere ca tu ai fost cu mine? Zece minute? Cincisprezece?

Un moment, isi tijecu mina pe obraz încercând sa se calmeze.

Uita, Emily, eu nu stiu ce se presupune ca trebuie sa fac aici pe pământ; dar acel ceva are legătură cu tine şi mi-am petrecut tot timpul liber ca să-ţi fac curte, aşa ca...

Mi-ai făcut curte! aşa numeşti tu asta? M-ai ameninţat ca ma reclami ca am condus beata, daca nu te las sa...

Se opri, pentru ca Michael făcu o mişcare rapida, o cuprinse în braţe sL ii puse o mina pe gura. Emily încerca sa se zbată protestând, dar strânsoarea lui era prea puternica. 0 secunda mai târziu, se auzi o bătaie în usa. Zbătându-se cu toată forţa, Emily încerca sa se desprindă, dar Michael o ţinea strâns.

Domnişoara Todd, se auzi o voce bărbătească.

Michael începu s-o traga pe Emily spre fereastra, de parca intenţiona s-o facă sa iasă pe acolo, dar ea se apuca de laturile ramei.

Ei cred ca l-ai ajutat pe unul dintre cei zece criminali cei mai urmăriţi, răspunse el la ureche. Ce „crezi c-au să-ţi facă pentru asta?

De îndată ce Emily se gândi la sensul acestor vorbe, se linişti. Nici ea, nici Donald nu doreau publicitatea ce s-ar face daca ar fi găsită cu bărbatul

asta. Michael lua mina de pe gura ei, ca sa ridice fereastra mai sus.

Dar eu sunt nevinovata! şopti ea, apoi încercă sa treacă pe lângă el, spre usa.

La fel era şi Michael Chamberlain.

Emily ezita doar o secunda, înainte de a se catara pe fereastra, în micul balcon, cu -Michael imediat în urma ei.

Si acum? întrebă ea cu spatele lipit de perete. Îţi desfăşori aripile şi zburam jos?

Ar fi fost bine sa te fi adus cu mine, spuse el cu seriozitate, de parca n-ar fi făcut o gluma. Se uita la clădire. Nu avem aripi, dar putem cobori pe asta, zise el' arătând burlanul care ducea pina jos, pe o latura a clădirii.

Daca crezi… '

Dar Michael o ridicase dejd pe balustrada balconului studiind burlanul.

Pune piciorul acolo şi ţine-te de marginea aia.

— şi apoi?

Uitându-se la ea, ochii lui sclipiră.

Apoi te rogi fierbinte. '

Urăsc glumele îngerilor, spuse ea în şoaptă, în timp ce întinse piciorul.

Sa treci peste balcon era mai uşor decât părea, datorita multelor podoabe de tâmplărie ale clădirii care formau o frumoasa dantelărie, cu protuberante peste tot.

Totuşi, când Emily ajunse Jos, constata ca tremura atif de tare, incit trebui sa stea jos ca să-şi liniştească genunchii.

Prinde! auzi ea.

Se uita în sus tocmai în clipa când era sa fie Jovita în fata de doi saci de spălătorie plini.

In câteva secunde, Michael fu jos lângă ea, cu inca un sac în mina.

N-am putut sa iau valiza, aşa ca am pus toate lucrurile în astea.

Desfăcând un sac, văzu înghesuite în el hainele ei şi obiectele de toaleta. Pentru un ucigaş bănuit, era destui de grijuliu.

Sa mergem, spuse el, apoi o apuca de mina şi o porni în fuga spre parcare.

De îndată ce ajunseră la maşina ei, Emily intra în panica pentru ca nu avea poşeta.

Am s-o găsesc, zise Michael răsturnând sacii pe bancheta din spate., Emily era atât de supărată ca el ii putea citi gândurile, incit nu protesta la aiureala pe care o făcea, ci' se urca în maşină şi aşteptă pina se aşează şi el alături şi ii dadu cheile.

Încotro? întrebă ea furioasa. O durea glezna şi avea pe mina trei zgârieturi de la vreo creanga care creştea lângă zidul hotelului! în plus, era obosita şi foarte speriata.

O sa fie în regula, încerca Michael sa o liniştească şi se întinse spre mina ei, dar ea se retrase.

Sigur ca o sa fie în regula, spuse ea în timp ce ieşea din parcare. Era gata sa fiu arestata pentru ca ocrotea un fugar, dar totul va fi în regula.

Nu se uita la bărbatul de lângă ea când trase la'intrarea hotelului şi nu se precoupa să-l întrebe încotro vrea sa meargă. Fara îndoială ca ar începe iar povestea cu îngerii şi i-ar spune ca el călătoreşte doar spre nord sau sud.

Emily conduse spre est, în direcţia opusa oraşului, de de reşedinţă, pe un drum ce părea un drum de ferma, imediat începu sa se gândească la posibilitatea ca luni sa se poată duce la lucru. Alături de ea, bărbatul stătea tăcut, fara sa rostească o vorba: Dar ea ii simţea prezenta.

Mintea lui Emily se mişcă repede, umplându-se de gânduri despre cum sa scape de el. Oare FBI-ul fusese la usa camerei ei? Sau era serviciul de camera? Oare comandase ceva? Poate ca Donald a sunat pe cineva. Ştia doar ca persoana de dincolo de usa fusese salvarea ei, nu duşmanul ei, cum o făcuse sa gândească bărbatul asta. Poate…

Opreşte aici, spuse Michael cu blândeţe.

Uitându-se la el, Emily văzu ca era foarte încruntat.

Nu era multa lumina, dar ea putea vedea ca era foarte îngrijorat. ÎN fata Jor erau lumini de la ce părea a fi un motel-cafenea. Poate voia sa mănânce.

Aici! spuse el cu hotărâre. Lasă-mă sa cobor aici.

— Dar…

Acum! zise el, iar Emily opri brusc la marginea şoselei şi se uita cum el coboară din maşină.

Eşti libera, Emily, spuse el încet. Libera sa pleci. Spune-le celor care te întreabă adevărul, ca te-am răpit şi te-am oblgat sa vii cu mine. Spune-le ca am făcut-o ameninţându-te cu revolverul. Voua, muritorilor, va plac pistoalele, La revedere, Emily, zise el apoi, închizând portiera.

Emily nu pierdu nici un moment ca sa plece de lângă el. Un val de uşurare o cuprinse, când ajunse din nou pe sosea. Dar făcu greşeala sa se uite în

oglinda retrovizoare şi il văzu stând acolo pe acostament, urmărind-o cum pleacă. Era singur pe lume. Cit timp ii va trebui FBI-ului să-l găsească? Sau mai întâi il va găsi Mafia?

In timp ce il privea, el se întoarse şi o porni indirecţia opusa fata de cea în care* se îndrepta ea.

Chiar în timp ce întorcea maşina pe aleea. De pietriş a motelului, Emily se blestema singura.

La naiba, la naiba, la naiba! şopti ea, folosind cel mai dur limbaj pe care şi-l permitea. Un ştergător de picioare, aşa o numea Irene. Iar Donald râdea de- „pisicile ei maidaneze", referjndu-se la oamenii nefericiţi cu care se implica.

O lua încet pe sosea, dar Michael nu se vedea nicăieri, Oare intrase în pădurea care se întindea de ambele parti ale drumului?

După ce merse vreo trei kilometri, se jntoarse şi porni înapoi, de data asta mai încet, căutând cu privirea vreun semn în noapte. Daca nu s-ar fi uitat atât de intens, n-ar fi văzut trupul lui ghemuit, zăcând pe pietriş, doar la câţiva pasi de unde il lăsase.

Ea opri maşina chiar în fata lui, apoi sari jos şi alerga la el.

Michael, il striga ea, dar el nu răspunse. Aplecându-se ii atinse fata. Văzând ca et tot nu reacţionează spuse mai tare:

Michael!

De data asta, ii văzu zâmbetul luminat de farurile maşinii.

— Emily, am ştiut ca aj sa te întorci. Ai cea mai mare inima din lume.

El nu deschise ochii şi nu făcu efortul de a se ridica.

Ce-i cu tine? întrebă ea folosind furia ca sa şi acopere teama.

Teama pentru ceea ce nu ştia, pentru ca bărbatul asta nu era pentru ea decât un mare necaz.

Ma doare capul, şopti el. Urăsc trupurile muritorilor. Ah, nu, ţie nu-ţi place vorba asta. Trupurile omeneşti, e mai bine asa?

Emily ii cuprinse capul cu mâinile, de parca ar fi putut simţi cauza durerii lui. Avea aspirine în geanta, dar avea nevoie de apa si..., Simţi ceva tare şi rotund în capul lui. Oare căzuse când a coborât din maşină? Dar nu simţi nimic umed care sa indice sânge.

Trebuie sa te duc la un doctor, zise ea, ajutându-l sa se ridice.

Au sa ma omoare, zise zâmbind. A doua oara.

Era mult adevăr în vorbele lui Donald când spusese ca bărbatul de la buletinul de ştiri erau un mort care se plimba.

Punându-i un brat pe sub umeri, ii comanda sa o ajute să-i urce în maşină. El se strădui, dar isi dădea seama ca avea dureri prea mari ca sa o poată ajuta prea mult.

Odată aşezat în maşină, singurul lucru de făcut era să-l duca într-un loc în siguranţă. Eventual l-ar putea suna pe Donald si... şi să-l auda spunându-i să-l părăsească pe bărbatul acela şi sa plece cit mai repede, se gândi ea.

Trase în parcarea motelului, apoi aşează maşina mai în spate, unde nu putea fi văzută. ÎN interior, locul arata şi mai mizer decât pe afara, iar bărbatul

de la recepţie, care se uita la televizor, arata de parca nu mai făcuse baie de câtva timp.

Vreau o camera cu pat dublu, te rog, spuse Emily, iar bărbatul se uita. Fix la ea un moment, fara sa vorbească. Se uita la ea de sus pina jos, analizlndu-i îmbrăcămintea şi facirid-o sa se simtă neplăcut.

Singurii oameni care stau aici sunt cei care nu-şi pot permite ceva mai bun, copii de liceu si… şi cucoane ca 'mneata, care fac ceva ce n-ar trebui sa facă…

Emily nu avea chef sa discute cu omul acela sau să-i explice. Ce putea spune altceva decât sa avea dreptate?

Cit vrei ca să-ţi tii gura? întrebă ea obosita.

Cincizeci, bani gheata.

Fara nici o vorba, Emily plati, lua cheia unei camere din spatele motelului şi pleca.

Câteva minute mai târziu, Michael era în camera urâtă de motel, întins pe patul dublu nu prea curat.

Din cite isi putea ea da seam#, Michael continua sa fie aproape inconştient, dar, când se ridica, el o apuca de încheietura mâinii.

Trebuie să-l scoţi, şopti el.

— Ce?

Glonţul. Trebuie sa scoţi glonţul din capul meu.

Emily se uita fix la el.

Te-ai uitat la prea multe filme cu cowboys, răspunse ea. Am sa te duda un doctor…

— Nu! exclama el, ridicând capul odată cu vocea, apoi, căzând din nou pe perna în agonie,

adăugă: Te rog, Emily. ÎN amintirea lucrurilor pe care le-am făcut pentru tine.

Pentru mine? şi ce anume? Ca m-ai făcut sa cobor pe un burlan? Ca m-ai pus pe lista persoanelor celor mai căutate? Sau…

Când ai căzut în lac, eu am chemat-o pe mama ta, zise el moale.

La asta, Emily se depărta de el, pentru ca evenimentul fusese unul dintre cele mai importante ale familiei. Desi i se interzisese, Emily aduna mormolocii de la marginea lacului şi căzuse în apa în câteva secunde, sosise mama ei sa o pescuiască. Mai târziu, mama ei jurase ca „cineva” i-a spus sa se duca sa o aducă pe fiica ei.

Cine eşti? şopti ea, retragindu-ise de lângă el.

Acum sunt un bărbat şi am nevoie de ajutorul tau. Te rog, Emily. Nu cred ca trupul asta mai poate suporta atâta durere. Nu vreau sa fiu rechemat, înainte de a-mi îndeplini cele pentru care am fost trimis.

Eu… eu nu stiu ce sa fac. N-am cunoştinţe de medicina, nu stiu nimic.

Chestiile alea pe care le foloseşti la sprincene… spuse el cu o voce slaba şi cu ochii închişi.

Penseta. Dar o penseta nu poate scoate ceva atât de mare ca acel… acel obiect din capul tau.

Ea se aşează pe pat alături de el şi ii îndepărta parul de pe fata.

As vrea sa te ajut, dar numai un doctor poate face asta Eu nu pot lua, pur şi simplu, un cleşte şi sa scot un glonţ din capul cuiva. Ar curge sânge, te-ai infecta si… ii zimbi, desi el n-o putea vedea. Iar

creierul s-ar scurge prin gaura, spuse ea, încercând să-l facă sa zâmbească.

Acum, trebuie sa te duc la un doctor; de FBI o sa ne îngrijorăm mai târziu.

Da, cleşte, zise el. Da. Ai unul în maşină. Trebuie_ să-l aduci şi sa scoţi obiectul ala.

Emily vru sa se ridice de pe pat. ÎN camera rai era c telefon şi ştia ca o ambulanta ar fi avut nevoie de mai. Mult timp ca să-i găsească decât i-ar trebui ei ca să-l. Duca înapoi în oraş, la clinica. Sau poate ar trebui să-t duca la un spital mare.

Michael o apuca de mina.

Trebuie Emily! Trebuie sa înlături obiectul ala.

Daca ma duci la un doctor, inseamna'ca ma duci la moarte.

Din nou avu acel sentiment de calm care părea ca o cuprinde de cite ori o atingea el. De parca era intr-uri vis, se ridica, lua cheile, se duse la maşină şi lua trusa de scule pe care o ţinea acolo. Întoarsă în camera, desfăşura trusa şi scoase un cleşte plat.

Se simţea de parca nu ar fi fost eaSe duse şi se aşează pe pat, cu spatele la căpătâi, apoi trase în poala capul bărbatului. Lampa de noptiera era singura lumina din camera, dar, oricum, nu vedea mare lucru, pentru ca ochii ei păreau ca nu înregistrează imaginea. O parte a ei ştia ca, daca n-ar fi fost în starea aceea de transa curioasa, n-ar fi făcut ceea ce făcea. Cum putea ea, oare, o bibliotecara, sa scoată un glonţ din capul unui om? Folosind mai mult vârfurile degetelor decât ochii, găsi glonţul, il apuca uşor cu deştele şi apoi trase. Prima data, cleştele aluneca; a doua oara, isi folosi toată forţa ca să-l strângă şi trase. Era de parca,

brusc, căpătase fqrta unei duzini de bărbaţi puternici si, când trase, glonţul ieşi.

Simţi cum se înmoaie trupul bărbatului care era culcat pe picioarele ei întinse şi isi dadu seama ca leşinase. Nu voia să-şi imagineze ce fel de durere ii provocase.

O parte a lui Emily se aştepta sa vadă sânge, dar o alta parte a ei ştia ca nu va fi nimic. şi era bucuroasa, pentru ca se gândea ca nu ar mai fi suportat şi alte traume în afara celor prin care trecuse deja în ultimele doua zile.

Cu spatele sprijinit de căpătâiul patului, cu bărbatul întins de-a curmezişul şi cu cleştele inca în mina, adormi.

Capitolul 5

Când se trezi, Emily nu-şi dadu seama pe loc unde se afla, dar ştia ca era ceva despre care nu voia să-şi amintească; aşa ca se ghemui în aşternut şi închise ochii.

Buna dimineaţa, se auzi o voce bărbătească vesela pe care Emily o recunoscu imediat.

Iar asta o făcu sa se îngroape mai adânc sub pătură subţire.

Hai, scoalarte! Stiu ca te-ai trezit, repeta el.

Ea întoarse fata spre perete.

Capul, e în regula? mormăi ea.

Ce-ai spus? Nu te-am auzit.

Ea ştia foarte bine ca o auzise perfect, dar se prefaceaCapul tau e în regula? striga ea fara se uite la el.

Văzând ca nu raspunde, ea se întoarse şi-l privi urât El avea parul ud şi n-avea altceva pe el decât un prosop prins în talie. Ochii ei deveniră şi mai furioşi,

pentru ca nu putu sa nu observe ca pieptul lui era musculos, iar pielea avea o culoare frumoasa, ca mierea.

Michael zimbi larg.

— Au făcut o treaba buna când mi-au ales un trup, nu-i asa? Ma bucur că-ţi place.

E prea devreme ca să-mi citeşti gândurile, sari ea, dându-şi parul din ochi.

El se aşează pe pat şi se uita la ea.

Uneori cred ca înţeleg atracţia pe care voi, muritorii, o aveţi unul pentru corpul celuilalt, zise el cu blândeţe.

Atinge-mă doar, şi vei fi mort!

La asta, el-chicoti, dar nu se mişca de pe pat.

Uită-te aici! spuse el şi isi trecu mâinile peste piept.

N-am văzut aşa ceva la TV ala al vostru, dar…

TV e prescurtarea de la televiziune.

A, da, TV. Oricum, n-au zis ca'trupul asta a. Fost împuşcat în piept?

Zău, as dori sa nu te mai referi la tine ca la „trupul asta”, zise ea uitându-se în alta parte.

Te fac sa te simţi prost, spuse el.

Dar se părea ca nu prea avea cu adevărat remuşcări pentru asta.

Ştii, Emily, daca o sa lucram împreună, trebuie sa stabilim nişte reguli pământeşti, de baza.

Se uita la ea de parca voia sa fie lăudat pentru ca isi amintise ceva ce învăţase de la ea, dar Emily nu avea de gând să-i ofere nici o satisfacţie.

Nu poţi sa te îndrăgosteşti de mine, zise el.

Ea ramase cu gura căscată., Ce nu pot?

Nu poţi sa te îndrăgosteşti de mine.

Profitând de faptul ca Emily amuţise, el se ridica, se depărtă cu spatele la ea.

Când am fost sub cascada aia., nu, mu-mi spune, sub dus vreau sa zic... Ştii, una e sa observi muritojrij şi obiceiurile lor de a-şi face toaleta şi alta e sa le experimentezi. Le găsesc o mare pacoste. De fapt găsesc ca totul e pacoste în ce priveşte trupurile astea.

Emily se uita urât la el.

Atunci, de ce nu zbori, pur şi simplu acolo unde ţi-e locul?

Zâmbetul lui se largi.

Te-am ofensat.

Cum puteai? întrebă ea dulce. M-ai transformat într-o fugara, căutată atât de-criminali, cit şi de agenţii care aplica legea, ca sa n-o mai menţionăm pe sotia ta, iar acum îmi spui ca nu trebuie sa ma îndrăgostesc de tine. Spune-mi, ah, spune-mi, cum sa ma mai stapinesc?

Michael rise, apoi se aşează din nou pe pjat lângă ea.

Ţi-o spun numai pentru cazul când te-ai simţi inclinata spre aşa ceva. Odată ce misiunea mea aici se va încheia, eu trebuie sa ma întorc acasă.

Iar „acasă” înseamnă în cer? întrebă Emily cu o sprinceana ridicata.

Da, exact. Am sa ma întorc ca sa te feresc sa nu cazi în lacuri şi ca să-ţi, gâdil nasul când vad ca te pindeşte vreun necaz.

La asta, Emily trase pătura în jurul gâtului.

As dori sa ieşi din viaţa jnea, spuse ea liniştit. Acum se pare ca eşti sănătos, aşa ca as vrea'ca tu...

Uite, pipăie-mi capul, zise ei aplecându-se spre ea şi ignorându-i cuvintele.

Emily voia sa rămână detaşată, dar era curioasa Ce se mai întâmplase de aseară. Puse mâinile pe buclele umede şi Ti pipai tot scalpul. Nu era nici o rana sau gaura sau vreun senin ca aseară o bucata groasa şi rotunda de plumb ieşise din scalpul lui.

— şi uită-te la astea, spuse ef îndreptându-se şi miscându-şi mâinile peste piept.

Ea văzu ceva ce păreau a fi nişte cicatrici ale unor posibile gauri de gloanţe.

Si aici, spuse el întorcându-se ca să-i vadă spatele. Doua au ieşit prin spate.

Nu se putu retine şi isi trecu mâinile peste cicatricele care arătau într-adevăr ca nişte, gauri de gloanţe. Ponald. Spusese ca bărbatul fusese ucis în celula „cu pieptul plin de gloanţe şi cu un încărcător în cap”.

Întorcându-se din nou, „ Michael lua de pe noptiera bucata de plumb.

Asta îmi provoca dureri îngrozitoare, dar, după ce mi l-ai scos, m-am simţit bine. Ai dormit bine?

In timp ce vorbea, ii dadu glonţul lui Emily si, un timp, ea statu uitându-se la micul obiect oribil. Aseară, ea scosese acest obiect din capul bărbatului; cu un cleşte, iar în dimineaţa asta nu mai era nici o tăietură în scalpul lui care sa arate ca glonţul fusese acolo.

Se uita în sus la el.

Cine eşti? şopti ea. Cum poţi deschide uşi încuiate? Cum e posibil sa ti se scoată aşa ceva din cap şi sa nu sângerezi? De unde ştii atât de multe despre mine?

Emily, spuse el, apoi se întinse după mina ei.

Sa nu îndrăzneşti sa ma atingi, zise ea. De fiecare data când ma atingi, se întâmplă lucruri ciudate. M-ai… m-ai hipnotizat aseară mu-i asa?

Am fost nevoit. Altfel ai fi chemat un doctor. Dar, transmiţându-ţi energie ca să-ţi calmez mintea, era tot ce puteam face aseară. Eram inconştient.

Creezi o diversiune, ca sa nU răspunzi la întrebarea mea, spuse ea. Cine eşti?

Mi se pare că-mi amintesc ca ţi-am spus ca nu mai vorbesc de, ma rog, de ingeri, decât dacă-mi ceri.;

Ah, aşadar, acum trebuie sa te rog să-mi spui.

Ea se uita în alta parte si, brusc, ochii i se umplură de lacrimi. Aceste ultime zile fuseseră prea mult pentru ea.

Toate femeile muritoare sunt atât de ilogice?

Dintre toate lucrurile misogine pe care mi s-au spus, asta este cel mai rau! zise ea şi dadu pătura la o parte. Descoperi insa ca era în lenjeria intima. Pantalonii şi bluza erau aşezate frumos pe spătarul unui scaun, în capătul celalalt al camerei.

— Tu m-ai dezbrăcat? întrebă ea fierbând.

Păreai ca nu te simţi confortabil şi voiam sa dormi bine.

Părea sa ştie ca făcuse ceva rau, dar nu era sigur ce anume.

Când ea se dadu jos din pat, el ii apuca mina si, ca de obicei, ea se calma.

Am să-ţi spun tot ce stiu, daca o sa ma asculţi. Dar te avertizez ca nu stiu prea multe. Trebuie sa ma crezi când îţi spun ca sunt la fel de confuz şi de dezorientat ca şi tine. As dori sa ma duc acasă la fel

de mult Ca şi tine. Nu vreau sa fiu urmărit de oameni, împuşcat, sau sa trebuiască sa ies pe fereastra. Am şi eu îndatoririle mele şi lucrez la fel ca fiecare.

Doar ca munca ta se desfăşoară întâmplător în Cer, comenta ea, depărtându-se de atingerea lui.

Da, spuse el simplu. Întâmplător, munca mea e în alta parte.

Îmi ceri sa cred un lucru imposibil.

De ce? întrebă el inspirând adânc. Muritorii nu cred niciodată în ceea ce nu pot vedea. Voi nu credeţi ca un animat exista, pina nu-l vedeţi. Dar ca crezi sau nu în ceva, asta nu are influenta asupra faptului daca acel ceva exista sau nu. Ma înţelegi?

Înţeleg, doar ca nu cred.

Michael o privi un moment, apoi clipi.

Ah, înţeleg. Tu crezi în ingeri, dar nu crezi ca eu sunt un înger.

Bravo!

La asta, Michael rise.

Ce pot face ca să-ţi dovedesc asta? în afara de desfacerea aripilor, bineînţeles?

Ea ştia ca el ride de ea, dar nu-şi va permite sa se înfurie. Stătea acolo şi se uita urât la el.

După un timp, el se ridica şi umbla prin camera.

— ÎN regula; ai văzut cite ceva, dar nu de ca sa te fac sa crezi ca sunt ceea ce spun ca sunt. Care crezi ca a fost cauza celor văzute de tine?

— Eşti un magician şi ai unele puteri de previziune, Eşti bun la deschiderea încuietorilor.

Si la gloanţe, completa el zâmbind, dar ea nu'raspunse, aşa ca el se aşează din nou pe pat.

In regula, Emily. Îţi cer ajutorul; ca un muritor altui muritor. Pgterile mele… de previziune mi-a u zis ca exista o situaţie care trebuie rezolvata şi care te implica şi pe tine. Dar nu am idee care e problema, aşa ca trebuie sa o aflam, înainte de a o rezolva.

Despre ce problema e vorba?

Ii veni să-şi muşte limba după ce spuse asta, dar, după ce el prezentase astfel situaţia, ea devenise curioasa. Ii plăcea să-l ajute pe Donald sa cerceteze Cazuri. De fapt, ii plăceau misterele, în general.

Nu stiu, dar ce ar putea fi atât de important ca un înger sa fie trimis pe pământ?

Ceva rau, răspunse ea. Rau cu adevărat.

La asta fata lui Michael se lumina.

Ai dreptate. Asta trebuie sa fie. N-am avut prea mult timp sa ma gândesc de când am ajuns aici, dar acesta trebuie sa fie răspunsul. Se apleca spre ea. şi atunci, ce rau te pândeşte?

Pe mine? într-o biblioteca dintr-un orăşel? Cred ca glumeşti.

Ea revenise acum la normal şi il putea tine la distanta pe bărbatul asta bine. Dar de ce oare ajungeau ei mereu singuri în dormitoare?

El se ridica şi începu sa umble din nou prin camera. Prosopul ii cădea tot mai jos pe solduri si, brusc, Emily simţi nevoia unui telefon ip camera. Daca ar fi fost, l-ar fi sunat pe Donald chiar acum.

E tocmai ce-am crezut. Oraşul în care locuieşti nu. E interesant si, ca întotdeauna, viaţa ta e lipsita de emoţii si,.

Poftim? zise ea. Viaţa mea nu e lipsita de emoţii. Pentru informarea ta, întâmplător sunt logodita cu un bărbat care aspira sa devina guvernatorul acestui stat şi poate chiar preşedinte.

Nici vorba, spuse solemn Michael. Omul are întotdeauna planuri marte când e tânăr, iar apoi la bătrâneţe, povesteşte tuturor despre ce ar frputut ajunge; daca nu l-ar fi împiedicat Cineva.

Ce naiba… zise Emily aruncând pătură.

A, da. Am uitat ca tu nu poţi accepta adevărul, niciodată.

La asta, Emily se aşează din nou.

Eu pot accepta adevărul la fel ca oricare bărbat, zise ea, înălţându-şi o sprinceana. şi am auzit ca Dumnezeu ne-a dat noua, muritorilor, libertatea voinţei. Chiar daca Donald a fost cum zici în trecut – ceea ce, la drept j vorbind, nu cred, întrucât nu cred în reincarnare – se – poate schimba în timpul vieţii. Am dreptate?

E drept, răspunse Michael cu un zâmbet, iar Emily ii răspunse la fel. Am fost corectat. Unde rămăsesem?

Îmi spuneai ca sunt plictisita, ca în oraşul în care locuiesc nu e nimic interesant: şi ca bărbatul pe care-l iubesc o sa fie un ratat, spusese dulce. Daca tu eşti înger, as vrea sa vad cum arata drăcuşorii lui Satana; completa ea în şoaptă.

Michael rise.

In regula, poate ca tu şi oraşul tau nu sunteţi anosti, dar nu-mi amintesc sa fi văzut yreun pericol în jurul tau.

Bine, dar poate ca ţi-ai făcut deja o părere despre noi toţi şi nu te mai interesează sa afli ceva.

Poate ca în agenda ta e notat ca Emily e plictisita, ca tot ce face ea e plictisitor, ca unde locuiesc e plictiseala aşa ca nu te preocupa sa te uiti cu adevărat sa vezi despre ce e vorba.

Un moment, Michael se uita la ea cu ochii mari.

Cred ca ai oarecum dreptate, rosti el cu uimire în glas.

Eu? Eu, mica plictisita? repeta ea, urindu-ipe toţi bărbaţii de pretutindeni., Mai întâi, Donald ii spusese ca e „practica”, iar acum, bărbatul asta ii spune ca e prea plictisita.

Michael nu rasQunse la sarcasmul ei.

Chiar cred ca am descoperit ceva. Bunătatea atrage raul.

Acum sunt şi buna, mormăi ea. Plictisita, buna, practica.

Ce e greşit daca eşti considerata buna? Cerului ii plac oamenii buni. şi pot să-ţi spun ca sunt destul de putini din ăştia.

Nu avea ce sa răspundă la asta, pentru ca nu exista un răspuns real. Mama ei ii spunea întotdeauna ca tot ceea ce e bun e bun. Dar o femeie doreşte întotdeauna sa fie considerata putin rea.

Atunci, cum poţi înlătura pericolul daca nici nu-l poţi vedea? întrebă ea. şi nu cred ca exista prea mult rau in Greenbriar, CaroJina. De Nord. După cum spui, acolo e plictisitor.

Michael se aşează la marginea patului.

Încerc să-mi amintesc oraşul acela. Trebuie sa ma îngrijesc de mai multe oraşele şi oraşe, iar culturile acestora sunt diferite. Ce este un păcat în Arabaia Saudita nu e întotdeauna un păcat la

Monaco, iar ce este un păcat aici în America nu este în mod necesar un păcat la Paris. Uneori ma încurc.

Înţeleg. Nu ca ai fi tu aşa ceva, dar nu exista un ghid al îngerilor?

Exista oare un ghid pentru muritori? contracara el.

— Biblia!

El ii zimbi.

Mi-ai plăcut întotdeauna, Emily. şi te găsesc şi mai nostima în trupul asta.

Trupul meu arata nostim?

La asta, el se apleca şi o sărută pe obraz, apoi se retrase de parca s-ar fi speriat.

Uau, dar asta a fost ceva plăcut. Ei, acum pornim?

Cu rispul de a te plictisi cu întrebarea mea, la ce anume pornim?

Ne întoarcem în oraşul tau şi căutam raul, bineînţeles.

Căutam? Noi? Adică tu şi cu mine?

Drept răspuns, el se uita la ea fara sa zjca nimic.

Ai uitat ca eşti urmărit pentru crime pe care se poate sa le fi comis sau nu şi ca vreo câteva sute de Oameni te caută? Poate ca orăşelul Greenbriar este pentru tine un loc înapoiat, dar avem televiziune iar fotografia ta a fost foarte clara. Cineva o sa te vadă şi o sa anunţe politia.

Mmm, da înţeleg ca asta ar fi o problema. Dar în cazul asta ai putea sa ma ascunzi.

Ah, nu, sa nu faci asta.

Ce sa nu fac? întrebă el cu sprincenele ridicate, într-o nevinovăţie nemascata.

Sa nu ma împingi în treaba asta. Nu am de gând sa te ascund. După părerea mea, am petrecut deja prea mult timp cu tine.

Pot înţelege lucrul asta. Ba chiar pot sa spun ca il respect. Aşa-i? Sau regula asta e în Thailanda? Nu sunt sigur ca e a femeilor din America.

Ea isi îngustă ochii spre el, nesigura daca isi batea joc de ea sau nu.

De ce am întotdeauna impresia ca nu ma auzi cu adevărat?

El ii zimbi slab.

Vrei sa faci un dus înainte de micul dejun?

Sigur, hai sa luam micul dejun şi fiecare om din cafenea o sa te arate cu degetul' şi o sa spună ca te-a văzut aseară la televizor.

Ii fac asta şi lui Mickey?

Ea se uita urât la el, ştiind foarte bine ca se refera ia Mickey Mouse.

Îmi pare rau, spuse el imediat. Am încurcat desenele animate. El e celalalt. Donald al tau nu apare mereu la televizor? Oamenii se uita la el şi il arata cu degetul?

Daca o fac, asta nu e pentru ca e un criminal.

Tresărind, ea isi dadu seama ca el o făcuse din nou! Din nou o deviase de la subiect. _

Ascultă-mă şi asculta bine, continua ea. Implicarea mea cu tine s-a sfârşit. N-am să-mi mai petrec nici un minut din timpul meu sărind pe ferestre, coborând pe burlane sau ascultându-te spunându-mi ca eşti un înger. Eşti persoana cea mai putin angelica pe care am întâlnit-o vreodată. Acum, am sa ma ridic de-aici, am sa ma îmbrac şi am sa plec acasă. Fara tine. M-ai înţeles?

— Perfect, zise el. şi sunt bucuros ca am stabilit asta, pentru ca am impresia ca unii din mafia voastră federala au tras în parcare.

Ii trebui un moment ca sa înţeleagă ce spunea. Mafia federala? în următoarea secunda, totul se întâmplă repede. Michael isi înhăţă hainele de pe scaun şi dispăru pe usa. Câteva secunde mai târziu, se auzi o bătaie în usa, apoi se auzi vocea unui bărbat care ii striga sa deschidă. Emily le spuse sa aştepte, pentru ca era inca în pat, dezbrăcată, dar ei n-au aşteptat.

Trei bărbaţi deschiseră usa, desi ea era sigura ca aceasta fusese încuiată. Se opriră uitându-se la ea o secunda, înainte de a începe sa cerceteze camera.

Staţi asa! spuse ea. Aveţi ordin de percheziţie?

Nu, doamna, răspunse unui dintre bărbaţi, apoi ii arata, exact pentru o secunda, o insigna, înainte de a o pune înapoi în buzunar. Suntem aici ca sa te protejam. Am aflat ca ai fost luata ostatec şi reţinută fara voia dumitaie.

Emily isi. Trase pătura mai sus în jurul gâtului, Daca era asa, eram moarta acum, după felul cum ati năvălit in. Camera, noi asa? zise ea uitându-se dur la bărbat. De fapt, tremura sub pătură, bravada ei fiind menita doar să-i acopere teama. Cum putea sa fie implicata cu FBI-ul?

Tipa, protestând, când unul dintre*bărbaţi isi trecu mâinile peste pătură, de-a lungul trupului ei, sa vadă daca nu ascundea un bărbat în pat cu ea.

Pleacă de lângă mine! zise ea transpirând adânc şi uitându-se la primul bărbat. Te deranjează să-mi spui despre ce este vorba?

Bărbatul ii arata o fotografie a lui Michael, cea pe care o văzuse la televizor.

L-ai văzut vreodată pe bărbatul asta?

Emily nu ştia ce li se spusese bărbaţilor acestora, aşa incit decise sa fie Cit de onesta putea. Dih cite isi închipuia, Donald nule spusese decât ce stia-de la ea.

Da, l-am văzut ieri, în orăşelul unde stăteam.

— Ţi-ai petrecut ziua cu el?

Ce întrebare ridicola! De ce mi-aş petrece ziua cu un bărbat strain?

Cei trei bărbaţi stăteau în picioare, se uitau la ea şi aşteptau.

Bine, da, aşa a fost. Am dat peste el cu maşina, vineri seara, l-am dus la doctor, apoi a doua zi am petrecut câtva timp împreună. Părea perfect'inofensiv şi am simţit cumva o obligaţie fata de ei, pentru ca puteam să-l omor.

Aseară ce s-a întâmplat?

L-am văzut la televizor, apoi l-am sunat pe logodnicul meu, Donald Stewart.

Se uita la bărbaţi sa vadă daca il ştiau, dar pe fata lor nu se văzu nici un semn de recunoaştere.

Oricum, continua ea, Donald mi-a spus sa anunţ politia şi sa plec din oraş.'

Si te-ai dus la politie?

Gândeau oare ca ea o sa creadă ca ei n-au verificat asta? Emily se uita în jos la mâinile ei de pe pătură şi încercă sa roşească.

De fapt, nu, n-am făcut asta. Am auzit o bătaie în usa, m-am speriat şi am ieşit pe fereastra.

Ea ridica mina ca ei sa vadă zgirieturs lunga.

E o tufa cu spini care creste lângă zidul clădirii. Mi-am lăsat şi Valiza acolo, pentru ca n-am putut s-o arunc jos. Stiu ca a fost o prostie, dar, după cele spuse de Donald, eram prea speriata ca sa fac altceva decât sa plec de-acolo.

Un moment, Emily isi tinu respiraţia, întrebându-se daca cei trei bărbaţi vor crede povestea ei.

Povestea dumitale confirma ceea ce ştiam deja, domnişoara Todd, zise primul bărbat, singurul dintre ei care părea sa aibă coarde vocale. Suntem siguri ca un bărbat ca Michael Chamberlain a plecat demult, dar, daca ia din nou legătura cu dumneata, arată-te la fel de înţeleaptă ca şi pina acum şi sună-ne pe nqi. Ii dadu o carte de vizita. Suna la numărul asta, ziua sau noaptea, şi cineva te va ajuta. Buna dimineaţa, spuse el si, la fel de repede cum intraseră, au plecat.

De îndată ce odaia fu din nou goala, Emily căzu înapoi pe perna şi simţi ca trupul ii tremura tot. FBI-ul! Să-i puna întrebări ei! Ei! Practica, plicticoasa, înţeleaptă Emily Jane Todd, interogata de FBI! S totul din cauza unui bărbat care afirma ca este înger sica vrea s-o ' ferească de ceva rau.

Brusc, Emily se ridica în pat.

Vechea clădire Madison! spuse ea cu glas tare si, brusc, mai multe lucruri i se păru ca se leagă.

Daca era vreun loc al răului pe pământ, atunci era acea casa veche, îngrozitoare. Si, desigur, asta avea legătură cu ea, deoarece o cerceta de ani de zile. Avea despre ea un dosar de peste un sfert de metru grosime. Nimeni nu ştia atâtea cite ştia ea despre casa Madison şi despre cele petrecute acolo.

Dând deoparte pătură, puse un picior pe podea, dar, în acel moment, usa se deschise larg şi Michael intra în fuga.

Emily, eşti bine? Nu ţi-au făcut nici un rau, nu-i.

Asa? – isi ţinea mâinile pe umerii ei şi se uita la trupul ei aproape gol, de parca ar fi fost în pericol de moarte.

De ce mai eşti inca aici? Bărbaţii ăştia se pot întoarce în orice moment. Probabil ca supraveghează camera asta chiar acum.

Ea se încruntă. Michael ii zimbi.

Ai fost Îngrijorată pentru mine, nu-i asa? De ce nu le-ai spus bărbaţilor ălora ca ma ascund în tufişuri afara, ca sa scapi pentru totdeauna de mine?

Orice-ai fi, nu cred ca eşti un ucigaş. Nici înger nu eşti, zise ea înainte ca el sa poată rosti o vorba.

A, da, crezi asta pentru ca voi, muritorii, aveţi idei curioase despre Cum suntem noi, îngerii. Acum, vrei sa ieşi din pat ca sa putem mânca ceva? Trupul asta e slăbit de foame. Ce plictiseala e asta! Cit de des trebuie să-l hrănesc?

O data pe luna, spuse ea zâmbind dulce. şi da-i ceva de băut o data la doua săptămâni.

Râzând, el spuse:

Sus! îmbracă-te! Se depărtă şi se uita la ea. E foarte straniu sa vezi un trup omenesc cu ochi de muritor. De obicei, vad doar spirite, dar, văzându-te asa, e interesant.

Emily isi acoperi din nou corpul cu pătura.

Du-te afara şi aşteaptă-mă. Stai ascuns, sa nu te vadă nimeni.

Dorinţa ta e ordin pentru mine, zise el, apoi se mira de propriile lui cuvinte.

Emily nu se putu retine şi rise.

Hai, ieşi de-aici, spuse ea şi arunca o perna după silueta lui care se retrăgea.

Capitolul 6

— Nu, nu, de doua ori nu, spunea Emily.

Stătea cu Michael într-un separeu în fundul unui local pentru şoferii de camioane şi mâncau clătite cu afine. Cel putin asta încerca sa facă, pentru ca el mâncase jumătate din portia ei, pe lângă a lui. Spunea ca voia sa se decidă care erau mai bune, cele cu căpşuni sau cele cu afine.

Ea cobori vocea. Nu ca s-ar fi uitat cineva la ei. După cum arătau bărbaţii de aici, jumătate din ei erau urmăriţi de FBI.

N-am de gând sa te iau acasă cu mine. Nu am de gând sa te ascund. Nu am de gând sa te duc la vechea casa Madison ca sa te învârti pe-acolo. Casa aproape ca se prăbuşeşte şi e periculos. Ca sa nu mai spun ca este bântuită.

Bântuită? Ce înseamnă asta?

Fantome! Opreşte-te! Asta clătita mea. Ale tale sunt în farfuria ta. Uite ce e, nu-i politicos sa mănânci din farfuria altcuiva. Asta daca nu e vorba de îndrăgostiţi.

Dar, Emily, eu te-am iubit de mii de ani. Ii iubesc pe toţi oamenii care sunt în grija mea. Ma rog, poate ca pe unii ii iubesc mai mult decât pe alţii, dar fac un efort deosebit.

Nu suntem amanţi. De fapt, nici nu siritem îndrăgostiţi.

A, înţeleg! Sex. Ne-am întors din nou la asta.

Nu. Nu te poţi întoarce la ceva unde n-ai ajuns niciodată şi nu-mi mai face nici chestii din astea'

Ce anume? întrebă el cu nevinovăţie.

Ea isi miji ochii spre el, pina ce el zimbi şmecher.

In regula! înapoi la subiect. Emily, draga mea, trebuie ca vad casa aceea. Daca e aşa cum spui tu, poate ca am fost trimis sa rezolv aceasta problema;

Si ce-o sa faci? O şedinţă?

Ea înţelese, după expresia lui, ca habar n-avea ce era gsta.

Te aşezi în jurul unei mese, de obicei cu o persoana care este mediu spritist, apoi chemi un spirit, ii pui întrebări si…

Ea se opri pentru ca pe buzele lui tremura vizibil un zâmbet.

Ce-am sptis de-ţi vine sa râzi? întrebă ea printre dinţi. şi daca mai iei o singura înghiţitură din clătitele mele, o să-ţi pierzi o mina.

Tinu furculiţa gata să-l împungă.

Tocmai încerc sa înţeleg ce ai spus, comenta el.

Ea vedea ca se străduia sa nu rida în hohote.

Nu. Nu încerci sa înţelegi nimic. Vrei doar să-ţi bati joc de mine.

Apucându-şi geanta, se ridica sa plece de la masa, dar el o prinse de mina, iar ea ss calma imediat şi se aşează înapoi.

Emily, nu am intenţia sa te ofensez, zău asa. De ce nu poţi tu sa ma priveşti ca pe cineva venit din alta tara. Unde felul de comportare e diferit de al vostru?

O alta tara? repeta ea. Tu vii de la un spital de nebuni şi eu ri-am de gând sa te ajut indiferent la ce pe-acest pământ.

Stătea acolo cu mâinile încrucişate la piept, ştiind foarte bine ca arata ca o fetiţa îmbufnată, dar nu se putea retine. El părea ca scotea la iveala tot ce era mai rau în ea.

Ai auzit asta, domnule Moss? spuse natural Michael. Ca sa vorbim cu un spirit, trebuie sa stam în jurul unei mese şi sa te chemam. Ştii, cred că-mi amintesc de câtorva asemenea lucruri. Emily, ţie îţi plăceau, demult, in… când a fost asta? Cred ca a fost pe la 1890. Sau pe la 1790? Ce părere ai, domnule Moss?

Foarte nostim, zise Emily tot cu braţele încrucişate. Vorbeşte cu prietenul tau imaginar şi bate-ţi joc de mine!

Ai de gând sa mănânci asta?

Da, răspunse Emily, desi era sătulă şi nu mai voia nici o înghiţitură.

Dar înfipse furculiţa în ce mai rămăsese din clătită şi o baga în gura.

Emily, spuse Michael cu blândeţe. Nu-mi bat joc de tine, dar cred ca vad lucrurile altfel decât tine. Spirite sunt peste tot. Doar ca unele au trup, iar altele nu au. De fapt, nu e nici o deosebire.

Si bănuiesc ca tu le poţi vedea pe cele fara trup, zise ea cu o voce plina de sarcasm.

Michael nu răspunse şi se uita în jur la ce mai rămăsese din clătită lui.

Ei? insista ea. Poţi sau nu poţi?

El înălţă capul cu o privire dura.

Da, desigur. Pot. şi ma uimeşte ca tu nu poţi. Nu-I poţi vedea pe, domnul Moss stând chiar aici alături de mine?

Fara să-şi dea seama, Emily se uita în dreapta lui, apoi din nou la el.

Bănuiesc ca ai să-mi spui ca parcarea asta de camioane este bântuită şi ca lângă tine sta o fantoma.

Domnul Moss zice ca el este… Michael se opri,. Apoi zimbi. Eu nu înţeleg asta, dar el spune ca prefera expresia. Provocat anatomic" în loc de fantoma. E un bărbat foarte simpatic şi spune ca data viitoare, când vom mai veni aici, trebuie sa încercăm cirnatiL Am putea eventual comanda şi acum.

Nu! exclama Emily. O sa te îngraşi. Vrei, te rog, sa ramii la subiect?

Ar fi murit mai curând decât sa-i puna o asemenea întrebare prosteasca, dar nu rezista.

Vrei sa spui ca vorbeşti chiar acum cu o fantoma?

Ei, mai curând ascult. Spune ca a trecut mult timp de când n-a mai fost pe aici cineva care să-l poată auzi.

El afirma ca lumea asta moderna e cu adevărat trista, pentru ca nimeni nu crede ca el exista si, când încearcă sa vorbească, nimeni nu-l asculta. Singurii oameni care il asculta sunt nebunii sau drogaţii, zise Michael şi se apleca spre. Emily. Zice ca a. Fi fantoma în America înseamnă sa ai o viaţa foarte singuratica.

Ei! exclama Emily uitându-se prin local, cred ca trebuie sa ma duc la toaleta doamnelor. După aia, ar fi bine sa mergem mai departe.

Ce-i aia, pudra?

— Ce?

Domnul Moss zice ca o să-ti-dai cu pudra.

Aşa-i. Ma duc la camera de pudrat.

Spune ca o sa fugi şi o sa ma laşi, pentru ca tu crezi ca sunt nebun. El zice ca vede asta tot timpul. O fi adevărat, Emily? Eu îţi doresc tot binele în viaţa şi sper sa fii fericita.

Eşti cu adevărat o persoana îngrozitoare, zise ea uitându-se urât la Michael.

Daca el ar fi protestat sau i-ar fi cerut sa rămână, ea ar fi putut sa plece; dar cum putea părăsi un bărbat care ii ura fericire?

Ma duc la camera de toaleta şi vreau sa achiţi nota cit sunt eu plecata; apoi ma întorc şi nu vreau sa mai aud nici o vorba despre domnul Moss.

Michael se întoarse spre dreapt.

Îmi pare rau. Poate data viitoare.

Emily nu reacţiona; se întoarse pe călcâie şi se duse la camera de toaleta.

Când Emily se întoarse, Michael o aştepta afara la intrare. O enerva faptul ca ii devenea atât de familiar Uneori avea sentimentul ca isi petrecuse mai mult timp cu el decât cu Donald. Dar, în fine, ea şi Donald lucrau mereu la vreun material de-al lui.

Cred ca trebuie sa stam de vorba, zise ea cu seriozitate, plănuind sa înceapă cu discursul pe care şi-l alcătuise în minte în cele câteva minute cit fuseseră separaţi. El nu putea sa meargă acasă, aşa ca trebuia să-l lase în alt loc. Trebuiau doar sa se gândească unde ar fi în siguranţă.

In siguranţă! Un bărbat care era căutat de FBI, de Mafie, de o nevasta furioasa şi de mijloacele de comunicare! Fara a-i mai menţiona pe vânătorii de recompense.

Eşti îngrijorată pentru mine, nu-i asa? zise Michael şi păru grozav de bucuros de aceasta idee.

Deloc, răspunse ea, strecurându-se printre camioanele parcate în fata şi în spatele localului.

Isi parcase mica ei maşina alba, Mazda, mai mult spre pădure decât în parcare, ascunzând-o lângă remorca un camion pe optsprezece roti, care arata de parca nu fusese mişcat de acolo de multi ani.

Doar ca trebuie sa ne gindirn ce sa facem cu tine. Nu poţi merge cu mine acasă, aşa ca trebuie sa găsim un alt loc unde te poţi duce. Sau poate sa chem pe cineva care sa te ajute. Sau eventual ai putea...

Nu! spuse serioslyiichael când Emily întinse mina sa puna cheia în încuietoarea maşinii.

Nu e nevoie sa deschizi toate uşile, zise ea cu dezgust. Stiu ca vrei să-ţi practic magia, dar...

Brusc asprii, Michael o trase de lângă maşină, iar ea, cu' spatele la pieptul lui, simţea cum ii batea inima tărie.

O privire aruncata fetei lui ii dezvăluia ca privirea maşina de parca era ceva diavolesc.

Ce este? şopti ea, uitându-se din nou la maşină.

Inima ei batea tare sj repede.

E ceva în neregula cu maşinăria asta, zise el. Are o aura neagra în jurul ei.

O aura? Maşinile nu au aura.

El nu se obosi sa răspundă.

Vreau sa te duci printre copaci, Mai departe. Culca-te, la pământ, acoperă-ţi capul şi aşteaptă-mă. Înţelegi?

Isi ţinea mâinile pe umerii ei, iar când se uita în jos spre ea, ochii lui ardeau. Emily nu făcu decât sa aprobe din cap. Apoi, el ii dadu drumul şi ea merse repede spre pădure. Când ajunse la copaci, nu se putu retine şi începu sa fuga, pina când se împiedică şi căzu lângă nişte puieţi. Ascultătoare, se culca jos şi isi acoperi capul cu mâinile.

Se păru ca au trecut ore, dar, când îndrăzni sa ridice capul şi sa se uite la ceas, văzu ca trecuseră doar câteva minute. După ce trecjjra cincisprezece minute şi nu se auzi nimic, începu sa se simtă ca o proasta. Ce naiba era cu ea? De ce ascultase orbeşte ordinele unui bărbat despre care ştia ca nu era sănătos la minte? O maşină care are în jur o aura prevestitoare de, rele! Oare el credea ca ea se născuse ieri?

Dar, în ciuda raţionamentului, ramase unde era. Când auzi un zgomot în tufişuri, puse din nou braţele deasupra capului.

Eu sunt, zise Michael. Cred ca pericolul a trecut, Asta-i o bomba?

Emily se uita în sus şi il văzu pe. Michael stând lângă ea. ÎN mâinile lui părea ca un calup de dinamita cu fire atârnând de el, Eu... cred ca asta... zise ea. Dar experienta mea în privinţa bombelor e limitata. N-ar trebui, oare, sa te descotoroseşti de ea?

Dar cum, mai exact?

Habar n-am. Ai găsit-o în maşina mea?

Aproape ca se înecă în vorbe şi gâtul kse usucă.

Era agăţată în spate. Domnul Moss mi-a zis care fire sa te tai ca maşina sa nu sara în aer.

Si tu? zise ea privindu-l.

Mi-e teama ca nu ştiam care sunt firele, aşa ca el,.

Nu. Voiam sa zic ca şi tu ai fi sărit în aer împreună cu maşina.

A, da, trupul asta, da.

Isi lua privirea de la obiectul din rhina lui $i se uita la ea.

Ar fi fost ruşinos, continua el, pentru ca as fi fost trimis din nou la lucru fara sa fi aflat ce pericol te paste.

Cred ca s-ar putea ca tocmai acum sa tii în mina pericolul, zise ea. N-ai putea sa scapi de obiectul ala?

Ba da. Domnul Moss zice ca exista pe aici uri put de mina vechi. Daea arunc asta acolo, o sa explodeze şi o sa se astupe gaura. Emily, stai aici, şi nu fi îngrijorată pentru mine. Domnul Moss ştie ce face.

Grozav! comenta ea. O fantoma arata unui înger cam sa umble cu dinamita. Nici nu înţeleg de ce as fi îngrijorată.

Chicotind, Michael intra în pădure, iar Emily ramase jos sa aştepte. I se păru ca trecuse mult timp, înainte de a simţi pământul de sub ea tremurând şi înţelese ca explozia a avut loc. Abia. Când Michael reapăru şi stiu ca. Era în siguranţă, ea se ridica de jos. Chiar şi atunci, picioarele o trădau şi ar fI căzut, daca el n-ar fi prins-o.

E-n regula, zise el blind, ţinând-o în braţe, în timp ce ii mângâia parul. Zău, Emily, acum suntem în siguranţă. Poţi sa te relaxezi.

Cine a făcut asta? Chiar atât de mult doresc ei sa te omoare?

Bomba asta ţi-a fost destinata ţie, nu mie, spuse el încet.

Ii trebui un moment ca sa înţeleagă ce spunea.

Mie? Se depărta de el. Vrei sa spui ca a vrut cineva sa ma arunce în aer pe mine?

— Da.

Făcu un pas mai departe de el, iar absurditatea vorbelor lui o revigora.

— Bănuiesc ca era scris numele meu pe bomba, aşa ai aflat. Bineînţeles ca faptul ca tu eşti căutat de toţi criminalii din tara nu are nimic de-a face cu bomba, cum s-ar putea, nu?

S-ar putea judeca şi asa, spuse el gânditor. Dar am simţit ca bomba îţi era destinata ţie. Cine ar vrea sa te ucidă, Emily?

Nimeni. Absolut nimeni pe lumea asta.

Întorcându-se, o porni spre maşină. In-momentul acela, nu-i pasa daca mai era vreo bomba prinsa de ea sau nu.

Michael o apuca de brat.

— Nu poţi pleca singura acasă, daca ai de gând sa ma laşi aici. Emily, cineva vrea sa te omoare si, fie ca o crezi, fie ca nu, asta nu are nici o importanta. Eu stiu adevărul.

Da-mi drumul sau tip, spuse ea.

Şi-atunci, ce-o sa se întâmple? întrebă el:

Ah! făcu ea şi se smulse din braţele lui pornind din nou.

Dar, când ajunse la maşină, ezita înainte de a pune cheia în broasca.

Acum e sigura,: zise el din partea cealaltă. Zău, maşina are în jurul ei o aura frumoasa, limpede.

Emily ii arunca o privire dezgustata, apoj baga cheia în broasca şi o răsuci. Nu-şi dadu seama că-şi ţinea, respiraţia, pina ce expira. Întrucât toate uşile se deschideau odată cu a ei, Michael se aşează pe locul pasagerului şi isi puse centura de siguranţă.

Nu, poţi merge cu mine… începu ea.

Dar el nu o asculta, se uita pe fereastra.

Te uiti la oamenii morţi? întrebă ea cu răutate. Aminteşte-mi sa nu vizitez un cimitir cu tine.

Fiecare spirit lasa o parte din el în mormânt, zise absent Michael, apoi o privi. Emily, cit timp durează ca sa ajungem acasă la tine?

O ora şi jumătate.

Exista şi alt drum care durează mai mult?

Prin munţi poate sa dureze toată ziua, dar vreau sa ajung acasă! spuse ea înţepată, fara sa se gândească la prezenta lui daca va rămâne în continuare cu ea.

Atunci sa mergem pe drumul cel lung. Cred ca trebuie sa discutam.

Despre ce anume? întrebă ea plictisita.

Vreau să-mi spui totul; despre tine. Orice este important şi îţi vine în minte. Trebuie sa descoperim cine a încercat sa te omoare.

Mai întâi, nimeni nu a încercat sa ma omoare pe mine. Eu sunt cea practica, plicticoasa/înţeleaptă şi nu-mi place aventura, îţi aminteşti? Care om cu mintea întreaga ar vrea sa ma omoare pe mine? Si, în plus, ce importanta ar avea pentru un înger daca eu as fi omorâtă? Asta nu înseamnă ca tu ai fi înger. Dar oamenii mor de morţi hidoase în fiecare zi, aşa ca mai contează o bibliotecara dintr-un orăşel?

Nu stiu, răspunse el gânditor. Încep să-mi pun eu însumi aceste întrebări. Pentru ce am fost eu trimis aici? Ce pericol te înconjoară de il obliga pe un arhanghel sa trimită pe cineva jos sa vadă despre ce-i vorba?

Întorcându-se, ii privi profilul.

Dar ceva e foarte greşit, adaugael, dada Cineva ar vrea sa distrugă o persoana atât de drăguţă ca tine. Emily, tu eşti o persoana buna, cumsecade. Poate n-ar trebui s-o spun, dar tu mi-ai plăcut cel mai mult dintre toţi protejaţii mei. Ai făcut atâtea lucruri bune în viaţa ta, ai iubit şi ai ajutat atâţia oameni, incit ai atins un nivel destul de înalt, ştii?

Nu, nu stiu, răspunse ea, o parte a ei gândind ca era ridicol ce spunea el, iar cealaltă parte fiind flatata. A-ţi spune un înger ca eşti bun nu e acelaşi lucru ca atunci când ţi-au zis în clasa a şaptea ca eşti buna fiindcă ai refuzat sa fumezi ce ti se oferea.

Emily vira brusc maşina la dreapta, când văzu un anunţ pe care scria: Drum turistic. Aveau nevoie de timp ca sa discute, aşa ca poate o călătorie prin munţi ar fi fost Un moment la fel de potrivit ca oricare altul.

Capitolul 7 în momentul când ajunseră la micul magazin alimentar din munţi, Emily se simţea de parca ar fi fost interogata într-un proces de crima. Michael ştia sa puna întrebări, nu gluma! Si, fara sa vrea, ea începea sa se implice.

Odată ce trecu peste furia absurdităţii gândului ca cipeva încearcă sa o omoare pe ea, începu sa privească totul ca pe subiectul unui roman poliţist, boar ca, oricât au încercat, nu au putut găsi motivul pentru care cineva ar fi vrut sa o omoare.

— Nu, nu înţeleg, spunea Emily, în timp ce lua un coşuleţ roşu de plastic la intrarea în micul magazin.

In afara de un bărbat care moţăia în spatele casei, nu era nimeni în magazinul de tara cu podea de lemn, aşa ca se simţea libera sa discute cu Michael trecând printre rafturi.

Totuşi, cred ca greşeşti, spuse ea sigura. Cred ca tu eşti tinta şi nu eu.

Se uita din nou le bărbatul din spatele casei, dar acesta isi sprijinea capul de spătarul scaunului sl era cu gura căscată.:

Stiu eu ce stiu, continua ea, iar bomba era pentru tine.

— Ce-i asta? întrebă el ţinând în sus o sticla de sirop de fructe foarte dulce.

E rau, oribil, oporcărie. Îţi strica dinţii în clipa în care il înghiţi.;

Suna grozav, zise el, şi arunca sticla în coşul ei. Problema este ca ai idei fixe şi nu te uiti la alternative.

Bine, atunci care ar fi motivul ca sa vrea sa ma omoare cineva pe mine şi nu pe tine? Nu sunt bogata şi nu am perspectiva sa moştenesc ceva. Cu siguranţă ca nu stiu nimic ce ar putea face pe cineva sa vrea sa ma omoare. N-am fost niciodată martora la o crima. Atunci, de ce ar vrea cineva sa dispar?

Din gelozie?

La asta, Emily zimbi larg.

— Aşa-i. Cei doi amanţi ai mei sunt gata sa se omoare unul pe celalalt pentru mine. Asta las-o balta! De ce alegi lucrurile cele mai putin nutritive

din magazin? Glazura asta roz o să-ţi lipească intestinele.

Michael zimbi strâmb, apoi arunca prăjiturelele în cos.

Uite aici! E rece în lada asta. Ce-i în cutiile astea de carton?

Emily ofta.

La una din alea pe care scrie, iaurt congelat”.

Ah, înţeleg, Emily. Încep sa ma gândesc ca vorba asta, „smântână”, este un cuvânt blestemat pentru tine. Dar despre ce vorbeam?

Îmi spuneai ca cineva vrea sa ma omoare ca sa ma împiedice sa public scrisorile de dragoste ale ducelui.

Michael se uita un moment uimit, apoi zimbi şmecher.

Îţi doreşti un titlu de nobleţe în viaţa ta viitoare? As putea aranja asta. De obicei, asta nu se considera. O răsplată. Ai avea multe tentaţii şi mari răspunderi. şi nu prea multe dragoste.

— Nu, nu vreau un titlu de nobleţe. Vreau… Trebuie sa descoperim doar cine vrea sa te arunce în aer si, oricât am discuta, nu vom afla. Ma uimeşti ca nu înţelegi asta.

Ea puse coşul plin la casa în timp ce el se uita la dulciurile şi gumele de mestecat din fata maşinii de înregistrat:

Astea sunt bune pentru tine, aşa Ca ia cit vrei de multe, spuse ea dulce când începu sa scoată lucrurile din cos. Nu toţi avem avantajul pe care il ai tu de a vedea ceea ce nu exista. Noi, sarmani'muritori, ne trăim plicticoasele noastre vieţi mărunte şi nu vedem pretutindeni spirite malefice.

Bărbatul din spatele tejghelei se trezi şi începu sa înregistreze cumpărăturile, în timp ce Michael puse pe tejgheaua casei o jumătate de duzina de batoane cu dulciuri.

Ce-i aia „caramel”? Daca te referi la domnul Moss, el nu era mai malefic decât,. Decât omul asta, spuse Michael, zâmbindu-i bărbatului, apoi; mat puse pe tejghea patru butoane cu dulciuri. Si, Emily draga, minţi foarte prost, spuse el cu compasiune, referindu-se la încercarea ei de a-l face sa nu cumpere dulciurile.

O ora mai târziU, se opriră la o parcare, să-şi manince sandvişurile. Michael încerca prostiile pe care le cumpărase, când Emily se întoarse spre el şi spuse:

Daca bărbaţii aia te-au găsit sau m-au găsit pe mine, în parcarea aia pentru camioane, atunci trebuie sa ştie cine sunt şi unde locuiesc:

Desigur. Am pus bomba în maşina ta şi am plecat. Atâta stiu, zise el zâmbind. Pina acum, se par. E ca puterile mele au fost limitate la o face nişte lucruri împreună cu tine. Pot sa deschidă usa maşinii, când sunt cu tine. – dar am încercat sa deschid usa încuiată a maşinii şi n-am putut. ÎN timp ce usa hotelului tau mi se deschide.

Nu-i curios?

E curios sa poţi deschide orice usa încuiată, zise ea. E curios şi sa poţi vedea o aura., Ca sa, nu mai menţionăm fantomele; şi apoi* mai e fetiţa aia de la cofetărie. şi glonţ din capul tau, plus cele din trup. şi se pare ca sunt un milion de lucruri din viaţa de zi cu zi; pe care nu le ştii si…

Fii atenta, Emily, o să-mi spui ca ma crezi.

Eu cred ca tu ai impresia ca vezi fantome şi ai impresia ca poţi…

Si ce-ai face cu mine daca as fi cu adevărat un înger?

Te-aş proteja, zise ea fara sa se gândească.

Dar, când isi dadu seama, roşi uitându-se în jos la batonul de ciocolata pe care-l mâncase pe jumătate, fara să-şi dea totuşi seama.

Îngerii sunt cei care protejează, nu invers, nu-i asa? întrebă ea.

— ÎN cazul asta, ce anume te-ar convinge? O minune? 0 viziune? Ce?

Nu stiu, răspunse ea ridicându-se şi strângând mâncarea fara sa se uite la el.

Cum se spune Când o persoana sta la marginea şoselei şi le cere altora sa o ia cu maşina?

Autostop, răspunse ea repede, apoi il privi trista. şi sa nu te gândeşti sa faci una ca asta, E periculos.

Daca ma laşi undeva, am sa fac autostopul pina în oraşul tau şi am sa caut singur raul care te înconjoară?

Nimeni n-o sa ştie ca m-ai cunoscut vreodată.

Si o sa anunţe cineva la politie la doar zece minute după ce vei pune piciorul în oraş, spuse ea direct.

Ea puse alimentele în portbagajul maşinii, dar Michael nu se mişcă; stătea la masa şi se uita la privelişte, sorbind din siropul groaznic de dulce, despre care ea isi dădea seama ca lui nu-i place, dar nu vrea sa recu- | noasca.

Ar trebui să-l las, se gândi ea. Ar trebui sa plec şi să-l las acum. El nu e în răspunderea mea şi nu

am nevoie de mai multe complicaţii în viaţa mea absolut perfecta.” Pentru ca aşa isi vedea ea viaţa – perfecta. Avea tot ce-şi dorea: o slujba care ii era draga, un bărbat pe care il iubea, prieteni şi tocmai fusese onorata de Asociaţia Bibliotecii Nationale. Singurul lucru pe care il mai dorea era sa se căsătorească mai cu Donald şi sa mai aibă doi copii.

Dar nu-l părăsi pe bărbatul de la masa, ci se întoarse şi se aşează la capătul opus al băncii, admirând, privelişte a.

Eventual, ai putea afla ceva despre casa Madison, spuse ea încet. Ştii, as vrea sa scriu o carte despre cele întâmplate acolo. Am făcut deja o grămadă de cercetări. – dar lipseşte ceva.

Si care-i povestea? întrebă Michael, de parca nu-l interesa deloc. Spiritele muritorilor au întotdeauna un motiv ca sa nu părăsească pământul asta.

Am auzit toată viaţa povestea asta. Noi, copii'r, ne speriam unii pe alţii cu ameninţări ca bătrânul Madison o sa vina sa ne înhaţe, dar, în ultimii ani, ei bine, eu am devenit mai plina de compasiune., Tu întotdeauna ai fost gata să-i ajuţi pe oameni.

Ea deschise gura să-i spună sa nu mai pretindă ca o cunoaşte de multa vreme, dar de, ce sa respingă un compliment?

E o poveste simpla şi sunt sigura ca s-a intimptat de multe ori în trecut. O femeie tânără şi frumoasa era îndrăgostită de un tânăr frumos, dar sărac, iar tatăl ei nu le-a permis sa se căsătorească. ÎN schimb, tatăl ei a forţat-o pe fata sa se mărite cu un prieten al lui, un domn Madison, bogat şi destul de bătrân ca să-i fie tata. Din cite stiu eu, au trait

într-o nefericire politicoasa timp de. Zece ani. Atunci, tânărul care o iubea s-a întors în oraş. Nimeni nu ştie ce s-a întâmplat, daca ea s-a furişat să-l întâlnească sau nu. Dar bătrânul l-a ucis pe tânăr într-un acces de gelozie.

Din nefericire, am văzut asta prea des, zise cu seriozitate Michael. Gelozia este un defect major al vostru, al muritorilor.

Ah! Abia aştept să-i spud asta lui Mickey, spuse ea tăios, amrntindu-i de acest nume pe care el i-l dăduse lui Donald.

Michael zimbi.

Acum, bănuiesc ca bătrânul tau Madison mai bântuie casa.

Cineva o bântuie. După crima, a avut loc un proces şi un servitor al lui a depus mărturie ca l-a văzut pe stăpânul sau omoindu-l pe tânăr. Mărturia acestuia a făcut ca omul sa fie închis, dar cadavrul nU a fost găsit niciodată. Oricum, domnul Madison a fost spânzurat, servitorul s-a aruncat pe o fereastra a casei şi a murit, iar văduva nu a mai părăsit casa si, în cele din urma, a înnebunit.

Deci, spiritul casei ar putea fi…

Se opri gânditor.

Ar putea fi tânărul ucis, bătrânul carie l-a omorât, nefericitul servitor care l-a trimis la moarte pe stăpânul lui, sau sotia nebuna.

Emily, ce legătură crezi ca poate avea asta cu pericolul care te paste?

Eu, a…

Se uita în jos la mâini.

Hai, da-i drumul. Ce-ai făcut tu?

Ea înălţă capul şi se uita la el sfidător.

De fapt, nu stiu. Dar am făcut ceva.

Când Michael văzu teama din ochii ei, împinse spre ea sticla cu sirop. Ea lua o înghiţitură şi se strâmbă la gustul prea dulce.

— ÎN regula, cred ca trebuie să-mi spui totul. Spune-mi ce-ai făcut atât de oribil, incit sa aduci pe pământ un înger care sa rezolve problema.

Ea se uita la sticla de sirop si, fara sa se gândească, începu sa dezlipească eticheta.

Tu crezi în spirite malefice?

Întrucât el nu răspunse, ea se uita urât şi văzu ca avea o sprinceana ridicata a uimire.

Ma rog, tu crezi. Dar majoritatea oamenilor nu cred.

Da, stiu. Voi muritorii credeţi acum în „ştiinţă”. Majoritatea credeţi ca persoana care face lucruri uimitoare la bursa e un exemplu de acţiune malefica, zise Michael cu o voce plina de dispreţ. Dar continua! Spurce-mi ce-ai făcut.

Voiam sa discut despre asta cu Donald în acest sfârşit de săptămână, zise ea. ÎN parte, asta a fost motivul pentru care eram atât de furioasa ca n-a venit. Simţeam ca am nevoie de cineva cu care sa vorbesc.

Daca tu crezi ca el e o persoana mai potrivita decât mine ca sa discuţi despre spirite malefice, te rog s-o faci, spuse înţepat Michael.

— Cum de ai ajuns sa fii înger când ei o asemenea trufie?

Eram făcut pentru slujba asta. Continui sau ţi-e prea teama?

Ea inspira adânc.

M-am dus la casa Madison. Asta-i tot. M-am dus acolo doar ca sa ma uit. Am luat un carneţel ca sa pot face, un plan al casei, pentru ca vreau sa scriu despre cele întâmplate. Era în plina zi si, cu toate ca geamurile erau murdare, am putut vedea destul de bine.

Mai lua o înghiţitură din băutura aceea îngrozitoare.

Văzând ca Emily nu mai zice nimic, Michael privi în depărtare.

Lasă-mă sa ghicesc. Ai deschis ceva ce era sigilat.

Cam aşa ceva, spuse ea.

O cutie? Nu? Ai… Se uita foarte dur la ea. Ai dărâmat un perete?

Oricum, era pe jumătate căzut şi vedeam ceva în spatele lui. Cine a ridicat peretele ala nu era un zidar prea bun, spuse ea apărându-se.

Si ce-a apărut?

Nu stiu, zise ea cu furie. Nu pot sa vad stafii. Tot ce stiu este ca a trecut ceva fâsiind pe lângă mine şi aproape ca am leşinat de senzaţia de rau pe care am simţit-o. Mi-a trebuit un timp ca să-mi revin, dar când am putut sa umblu, am părăsit casa.

El zimbi.

Ai plecat în linişte, aşa-i?

— Poţi să-ţi bati joc de mine cit vrei, dar, de atunci, în urma cu doua săptămâni, în Greenbriar s-au întâmplat câteva lucruri foarte neplăcute. O casa a luat foc, o pereche cu patru copii divorţează, au fost trei sau patru accidente de maşină chiar în afara oraşului si…

Crezi ca poţi atribui aceste lucruri unui diavol?

— Nu stiu, spuse ea ridicându-se. Acum, când sunt singura în biblioteca seara, am senzaţia ca nu sunt chiar singura. şi nu-mi place prea mult ceea ce este acolo cu mine. UneorL. Uneori am senzaţia ca-l aud pe el, sau pe ea, râzând. Si… şi mi se pare ca toată lumea din oraş se cearta în ultima vreme mai mult decât înainte.

Se aştepta ca bărbatul acesta sa rida din plin de ea. Ştia ca Donald aşa ar face. Dar asta nu se referea la caracterul lui; ea încercase să-i spună acelaşi lucru şi lui Irene, iar prietena ei a ris în hohote.

Nu ai de gând sa spui nimic? întrebă ea încercând sa para furioasa, fara sa reuşească.

Nu vad ce legătură are asta cu cineva care vrea să-ţi arunce în aer maşina cu tine înăuntru; Dar demonii ii pot indemna pe alţii sa facă lucruri îngrozitoare. Misiunea lor este sa creeze haos şi confuzie, aşa ca poate… Dar spune-mi mai exact ce i-ai făcut tipului ăluia ca sa vrea sa te urmărească?

Pe mine? De ce sa ma urmărească pe mine? Din cite îmi dau seama, el urmăreşte tot oraşul. şi de ce ar vrea un spirit malefic sa ma urmărească pe mine? Eu sunt practica, înţeleaptă şi foarte obişnuită. Asta când nu – sunt buna, spuse ea cil dezgust.

După 6ite am văzut în ultimele zile, nu duci deloc o viaţa obişnuită. De fapt, viaţa ta e atât de extraordinara, incit a fost trimis un înger ca sa te salveze si chiar la timp, din moment ce o spun eu însumi. Emily, daca ai fi fost mai putin buna şi înţeleaptă, ai fi fost împuşcată ca spioana.

Ceea ce spunea el era atât de ridicol, incit. Ea rise şi se simţi mult mai bine.

Eşti gata de plecare? întrebă ea.

Cu tine? Credeam ca ma dai afara. Am crezut ca o sa ma obligi sa fac autostopul tot drumul înapoi. Credeam…

Mincinosule! zimbi ea. Ştii probabil ca vreau sa vorbesc cu Dumnezeu despre îngerii Lui. Cred ca voi, băieţi, trebuie sa fiţi reciclaţi.

Da? întrebă -Michael. Bănuiesc ca ar trebui sa fim ca îngerii pe care ii arătaţi la televizor, unde nu facem altceva decât sa rostim platitudini şi sa vorbim în parabole.

Mi-ar prinde bine nişte parabole, spuse ea deschizind portiera. Mi-ar fi. De folos, desigur, sl o înţelepciune angelica. Asculta, de ce nu mi-ai spune cine sinf ceilalţi clienţi ai tai, sau care au fost?

Văzând ca el zâmbeşte, ea închise ochii, apoi adauga:

Inventează, aşa cum ai inventat toate celelalte lucruri pe care mi le spui.

Michael păru netulburat de acuzaţiile ei, dar se aşează pe locul de lângă ea.

La sa vedem. Cred ca voua, muritorilor, va plac regii şi reginele, treburi diri astea, aşa-i?

Nu ma mai provoca şi spune-mi o poveste sau doua, ceru ea când porni motorul.

Maria Antoaneta. Era în grija mea, sărmana Acum, trăieşte la o ferma, are vre. O şase copii şi e mult, mult mai fericita. A fost o regina îngrozitoare.

Povesteşte-mi totul, spuse Emily când intra cu maşina pe sosea.

Capitolul 8

Greenbriar era aşezat pe o formaţiune de teren foarte neobişnuită. Cineva o asemănase cu o ceaşcă

de ceai, iar numele i se potrivea. Din nefericire, majoritatea oamenilor se refereau la ea ca la o ceaşcă. Abia aştept sa ies din fundul acestei cesti de ceai. ÎN timp ce Emily considera locul acela ca fiind liniştit, majoritatea celorlalţi il considerau plicticos. Toată lumea aprecia, ca oraşul era cel mai plicticos din America. Se făceau glume ca pistolul şerifului Thompson a ruginit în toc de când n-a mai fost folosit. Drumul spre oraş mergea pe un povlrnis abrupt, iar ieşirea din el se afla pe un deal, în panta, ceea ce le plăcea bieiclistilor mai experimentaţi. Pe laturi erau munţi care puteau fi escaladaţi doar cu corzi groase şi cu cuie de otel.

Pe fundul acestei văgăuni se afla Greenbriar unde locuiau doua sute şaisprezece Oameni şi doua treimi (doamna Shirley era din nou însărcinată), iar fiecare tânăr spunea ca. Doar inerţia ii făcea pe oameni sa rămână aici, Erau prea leneşi ca sa se mute în alta parte. ÎN afara de oamenii care. Lucrau în putinele magazine din, orăşel, lor ceilalţi aveau serviciu în oraşul mare. Adesea erau plecaţi toată săptămâna, ca Donald, şi reveneau la Greenbriar la sfârşit de săptămână.

Unul dintre putinele lucruri care ii atrăgea acolo pe cei din afara era biblioteca. S-a întâmplat ca Andrew Carnegie sa viziteze mica localitate Greenbriar, sa o considere frumoasa şi sa şi puna în gând sa construiască acolo una dintre frumoasele lui biblioteci. Emily – considera aceasta clădire veche şi frumoasa ca fiind a ei, iar guvernul statului şi cel federal ii dădeau bani ca sa cumpere cărţi pentru mica ei biblioteca. Le scria autorilor, le cerşea bani şi înnebunea mereu editurile. Se ducea în fiecare an

la Convenţia Librarilor Americani şi aducea acasă grămezi de cărţi gratuite pe care sa le împrumute clienţilor ei.'

Ca rezultat al eforturilor neîntrerupte ale lui Emily, biblioteca din Greenbriar era cea mai buna biblioteca mica din întregul Stat. Oamenii călătoreau multi kilometri ca sa auda povestitori, sa asculte scriitori citind din ope rele. Lor, sau sa participe la alte acţiuni întreprinse de Emily ca sa atragă. Lumea la biblioteca ei.

Poate ca, pentru alti rezidenţi, Greenbriar era un loc pe care doreau să-l părăsească, dar nu şi pentru Emily. Ea iubea oraşul şi oamenii din ei de parca erau familia ei ceea ce şi erau. Părinţii ei muriseră, n-avea fraţi sau alte rude; il avea doar pe Donald şi orăşelul acesta.

Dar părea ca il are pe bărbatul de lângă ea, se gândi u'itindu-se la el. Era cufundat în muzica de la radio şi tot schimba posturile întrebând-o pe Emily despre tot ce auzea. Ea isi spuse ca desigur se prefăcea ca a trait fara sa auda de muzica country, de Western, de opera sau chiar rock.

Când ajunse în Greenbriar, se făcuse târziu, iar ea era bucuroasa ca era întuneric, caci nu voia sa o vadă cineva cU străinul acesta în maşină. Oricum, era bine sa nu-l vadă nimeni – chiar daca nu-l recunoştea – pentru ca Donald ar fi putut sa nu înţeleagă.

Apartamentul, ei era aproape de capătul orăşelului, ceea ce ii plăcea. Era într-o clădire mare, pentru Greenbriar. La parter era un aprozar, o posta şi un magazin de fierărie. Etajul fusese împărţit în

doua apartamente. Unul era al ei, celalalt al lui Donald.

Curând după ce s-au cunoscut, Donald s-a hotărât sa se mute intr-Unloc unde Sa se retragă din oraşul cel mare la sfârşit de săptămâna: Ştia de asemeni ca, pentru biografia lui politica, era mai bine sa provină dintr-un mic orăşel, iar ceva mai mic decât Greenbriar nu găseai. Astfel, el a închiriat apartamentul de deasupra fierăriei.

După ce a început sa vina în micul orăşel la sfârşit de săptămână, cei doi au devenit inseparabili. De fapt, inseparabili în Greenbriar. Emily fusese doar o data cu el în oraşul cel mare, sa vadă unde lucrează, sa vadă apartamentul lui de acolo, cu pereţii de oglinzi, şi să-i cunoască pe oamenii cu care lucra. Aceasta singura data – fusese de ajuns. Ea se simţise ne la locul ei şi nefolositoare. Intre atâtea femei înalte, slabe, în taioare negre, cu jachetele cu umeri lati şi fustele micuţe, Emily, îmbrăcată în rochia ei maro cu alb, se simţea ca o laptareasca care a ajuns într-un palat.

După aceea ea şi Donald n-au mai vorbit despr asta, darse părea ca fuses'e convenit intre ei ca, ea s stea în Greenbriar şi sa fie acolo când vine el, la sfârşit de săptămână.

El o numea deseori „sotia mea de sfârşit de saptamina. Totuşi, nici nu exista o „doamna din cursul săptămânii”? glumea ea. Atunci, el spunea ca Emily il obosea atât de mult la sfârşit de săptămână, incit avea nevoie de toată săptămâna ca sa se odihnească; apoi, râdeau împreună.

Iar acum, ea intra în apartamentul ei, aflat pe acelaşi coridor eu al lui Donald, în capătul opus,

împreună cum bărbat care era de fapt un strain pentru ea. Doar ca, uneori, când il privea, simţea ca il cunoscuse dintotdeauna.

Ducând maşina în spatele clădirii, o parca în umbra. Era preferabil ca nimeni din localitate sa nu vadă ca s-a întors. ÎN fond, se presupunea ca petrecea un sfârşit de săptămâna lung şi romantic împreună cu bărbatul iubit.

— E adevărat, fusese lung, dar oricum nu romantic, daca nu consideraca gloanţele, bombele şi săriturile pe fereastra ar fi romantice.

— Da, aici e! zise Michael. Am văzut locul asta de o mie de ori, când veneai aici cu maşina sau când veneai pe jos de la biblioteca.

N-ai mai fost aici pina acum, zise ea mai. Dur decât ar fi vrut.

Dar în momentul asta se simţea cam nervoasa. Ce-o făcuse oare să-l aducă acasă pe bărbatul asta? Iar acum, ca era aici, ce avea sa facă?

O sa fie în regula, zise Michael şi puse mina pe mina ei si, ca de obicei, Emily se simţi mai calma.

Întorcându-se. Zimbi slab, înainte de a cobori din maşină.

In ciuda spuselor lui, ea nu era pregătită la reacţia lui Michael când văzu apartamentul. Aproape ca o împinse la usa trecând pe lângă ea, ca sa ajungă exact unde trebuia pentru a aprinde lampa de masa, apoi începu sa umble cu ochii măriţi de uimire.

Da, da, zise, Totul e aici. Nu s-a schimbat deloc. Aici e biroul tau, unde ii scriai scrisori mamei tale. Emily, mi-a parut rau Când erai îndurerată de' moartea mamei tale, dar ea te aşteaptă şi o s-o vezi

mai târziu. Ah, iar asta e masa pentru care ai licitat cu un bărbat. Ai fost atât de bucuroasa c-ai obtinut-d! şi aici sunt cărţile tale. Te vad stând…

Se întoarse prin camera.

Unde-i obiectul ala lung pe care stăteai culcata şi citeai?

Gura lui Emily avea o linie severa.

Am pus fotoliul ala în apartamentul lui Donald. Nu-mi place ca m-ai spionat. Cred…

Te-am spionat? Vai, Emily, asta-i lucrul cel mai departe de mine. Eu am grija de tine şi cum pot sa fac asta daca nu veghez asupra ta? lata-l şi pe asta, zise el luând un presse-papiers de sticia. Îmi amintesc când ai cumpărat obiectul asta. Aveai treisprezece ani şi ai crezut…

Aveam doisprezece, zise ea cu încordare, luându-i obiectul şi punându-l la loc.

Dar el părea ca nu da atenţie furiei ei crescânde şi se duse în dormitor. Un moment, Emily ramase pe loc, nesigura daca sa fie furioasa sau uimita.

Când il auzi ca deschide un sertar în dormitorul ei, se hotărî. Cu mâinile în solduri, cu gura strânsă, ea se îndrepta spre, dormitor şi văzu ca el se uita în dulap, trecându-şi mâinile peste hainele ei.

Pleacă de-acolo, zise ea, apoi închise usa atât de repede, incit aproape ca era să-şi prindă degetele, Michael ramase netulburat.

Ar trebui sa porţi rochia aia rosie Emily. Arata grozav pe tine. Eu am fost cel care te-am făcut s-o cumperi.

Ii spionezi aşa pe toţi clienţii tai? începu ea, apoi se corecta: Nu chiar clienţi, dar…

Era greu sa fie furioasa când trebuia sa adauge atâtea calificative la fiecare afirmaţie.

Brusc, el se opri şi se uita în jos, la patul ei. Atinse cuvertura alba pe care ea o cumpărase cu ani în urma într-un mic magazin sătesc, sus, în munţi.

Emily, simt ceva curios, ceva straniu, simt…

Când se întoarse sa o privească, ea nu observa strălucirea din ochii lui.

Instinctiv, se dadu înapoi.

Uită-te, cred ca e mai bine sa pleci. Sau arn sa plec eu. Sau…

El isi întoarse privirea,.

Deci asta e tot ce simţi? zise el cu blândeţe. Acum, va înţeleg ceva mai bine pe voi, muritorii.

Nu cred ca ar trebui sa stai aici.

El înălţă capul şi ochii ii ardeau intens, Emily, n-o sa trebuiască sa te temi niciodată de mine. Îţi promit, La fel de repede cum se înfierbântase, expresia lui deveni din nou rece şi zimbi.

Acum, hai sa ne odihnim putin. Trupurile astea ale voastre sunt slabe. Au mereu nevoie sa le faci plinii şi sa se odihnească.

Unde o sa dormi? întrebă ea, vocea trădându-i nervozitatea.

Nu acolo unde mi-ar plăcea!

Zâmbetul lui era atât de arogant, incit o făcu sa rida, iar risul o relaxa.

Nu mai flirta cu mine. Am sa desfac canapeaua din camera de zi şi o sa poţi dormi acolo. Iar mâine dimineaţă o sa mergem sa vedem casa. Iar după aceea, poţi pleca.

Desigur, Emily, am sa plec oricând vei dori. Nu vreau să-mi impun prezenta.

— Termina! aproape ca tipa ea. Daca nu încetezi s-o faci pe sfântul, am sa…

Eu nu sunt sfânt, Emily, spuse el cu d licărire în ochi. Eu sunt… se opri, apoi zimbi. Sunt Un bărbat foarte somnoros. Ei, voj, muritorii, nu faceţi ceva cu canapeaua inainte de a va culca pe ea?

Când Emily se duse sa aducă aşternutul, se întrebă din nou daca e bine ce face.

Se trezi la atingerea unei mâini pe par si, instinctiv, se lipi de ea. Abia deschise ochii când văzu un bărbat frumos, cu, parul negru şi cu nişte aripi uriaşe pare ii încadrau trupul.

Michael! şopti ea.

Apoi zimbi când simţi o sărutare lângă buze.

Oare toţi îngerii se numesc Michael? murmura ea adormita.

Doar cei mai buni dintre noi.,.

Ii trebui un moment ca sa se trezească, dar, brusc, se ridica în pat şi se lovi cu capul de capul lui, în momentul când el se aşează din nou pe marginea patului.

Ce crezi ca faci? spuse ea printre dinţi.

Am venit sa te trezesc, iar tu erai culcata acolo şi erai atât de frumoasa si… Emily, cred ca am cedat ten tatiei.

Arata atât de şocat, incit ea nu se putu abţine şi rise. Era prea devreme ca sa fie furioasa.

— Oare nu a fost un alt înger care a mai făcut aşa ceva? şi nu a fost el oare alungat, ştii tu de unde?

Emily asta nu e de ris. Nu trebuia sa cedez tentaţiei. Eu… as putea avea necazuri.

Fara sa vrea, Emily fu bucuroasa de expresia de pe fata lui şi de vorbele lui.

Care femeie n-a visat sa fie atât de sexy, incit sa tenteze un bărbat frumos sa păcătuiască?

Ei, bine! zise ea.

Apoi se aşează în pat şi se întinse ştiind ca, daca face asta, cămaşa i se strânge în jurul sinilor.

Michaelisi înalţa o sprinceana.

Cred ca un demon te-a urmărit pina acasă şi chiar în momentul asta ţi-a luat în stăpânire sufletul. Nu eşti o femeie căsătorită?

Logodita, zise ea repede. Asta-i tot.

Apoi, când văzu ca el o păcălise făcând-o aproape sa renunţe la Donald, ea arunca o perna în el.

Ieşi de aicI Trebuie sa fac un dus şi sa ma îmbrac.

Nu-i nevoie sa ma alungi, pentru ca te-am mai văzut făcând dus. Partea care-mi place cel mai mult e când îţi dai cu loţiune pe picioare. şi ce-i lucru ala roz cu care te ungi în jurul micilor…

Ieşi! Ieşi afara de-aici! Imediat, pina nu te dau pe mina politiei pentru ca te uiti pe gaura cheii.

Michael se opri la usa:

Si el a fost al meu. De ce nu ţi-aş vorbi despre el în timp ce faci dus?

Tocmai reuşise sa închidă usa când o alta perna veni în zbor spre el. Ea il aazi râzând, în timp ce se îndrepta spre bucătărie.

Abia când era sub dus, începu sa se întrebe ce avea sa facă mai exact cu bărbatul asta. Gândindu-se înapoi la aceste ultime zile, i se păru ca încercase sa scape de el. Oare? Dar, de fiecare data când

încercase s-o facă, ceva, o forţă, o reţinea. „Ar trebui să-l sun pe Donald şi să-l întreb pe el ce sa fac”, se gândi ea, dar isi putea imagina furia lui.

— Il adăposteşti în apartamentul tau pe unul dintre cei mai căutaţi criminali, Emily? FBI-ul il urmăreşte pe bărbatul asta, iar tu planuiestl sa vizitezi cu el o casa cu fantome? Ce înseamnă asta? Zici ca e un înger şi ca a fost spiritul tau păzitor întotdeauna? Ah, da, în cazul asta, înţeleg.

Nu, Emily nu şi-l putea imagina pe Donald ca fiind atât de înţelegător. Dar, în fond, avea dreptate, nu-i asa?

Pe de alta parte, ce se prespunea ca trebuie sa facă în legătură cu bărbatul asta? Să-l scoată în strada şi cineva să-l aresteze? Fara îndoială ca se pusese o mare recompensa pe capul lui şi oricine şi-ar fi dorit s-o primească. Dar, oricum nu se putea trezi mereu cu sărutarea lui, nu-i asa?

Aproape ca o putea auzi pe mama ei spunând: Măcar o data, Emily, ia o decizie cu capul şi nu cu inima. Sa iei un bărbat de pe maidan, sa locuieşti cu el, oricând de vremelnic, eratotusj o decizie luata cu inima.

Dar bineînţeles ca dorea sa afle tot ce putea despre vechea casa Madison. Era oare cu adevărat bântuită sau era doar imaginaţia oamenilor? Iar daca era bântuită, de cine era? şi ce s-a întâmplat cu cadavrul bărbatului pentru care căpitanul Madisori a fost executat pentru ca l-ar fi ucis?

Închise robinetul dusului, ieşi şi înhăţă un prosop. Dar de unde sa ştie un bărbat căutat de FBI daca erau sau nu fantome într-o casa? se gândi ea

furioasa. Doar daca ar crede povestea lui ca e un înger…

Trecu repede cu prosopul peste par, apoi lua uscatorul. Michael Chamberlain nu era un înger. El avea doar nişte capacităţi de previziune şi ştia să-i facă pe oameni sa creadă ce voia el.

Totuşi, în timp ce-şi făcea buzele, se gândi cit de plăcut ar fi sa viziteze vechea casa Madison cu inca o persoana. Donald râsese de ea când ii ceruse sa o însoţească, iar toate prietenele ei au refuzat categoric sa meargă acolo. Ceea, ce era desigur vina ei, pentru ca le spusese ce se întâmplase când vizitase singura casa.

Da, se gândi ea, o să-l facă sa meargă cu ea la casa aceea, apoi o sa se gândească în ce fel sa scape de el… diseară. Diseară o sa găsească ea ceva, pentru ca mâine trebuia sa se duca la serviciu, iar el nu putea rămâne singur în apartamentul ei.

Simţindu-se bine ca a luat în cele din urma, o decizie logica, se duse în dormitor şi îmbrăcă nişte blugi şi un pulover uşor. O îmbrăcăminte obişnuită, se gincjj ea. Poate puloverul intrase la spălat şi era putin prea strâns, iar pantalonii aveau o ruptura pe cufbura fundului, unde ii agăţase într-un cui în urma cu câteva zile. De atunci, fuseseră aruncaţi în fundul dulapului. Lui Donald nu-i plăcea ca ea sa poarte blugi si, cu siguranţă, nu unii cu o ruptura de cinci centimetri pe fund.

Simţindu-Se putin cam nervoasa din cauza imbracamintii şi gândindu-se ca ar trebui sa se schimbe în ceva mai potrivit pentru vârsta ei, deschise usa şi se opri socata. Bucătăria ei ordonata arata de parca frigiderul ar fi explodat. Era mâncare

peste tot: cutii de conserve deschise pe jumătate, un carton cu oua era răsturnat, iar gălbenuşurile curgeau pe bufet. Pe maşina de gătit era o tigaie care fumega, pentru ca ardea ceva în ea. In momentul în care Emily văzu mizeria, se porni alarma de fum.

Totul părea aşa ide uşor când făceai tu treaba,.

Striga Michael stând în mijlocul mizeriei, uitându-se uimit la ea.

Ea privi în sus, la alarma. Oare o sa vina politia acum? Emily alerga la debara şi scoase matura cu coada ca sa oprească alarma.

— Emily, eşti atât de drăguţă când eşti furioasa, spuse Michael de pe locul pasagerului, Asta-i replica cea mai veche din lume, răspunse ea cu gura încleştată. şi tu ai sa fii cel care o sa cureţe bucătăria.

Bucuros, răspunse el zâmbind şmecher. Poate ma înveţi sa gătesc.

— N-o sa ramii atât de mult pe aici. De fapt, diseară trebuie sa pleci.

Da, desigur. Poate plec cu un avion. S-ar putea sa fie plăcut sa zbori cu unul din alea.

Unde te-ai duce? întrebă ea fara sa se gândească. Se uita la ea cu ochii sclipind.

Nu stiu. Tu unde ai vrea sa pleci?

Ea deschise gura sa spună ca la Paris, apoi se uita la el.

— Donald şi cu mine vrem sa mergem sa facem camping în Munţii Stâncoşi.

Zău? Asta-i interesant. As fi crezut ca eşti mai mult tipul amator de muzee de arta. Pot sa mi te închipui la Roma. Nu, stai… la Paris.

Emily nu răspunse, ci se uita înainte.

Uite, aici este, spuse ea arătând cu capul spre casa de pe deal.

Construita în 1830, casa era o construcţie enorma, degradata. Emily se gândise adesea ca reputaţia ca ar fi o casa cu fantome se datora numeroşilor ani de neglijare. Aproape toate geamurile erau sparte, iar acoperişul avea, ici-colo, gauri.

Oraşul deţinea locul, dar nu-şi putea permite şi nu voia sa se preocupe de întreţinerea casei.

Frumoasa casa! zise Michael urmărind-o. Dar ţie ţi-au plăcut întotdeauna casele mari, nu-i asa? Ţi-am zis despre perioada când ai fost camerista unei regine?

Nu avea de gând să-l asculte sau să-lcreada.

Aia cu parul roşu! Purta ceva mare, zise el făcând o mişcare circulara în jurul gâtului.

Un guler cu volane?

Cu dantela. şi ii plăceau perlele. Iar tu o iubeai. Era foarte buna cu femeile care lucrau pentru ea. Nu se căsătoreau împotriva voinţei ei. Gândea ca, daca ea a fost nevoita sa se mărite cu tara, la fel trebuie sa facă şi doamnele ei.

Elisabeta! spuse încet Emily aducând maşina în fata casei. Vorbeşti despre regina Elisabeta, nu-i asa?

Bănuiesc ca da. E greu sa le deosebesc una de cealaltă. Îmi aduc aminte că-ţi plăceau casele în care locuia.

Când opri motorul, văzu ca lui ii străluceau ochii, iar. Înţelese ca el isi dădea seama cit de interesata era de ceea ce spunea el. Nu ca ar fi fost

posibil aşa ceva, dar oare chiar văzuse el curtea reginei Elisabeta? Daca da, atunci ar putea raspunde eventual la unele întrebări care ii chinuiesc pe istorici de câteva secole, Din nou încerci să-mi distragi atenţia ţie la problema în discuţie, spuse ea sprijinindu-se de spătarul scaunului.

Nu, Emily, doar…

El nu termina propoziţia. Ea se'intreba ce voia sa spună şi aşteptă, dar el tot nu o termina.

Când ieşi din maşină, ea se uita în sus la casa. Peste tot erau afişe cu „Trecerea interzisa” şi erau bătute scinduri la ferestrele cu geamuri sparte de la parter; dar asta nu o opri.

Când Michael veni lângă ea, încerca sa fie cit mai normal posibil.

Tot ce vreau sa faci, zise ea, e sa treci prin casa şi să-ţi foloseşti… capacităţile tale de a-mi spune ce simţi. Tn casa asta s-au întâmplat nişte lucruri îngrozitoare şi cred ca sunt nişte vibraţii puternice. Sper sa le găseşti destul de puternice ca să-mi poţi spune ce este acolo.

Înţeleg, replica el. La fel de serios: „Dar am permisiunea sa vorbesc cu aceste vibraţii?

Ştia ca el isi bate joc de ea.

N-ai decât sa şi pleci cu ele şi sa trăieşti fericit pentru totdeauna, spuse ea dulceag.

Michael chicoti. – apoi o conduse spre intrare; Când Emily era aproape sa calce pe o scândură putreda, el o lua de cot şi o ghida într-o parte.

Ea scoase din buzunar o cheie mare şi o baga în broasca ruginita a uşii din'fata.

Nu stiu de ce se încuie usa, daca toată lumea se tine departe. Doar copiii din vecinătate se apropie destul ca sa arunce pietre prin geamuri, dar, în afara de asta, nimic. <

Se tem de fantome, nu? zise Michael;

Ştia ca el ride de toate fiinţele umane, ride de slăbiciunile lor, de temerile lor fata de ceea ce nu pot vedea.

Nu putem fi toţi atât de luminaţi ca tine, spuse ea când isi puse umărul în usa şi împinse. Doar pentru ca nu avem puterea ta de percepere, nu e un motiv sa…

Mai, împinse o data tare în usa, dar de data asta Michael se întinse peste capul ei şi puse mâinile pe usa. – iar aceasta se deschise uşor şi fara zgomot. 1

Din nefericire, Emily se pregătea pentru un nou efort. Ar fi căzut în nas daca Michael n-ar fi prins-o.

Ai fi putut sa ma avertizezi, spuse ea scuturându-se acold unde se frecase de zidul interior. şi de ce m-ai lăsat să-mi zdrobesc aproape braţul împingând, înainte de a face micul tau act de magie de deschidere a uşilor?

Când se uita în sus la Michael, ramase împietrită de expresia lui. Pe fata lui se citea o teama reala, cind-se învârti în jurul holului mare de la intrare.

Emily, spuse el încet, ascultă-mă pe mine şi asculta cu mare atenţie. Vreau sa pleci de-aici şi chiar acum.

Ce se întâmplă? întrebă ea uitându-se în sus la el.

Daca văzuse vreodată pe cineva despre care se putea spuneca i se ridicase parul în cap, acela era Michael.

Nu pune întrebări, du-te! Nu plec pina nu-mi spui în ce consta pericolul, spuse ea ferm cu mâinile în solduri, în fond, casa ei era bântuită de spirite?

Spiritul asta este foarte legat de pământ şi are puteri fizice Vrea sa omoare acest trup.

Michael o împinse spre usa. Ei ii trebui un moment.

Ca sa înţeleagă ce voia sa spună.

— Pe tine. Vrei sa spui ca vrea sa te omoare pe tine?

El nu se obosi sa răspundă, ci o împinse din nou spre usa.

Doar Dumnezeu poate distruge spiritele. Trupurile sunt…

Ea nu mai auzi mai mult pentru ca usa, care de obicei era aşa de greu de deschis şi de închis, se trânti şi se închise.

Imediat, Emily încerca sa deschidă usa din nou, dar era încuiată si, când încerca cheia, aceasta nu intra în broasca.

Michael, tipa ea bătând cu pumnii în usa. Da-mi drumul înăuntru imediat!

Dar din interior nu veni nici un răspuns şi nu putea auzi nimic. Ea se duse la o fereastra şi încercă sa se uite printre scânduri, dar nu putea vedea. Nici. Măcar o umbra.

Atunci auzi sunete venind dinăuntru. I se opri respiraţia când auzi Ceva care fâşii prin aer, apoi lovi podeaua de lemn cu o pocnitura puternica! înnebunită încerca sagindeasca ce-ar trebui sa facă.

Să-I cheme pe şerif., şi sa spună ca o fantoma ataca un înger şi ca trebuie sa vina repede aici ca sa intervină? Ce anume sa facă? se gândi ea. şi daca şeriful il vede pe Michael, n-o sa anunţe oare FBI-ul?

Emily se întoarse la usa şi începu sa bata din nou cu pumnii în ea, dar la prima bătaie usa se deschise larg. Cu grija, cu inima bătând tare, ea intra în holul întunecat.

Nu era nimeni acolo. De fapt, nu auzea nici un sunet în toată casa. Uitându-se în jur, ii veni sa tipe când aproape dadu peste săbiile care erau înfipte în podeaua de femn de la intrare. Exact acolo unde stătuse Michael, erau trei săbii de cavalerie cu vârfurile. Înfipte vreo cinci centimetri în scândurile podelei. Mai vibrau inca.

Întinzând mina, era atinse Sabia cea mai apropiata. Bărbatul care fusese spânzurat pentru crima fusese capitan în Cavaleria Statelor Unite.

Emily, fara sa se gândească la ce face, striga:

Michael! Apoi începu sa alerge pe scara, spre etajul clădirii.

Neţinând seama de cine sau ce aruncase aceste săbii, Emily alerga prin casa cu mare viteza, descnizind uşile camerelor şi dulapurilor. Cu ani în urma, obţinuse o copie a planurilor casei de la firma de arhitectura din Philadelphia, care mai existau inca şi care precedaseră iniţial casa. Ea le studiase atât de bine, incil putea umbla prin casa şi cu ochii legaţi.

— Michael, unde eşti? striga ea.

Vocea ei stârnea ecou. Intre pereţii goi, făcând-o sa se – simtă mai putin singura, mai putin speriata de ceea ce simţea în jurul ei.

Abia când ajunse la etajul al treilea, ultimul isi dadu seama ca devine Isterica. Oare Michael dispăruse tot atât de repede şi de uşor pe cit apăruse în viaţa ei?

In clipa aceea, o mina puternica apăru, nu se ştie de unde, şi ii acoperi gura, iar un brat o ţinea de talie atât de strâns, incit abia putea respira. Emily lovi cu picioarele, iuptindu-secu toată puterea. -

— Au! ii şopti Michael la ureche. Opreşte-te! Pantofii ăştia ai tai dor.

Auzind asta, ea ii musca mina; el o elibera, iar ea. Se întoarse spre el cu furie.

Unde-ai fost? întrebă ea. Te-am căutat în toată casa. Puteai să-mi răspunzi si…

Michael o apuca de mina şi începu sa fuga, trăgând-o după el

_ Mai e ceva mai sus? Vârful casei? Nu cunosc cuvintul.

Pod? Da, exista. Camera asta are o scara ascunsa într-un dulap. Căpitanul Madison isi tine ascuns podul.

Nu-mi menţiona numele asta, spuse Michael supărat trăgând-o în continuare de mina în timp ce alerga în dormitor şi deschise o usa pe jumătate mascata. Treci! ii ordona el, împingând-o în sus şi urmând-o. Am dreptate ca se poate ieşi din camera asta? Simt ca nu este un spatiu închis.

Da,. Răspunse ea, căpitanul are un tunel de fuga, dar nu stiu cit de sigur este după atâţia ani. Casa asta putrezeşte.

Ba putrezeşte mintea Omului ăstuia, spuse Michael printre dinţi când ajunseră sus în podul casei.

La te uita! exclama Emily uitându-se în jur.

Nu mai fusese acolo pina atunci. Era plin de cufere, garderobe şi alte obiecte pe care ar fi vrut foarte mult sa le cerceteze.

Nici sa nu te gândeşti la aşa ceva, zise Michael apucând-o din nou de mina. Acum, unde-i ieşirea? Trebuie sa ieşim de aici!

Emily trebuia sa se concentreze. Era greu, pentru ca pe un perete era o biblioteca cu geam; cu cărţi vechi. Oare ce fel de cărţi? Ediţii rare? Ediţii princeps semnate de autor? Poate un manuscris, original al unui. Roman clasic? Poate…

Emily! exclama Michael. Unde-i ieşirea?

Trebui sa clipească de câteva ori ca sa revină la realitate.

Aici, cred… sub cornişă. Dar nu sunt sigura. Poate ar trebui…

Se uita din nou, curioasa, spre cărţi.

Ce-ar trebui? Sa stam aici şi sa fim ucişi?

Ea ramase în spate în timp ce el pipăia zidul cu mâinile, încercând sa găsească o usa sau o deschizătoare.

Am găsit, zise el, apoi deschise usa cu degetele pentru ca nu găsi o încuietoare. Când se uita după Emily ea era deja la un pas de biblioteca cu mina întinsă spre usa.

Michael o înhăţă, o împinse spre usa mica, apoi o apasa ca sa îngenuncheze.

— Eu ma duc primul şi îţi jur ca, daca te opreşti sa te uiti la vreun obiect, o sa te fac să-ţi para rau, spuse el apoi dispăru în întunericul din spatele uşiţei.

Alice în tara minunilor! spuse ea inspirând adânc şi începu sa se târască.

In jurul lor se auzeau sunete. Emily nu-şi dădea seama daca erau scirtituri ale casei vechi sau proveneau de la alte lucruri la care nici nu voia sa se gândească.

Te deranjează să-mi spui ce se întâmplă? Credeam ca eşti prieten cu stafiile. Nu poţi sa vorbeşti cu bărbatul asta?

Pune-ţi mina aici, zise el întinzându-i mina Iui şi ghidând-o. Emily nu putea vedea nimic, nici trupul ei, nici pe al lui Michael, dar pentru el se părea ca nu e nici o diferenţă intre lumina şi întuneric. Bine, acum vino încet. aşa o sa ieşim curând de-aici.

Nu-mi răspunzi? întrebă ea nerăbdătoare.

Nu suporta liniştea în întuneric; avea nevoie mereu sa fie asigurata.ca el mai este acolo.

Spiritul din casa asta vrea sa omoare trupul asta pentru ca spiritul meu sa se întoarcă acolo de unde aparţine. Eu prefer sa nu mor pina nu aflu pentru ce am fost trimis aici.

Înţeleg, spuse ea.

Dar vorbete lui o speriară şi mai rau, aşa incit încerca sa înlocuiască teama cu furia.

— Eşti un bărbat enervant sari ea. Tu de ce nu te temi?

Sa ma tem, de ce anume?

De moarte. Toată lumea se teme de moarte.

— Atenţie, aici! Scândura asta este putreda. Perfect. Mergi bine. Emily, oamenii se tem de moarte pentru ca nu stiu ce este după aceea. Eu stiu şi e foarte bine.

Cineva încearcă sa te omoare şi tu discuţi filosofie spirituala! se răsti ea.

Stiu un moment mai bun decât asta ca sa te rogi?

In vocea lut era o urma de amuzament.

De fapt, nu, zise ea şi simţi cum o trece un-fior de spaima. Ura podul, ura sa se târâie, ura…

Adrian, unde eşti? spuse Michael cam tare, de parca ar fi vrut s-o distragă de la gândurile ei.

Cine-i Adrian?

Seful meu.

Credeam ca Arhanghelul Mihail e seful tau.

O pânză de păianjen o atinse pe fata şi ea începu sa oatcu mina, dar el se întoarse şi ii lua uşor masa lipicioasa de pe fata.

Nu! spuse el încet, cu mâinile pe fata ei, iar Emily simţi cum i se calmează temerile. Arhanghelul Mihail e la vreo doua sute de nivele mai sus decât Adrian, iar eu sunt la vreo zece nivele sub Adrian.

Ah, înţeleg!

Dar nu înţelegea.

Când Michael se răsuci şi o porni din nou sa se ti raşca, ea se simţi mai putin agitata, şi mai putin speriata, dar tot nu voia sa stea în întuneric în tăcere.

Ceea ce descrii seamănă mai mult cu o corporaţie decât cu Raiul. şi continua ea înainte ca el sa răspundă, sa nu îndrăzneşti să-mi spui ca aceste corporaţii sunt specifice Raiului. Asta nu o s-o cred. Ele sunt bazate pe locul celalalt opus Raiului.

Au aceeaşi structura de baza. Satana fura ideile noastre.

Ce surpriza! rosti ea cu sarcasm.

Emily, o să-mi lipseşti.

Ce crezi, persoana care o să-ţi facă ţie felul va fi, moarta sau vie? şopti ea.

Râzând, Michael pasi printr-o deschizătură şi apăru lumina. Întinzându-se, el o lua de mina. ÎN sfârşit, stătea în picioare, nu pe genunchi. Poate ca lumina era de vina sau poate mina lui Michael care o atingea pe a ei, dar nu se mai temea.

Aici e, spuse Michael. ÎN vocea lui se simţea uşurare.

Cine e aici? întrebă ea şi isi dadu seama ca vorbeşte în şoaptă.

Daca isi amintea bine planul casei, se aflau acum într-o camera mica, secreta, în afara biroului de la parter al căpitanului Madison, Camera era mai mica decât un dulap modern în perete, iar usa atât de bine ascunsa, incit nimeni din afara nu o putea vedea.

Adrian e aici, spuse Michael zâmbind. El nu are trup care sa poată fi ameninţat de acest spirit, aşa ca nu trebuie sa se teama Adrian o să-l calmeze pe bărbat şi ai sa fii în siguranţă.

Ea nu voia sa se aprofundeze ce preţ neînsemnat punea Michael pe viaţa lui, în timp ce se gândea mereu la viaţa ei.

— Ai încercat sa deschizi usa? întrebă ea, trecând pe lângă el.

Dar el o prinse de mina.

Inca nu. Nu e momentul, zise el liniştit.

Era ceva straniu în vocea lui, dar Emily nu voia sa se gândească la asta. Mai bine sa facă glume ca să-şi tina frica sub control.

Grozav! Sunt închisă într-un dulap cu un înger care e în trupul unui ucigaş, în timp ce afara sunt alti ingeri care calmează o fantoma furioasa. Aşa-i?

Ai fost întotdeauna deşteaptă, Emily. Deşteaptă şi frumoasa, Emily…

Vocea lui era atât de serioasa, incit ea se uita în sus, la el. ÎN cămăruţa era foarte întuneric, dar ii vedea silueta şi ii simţea căldura trupului mare lângă al ei. Inima ii batea inca tare, dar isi spuse ca era din cauza celor prin cafe tocmai trecuse şi nu din cauza apropierii de el.

Trupul asta şi trupul tau ma fac sa simt nişte lucruri, spuse el cu blândeţe. Vreau să-mi lipesc buzele de gâtul tau. ÎN clipa asta, simt ca a-ţi săruta gâtul este pentru mine o necesitate, ca şi respiratul Am voie?

Nu, bineînţeles ca nu, spuse ea chiar în timp ce întoarse capul ca să-i dea acces spre git.

Buzele lui erau deja pe gâtul ei şi Emily era, sigura ca nu mai simţise; ceva atât de divin în viaţa ei, Era blind şi arzător în acelaşi timp. Fara sa se gândească. Ce face, braţele ei ii înconjurară mijlocul şi il traseră mai aproape, apoi întoarse fata, ca buzele lui sa le găsească pe ale ei.

Dar, în secunda următoare, usa se deschise şi lasă sa pătrundă lumina care o orbi pe Emily. Întorcându-se spre usa deschisa, ea nu văzu decât o camera goala.

Când se uita din nou la Michael, acesta devenise palid. Iar ea nu era sigura daca se va mai putea tine pe picioare în cazul în care el şi-ar lua braţul din jurul taliei ei.

Dar în secunda următoare, Michael lasa ambele braţe în jos şi lua poziţia de drepţi, ca un soldat. Când se uita la fata lui păru ca asculta, pe cineva. Dar nu era nimeni în camera.

După câteva momente, el se întoarse spre ea.

Emily, stai aici. N-o sa fie plăcut. Adrian este teribil de furios.

Cu asta, el închise usa şi o lăsă în întuneric.

Imediat se auzi vocea lui Michael, de partea cealaltă a uşii. Ea nu înţelegea vorbele, dar avea un ton în voce pe care nu-l mai auzise, un ton de reverenţă şi adânc respect. şi părea a fi un soldat muştruluit de un ofiţer superior.

Emily începu să-şi revină după sărutările lui Michael ca şi după dificultăţile din tunel de care nu voia să-şi mai amintească: Dar nu-şi mai putea stăpâni curiozitatea. Desigur ca nu putea fi adevărat, dar poate ca, dincolo de usa, un înger era certat de un altul şi poate ca n-ar. Trebui să-i scape aşa ceva.

Cu precauţie, ea deschise usa şi il văzu pe Michael stând în mijlocul camerei, ţinându-şi capul plecat, a aprobare.

— Trupul e de vina, zicea el încet. Se pare ca nu am control asupra lui. Da, înţeleg. Dar e atât de frumoasa, incit mi-e greu sa rezist atracţiei ei.

In spatele lui, Emily zimbi. I se spusese de multe ori ca e simpatica şi drăguţă şi ca place, dar felul cum spunsese bărbatul asta ca e frumoasa aproape ca o făcuse sa şi creadă asta.

Dar spiritul ei este frumos! spuse Michael, de parca ii apara onoarea.

Emily zimbi mai larg când el se opri ca sa mai asculte.

Nu ştii cumva pentru ce am fost trimis aici? o întrebă Michael pe persoana nevăzută.

Emily asculta în tăcere, în timp ce Michael aproba din cap.

După câteva minute, el isi întoarse uşor capul spre Emily şi ii explica.

— El îmi spune ca, desi nu ştie ce este în mintea unui arhanghel, nu crede ca misiunea mea ar exclude o sărutare data unei fete tinere pe întuneric, într-un dulap.

La asta, Emily zimbi, şi el ii făcu semn cu ochiul, iar un moment mai târziu se întoarse spre ea şi zimbi.

Eşti gata de plecare? Trupul asta e flămând.

Dar cum rămâne cu…? începu ea, dar Michael o împinse din camera şi ieşiră afara din casa, la maşină.

Emily curata bucătăria, freca oul uscat de pe uşile bufetului, în timp ce Michael stătea pe un scaun la micul bar şi se gândea.

Pe drumul de întoarcere spre apartamentul ei, el fusese tăcut, dar ea vedea ca era îngrijorat. Ii trebui ceva efort ca sa scoată de la el ce anume il îngrijora.

Trebuie sa aflu pentru ce sunt aici, zise el. După cele întâmplate azi, as putea fi rechemat chiar înainte de a afla motivul pentru care am fost trimis aici. Sunt prea atras de tine ca muritor, Emily, şi las ca asta sa se amestece în descoperirea şi executarea obiectivului meu.

Emily nu avea insa nici un răspuns sau vreun sfat pe care sa i-l dea. Părea ca suportase bine teroarea de dimineaţă din casa bântuită de spirite, şi totuşi mai tremura inca. Faptul ca se târâse printr-un pod murdar nu prea o amuza. Dar tot ce il preocupa pe Michael era ca nu aflase motivul pentru care fusese trimis pe pământ.

Ce ai de gând sa faci mâine? întrebă el când ea începu sa facă sandvişuri pentru prânzul lor irtrirziat.

— Sa ma duc ia lucru. Îţi aminteşti de locul acela? O sa fie un haos când o sa ma întorc si…

Merg şi eu cu tine.

— Nu, nu mergi. şi nici sa nu te gândeşti la asta. Nu se poate sa fii văzut.

— Sunt prea urât? înCercă el sa glumească, dar umorul nu i se vedea şi în privire.

Nu, e prea periculos. Vei fi văzut.

Si daca ma vede cineva, ce poate să-mi facă? Sa ma omoare?

_ Zău, as dori sa nu vorbeşti cu atâta uşurinţă de un lucru atât de serios.

_ Singurul lucru serios în legătură cu moartea mea ar fi daca aceasta s-ar petrece înainte de a-mi termina misiunea aici, oricare ar fi ea.

Nu crezi ca are vreo legătură cu cele întâmplate în casa Madison? întrebă ea.

Nu sunt sigur. S-ar putea, dar… înălţă capul. Cred ca am sa stiu despre ce este vorba când am sa ajung la lucrul respectiv. Sunt preocupat ca…

Se uita din nou în jos la mâini şi părea ca nu are de gând sa plece.

Ce anume te preocupa?

Ea încerca sa para indiferenta, dar ştia ca lucrul la care se gândea el era ceva serios.

Când se uita din nou la ea, ochii lui erau blânzi.

Vezi, Emily, adevărul este ca nu sunt un prea bun înger păzitor. Am tendinţa spre favoritism, iar oamenii îmi plac sau nu-mi plac, mai mult decât ar trebui. Ne străduim cu toţii sa fim ca Dumnezeu. El iubeşte pe fiecare. Aşa-i. Nu are importanta ce sunt sau ce-au făcut, Dumnezeu ii iubeşte.

Michael inspira adânc.

Încercam sa fim ca El, dar, vai, eu nu sunt nici măcar pe-aproape. Am tendinţa sa intervin.

Si cum faci asta?

Ii avertizez pe favoriţii mei când se afla în pericol.

Ca de pilda sa le gâdili nasul când urmează sa (întâmple ceva îngrozitor?

Exact. Cred ca daca as face lucru asta pentru toţi oamenii mei, ar fi în regula. Dar se pare ca nu pot face acelaşi lucru pentru toţi. De exemplu, am spiritul asta care este cu adevărat rau. Egoist, pur şi simplu. Erau. El ucide, bate oameni, tortureza copii.

Dar se presupune să-l iubeşti.

Da, exact. Adrian isi tratează toţi clieptii în acelaşi fel. Dar eu…

Se uita ruşinat la ea.

— Dar tu ce-i faci spiritului ăstuia?

Michael se strâmbă.

Fac sa fie prins. ÎN fiecare viaţa a lui, grotesc la urechea cuiva unde se afla şi el e prins şi închis. Daca scapă, ma asigur sa fie prins din nou. Într-o viaţa l-am ţinut douăzeci de ani în închisoare pentru ca furase o lingura iar asta pentru ca ştiam ce-ar

tace daca arfost liber. Iar când a fost eliberat, l-am făcut sa fure un pepene şi a intrat din nou la închisoare.

— Vad ca eşti un înger teribil, spuse ea şi risul o îneca.

— Nu e de ris. Dumnezeu v-a oferit voua, muritorilor, libertatea de a alege, iar eu nu trebuie sa ma, amestec acici. Adrian mi-a spus ca bărbatul s-ar fi schimbat. Dar daca l-am băgat la închisoare, el nu a avut posibilitatea sa aleagă liber. Dar, Emily, când vezi un bărbat care timp de trei sute de ani face doar rele, te gândeşti ca n-o sa se schimbe niciodată!

Emily nu avea răspuns la problema lui. Tot ce putea spune era ca ea considera ca are dreptate. Dar ce ştia ea despre ce înseamnă sa fii înger? Nu ca el ar fi aşa ceva, se grăbi sa adauge.

Mustar sau maioneza? întrebă ea.

Ce sunt astea?

Explicaţiile ei ii distraseră atenţia.

Capitolul 9

A doua zi dimineaţă, în timp ce Emily mergea pe jos spre serviciu, se gândea cum voise sa scape de Michael pina în dimineaţa aceea, dar n-o făcuse. El avea un mod de a o face să-şi uite bunele intenţii.

Seara trecuta, el ii ceruse să-i explice ce făceau oamenii cu barele de otel şi cu alimentele. Ii trebui câtva timp sa înţeleagă ce vrea sa spună, pentru ca, la început, a crezut ca era vorba de sacrificarea unor oi pe vechile altare.

Ea fu aproape dezamăgită când a înţeles ca era vorba de grătarul modern. Intre apartamentul ei şi al lui Donald era o mica terasa din lemn; ea il duse

acolo, il puse sa care cărbuni şi sa aprindă focul, în timp ce ea se duse sa ia carne de fript.

Era pregătită ca la întoarcere sa găsească toată clădirea arsa pia la temelie, dar fu plăcut surprinsa văzând cărbunii perfecţi care o aşteptau. Iar Michael era atât de încântat de sine, incit aproape ca plutea.

— Vrei sa plutesc? Sa ştii ca pot, spuse el, iar ea nu se putu abţine sa nu rida. '

După cina, el voise saînveţe sa danseze, cum o văzuse pe ea. Asta le lua ceva timp, dar, în cele din urma, ea înţelese ca se referea la vals, caci. O văzuse dansând într-o viaţa edwardiana.

Bineînţeles ca ea nu credea în reincarnare. El prinse foarte repede mişcarea., în timp, ea şi Michael se roteau împreună prin camera; el ii vorbi de un bal la care participase ea. ŞI de rochia argintie pe care o purtase şi de diamantele din par.

Erai cea mai frumoasa femeie de acolo, spuse el şi nici un bărbat nu-şi putea lua ochii de la tine.

Chiar şi soţul meu? il tachina ea.

Dar Michael se uita în alta parte şi nu-i răspunse. Iar ea nu-l mai întreba pentru ca doar Dumnezeu ştia ce i se întâmplase într-o epoca în care nu exista medicina moderna.

Adevărate sau nu, poveştile pe care le ţesea el o făceau sa. Se, vadă în alt timp şi spatiu. Putea vedea lumânările, Simţea parfumurile, auzea râsetele slabe ale celorlalţi dansatori. Aproape ca simţea corsetul care if intra în piele şi ii făcea talia subţire,.in timp ce fusta lunga, grea de mii de mici mărgele arginii, se învârtea senzual în jurul picioarelor ei.

Când muzica s-a oprit şi Michael şi-a luat mina de pe mina ei, viziunea a dispărut, iar ea se strădui din răsputeri sa nu se arunce din nou în braţele lui ca s-o facă sa reapară.

Michael a fost cel care a spus:

Cred ca trebuie sa ne despărţim pentru seara asta, Emily. Noapte buna.

Apoi a plecat brusc, lăsând-o singura sub puternicele becuri electrice modeme. Fara lumânări, fara; rochii de seara decoltate.

Dar abia când s-a închis singura In dormitor, a avut o discuţie buna cu ea însăşi.

Sa fiu detaşată, şi-a spus cu glas tare. Detaşată şi neplictisitoare. şi poate ca mâine seara o să-i dau un telefon lui Donald, desi lui nu-i place sa fie deranjat în cursul săptămânii. Doar în caz de urgenta.

Dar asta nu era oare o urgenta? se întrebă ea când se baga în aşternut. Acum, mergând spre serviciu, după ce ieşise din casa în vârful picioarelor, la cinci dimineaţa, când Michael mai dormea, ea isi spunea ca nu era lasa, Plecase devreme pentru ca avad mult de lucru, nu din alte motive.

Iar faptul că-i lăsase lui Michael un bilet în care ii spunea serios ca nu trebuia sa părăsească apartamentul toată ziua şi sa nu permită nimănui să-l vadă, era doar o precauţie de bun-simţ. El ştia ca nu se putea sa fie văzut, dar era mai bine să-i reamintească, nu-i asa? Iar o scrisoare avea mai multa greutate decât o conversaţie, nu?

Poate ca am să-l sun pe Donald la prinz, murmura ea, apoi grăbi pasul.

Si ce va mai face familia, doamna Shirley? o întrebă Emily pe femeia însărcinată aflata dincolo de biroul bibliotecii.

Toţi sunt bine, în afara de cei mai mic, a răcit. şi ce face Donald?

El are o sănătate excelenta. El…

Se opri când isi ridica privirea şi il văzu pa Michael intrând în biblioteca.

Emily, te simţi bine? întrebă doamna Shirley. Arăţi de parca ai văzut o fantoma.

Nu, doar un înger, spuse Michael aplecându-se peste birou şi uitându-se la doamna Shirley cea umflata, însărcinată şi foarte obosita, de parca ar fi fost cea mai sexy persoana pe care o văzuse vreodată.

Va 'exclama doamna Shiriey, fluturându-şi genele.

Nu cred ca ne-am cunoscut. Eu sunt Susan Shirley, iar dumneata eşti…

Michael ridica mina ei întinsă şi o duse la buze, sarutindu-i degetele înroşite de atâta treaba cu un număr crescând de copii.

Eu sunt Michael…

Ezitând, el se uita la Emily, iar ea înţelese ca el isi uitase numele de familie.

Chamberlain, sari ea şi ii arunca o privire care ii dadu de înţeles ca o să-l ucidă pentru ca apăruse în public.

Dar el o ignora şi se uita din nou la doamna Shirley.

Da, desigur, Chamberlain. Sunt un var al lui Ermly, din partea mamei ei. şi locuiesc la ea.

_ Vai, Emily, ar fi trebuit sa ne spui, zise doamna Shirley, căznindu-se să-şi ia mina dintr-a lui Michael.

Emily se înecă prea tare ca sa poată vorbi. Var? „Locuiesc la ea”?!

— Emily draga, spuse Michael, te simţi bine? Pot să-ţi aduc ceva de băut?

In timp ce doamna Shirley isi muta privirea de la unul la celalalt, zâmbind slab, Emily şi-a dat seama ca viaţa ei, aşa cum o cunoştea ea, se sfârşise. ÎN următoarele trei ore, întregul Greenbriar avea sa ştie ca „varul” ei locuia la ea.

Spune-mi, domnule Chamberlain, eşti căsătorit?

Da, răspunse Emily, vorba oprindu-i-se atât de rau în git, incit începu sa tuşească.

Michael întinse mina peste birou şi o batu pe spate, dar, după o lovitura, mişcarea mâinii lui se transformase în mângâiere.

Sunt despărţit, spuse Michael, zâmbindu-i doamnei Shirley. Din nefericire, divorţul e în curs.

Emily, tuşind în continuare, îndepărta mina lui Michael de pe spatele ei, dar când el isi puse mina pe masa de lucru, ea i-o lovi tare cu o stampila pe care scria ca data înapoierii cărţii este peste doua săptămâni.

Michael nu-şi lua ochii de la doamna Shirley, dar isi retrase braţul în timp ce Emily înceta în sfârşit sa mai tuşească.

Ei, Emily, spuse doamna Shirley, mai bine ma duc acasă, pina nu distrug copiii totul. Trebuie sa spun ca a fost o surpriza şi o încântare sa te cunosc, domnule Chamberlain.

Michael, va rog.

Ar trebui sa vii la cina la noi, ca eu şi soţul meu sa te cunoaştem mai bine. Sau nu, zisa de parca tocmai ii venise ideea. Un divorţ te face sa ta simţi singur, poate ar trebui sa te recomand câtorva prietena ale mele.

Mi-ar plăcea foarte mult, spuse Michael dulceag.

Dar acum trebuie sa va grăbiţi, pentru ca bebeluşii ăştia pe care ii aştepţi vor verii repede.

Bebeluşi? întrebă ea uimita. A, nu, e doar unul. Eu sunt într-adevăr foarte umflata şi mai am inca doua Iuni de dus.

Spre dezgustul lui Emily, dar spre vizibila încântare a doamnei Shirley, Michael puse mâinile pe burta ei enorma.

— O sa aveţi doi copii, un băiat şi o fata, şi mai sunt doar cinci săptămâni de dus.

Ah făcu doamna Shirley zâmbind de parca tocmai ar fi fost binecuvântată de Papa, şi porni spre usa Cred ca am să-l sun pe doctor şi am să-i cer sa mi mai facă o fonograma.

Da spuse dulce Michael. şi nu uitaţi de invitaţie.

Ah, n-ai teamav zise ea retrăgându-se spre usa, de parca daca i-ar fi întors spatele, l-ar fi pierdut din ochi.

După plecarea ei, Michael se întoarse spre Emily zâmbind în continuare.

Eşti nebun, spuse ea încet printre dinţi, ca alti oameni din biblioteca sa nu o auda. Ştii ce-ai făcut?

Am vrut sa vad cum arata biblioteca ta, răspunse el vesel.

Ea inspira adânc şi începu sa numere pina la zece, dar abia ajunse la trei ca el se apleca peste birou, incit ajunse aproape nas în nas cu ea.

Doamna Shirley le va spune femeilor din orăşel despre tine si, în douăzeci şi patru de ore, FBl-ul va fi aici!

De fapt, zise. Miohael calm, nu cred ca e adevărat.

Am vorbit azi-dimineaţă cu cineva si…

Mort sau viu? sari ea.

— Viu.

Ea isi îngustă ochii.

— Cu sau fara trup?

Michael ii zimbi cu jumătate de gura.

Fara. Mi-a spus ca în localitatea asta sunt douăzeci de femei la un bărbat şi ea…

— Ea? Ea… cine?

Spiritul care mi-a spus asta e o femeie. Eşti geloasa?

Deloc. Vreau doar sa stiu unde-ai întâlnit-o pe femeia asta şi daca ea bântuie: prin: apartamentul meu?

Nu, ea sta în cel al Ratoiulu'r… al lui Donato. Mi-a zis ca sunt atât de putini bărbaţi în aceasta localitate, incit sunt mai în siguranţă aici decât oriunde pe planeta. Chiar şi femeile care au bărbaţi stau aproape tot timpul fara ei. Ea spune ca sunt în siguranţă şi ca nimeni nu va spune nimic care sa facă sa fiu aruncat de aici.

Emily nu avea de gând sa comenteze acest punct de vedere distorsionat despre orăşelul ei iubit. ÎN plus; o clienta, Anne Helmer, ii observa şi se hotărî să-şi ia cărţile chiar în acel moment., Michael

deschise gura ca să-i vorbească femeii, dar, Emily ii arunca o privire atât de dura, incit el se depărtă şi deveni foarte interesat de. Un afis care anunţa ultimul roman al lui Nancy Pickard.

Când Anne pleca, Anne se întoarse din nou spre Michael şi-i spuse cu voce scăzută:

Ce caută o femeie în apartamentul lui Donald?

Nu stiu. Mi s-a parut o necuviinţă sa întreb.

Grozav! Este cavaler cu stafiile, mormăi ea.

Emily, eşti supărată pe mine de ceva?

Nu avea de gând sa răspundă Ia o întrebare despre care el ştia Ca era superflua şi nici nu-l va lăsa sa devieze de la subiect.

Ce cauţi aici?

M-am gândit ca as putea sa ma uit pe documetele pe care le ai despre casa unde am fost ieri si, întrucât Lillian a zis ca asta-i centrul localităţii…

Cine-i Lillian? întrebă ea atât de tare, incit Hattie si Sarah Somerville isi ridicară ochii de pe romanele cu crime reale, pe care le citeau. Mai încet, ea adăugă: Nu nu-mi spune, ea e spiritul fara trup care locuieşte în apartamentul lui Donald, aşa-i? zise ea zâmbind fals Având în vedere ca el nu e aici toată săptămâna, poate ar trebui sa plătească chirie.

Ea n-are buzunare în care sa tina banii şi s-ar putea sa aibă probleme daca ar încerca sa deschidă un cont în banca. Stiu ce părere aveţi voi muritorii despre spirite.

— Nu mai ride de mine. şi ce vrei sa zici cu asta ca n-are buzunare?

N-aş îndrăzni sa rid de tine. Iar Lillian a părăsit lumea asta când făcea baie, aşa ca... Ridica din umeri apoi ochii i se luminară. Poate ai vrea să-i dai o slujba aici la biblioteca. Ea ar putea cu siguranţă să-i facă pe oameni sa aducă înapoi cartile-la timp şi ar fi o companie pentru cei doi domni care stau...

Opreşte-te! Nu mai vreau sa aud despre stafii în biblioteca mea.

_ sigur? Sunt bărbaţi foarte simpatici. Doar ca mi se pare ca unul dintre ei a ucis... inca o vorba şi te dau afara de-aici, şopti ea uitindu-se cu coada, ochiului la domnişoarele Somerville. Ele se străduiau atât de tare sa auda, incit trupurile lor erau inclinate la patruzeci şi cinci de grade spre Emily.

Michael zâmbea şmecher.

Unde tii cercetarea aia?

— De ce nu te duci la apartamentul meu? spuse ea tăios. Am sa o aduc pe toată acasă.

Nici o şansă. Vreau sa stau aici cu tine pina aflu ce lucru rau te înconjoară, Adică altceva în afara de tine şi de spiritul ala fara trup?

Emily; Emily, aproape ca m-aş gândi ca eşti supărată pe mine. Mai bine zâmbeşte, pentru ca oamenii încep sa se întrebe ce şoptim noi oare atât de intim.

Brusc, ea se gândi ca ar fi mai bine ca el sa stea pe lângă ea şi nu sa umble lelea. Asa, ar sti unde este şi ce face. ÎN plus, nu făcea nici un progres în a-l scoate de acolo.

In regula. Aşează-te acolo, am să-ţi aduc tot ce am şi o sa poţi sa te uiti prin dosar.

Mulţumesc, dar am sa ma aşez la masa din colt. Bărbaţii aia vor sa facă o treaba şi pot sa ma ajute.

Emily se uita urât la el.

In regula. Dar daca vreunul începe sa întoarcă pagini sau fac cine ştie ce ca să-mi sperie cititorii, am sa…

Ce-ar putea face sa pedepsească nişte fantome? ii arunca lui Michael un mic zâmbet fals.

Am sa va spun pe toţi lui Adrian.

Fu bucuroasa văzându-l pe Michael pălind.

Tu te prinzi prea repede, zise el.

Dar, când se depărta tfacu cu ochiul. Iar mai târziu, când ea ii puse în fata un teanc de hârtii, el ii şopti:

Ei vor s-o cunoască pe Lillian.

Apoi isi mişcă sprincenele atât de caraghios, incit Emily trebui sa plece sa nu înceapă sa rida. Cu gândul la doi bărbaţi libidinoşi, stafii, plictisiţi de cine ştie cit timp de stat într-o biblioteca, dorind sa cunoască o doamna stafie dezbrăcată! Era prea mult pentru ea. Ii trebui un moment de reculegere ca sa poată rosti:

Când termini cu astea, mai am şi altele.

Din nefericire, vocea ei nu suna chiar atât de serios precum o dorise.

Capitolul 10

Vineri seara, în timp ce stătea întinsă în baie cu ochii închişi, Emily se gândea. Desigur ca tot ce făcuse săptămâna asta era greşit, totuşi, trebuia sa admită ca fusese cea mai interesanta săptămână din viaţa ei Nu chiar atât de buna cum ar fi fost daca ar fi petrecut-o cu Donald, se corecta ea, dar fusese extraordinara.

Când Michael apăruse marţi în biblioteca, fusese îngrozită ca va fi recunoscut. Şi-l închipuia zăcând într-o balta de sânge, pe pavaj, cu bărbaţi înarmaţi de la FBI sau cu mafioţi aplecaţi deasupra lui. Sau cu cine ştie ce fel de arme, se gândi ea. Dar după o după-amiaza plina de nervi, văzând ca nu apare nici un asasin, începu sa se relaxeze.

In fine, un fel de relaxare. Adevărul era ca nu avusese nici doua minute de linişte de când Susan Shirley ieşise din biblioteca şi începuse sa răspândească ştirea ca în biblioteca venise un bărbat liber, aproape holtei.

Greenbriar era o localitate de navetişti, în timpul saptaminii erau putini bărbaţi prezenţi. Majoritatea erau ca Donald, aveau apartamente în oraşul mare unde lucrau şi veneau acasă doar vineri seara, cu servietele încărcate Ou hârtii de rezolvat.

Este o localitate ca în timp de război, spunea Irene. Bărbaţii se duc la război în fiecare luni dimineaţa şi se întorc vineri seara, ca loviţi de bombe.

Emily nu considera ca la Greenbriar era chiar atât de rau, dar uneori se simţea într-adevăr în atmosfera o de foame de bărbaţi.

Aşadar, de îndată ce s-a transmis ştirea ca un bărbat adult, heterosexual, se afla în oraş, aceasta deveni atracţia anului.

Ah, cit de mult i-a plăcut asta lui Michael, se gândi Emily cu oarecare dezgust în timp ce-şi spala piciorul sting. Lui i-a plăcut fiecare minut de atenţie, fie ca era din partea unor femei singure, fie din partea unor copii care isi vedeau rar tatii.

La sfârşitul primei zile, Michael nu mai încerca sa citească grămadă de documente pe care i le dăduse Emily, ceea ce, după părerea ei, nu era un sacrificiu prea mare, şi acorda atenţie oamenilor din Greenbriar.

La ora prânzului, el a părăsit grămadă de hârtii şi s-a mutat în coltul frumos al bibliotecii, Unde Emily aşezase secţiunea pentru copii. Acolo erau scaune şi perne maro pe podea şi un covor gros pentru care se rugase trei luni de un negustor ca isa i-l doneze.

In timp ce Emily stampila carte după carte – pentru ca toţi locuitorii din Greenbriar ţinuseră sa treacă pe acolo – Michael organizase în biblioteca ei ceea ce pa rea a fi un atelier de reparaţii.

Acesta începuse în mod nevinovat, când a căzut capul păpuşii unei copile care stătea lângă mama ei, bucuroasa de venirea lui Michael în localitate. Mama, o femeie divorţată, care isi creştea singura copila, nu observa ochii plini de lacrimi mari ai fetiţei când aceasta privi în jos la păpuşa ei fara cap.

Michael a observat si, îngenunchind, lua cele doua bucăţi ale păpuşii şi le puse la loc.

Mama vorbea agitata fara sa spună nimic, dar incercând sa facă o impresie buna, în timp ce Michaei avea ochi doar pentru fetiţa, Ştii Vreo poveste? şopti fetiţa privind în ochii negri ai lui Michael. '

Stiu o mulţime de povesti despre îngeraşi, răspunse el încet, şi tare mi-ar plăcea să-ţi spun câteva.

Copila aproba din cap şi ii dadu mina lui Michaei, apoi il urma în coltul copiilor. Mama fetiţei

clipi de câteva ori, apoi se întoarse; spre Emily şi o întrebă daca ar fi nimerit sa o lase pe fiica ei acolo în timp ce ea se duce la cumpărături. '

Eu, a... începu Emily.

Nu era obişnuit ca biblioteca ei sa fie folosita drept grădiniţă, dar, privind spre Michael şi spre copila, care stăteau pe podea cufundaţi într-o poveste pe care o spunea ei, Emily răspunse ca, bineînţeles, fetiţa putea rămâne acolo.

După aceea, nu a mai existat reţinere. Copii din toată localitatea apărură cu jucării stricate şi cu urechile gata sa asculte ce le povestea Michael.

La ora trei, Emily o sunape ajutoarea ei, care avea program redus, şi o întrebă daca poate ven. La serviciu, pentru ca avea o nevoie disperata de ea.

Gidrah fu atât de socata de aceasta cerere, incit nu a spus nici o vorba şi a venit atât de repede incit lui Emily i-a fost frica sa o întrebe cu ce viteza a condus maşina.

Doamne, fie-ţi mila! exclamase Gidrah, ochii ei mari, căprui, cuprinzând dintr-o privire biblioteca aglomerata. Cine-i asta?

— Gidrah era cu vreo douăzeci şi cinci de centimetri mai înaltă decât Emily şi mai grea decât ea nu vreo cincizeci de kilograme. Era persoana cea mai generoasa pe care o cunoscuse Emily vreodată.

Gidrah locuia la marginea oraşului, cu un soţ ca apărea doar din când în când şi cu doi fii adolescenţi care nu făceau altceva decât sa mănânce şi sa se uite toată ziua la televizor. Ii spunea lui Emily ca venirea la serviciu era cea mai mare bucurie a vieţii ei.

E varul meu, il recomandase Emily peste capul a trei femei aliniate în fata biroului, aşteptând ca ea sa le stampileze cărţile. Poţi sa stai tu la birou, la eliberare, în timp ce eu caut cărţile cerute de oameni?

Sigur, spuse Gidrah, cu ochii inca măriţi, uitându-se la capul lui Michael care putea fi văzut pe deasupra capetelor copiilor. E băiatul cu flautul fermecat.

E un înger, răspunse Emily fara sa se gândească, apoi ii arunca o privire şi dispăru printre rafturi.

Din clipa în care nu mai era legata de scaunul de la birou, era ca şi toate celelalte femei care umpleau biblioteca.

Murea de curiozitate sa auda ce povesti spunea Michael. Cu mâinile pline de cărţi, Emily se opri la marginea grupului şi asculta. Nu ştia ce aşteaptă de la poveştile lui Michael.

Probabil, le spunea ceva despre religie sau măcar o poveste din Biblie, se gândi ea. Dar el le vorbea despre istoria Americii. Doar ca le vorbea despre războiul de independenta din punctul de vedere al unui om care a fost acolo.

Si putea raspunde la toate întrebările pe care le puneau copiii. „Ce mâncau?” „Cum se duceau la toaleta? * „Tatii lucrau în oraşul cel mare?„ „Le plăceau videojocurile?”

Nimic nu-l zăpăcea pe Michael şi ea s-a trezit ca se apropie de el, pentru ca avea şi ea de pus o întrebare sau doua. Dar când. Michael se uita în sus la ea şi ii făcu cu ochiul, ea isi aminti de munca ei şi duse cărţile clienţilor care aşteptau.

Gidrah le elibera, stampilindu-le cit putea de repede.

Cred ca ar fi mai bine sa închid geamul, pentru ca hârtiile astea ale tale au sa zboare pe toată masa, spuse ea arătând spre coltul unde se aflau documentele lui Emily cu privire la tragedia de la casa Madison.

Spre groaza ei, Emily văzu cum paginile erau întoarse una cite una, de parca le citeau doua persoane invizibile. ÎN timp ce stătea şi se uita, un dosar gros fu luat din grămadă şi pus pe masa. Apoi coperta se ridica.

Încercând sa nu alerge ca sa nu atragă atenţia, ea se împiedică de doua scaune în timp ce se îndrepta spre fundul salii.

Opriţi-vă! şopti ea printre dinţi. Precis o să-mi speriaţi clienţii.

Imediat, hârtiile nu se mai mişcară.

Ar fi trebuit sa se simtă bine ca i-a oprit, isi spuse în sinea ei. Dar ea se simţea de parca ar interzis unor persoane sa folosească biblioteca. Dar avea ea oare dreptul sa nu ie permită folosirea biblioteci! doar pentru ca aceste persoane nu aveau trup?

— La naiba, ah, la naiba, de doua ori la naiba! mormăi ea.

Apoi, lua un paravan de carton din colt şi il muta în fata mesei.

— Continuaţi, zise ea plina de dezgust. Dar daca cineva trece pe aici, nu mai mişcaţi hârtiile, m-aţi înţeles.

Emily nu era sigura, dar, când se. Întoarse sa plece se păru ca a auzit clar o voce de bărbat spunând „Mulţumesc”.

Ea ridica mâinile în sus.

— Grozav! Acum ajut şi stafiile să-şi înfrângă plictiseala.

Gidrah făcu semn spre paravan.

Cu cine vorbeai?

Cu mine, răspunse Emily. Am acolo cercetarea mea despre Madison şi nu vreau sa mi-o atingă cineva.

Ea se depărta înainte ca Gidiah sa întrebe de ce nu pune documentele înapoi în camera celalta. Ce iar putut raspunde? Ca prefera ca aceşti doi bărbaţi decedaţi, dintre care unul putea fi un ucigaş, sa nu stea în camera unde era biroul ei?

Si asa, timp de patru zile, biblioteca fusese o casa de nebuni. Mai întâi au venit femeile să-l cunoască pe Michael cu ochii plini de speranţa unei aventuri romantice şi a unei căsătorii. Cel putin asta văzuse Emily în ochii lor. Dar, cu trecerea zilelor, lucrurile s-au schimbat

— Lăsaţi copiii sa vina-la mine” a spus Gidrah miercuri după-amiaza când s-a uitat la Michael care râdea cu copiii şi le arata un joc din secolul al cincisprezecea. Asta îmi aminteşte de cele scrise în Biblie. El vrea ca toţi copiii sa vina la el. La fel ca Isus.

Cred ca Michael este la alt nivel, a spus Emily cu. Încordare, cărând alt morman de cărţi la biroul de eliberare. -

Ce nivel? se mira Gidrah, apoi zimbi, Cred ca eşti geloasa, Emily. şi găsesc cam curios lucrul asta,

având în vedere ca eşti logodita cu Donald. Apropo, ce. Face el? Cum il place faptul ca locuieşti cu frumosul asta musculos şi Cu parul negru?

Când Emily puse cărţile pe birou, nu scoase o vorba.

Ei, făcu Gidrah. Daca se poate judeca după roseata din obrajii tai, domnul T. V. Nu ştie de acest… var. Mai spune-mi o data ce fel de ruda e cu tine?

Emily se întrebă cum de ii plăcuse vreodată simţul umorului lui Gidrah.

Din partea mamei mele, spuse ea cu dulceaţă, avem aceeaşi bunica.

Ah! exclama Gidrah, stampilând repede trei cărţi. E bunica aceea care a mers la şcoală cu bunica mea? Cea care s-a căsătorit cu un bărbat din Tulsa şi a avut doar o singura fiica, pe mama ta? Acea bunica?

Urăsc orăşelele mici, mormăi Emily dispărând intre rafturi.

Abia la ore opt, ea reuşi sa fie pentru o scurta perioada de timp cu Michael, şi asta doar pentru ca au acţionat ca nişte fugari şi au evadat.

Marţi, când a închis biblioteca, văzu nişte femei care o aşteptau cu vase Cu mâncare.

M-am gândit ca, daca lucrezi toată ziua şi ai un oaspete, ţi-e de folos un mic ajutor ta bucatane, a spus o femeie. Emily habar n-avea cine era. Dar zări pe degetul inelar al acesteia o dunga alba, ceea ce arata ca isi scosese; recent o verigheta.

— Mulţumesc, dar… începu Emily, insa Michael apucase deia sa ia vasul şi ii zâmbea încântat femeii.

Iar aici e numele, adresa şi telefonul meu, spuse ea. Ca să-mi puteţi înapoia vasul.

Întrucât mâncarea, învelită în folie de aluminiu, de unica folosinţă, trebuia pusa ia cuptor. Emily ii zimbi ironic.

Desigur. Ce amabila! Apoi, se întoarse spre Michael: Mergem?

In drurpul pe jos spre apartament, patru masinni în care erau doar femei, se opriră şi ii amintiră lui Michael de o invitaţie pe care o acceptase. Când ajunseră la apartament, în usa erau băgate şaptesprezece biletele.

Sunt pentru tine, ii spuse Emily dindu-i-le pe toate lui Michael.

Odată intraţi, ea se duse în dormitor, cu intenţia sa nu mai iasă. Nu ştia de ce era atât de furioasa, dar era.

Când Michael deschise usa dormitorului fara sa bata ea începu să-i spună ca asta era teritoriul ei privat; dar, spre groaza ei, izbucni în plâns.

Imediat, Michael se aşează lângă ea pe marginea patului şi o lua în braţe.

E-n regula, o linişti el. Îţi garantez ca nimeni n-o sa vina după mine.

Nu-i tocmai vorba despre asta, zise ea ştergându-şi lacrimile cu mina. Este…

De fapt, habar n-avea ce nu era in. Regula cu ea, dar avea legătură cu faptul ca Michael nu mai era proprietatea ei particulara secreta, iar ea nu voia în nici un caz sa analizeze lucrul asta.

— Hai sa luam mâncarea şi sa fugim în pădure, zise Michael eu braţul în jurul ei. Vreau sa fiu doar

cu tine şi vreau să-mi spui tot ce-ai făcut azi, iar eu am să-ţi vorbesc despre copii.

— şi despre femeile alea, spuse ea cu aerul unei fetiţe. '

Ştii, Emily, niciuna dintre ele nu are o inima atât de buna ca a ta. Niciuna nu are puritatea Spiritului, generozitatea ta, De ce unele dintre ele erau ca nişte… cum e cuvântul pentru pestii aia la care voi, muritorii, va gândiţi atât?

Ea ştia ca se referea la rechini.

Răpitori?

Exact. Ele nu ma plăceau pe mine şi nici nu voiau sa ma cunoască, ci voiau doar un mascul.

Daca el i-ar fi zis ca e cea mai frumoasa femeie din localitate, curn ar fi făcut majoritatea bărbaţilor ea nu l-ar fi crezut. Dar referiri la inima ei, aşa 'cum o vedea el.

Înainte sa poată rosti Un cuvânt, se auzi o bătaie în usa şi ea se uita în sus cu o strâmbătură.

Tu pune-ţi pantalonii aia cu ruptura pe fund şi eu ma duc sa mai iau ceva de mâncare, apoi fugim, spuse el îndreptându-se spre usa din fata.

Alfred şi Ephrim mi-au spus azi ceva, iar mâine vor hârtie şi creion ca sa facă nişte însemnări, adaugă ei.

Emily deschise gura sa întrebe cine erau Alfred şi Ephraim, dar înţelesese deja.

Nu se poate sa fte văzuţi de cineva scriind, striga ea după fel.

Apoi, după ce isi dadu seama ce-a spus, rise. Oare nu se presupunea ca oamenii trebuie sa se teama de fantome? Se duse la dulap, să-şi ia pantalonii cei rupţi.

Capitolul 11

După ce au ieşit afara, Emily ii întinse telefonul de vreo douăsprezece ori lui Michael şi il asculta acceptând fiecare invitaţie care i se făcea, pina ce se făcu întuneric.

— E prea târziu sa mai mergem acum, spuse ea cu gura strânsă de dezgust.

Desigur, ştia ca era îmbufnată din cauza unui picnic pierdut, dar asta n-ar fi trebuit s-o deranjezi deloc. ÎN fond, ea petrecea de obicei aproape toată săptămâna singura. Si, ca sa fie dreapta, isi petrecea şi multe sfârşituri de săptămâna singura, când Donald se ocupa de vreo poveste aflata în curs.

Dar Michael puse jos telefonul, lua coşul de picnic, o apuca de mina şi o conduse afara, lăsând telefonul sa sune în urma lor.

— Doar nu ţi-e teama de întuneric, nu-i asa? o tachina el, conducând-o atât de repede pe scări, incit fu o minune ca n-a căzut.

Nu-mi mai e frica, răspunse ea. Mai ales după ziua de azi, după ce am certat nişte stafii şi le-am spus sa se poarte cuviincios. Dar tu când ai ayut timp sa vorbeşti cu ei? De, fiecare data când m-am uitat, erai ocupat sa le spui-povesti copiilor.

Ephraim a venit la mine şi mi-a spus o poveste în timp ce eu ii reparam trenuleţul micului Jeremiah. Iar eu le-o spuneam copiilor.

Ajunseră la marginea pădurii; iar Emily ezita. Fiind o creatura înţeleaptă, nu se ducea de obicei seara în padure.

— Haide, zise Michael trăgând-o de mina. Spiritele pădurii ne vor arata drumul.

A, da, desigur, spuse ea împleticindu-se în urma lui. La ce ma gândeam? La spiritele pădurii. Ephraim nu era oare cel care…

— Sj-a ucis sotia, a ciopârţit-o şi a ascuns bucăţile într-un cufăr?

Ce spui? întrebă ea încet şi se opri pe loc.

Spirite ale pădurii sau nu, dar poveştile cu sotii ciopârtite, Spuse într-o pădure întunecată, erau prea mult.

Oprindu-se, Michael ii zimbi şmechereşte, iar ea ii văzu dinţii albi strălucind în întuneric.

Nu, Ephraim n-a omorât pe nimeni. A fost doar acuzat şi executat, dar a jurat sa rămână pe pământ pina ce va fi găsit ucigaşul.

— Ah, şi a reuşit? Adică l-a găsit pe ucigaş?

— Bănuiesc ca nu, daca se afla tot aici. As dori ca voi, muritorii, sa nu mai faceţi legăminte pe patul de moarte. Ele provoacă atâtea probleme! Uită-te la sărmanul Ephraim, spuse el, trăgând-o de mina şi ea pomi din nou.

Da, sărmanul. E plictisit de moarte. Sau poate asta nu e exemplul cel mai potrivit. Când a fost omorâtă sotia lui?

Michael se opri un moment şi păru ca asculta ceva, sau pe cineva. Oare cum ar suna o convorbire cu spiritele? se gândi ea. Apoi, el o trase de mina şi o conduse într-un desiş ce părea, de nepătruns. Dar acolo era o cărare care ducea într-un luminiş, lângă uh mic izvor. Chiar şi în întuneric era un loc de o frumuseţe incredibila.

— Îţi place?

E frumos, şopti ea uitându-se în sus.la copacii care păreau ca formează tavanul unei catedrale.

Desfăcând coşul de picnic, Michael scoase o sticla de vin.

— Spiritele pădurii sunt Fiinţe rele, spuse el turnându-i un pahar plin. Le permit muritorilor sa vina în locul asta în perioadele. Când femeia este fertila. După părerea lor, jumătate dintre copiii din localitate au fost concepuţi chiar aici.

Râzând, Emily lua vinul.

M-ai întrebat ceva… despre ce era vorba? întrebă Michael în timp ce umbla în cos, dându-i la o parte mâinile când încercă să-l ajute.

Nu mai stiu, spuse ea întinzându-şi picioarele pe iarba şi ascultând apa. Poate era imaginaţia ei, dar locul acesta părea foarte romantic.

Emily, zise blind Michael, nu te lăsa asa, pe coate.

— Ai ceva cu ce să-ţi legi parul?

Un moment, ea nu se putu retine sa nu se întindă şi apoi isi scutura putin parul. Tonul lui Michael o făcu sa se simtă irezistibil de atrăgătoare.

— Lesiti! striga Michael mişcând din mâini. Afara! Toţi. Vocea lui aspra, puternica, rupse vraja şi Emily se ridica brusc.

— Cu cine vorbeşti?

Cu nişte creaturi rele. Au spus ca ar putea…

Ce-ar putea?

— Sa ne ascundă de ochii lui Adrian, spuse Michael, uitându-se în jos la brânză pe care o tăia. şi ca tu eşti acum în perioada de fecunditate, spuse ei cu blândeţe.

Oh! făcu Emily ochii mari. Nu se putea gândi la altceva?

Acum, să-ţi spun despre Epharim, zise Michael cu un ton serios.

Da, răspunse ea, luând farfuria pe care i-o întindea el. Bărbatul care de fapt n-a ciopârţit-o pe sotia lui.

Poate ca, vorbind despre crima, ii va lua gândul de la atmosfera acestui cuibuso retras, frumos mirositor, şi o va face sa se gândească la ce trebuiau sa se gândească ea şi Michael.

Lui Michael ii era prea greu să-şi amintească cine era acest Ephraim.

A, da, continua el. Mi-a spus ca, în urma cu câţiva ani a cunoscut un bărbat care il ştia pe căpitanul Madison.

Acum câţiva ani? Dar căpitanul Madison a murit acum o suta de ani, aşa ca…

— Ah, înţeleg! E vorba de oameni decedaţi. De stafii. Spune-mi, ei au petreceri, au o viaţa sociala?

Ea glumea, dar Michael nu o lua ca atare.

Nu, de obicei, nu, Adevărul este, Emily draga, ca spiritele care rămân pe pământ după ce trupurile lor mor nu sunt de fapt nişte indivizi fericiţi. Majoritatea nici nu stiu ca. Nu au trup. Si, de obicei, un lucru tragic ii retine aici pe pământ.

Emily clipi spre el. Era uneori curios sa fii împreună cu o persoana care nu considera ca fantomele sunt ceva de temut. Dar chiar şi Michael s-a temut de căpitanul Madison.

Sl ce a. Spus prietenul lui Ephraim despre bărbatul acela înspăimântător?

Tocmai asta-i, zise Michael, umplându-i paharul cu vin. A zis ca nu puteai întâlni un om mai cumsecade ca acel capitan Madison. Era foarte

generos, iar oamenii de pe vasul lui il iubeau atât de mult, incit şi-ar fi dat şi viaţa pentru el.

Asta-i bărbatul a| cărui spirit a aruncat cu săbiile în tine, în casa Madison? Acel capitan Madison?

Acelaşi! îmi place chestia asta. Ce este? întrebă el ţinând în sus un bol cu mâncare.

Habar n-am. E prea întuneric ca sa vad. ÎN plus, femeia aia e îndrăgostită de tine. Dar parul ei nu e natural, nu are culoarea aia.

Chiar şi în întuneric putea vedea zâmbetul lui Michael.

Nu vezi ce e în bol, dar poti'vedea destul de bine bolul ca sa ştii cine mi l-a adus?

Ernily nu se obosi să-i răspundă.

Atunci; daca Madiison e un bărbat atât de Cumsecade de ce mai bântuie prin casa? Si, mai întâi, de ce a fost spânzurat pentru omor? Cred ca memoria fantomei tale nu e buna.

Ephraim spune ca oamenii care ii cunoşteau pe capitan n-au vrut sa creadă ca a omorât pe cineva. Din cite a auzit ei, fata pe care a luat-o căpitanul de sotie era o povara pentru familia ei, iar soţul ei nu era în orăşel.

— Ah… făcu Emily, lingându-şi degetele de zaharul pudra de pe prăjitura pe care tocmai o mâncase. Asta are un înţeles. Poate ca acest capitan vârstnic s-a îndrăgostit de tânără mireasa si, când iubitul ei s-a întors câţiva ani mai târziu, căpitanul l-a ucis: Dragostea ii poate face şi pe oamenii cumsecade sa comită lucruri îngrozitoare.

Zău? spuse Michael înălţându-şi o sprinceana. Eu nu stiu despre aşa ceva, desi am umblat destul prin lume.

— ÎN regula, Matusalem, stiu ca eşti un bărbat bătrân, dar…

Matusalem? Ţi-am spus ca a fost unul dintre ai mei?

Emily apuca o mina de iarba şi o arunca spre el.

Poţi sa fii serios măcar un minut? Cum o sa aflam pentru pe eşti aici, daca nu ne ocupam de asta?

El privea spre farfuria pe care o umplea pentru a treia oara.

Credeam ca sunt un nemernic şi am ucis oameni ca să-mi câştig existenta, deci ce înţelegi tu prin „pentru ce sunt aici”?

S-ar putea sa nu fii un înger, dar cu siguranţă nu eşti un criminal. şi crezi ca se poate ca Madison sa fi fost fost executat.in mod greşit şi de aceea e atât de furios?

Si de ce refuza sa părăsească pământul asta? Nu cumva ai fost trimis aici ca sa afli adevărul st spiritul lui sa poată sa se elibereze?

Michael avea gura plina cu ceva asemănător unei salate cu gelatina. Avea cu adevărat gusturile, unui copil de noua ani, se gândi ea.

Poate ca a fost spânzurat pentru ceva ce nu a comis – în munca mea vad deseori aşa ceva – dar ce legătură are asta cu tine, Emily? Căpitanul Madison nu e dintre ai mei, dar tu eşti. Eu am fost trimis aici pentru ceva în legătură cu tine.

Daca rezolvi acest mister şi scrii o carte despre el, s-ar putea sa ajungă un bestseller şi sa ma facă bogata.

Nu prea îmi vine sa cred.

E ceva prea greu de realizat, aşa-i?

Absolut. Asta ce-i?

Plăcinta cu cireşe. N-ar trebui sa mănânci carne, jeleu şi plăcinta, toate în acelaşi timp. Deci, ce legătură are căpitanul Madison cu mine, în afara de faptul ca eu am cercetat cazul lui timp de patru ani? şi ce legătură are cu tine căpitanul Madison?

Am impresia ca urlam la o alta luna.

Emily trebui sa se gândească putin ca să-şi dea seama despre ce era vorba.

Lătram la pomul greşit, zise ea. Înţeleg ca nu crezi ca Madison ar avea vreo legătură cu misiunea pentru care ai fost trimis aici.

Ea trebui sa aştepte în timp ce el înfuleca din ceva ce părea a fi un sfert de plăcinta.

Emily, sunt cu adevărat uimit de toate. Am petrecut aproape o săptămână cu tine şi poate ca percepţiile mele au pierdut mult prin deplasarea de acolo pina aici, dar nu prea vad mult rau în jurul tau. Ah, sunt câteva femei care sunt geloase pe tine, dar…

Pe mine? De ce ar fi cineva gelos pe mine.

La sa vedem. Cu ce sa încep? Eşti tânără st drăguţă şi deşteaptă şi faci să-se întâmple anumite lucruri. Oamenii te plac, au încredere în tine şi vor sa fie lângă tine.

Primeşti premii şi onoruri şi ai un prieten. Tu… în regula. Am priceput mesajul, spuse ea jenata, dar

încântată. Dar nimeni nu se gândeşte în secret sa ma omoare? întrebă zâmbind ca de o gluma.

Michael era insa seiios.

Nu. Nimeni dintre cei pe care i-am văzut azi, dar mai e şi mâine. Am dreptate când ma gândesc ca mâine tu nu te duci la biblioteca?

Nu. Sâmbătă Gidrah e stăpâna acolo.

Ea nu-i spuse ca probabil biblioteca va fi goala, daca el nu se va afla acolo.

Am putea sa ne plimbam mâine prin localitate.

Vreau sa intru pe toate străzile, sa vad toate casele. Trebuie sa fie un pericol, pe undeva. Doar ca nu-l simt.

— ÎN regula. Poţi s-o cunoşti pe Irene, mâine. Ea e cea mai buna prietena a mea şi în cursul săptămânii lucrează în oraşul mare. E asistenta personala a unui faimos avocat şi are întotdeauna de povestit lucruri minunate.

Tu ai plăcut-o întotdeauna, spuse Michael cam printre dinţi.

In Vieţi anterioare? întrebă ea încercând sa sune de parca nu-l credea; sau, daca il credea, nu-i pasa, dar i-af fi plăcut sa auda cum s-au cunoscut ea şi Irene.

Dar el nu spuse nimic despre Irene.

Eşti gata de plecare? întrebă el în timp ceincepu sa bage lucrurile înapoi în cos. Vinul asta mi-a făcut somn.

Emily nu era sigura ce se întâmplase, dar ştia ca i se schimbase starea de spirit. ÎN drum spre apartamentul ei, el nu vorbi, dar o tinu de mina şi o conduse prin întuneric la fel de uşor ca şi cum ar fi fost în plina zi.

La un moment dat il auzi mormăind:

Tăceţi!

Apoi fu sigura ca. Auzi lin cor de chicoteli şi fâlfâit de aripi.

Când se întoarseră la apartament, automatul telefonului lumina, dar Emily nu suporta sa auda cum alta femeie il invita pe Michael la o petrecere, la un film sau altundeva. Iar el se duse la dus si, când se întoarse înfăşurat într-un prosop, ii spuse ca se duce la culcare.

Am făcut eu ceva? întrebă ea încet, când el trecu. Pe lângă ea.

Ce puteai sa faci tu? N-ai făcut nimic rau timp de secole, spuse el înainte de a se duce în camera de zi; spre canapea. Dar când Emily ramase în continuare acolo, el zise peste umăr:

Emily draga, du-te şi te culca. şi asigură-te ca ai încuiat usa sau mai bine baricadează ca sa nu pot intra.

Ah! exclama ea zâmbind, apoi se duse bucuroasa în dormitorul ei. Închise usa, dar nu o încuie şi nici gând s-o blocheze.

Capitolul 12

— Vrei sa te duci.

Vocea lui Emily era în acelaşi timp furioasa şi neîncrezătoare.

Te duci ia un local cu bărbaţii aia, sa bei pina noaptea târziu şi sa faci Dumnezeu ştie ce. Iar bărbaţii ăştia stiu cine eşti!

Michael se bărbierea, cu cămaşa scoasa. Era doar în pantaloni, cu parul inca ud după dus. Nu se obosi sa se uite la Emily sau să-i răspundă.

— Ai de gând să-mi răspunzi? ii ceru ea.

Ei habar n-au cine sunt cu adevărat, spuse el stergându-şi ultimele urme de săpun de pe fata, apoi se inspecta sa vadă daca nu se tăiase.

Nu era obişnuit sa folosească lama de ras.

Ei stiu ce crede lumea ca eşti şi asta-i acelaşi lucru.

Ştii unde-i cămaşa aia maro? întrebă el umblând prin dulapul lui Emily. Sau poate ar trebui s-o îmbrac pe cea verde.

Poarta una care se asortează cu sângele, murmura ea, sprijinindu-se de usa, dar cu braţele strânse la piept.

Când Michael trecu pe lângă es cu o cămaşă maro în mina, o sărută pe obraz.

Am avut şi azi o zi buna, iar diseară o să-ţi duc lipsa.

Tu mie n-o să-mi lipseşti, zise ea. E o idee absurda. Am petrecut atât de mult timp cu tine în ultima săptămână incit abia aştept sa fiu singura. Am câteva cărţi pe care vreau sa le citesc.

Michael nu reacţionă, dar micul lui zâmbet spunea totul. Să-l ia naiba, dar avuseseră o zi minunata împreună. Ii plăcuse să-i arate micul ei orăşel şi să-i facă cunoştinţă cu oamenii. Majoritatea bărbaţilor erau acasă ia sfârşit de săptămână, iar el se oprise la fiecare casa şi discutase atât de uşor cu oameni; incit părea ca a locuit toată viaţa în Garden Briar.

Peste tot unde s-au dus, el le-a plăcut oamenilor. Ii invitau în casa, la ceai, la cafea sau limonada. Când se opriră la intrarea casei Keller, Emily spuse:

Cândva, as vrea sa am o casa ca asta. Vreau o intrare mare, o peluza verde şi un balansoar.

Ei nu, spuse Michael făcând-o sa se uite surprinsa la el.

Apoi ea se întoarse. Ce importanta avea pentru ea ' ce-i plăcea sau nu-i plăcea lui?

Mie mi-ar plăcea totuşi sa am casa MadiSon. Sunt învăţat cu spatii mari şi aia e o casa mare. şi as Vrea cel putin şase copii.

Sărmana ta nevasta! – spuse Emily urmărindu-l.

— Nu cred că-i ca ii va fi cuiva mila de nevasta mea, spuse el printre dinţi în aşa fel incit pe Emily o trecură fiori pe sira spinării.

In momentul următor, doamna Keller aduse limonada şi prăjituri, aşa ca nu se mai adăugă nimic, despre ce ar dori vreunul dintre ei daca lucrurile ar fi fost altfel.

Irene nu se întorsese inca de la oraş, aşa ca nu s-au întâlnit cu ea. Doar un singur lucru rau se întâmplase. Domnul Brandon, un avocat, s-a uitat la Michael şi a zis:

Nu te-arn văzut la TV.?

Emily fu brusc prea speriata ca sa spună o vorba, dar Michael zimbi şi replica:

Da, s-a arătat fotografia mea.

Domnul Brandon cauta în mod clar să-s| amintească despre ce era vorba.

N-ai fost acuzat ca eşti mafiot şi apoi băgat la închisoare de FBI? şi n-ai fost împuşcat?

Am fost, spuse cu veselie Michael. Dar Emily m-a găsit, a folosit nişte cleşti ca să-mi scoată glonţul din cap şi de atunci am devenit sclavul ei credincios.

Emily era sigura ca va leşină, dar domnul Srandon, după un moment iniţial de soc, începu sa rida, il bata pe Michael pe spate şi il invita sa petreacă seara cu băieţii într-un local cu piscina şi berărie. Iar acum, Michael se îmbracă sa se duca acolo.

Dar Emily nu era invitata sa meargă împreună cu el.

Ei, cum arat?

Mult, mult prea bine, se gândi Emily, dar ar prefera să-i cada parul decât sa i-o spună.

Bine, zise ea înţepată, şi sper sa al o seara plăcută.

Michael rise doar, ii sărută din nou obrazul, apoi fugi pe usa, iar Emily ramase singura pentru prima data în decurs de mai multe zile.

După plecarea Iul Micahel, apartamentul i se părea prea mare, prea gol şi total neprimitor.

E absurd; murmura ea în timp ce strângea şi atârna la locul lor hainele pe care el le lasă peste tot. Era obişnuită să-şi petreacă singura zilele şi aproape fiecare sfârşit de săptămână. Atunci de ce gândea ca avea nevoie de un bărbat, pe care abia daca il cunoştea, ca să-o distreze.

Cu o noua hotărâre, ea scoase un roman din mormanul care aştepta neatins de o săptămână şi încercă sa. Se concentreze suficient ca sa citească. Văzând ca lucrul asta nu se întâmplă, se apuca sa cureţe frigiderul. Apoi dadu cu aspiratorul în tot apartamentul şi făcu mâncare... pe care o congela pentru ca nu mai era loc în frigider din cauza celor aduse de femeile din Greenbriar pentru Michaei. După aceea schimba aşternutul de pe patul ei şi il

puse în mica maşină de spălat din bucătărie. Apoi calca noile cămăşi pe care ie cumpăraseră de dimineaţă pentru Michael.

Se făcuse ora unu noaptea şi nu apăruse nici un semn de întoarcere a lui Michael. Căuta numărul de telefon ai localului, dar reuşi sa se abţină sa sune acolo. El era un înger, aşa incit ce rau i se putea întâmpla?

Dar desigur ca nu era înger, isi spuse în sinea ei. El era doar… doar,., ei, nu ştia ce era de fapt, doar ca era neajutorat. Trebuise să-i arate cum să-şi lege şireturile, pentru ca nu ştia cum se face o funda.

La doua şi jumătate noaptea, auzi o maşină oprindu-se la scara. Alerga nebuneşte prin apartament şi stinse luminile, apoi fugi în dormitor, plănuind sa pretindă ca doarme şi deci nu ştia daca el era sau nu acolo.

Dar felul cum intra el în apartament ar fi trezit şi un mort. Cântă fals ceva despre o femeie care i-a frânt mima şi se împiedică de fiecare scaun, de măsuţa sau de biblioteca din camera.

Emily se dadu jos din pat, aprinse lumina în sufragerie şi se uita urât la el, în timp ce Michael ii zâmbea.

Eşti beat, spuse ea încordat.

Asta aşa-i, şi uite la astea, Emily, draga mea.

Din buzunar scoase o grămadă de bancnote care, şi de departe, arătau a fi patate cu bere.

L-am câştigat.

Ea ramase cu gura căscată.

_ Ai jucat jocuri de noroc? şopti ea. Ce-ar spune Adrian.

— La naiba cu Adrian, răspunse Michael. Asta-i înjurătura mea noua. Am auzit multe în seara asta. Mai vrei şi altele?

Nu, mulţumesc.

Ce anume face ca un cuVânt sa fie, bun sau urât. Întrebă el cu seriozitate, Scoţând bani din toate buzunarele. şi de ce o vorba era într-o tara şi nu în alta. ŞI de ce eşti tu aşa de drăguţă?

Pierzându-şi aerul înţepat, Emily clătină din cap.

— Mâine dimineaţă o sa ai o mahmureala splendida, aşa ca mai. Bine culcă-te şi odihneşte-te cit poţi.

Mergând spre el, il lua cu un brat de talie ca să-l ajute sa se duca în dormitorul ei. Nu aveau rost să-l duca pe canapea, era sigura ca ar cădea jos, Michael isi puse şi el braţul pe umerii ei.

Am mâncat pizza, Emily. Nu mi-ai spus despre pizza. şi ne-am uitat la... a... la...

— Fotbal? -

Da. Fotbal. şi am văzut doi bărbaţi care se loveau.

Box, spuse ea, împingându-l sa se aşeze pe pat, apoi îngenunche ca să-i scoată pantofii.

Si cum ai câştigat toţi banii ăştia? Privind în viitor şi văzând cine o sa câştige?

El ţinea mina pe umărul ei, ca sa se sprijine.

Asta era lucrul cel mai curios, Emily. Eu ştiam cine o sa câştige fiecare joc. Ştiam şi fiecare lovitura care avea sa vina, dar asta nu conta. şi a doua oara, când am urmărit meciul pe... pe...

Videocaseta.

Da, pe video… toată lumea ştia ce urmează, dar nu-i interesa, dar mie mi-a plăcut şi a doua şi chiar şi a treia oara. Nu-i curios lucrul asta?

Tocmai ai afirmat unul dintre marile mistere ale tuturor timpurilor, ceva ce uimeşte fiecare femeie-de' pe acest pământ. Daca găseşti răspunsul, spune-mi şi mie. Acum, ridică-te.

Ascultător, Michael se ridica pe jumătate şi Emily putu să-şi dezbrace pantalonii.

Fac eu asta, Emily, spuse el cu solemnitate. Fac tot ce vrei tu. Erau acolo multe femei, dar niCiuna dintre ele nu avea un spirit ca al tau. Al tau e atât de curat şi strălucitor şi atât de cald şi în iubitor în acelaşi timp!

Emily ii scoase cămaşa, il împinse în pat şi il acoperi cu pătura. Uşoară.

E târziu, ar trebui sa dormi acumDar când se întinse, sa stingă lumina, el o apuca de încheietura mâinii.

Emily, în viaţa mea nu m-am simţit atât de bine cum m-am simţit cu tine săptămâna asta. M-am bucurat de fiecare minut în compania ta, mi-aş da şi viaţa ca sa te apar de orice rau.

Ea isi retrase mina, stinse lumina, apoi, stând pe marginea patului, se uita la el un moment. Ţinea ochii închişi, iar ea crezu ca adormise, aşa Incit întinse mina şi ii atinse fruntea, apoi ii netezi parul la tâmple. Oare, când va pleca, va lua cu el şi amintirea lui?

Arata atât de dulce, întins acolo, cu ochii închişi, doar luna luminându-i trăsăturile frumoase. Simţindu-se ca o mama alături de'copilul ei, se apleca să-l sărute pe frunte.

Dar Michael se mişcă şi ii trase, buzele spre ale lui, dovedind ca sărutul este un instinct. Mina lui aluneca pe ceafa ei, ii întoarse capul ca sa fie aplecat fata de al lui, apoi isi deschise gura peste a ei şi o sărută adânc şi serios, buzele lui acompanindu-le pe ale ei de parca voia s-o devoreze.

Emily, nu mai era în stare sa gândească în timp ce simţea sub pătură trupul lui mare, puternic, coapsa lui lângă a ei, fierbinţeala şi puterea din el.

Emily! spuse el când isi retrase sărutul iar buzele lui coborâră pe. Gâtul ei.

Emily reuşi cumva să-şi păstreze sănătatea mintii. Li mai rămăsese măcar Conştiinţa despre cine era ea şi cine era el şi unde ar fi trebuit sa fie ea, nicidecum sa se giugiulească în pat cu un bărbat pe care il cunoştea de aşa de putin timp.

Cu mare efort şi cu folosirea forţei în oarecare măsură, ea il împinse şi se elibera.

Nu! reuşi ea sa spună, dar vocea ii era slaba, Michael nu încerca sa o traga înapoi spre el, dar aerul din ochii lui era aproape suficient ca să-i distrugă hotărârea. ÎN privirea lui era atâta dor, atâta dorinţa,. Incit ea aproape căzu pe el.

Dar, cumva, se ridica în picioare.

— Mai bine te las sa dormi putin, spuse ea cu o voce sparta. Ne vedem dimineaţa.

Înainte ca el sa rostească o vorba, înainte ca ea sa se mai uite măcar o secunda în ochii aceia se întoarse şi fugi din camera.

Soarele abia răsărise când Emily stătea pe balustrada micii terase din afara apartamentului ei, sorbind o ceaşcă de ceai. Lăsase usa deschisa pentru cazul ca s-ar auzi ceva de la Michael, dar era

improbabil ca, după noaptea pe care o petrecuse, sa se scoale înainte de amiaza. ÎN plus, era bucuroasa de acest timp cit era singura, pentru ca avea nevoie sa reflecteze la ce era-intre ea şi bărbatul pe care abia II cunoscuse.

Poate ca el nu ştia (sau poate ca ştia, data fiind puterea lui de a percepe) dar cu o seara în urma ea se făcuse de ris. Ce-i pasa ei daca acest bărbat ieşea în oraş, cu alti oameni? Ce o interesa daca el se arata prin oraş? Sau daca fiecare femeie singura precum şi jumătate dintre cele măritate ii făceau curte?

De fapt, era treaba ei. Treaba ei era…

Brusc, auzi un strigat din apartament urmat de o buşitura, apoi ceva ce suna ca un trup căzut pe podea,.

— Ce cauţi… se auzi o voce bărbătească:

Dar cine dracu' eşti tu? şi ce cauţi aici? striga o alta voce.

Ochii lui Emily se lărgiră, pina la mărimea unor portocale pentru ca ştia exact ce se întâmplă.

Donald! gâfâi ea şi scapă cana cu ceai când o porni în fuga spre el.

În dormitor, Michael, aproape gol, era la podea şi se uita în sus la Donald care il privea urât cu pumnii strânşi.

Cu o mişcare ce nu putea fi descrisa decât ca un salt ea se interpuse intre cei doi bărbii, aplecata protector spre Michael care, după cum arata, învaţa definiţia noţiunii de „mahmureala”.

Donald, spuse ea cu vocea ei cea mai dulce, rugătoare, hai sa mergem în camera de zi şi am să-ţi explic totul.

— Dă-te din calea mea, Emily, şuieră Donald printre dinţii încleştaţi. Am să-l omor.

Michael duse mina la. Cap.

Cred ca trupul asta e pe deplin de acord sa moara, şopti el.

— Te rog, Donald, zise Emily cu o mina pe braţul lui. Sa mergem în camera cealaltă, am să-ţi explic.

Lui Donald ii trebui un moment ca să-şi controleze furia şi sa se concentreze asupra lui Emily.;

Vrei să-l las singur, aici? în dormitorul tau, Aici sunt hainele mele, spuse Michael cu o voce nevinovata, dar Emily se uita la el tăios pentru ca ştia ca el nu voia decât să-l enerveze şi mai rau pe Donald. Donald se repezi spre Michael, care încerca sa se desprindă de cuvertura înfăşurată în jurul lui, dar Emily se arunca pe Donald cu mâinile apăsându-i pieptul.

Te rog, pleda ea.

Când Donald fu capabil sa o auda pe Emily; Michael se eliberase şi stătea în spatele ei, iar atunci ea simţi ca o parte din rigiditate părăsise trupul lui Donald. Donald putea fi furios, dar nu era nebun. Michael era mult mai mare decât el. Desi Donald era frumos ca orice manechin, era scund şi nici daca ar fi petrecut ore în sir la sala de gimnastica, nu ar fi putut pune pe el musculatura pe care Michael o avea în mod natural. ÎN plus, parul şi ochii negri ai lui Michael şi ţepii negri apăruţi acum pe fata şi pe bărbia lui il făceau sa arate Ca gangsterul care era acuzat ca era.

Haide, il' indemna Emily pe Donald, împingându-l departe de Michael, spre camera de zi.

De nevoie, Donald se lăsă împins afara din încăpere, în timp pe Emily închidea usa, el se uita urât la Michael care stătea acolo în lumina dimineţii doar în slipul lui minuscul.

Îmbracă-te! şuieră ea. şi nu ieşi pina nu-ţi spun eu ca se poate.

Zâmbind, deloc supărat, Michael ii făcu cu ochiul chiar înainte ca ea sa închidă usa.

Spune-mi totul, ii ceru Donald când ea fu în camera de zi. Vreau sa stiu absolut totul. De ce acest... acest...

Brusc, el se uita la ea, cu. Un chip ce reflecta oroarea pe care o simţea.

E bărbatul de la ştiri, nu-i asa? relua el cu o voce atât de joasa ca abia il auzea.

In clipa următoare, el era cu telefonul în mina.

— Ce faci? gâfâi ea.

— Ce trebuia sa faci acum o săptămână. Sun la FBI.

O sa le s punem ca te-a ţinut ostateca şi eu am sa te susţin. Am sa spun… Dar ce naiba faci?

Aproape ca striga ultimele cuvintele, văzând ca ea smulge din perete firul telefonului.

— Nu poţi chema pe nimeni, zise ea. Trebuie sa ma asculţi şi sa ma laşi să-ţi explic.

Ai să-mi explici de ce il adăposteşti pe un bărbat care este pe lista oamenilor cei mai urmăriţi de FBI? Nu, nu-mi spune. Lasă-mă sa ghicesc. Ţi-a zis vreo poveste ca e nevinovat şi a fost atras în cursa şi nimeni nu-l înţelege si…

Nu, nu, nu! exclama ea, apoi încercă sa se calmeze suficient ca sa poată veni cu o mare minciuna şi să-l facă pe Donald sa creadă ca trebuie sa ascundă un bărbat urmărit.

Donald stătea cu mâinile încrucişate la piept.

In regula, Emily, te ascult. Dar, înainte de a începe să-mi spui ceea ce sunt sigur ca va fi povestea cea mai fantastica pe care am auzit-o vreodată, vreau sa stiu, de ce nu te-ai gândit să-l scoţi din patul, tau înainte de ivirea mea.

Încercând sa se calmeze, ea se aşează.

Nu ştiam ca vii, zise ea cu sinceritate, mintea ei fiind ocupata cu găsirea unei povesti care sa explice prezenta lui Michael în apartamentul ei. O poveste ce n-are nimic cu adevărul, desigur.

Donald nu scoase o vorba, se ridica şi se duse, la automatul telefonului şi apasa pe butonul redare.

„Buna, draga, îmi pare rau ca nu voi fi acolo vineri, dar, după cum cred ca ai văzut la ştiri încercarea de asasinat îmi ia tot timpul. Am sa fiu acolo sâmbătă seara. Te iubesc”.

Următorul mesaj era tot de la Donald.

„îmi pare rau, brioşa mea, dar n-o sa pot ajunge diseară. N-am dormit de doua nopţi, dar sigur am sa fiu acolo duminica dimineaţa devreme. De ce nu stai în pat sa ma aştepţi? Am sa te fac sa nu regreţi”.

Mai era un al treilea mesaj o voce de femeie.

„Emily draga, sunt Julia Waters, am sunat ca să-l invit pe Michael la cina, sâmbătă seara. Sper sa poată veni. Ah, daca nu eşti ocupata, ne-ar face placere sa vii şi tu”.

In timpul ultimului mesaj, Donald se uita la Emily fara să-i vina a crede.

Mai stiu şi alti oameni din localitate despre el? întrebă uluit. L-au văzut? Te-au văzut. Cu acest criminal? Ştii care e pedeapsa pentru adăpostirea unui bărbat ca el?

El nu este ceea ce pare a fi, spuse Emily încet, inca negăsind un motiv pentru care să-l fi ajutat pe Michael şi pe care sa i-l spună lui Donald. Acum, Donald era în picioare, în timp ce ea şedea, iar el stătea, ca un turn, deasupra ei. Poate ca, pe lângă Michael, Donald părea mic, dar ei i se părea ca are mărimea unei clădiri.

N-ai ascultat mesajele astea, nu-i asa? întrebă liniştit Donald. De asta el era în patul tau, aşa-i? Sau poate ai petrecut noaptea în pat cu el şi nu ţi-a pasat daca il găsesc sau nu cu tine.

Nu! spuse ea tăios, ridicându-şi capul. A venit beat azi-noapte acasă. L-am culcat în camera mea. Eu am dormit pe canapea. Nu suntem amanţi.

Si chiar vrei sa cred asta? M-ai minţit în toate celeialte privinţe, de ce nu şi în asta?

Emily ştia ca ar trebui să-i mărturisească tot ce gindeşte După cufn ii spunea mereu Irene, ea era prea des. Un ştergător la usa, dar se simţea vinovata pentru ca uitase complet de Donald, în ultimele câteva zile. Curios, nimeni nu întrebase de el. Întorcând capul, ea arunca o privire spre usa dormitorului. Michael ar fi fost în stare sa arunce vreo vraja, o magie neagra, ca sa o facă sa nu se gândească la Donald şi să-i facă pe alţii sa nu-l pomenească. Oare Michael avea capacitatea de a face aşa ceva?

Ei, zise Donald, aştept!

Încerc să-l ajut sa descopere adevărul, reuşi ea sa spună. E nevinovat.

Ba bineînţeles ca e vinovat. Nu exista nici un om nevinovat la închisoare, spuse Donald.

Emily se uita urât la el.

Daca aşa ai de gând sa asculţi, nu-ţi mal spun nimic.

Cu un gest elaborat, demn de cel mai prost actor, Donald se aşează pe un scaun în fata ei.

Iartă-mi supărarea, zise, dar am stat doua zile în fata unui spital, încercând sa aflu daca primarul oraşului mai e în viaţa sau nu. Dar tu nu ştii despre treaba asta, nu? Nu, bineînţeles ca nu, Tu si. Rânji spre usa închisă.

Voi doi ati fost prea ocupaţi cu vizite în tot Greenbnar ca sa auziţi despre acest primar. Acum, poţi să-mi spui de ce acest bărbat locuieşte în apartamentul tau? De ce se refera la apartament ca acasă" de parca ar fi acasă la el?

Emily vru sa întrebe daca primarul e bine, dar nu putea pentru ca asta ar fi confirmat cele mai rele gânduri ale lui Donald. Daca arunca o privire prin apartament, era uşor sa vadă de ce Donald ghicise ca Michael locuia de zile întregi acolo. Cămăşile lui proaspăt calcate atârnau pe butonul dulapului de lenjerie; o pereche de pantofi ai lui erau în fata canapelei; pe o măsuţă, lângă usa, erau trei reviste vechi Sport llustrated, plus conţinutul buzunarelor lui.

Cercetam sa aflam cine este adevăratul vinovat, spuse ea moale, uitându-se în jos, la mâini.

Donald nu replica nimic şi ea se uita în sus, la el. Fata lui era atât de furioasa incit o trecură fiori pe sira spinării.

Asa cum te ajut pe tine sa descoperi anumite lucruri, mai adăugă ea. Tu mi-ai spus întotdeauna ca sunt buna la cercetări aşa ca… il ajut sa afle cine este criminalul real.

Eşti îndrăgostită de el? întrebă Donald cu răceală.

Nu, bineînţeles ca nu, răspunse ea repede. E doar… un prieten.

De obicei, nu permiţi prietenilor sa locuiască aici, cu tine.

Brusc, Emily avu cel mai curios gând. De ce nu pleacă el? Oare majoritatea bărbaţilor care găsesc un alt bărbat locuind cu logodnica lor nu fac o criza de nervi şi pleacă?

Si tu il crezi? întrebă Donald rupând tăcerea. Crezi orice minciuna pe care o inventat-o si, în schimb, il hrăneşti, ii dai un loc unde sa stea şi chiar în faci cunoştinţe în oraş! aşa e?

Nu e ceea ce pare, spuse ea încet. El… El şi-a pierdut memoria şi nu mai ştie nimic. De fapt, este afazic.

Ce este?

Afazic. A pierdut anumite parti din memorie, nu mai ştie ce mâncărUri ii plac, cum sa cumpere Îmbrăcăminte, cum sa obţină o slujba sau un apartament.

Aerul lui Donald o făcu s-o ia mai Încet.

Nu ştie nimic, spuse ea zâmbindu-i conciliator. Zău, bărbatul asta nu ştie ca închidă un nasture fara ajutor.

Donald nu se obosi să-i răspundă, isi lua haina de pe un scaun, apoi se uita în jos la ea.

Emily, un lucru pe care il învaţă un ziarist este sa miroasă minciunile, iar acum, tot ce-mi spui e o minciuna după alta. Nu stiu ce se întâmplă aici. S-ar putea sa te şantajeze sau sa te amenințe că-ţi face un rau fizic, dar daca nu ma laşi sa te ajut, eu nu pot s-o fac.

Când el începu să-şi puna haina, Emily sari de pe scaun.

Donald, îmi pare rau. Zău, îmi. Pare rau. Încerc să-ţi explic ceva ce nu înţeleg nici eu.

_ Ce-ai sa faci? spuse el uitându-se tăios. Ai sa te hotărăşti intre noi doi? Ai sa decizi daca ma vrei pe mine. Pe care ma cunoşti de ani de zile sau il vrei pe el, un vestit criminal pe care il ştii de o saptamma? Pentru asta trebuie sa am răbdare?

Eu… nu stiu, răspunse ea. Acum am impresia ca nu înţeleg himic. Viaţa mea e atât de confuza!

Ei, lasă-mă sa ţi-o fac mai uşoară. Ori eu, ori el, spuse blind, apoi ieşi pe usa.

Capitolul 13

La doua minute după plecarea lui Donald, Michael ieşi din dormitor. Purta o pereche de pantaloni şi o cămaşă care atârna pe-afară şi era neîncheiată. După aerul lui, se părea ca înţelesese ce înseamnă demonul alcoolului.

Nici o vorba, spuse Emily drept avertisment, fara să-l privească. Nu vreau sa aud nici o vorba de la tine. Vreau doar să-ţi faci bagajul şi sa pleci. Acum.

Michael se aşează pe un fotoliu în fata ei.

Nu am nici o valiza. Doar punghile pentru zarzavaturi.

Ea ii arunca o privire răutăcioasă ca să-i arate cit de mult il ura. Dar el avea cearcăne sub ochi şi fata ii părea mai lunga decât de obicei.

Bine, zise ea, ma bucur ca te simţi mizerabil. O meriţi îmi ruinezi viaţa.

— Dacă n-aş fi eu, n-ai avea o viaţă, zise el cu blândeţe.

Si ce vrea sa insemne asta? Am avut o viaţa perfect de buna pina ai apărut tu şi o voi avea din nou, de îndată ce o sa pleci.

Poţi sa: minţi pe oricine în afara de mine. Ai fost singura pina am apărut eu. Pot face ceva pentru capul bărbatului asta care sunt eu? şi stomacul ma doare. -

Ea se ridica în picioare cit putu mai majestuos.

Vreau sa pleci de aici într-o ora.

Apoi, încercând în continuare sa se cpntroleze, ieşi afara pe terasa, se aşează pe un scaun şi aşteptă, cu mâinile la piept.

Nu ştia exact cit stătuse acolo, dar auzea dusul curgând, apoi se făcu linişte; ştia ca Michael se bărbiereşte. Nu voia în nici un caz sa se gândească ta cele spuse de el în legătură cu singurătatea ei sau la cum va fi viaţa ei după ce el va pleca.

După un timp, il auzi la bucătărie, iar un moment mai târziu, apăru pe mica terasa, lua scaunul de lângă ea şi puse ceva pe măsuţa care era intre ei. Nu avea de gând sa se uite la el sau ta ce pusese pe măsuţă.

Ţi-am adus ceai, zise el încet. Cu lapte, aşa cum îţi place ţie, şi nişte chestii din alea untoase pe care le-am cumpărat ieri. Cum se cheama?

Croissants, răspunse ea ţeapănă.

Nu plec!

La asta, ea se întoarse şi il privi tăios. Acum era curat, iar obrazul lui era roşu de la bărbierit, dar în ochii lui se vedea durere, nu doar de la mahmureala, ci de la o tristeţe pe care ea nu voia s-o recunoască. Daca nu pleci, te dau pe mina politiei.

Nu, n-o sa ma dai, spuse el luând ceaşcă şi incepind sa soarba ceaiul. Emily, continua ei, stiu ca nu vrei sa recunoşti în sinea ta cine sau ce sunt, dar asta nu ma schimba. Sunt un înger. Ba mai bine zis sunt îngerul tau şi stiu ce vrei mai bine chiar decât tine. Adevărat, acum eşti confuza. Se pare ca ne vrei pe amândoi, şi pe mine şi pe bărbatul ala şi nu poţi sa te hotărăşti pe care dintre noi il vrei mai mult.

La aceste cuvinte adevărate, o parte din furie o părăsi.

Daca tu eşti înger, eşti un criminal. ÎN ambele cazuri, nu eşti bărbatul de care... de care am nevoie., Stiu asta, zise el blind, apoi se uita la ea cu ochi atât de îndureraţi, incit ea isi cobori privirea. Stiu asta mai mult decât tine. De, îndată ce am sa aflu ce pericol e în jurul tau, am sa fiu luat de-aici. Din cite stiu, nici n-o să-ţi mai aminteşti de mine. Făcu o pauza, ca sa mai ia o înghiţitură de ceai, apoi adăugă. Dar acum am găsit raul.

Atunci, spune-mi-l şi mie. Mor de curiozitate sa aud. E vorba de jocul de noroc, de băutură sau de bărbaţii care se loveau cu pumnij?

E vorba de Donald.

Auzind asta, Emily isi pierdu proasta dispoziţie şi începu sa rida.

Asta-i cea mai buna gluma a ta de pina acum. Cel putin Donald are motiv sa fie supărat, pentru ca sunt logodita cu el, dar tu, şi gelozia ta, eşti stupid…

A adus raul cu el.

In regula, spuse ea săgetându-l cu privirea. Il are în buzunarul de la spate? Sau poate duce raul în servieta?

N-am zis ca iubitul tau Donald este raul, am Zis ca acesta a venit odată cu el. Raul are o legătură cu el. Prin el a fost pusa bomba sub maşina ta.

Pot să-ţi amintesc ca bomba a avut legătura cu tine.

Nu, nu avea legătură cu mine. Ţi-am spus astasi atunci. Cumva, oamenii care.au pus bomba ştiau unde eşti şi au considerat ca era un moment bun ca sa scape de tine. Au ştiut ca oamenii de la FBI au venit la tine şi s-au gândit ca asta i-ar absolvi pe ei.

_ nu are nici un înţeles ceea ce spui. Doar eu nu sunt o regina, ca mişcările mele sa fie anunţate în Circulara Curţii Nu sunt nici măcar la TV, ca Donald, deci cum,… Emisiunea pe care a făcut-o Donald! Aporape ca am uitat-o, în toată nebunia asta Donald mi-a dat un Înger.

Ce-a făcut?

Forţa întrebării il făcu sa simtă durere în cap.

Poţi sa te abţii zece secunde sa mai fu gelos. Postul de televiziune la care lucrează Donald m-a premiat cu un înger. Este o statueta pe care o dau în fiecare sâmbătă cuiva din cadrul statului nostru care a făcut un serviciu public. Eu am fost la TV înaintea, povesti, cu tine, iar Donald a relatat unde s-a ţinut

Convenţia la care am primit premiul. Eu locuiam la câţiva kilometri distanta, dar era uşor sa fiu găsită. La stai! Tu încerci sa ma distragi. Acum nu e vorba despre, bomba din maşină, ci despre mine, despre tine şi despre bărbatul pe care-l iubesc, l-am făcut un lucru oribil. Nu-mi pot totuşi imagina ce-aş simţi daca m-aş întoarce de la lucru şi as constata ca are o alta femeie care locuieşte cu el. şi tocmai aşa ceva i-am făcut eu fui Donald.

Daca nu aflam cine încearcă sa te omoare, n-o sa ai nici un viitor cu nici un bărbat.

Cred ca e timpul sa lăsăm asta pe seama politiei, spuse ea dar refuza sa se uite la el.

Ce făcea FBI-ul cu un bărbat care era cel mai căutat pe lista lor? Dar asta nu era problema ei. Daca el ar fi ceea ce pretindea ca este, asta nu ar fi o problema pentru el.

Ai dreptate, spuse el, şi ea înţelese ca el răspundea gindunlor ei. Eu am sa fiu în siguranţă. Dar ţie nu-ţi vor face nimic, în cazul ca vor afla ca i-ai minţit când le-ai spus ca nu ştii unde sunt?

Grozav! exclama ea ridicând mâinile. Eu sunt o fugara la fel ca şi tine. Cred ca, în cazul asta, chiar mai mult decât tine, pentru ca tu îţi poţi întinde aripile şi poţi zbura.

Încerca sa fie cit putea de răutăcioasă.

Dar Michael nu dadu nici o atenţie ironiei.

Emily, cred ca singura ta speranţă este sa afli de ce sunt eu aici, sa rezolv treaba şi atunci sunt sigur ca voi fi rechemat. Iar odată ce voi fi rechemat, voi ieşi din viaţa ta pentru totdeauna.

Rechemat! rosti ea încet.

Sigur. După cite ştii, trupul asta e deja mort.

Fara sa vrea, se uita la el. Acum, când se calmase nu voia sa se gândească la posibilitatea de a nu-l mai vedea niciodată.

Îţi place trupul asta, nu-i asa? întrebă el cu voce răguşită.

Emily ieşi din reverie.

Nu, nu-mi place. Îmi place trupul lui Donald. Înţelegi? Trupul lui Donald. De fapt, îmi place totul la el.

Michael se uita în alta parte, peste terasa, la copacii din pădure, iar pe buzele lui se citea un zâmbet mic care, o înfurie.

Mi-ai simţi lipsa îngrozitor daca as pleca.

Înainte ca ea sa poată rosti un cuvânt, el o privi şi zimbi şmecher.

Emily, draga mea, când o să-mi spui sa plec şi vorbele vor veni din inima, am sa ies de-aici într-un minut, dar acum tu nu vrei ca eu sa plec. De fapt, chiar îţi place ca l-ai făcut gelos pe… cum ii spune?

— Te urăsc.

Da, îţi simt ura, spuse el chicotind.

Uite ce, e vorba de un lucru serios, replica ea întorcându-se spre el.

Nu nu este. De fapt, bărbatul asta te doreşte acum mai mult ca niciodată. EI te-a considerat întotdeauna ca pe Emily cea care aşteaptă, aşa ca nu-i rau să-l mai trezeşti.

Să-l-scutur! il corecta ea, apoi lua ceaşcă de ceai şi bau.

Se răcise, dar ea nu observa. Ceea ce ii spunea Michael era ca dintr-o carte despre cum sa te ajuţi singur Cum să-ţi tii bărbat sau aşa ceva. Enrnly nu

era dintre acelea care sa încerce sa facă gelos un bărbat. Dar asta era o tactica pe care Irene o folosea des. Oricum, când o femeie arata ca Irene, putea risca sa piardă un bărbat jucându-se cu nervii şi cu dragostea lui. Cit o privea pe Emily…

Nu-mi place ceea ce gândeşti, spuse Michael cu supărare în voce. Uite ce, putem sa ne ţinem de treaba? Nu poţi şi tu măcar o data sa fii ferma cu prietenul asta al tau şi să-i spui ca tocmai asta ai de gând sa faci? Spune-i ca o sa ma ajuţi sa găsesc nişte informaţii si, daca nu-i place, poate… poate…

O privi putin confuz, apoi adăugă:

Cum spun bărbaţii? Ceva cu sărit în lac.

Daca nu-i place n-are decât să-şi ia zborul sau sa se descurce.

Perfect! Acum, putem mânca ceva? Ceva moale, ceva care nu trebuie mestecat.'

Fara sa vrea, ea zimbi.

Za, ca eu cred ca vii din partea diavolului.

Te rooog, sa nu te auda Adrian spunând aşa ceva. Capul asta n-ar rezista la ţipetele lui.

O sa te certe daca o sa tot strici lucrurile intre Donald şi mine?

Un moment, Michael arata de parca era gata sa nege lucrul asta, dar apoi zimbi.

Emily draga, eşti prea deşteaptă. Nu cunosc multe dintre regulile vieţii acesteia, a muritorilor, dar stiu ca nu trebuie sa ma amestec. Stiu asta din experienta.

— A! şi cum ai învăţat asta? A aflat cineva ca ai trimis la închisoare pe vreunul dintre sarmanii tai muritori înainte sa fi comis ceva rau?

Când Michael isi lăsă capul în jos cu un aer spăsit ea rise.

Haide, am să-ţi coc un jeleu.

Suna bine, zise el, dar habar nu avea de ce râdea.

Capitolul 14

Emily mai îndesa la gunoi o grămadă de hârtii si, când jumătate din ele alunecară pe podea pentru ca lada de gunoi era plina, ea le înhaţa furioasa s i reuşi să-şi facă doua tăieturi cu hârtia la acelaşi deget.

— La naiba, la naiba, de doua ori la naibal murmura ea sugându-şi degetul şi aşezându-se greoi pe scaunul din biroul ei.

Erau acolo trei saci negri de plastic plini cu broşuri vechi, hârtii îngălbenite şi nişte tăieturi vechi din presa, pe care Emily intenţionase sa le arunce de ani de zile, dar nu găsise niciodată timpul sau energia s-o facă.

Dar, când se uita pe fereastra la soarele care apu nea, se strâmbă şi mai caută ceva de curăţat, de organizat sau de aruncat. Fusese tot timpul biblioteca folosindu-şi ziua libera. Ca sa facă un lucru ce nu-i plăcea deloc.

Dar avea nevoie de ceva care să-i abată gândurile de la ce se întâmplă în viaţa ei reala. O viaţa care includea doi bărbaţi hotărâţi sa o împingă ia nebunie.

După ce Donald părăsise apartamentul ei în dimineaţa aceea, ea încercase să-l sune, dar el nu răspundea la telefon. Ştiind cit de importante erau apelurile pentru el, faptul ca nu răspundea dovedea cit de supărat era cu adevărat.

Ea s-a dus la apartamentul lui, dar la bătaia ei în usa nu a răspuns nimeni. Iar când văzu ca maşina lui nu mai era acolo, înţelese ca el plecase la oraş.

Michael nu ii era de ajutor. Lui ii părea vizibil bine ca Donald plecase şi Emily era libera să-şi petreacă ziua cu el.

Dar, brusc, Emily nu mai vru să-şi petreacă duminica cu nici un bărbat. Ea prefera sa aibă timp sa fie singura şi sa se ocupe cu ceva care sa o tina ocupata în timp ce se gândea la ce anume sa întreprindă.

Acum, după ore de curăţenie prin dosarele vechi şi de aruncare a hârtiilor, era epuizata şi nu se apropiase deloc de luarea unei decizii.

Donald era dragostea vieţii ei, desigur, se gândi ea. Doar ca Donald era întotdeauna atât de ocupat. Erau momente când era atât e singura incit vorbea cu personajele de la televizor.

Visa la o viaţa normala, sa ia micul dejun împreună şi sa poată plănui un sfârşit de săptămână fara sa se îngrijoreze ca bărbatul vieţii ei va fi chemat pentru vreo urgenta. Dar bănuia ca foarte multe femei trăiesc ca ea, multe femei aveau soti doctori sau pompieri, bărbaţi care erau adesea plecaţi.

Dar fusese plăcut împreună cu Michael! Era atât d. Atent, atât de… Dar nu era al ei, isi aminti ea. Ce ştia de fapt despre et? Pe de alta parte, era un criminal căutat de alta parte, era bărbatul cel mai bun şi mai blind pe care l-a întâlnit vreodată. Era… la spune ce-ai făcut cu soţul meu?

Clipind.

— Emily isi ridica privirea şi văzu o femeie malta bruneta, uitându-se. Urât la ea Era o femeie frumoasa, cu acel machiaj perfect pe care il vezri doar în filmele străine. Purta un taior roşu, care parca fusese croit pe formele ei generoase, se gândi Emily.

Eşti surda? întrebă femeia. Atunci Emily văzu revolverul pe care il ţinea aceasta.

Eu... începu Emily, dar nu avea idee ce sa spună. Bibliotecarele din orăşelele mici nu erau confruntate prea des cu revolvere îndreptate spre ele.

Cu Mike! se răsti femeia spre Emily, apropiindu-se şi întinzând mina astfel incit revolverul fu mai f ie ea, Unde-i Mike? tipa ea de parca credea ca Emily era surda.

Acasă la tine? Femeia se uita de sus pina jos la Emily cu un riniet care-i curba buzele perfect conturate.

Fara sa vrea, Emily se gândi ca tot rujul pe care folosise în viaţa ei nu ar fi egalat cantitatea aceluia care era acum pe buzele femeii.

Eşti diferita de damele lui obişnuite, zise femeia.

Dar lui Mike ii plac experientele.

Un moment, femeia isi lua privirea de la Emily şi se uita de jur împrejur.

Nu poţi cunoaşte niciodată un bărbat, nu-i asa? Lui Mike i-a plăcut întotdeauna partea sălbatică a vieţii, jocurile de noroc, crimele, mult sânge şi bani. Ştii genul.

Emily zimbi slab.

Nu avem prea multi din ăştia la Green Briar.

Un moment, femeia ezita, apoi zimbi.

Nu eşti ca şi celelalte, nu-i asa?

Cu un oftat, femeia se aşează pe singurul scaun care mai era în biroul tui Emily şi începu să-şi frece glezna stânga.

Picioarele ei cam mari erau încălţate în sandale roşii cu tocuri foarte înalte, cum Emily nu văzuse decât în nişte reproduceri dintr-o carte intitulata Fetişuri.

Aşadar, vrei să-mi spui ce este intre tine şi Mike?

Desi femeia părea ca se relaxase, nu lăsase revolverul din mina, iar când Emily răsturnă din nervozitate un teanc de hârtii pe podea, femeia îndrepta din nou revolverul spre ea.

Eu... eu l-am lovit cu maşina, reuşi Emily sa spună, desi avea gâtul groaznic de uscat.

Si după aia, te-a înghesuit? zise femeia. Ce-a făcut? Te-a ameninţat ca se duce la politie daca nu faci ce spune el?

Da, zise Emily cu ochii larg deschişi de uimire. Exact asta a spus.

Mmm, nu eram sigura daca e el, dar acum sunt. şi ce prostie de poveste a folosit cu tine? Bineînţeles ca a spus ca e nevinovat, dar are întotdeauna o lista lunga de lucruri despre care pretinde ca este, ca de pilda, negustor de maşini de scris. Asta îmi plăcea cel mai mult. Era căutat pentru meseria asta Fiecărei femei care avea un computer ii era mila de el. Ce ţi-a spus ca sa ajungă totuşi te tine?

Spune ca e înger, se auzi Emily rostind.

Pe toţi dracii! spuse în şoaptă femeia. Asta-i ceva nou şi l-ai crezut?

Destul de mult, răspunse Emily zimbihdu-i timid femeii.

Cred ca e mai bine sa mergi cu mine. E la tine acasă?

Nu, cred ca a ieşit cu băieţii. Ii place fotbalul şi reluările pe video.

O secunda, femeia se uita fix la Emily, de parca şi-ar fi pierdut minţile.

Mike? ii place fotbalul? li plac băieţii.

Femei a se ridica brusc, cu mina pe revolverul îndreptat spre Emily.

În regula. Înţeleg acum. Eşti o mica bibliotecara simpla şi îţi place emoţia de a adăposti un ucigaş. Va fi probabil singurul lucru emoţionant care se va întâmpla în viaţa ta.

— Dintre toate năzbâtiile pe care le-am auzit, spuse furioasa Emily ridicându-se şi ea, asta le întrece pe toate. De unde ideea ca ştii ceva despre viaţa mea? Doar pentru faptul ca locuiesc într-un oraş mic nu înseamnă…

Ma căutaţi, doamnelor?

Se întoarseră amândouă şi il văzură pe Michael stând în usa, cu parul zburlit, de parca atunci se sculase din somn.

Ea are un revolver, tipa Emiy şi sari spre femeie.

Dar revolverul se descarcă înainte ca Emily sa poată face ceva şi Michael era chiar pe direcţia glonţului.

Ea căzu grămadă la picioarele femeii, apoi se uita în sus spre Michael, care Se dădea înapoi spre încadratura uşii. Un moment, el puse mina la umăr

şi Emily fu sigura ca fusese rănit, dar, în momentul următor, statu drept şi se îndrepta spre femeie.

— Nu cred ca e nevoie de asemenea violenta, zise el cu blândeţe, înaintând spre ea.

Ce joc nou e asta, Mike? încerci s-o impresionezi pe fetiţa asta? Nu e genul tau obişnuit, aşa-i? Sau te repezi acum la inocente, după ce toate damele din tara s-au culcat cu tine?

Michael înainta mereu spre femeie, cu mina întinsă.

Cred ca ar trebui să-mi dai mie revolverul, spuse el blind. N-aş vrea ca Emily sa fie rănită.

Am sa te rănesc pe tine, zise ea, apoi ridica putin revolverul şi încercă sa apese pe trăgaci. Dar Michael era prea rapid pentru ea. Chiar şi Emily, trântita la podea, nu l-a observat mişcându-se. La un moment dat era în capătul îndepărtat al biroului, iar în clipa următoare ajunsese în fata femeiii şi ii luase pistolul din mina.

Nenorocitule! striga ea şi se arunca la el.

El o prinse în braţe şi o tina strâns, în timp ce ea il lovea cu pumnii, cu pantofii ascuţiţi, cu dinţii.

— Ieşi de-aici, Emily, zise Michael când femeia il apuca de par şi isi înfipse dinţii în umărul lui.

Emily isi dădea seama ca Michael avea dureri şi se uita în jur după ceva cu care s-o lovească pe femeie, ca sa nu-l mai atace, dar nu văzu nimic.

Du-te! ordona Michael Acum!

Emily nu mai ezita şi alerga din birou în biblioteca întunecată; apot ieşi pe; usa afara, in, noapte. Când-o izbi aerul rece, se calma suficient ca sa gândească. şi acum, ce va fi? Nu putea s-o lase pe

femeia aia cu Michael, dar nici nu putea sa cheme. Politia, nu-i asa?

Înainte de a putea lua o decizie, usa grea a bibliotecii se deschise brusc şi femeia ieşi afara fugind pe lângă Emily fara sa arunce măcar o privire în direcţia ei. Emily se lăsă pe zid, sperând ca femeia n-o va vedea. Bănuia ca femeia nu mai ayea pistolul, dar nu era sigura.

Abia după ce dadu coltul, pe Emiy o cuprinse indignarea. Femeia ii luase poşeta. Imaginea cărţilor de credit, a cheilor şi a cutiuţelor de medicamente pe care i le dăduse tatăl ei i se perinda prin fata ochilor. Fara sa se gândească, Emily o lua la fuga, după femeie.

Când văzu ca femeia se indreaptaspre maşina ei ţinând deja cheile în mina, Emily tipa.

Doar n-o să-mi furi maşina!

Apoi făcu o săritură uriaşă spre femeie.

Mai târziu,. Emily nu-şi mal putu aminti clar ce s-a întâmplat după aceea, pentru ca i se părea ca totul se petrecuse deodata. Ea sarise exact când Michael apăru, nu se ştie de unde, o apuca şi o arunca înapoi spre clădire.

Emily se lovi de zidul exterior ai bibliotecii cu o forţă care ca o făcu să-şi piardă cunoştinţa. Ameţită, se uita în sus şi-l văzu pe Michael alergând după femeie, tocmai când aceasta deschisese portiera şi intrase înăuntru.

Dar exact când Michael ajunse la maşină, se păru ca se luminează cerul şi lumea explodează. Emily duse braţul la ochi ca sa se apere de suflu şi se întoarse spre zid. ÎN secunda următoare, era în picioare şi încercă sa alerge spre infernul arzător

care fusese cândva maşina ei. Ultima data când il văzuse pe Michael, acesta era cu mina pe portiera.

Dar Emily nu se putea apropia la mai putin de trei metri de incendiu. Era miros de benzina şi flăcările urcau în sus, spre copaci.

După mai multe încercări de a se apropia de maşină care ardea, se dadu înapoi cu mina la ochi, simţind cum se încreţeşte pielea din cauza căldurii.

Michael! reuşi ea sa şoptească retrăgându-se.

Dar când ajunse la răcoarea relativa a zidului bibliotecii, obişnuindu-şi putin ochii cu lumina din fata ei, văzu ceva mişcându-se prin foc.

Ah, Doamne! şopti ea simţind ca i se face rau. Unul dintre ei este inca în viaţa.

Nu-şi putea închipui agonia prin care trece un trup viu într-o asemenea căldură.

Dar, în timp ce se uita, i se păru ca vede o coloana de lumina, diferita. De lumina rosie a focului. Lumina pe care o vedea era aurie şi arata de parca era foarte puternica, aproape de parca era făcută din aur curat.

Fascinata, Emily urmări lumina aurie cu ochii larg deschişi şi văzu ca aceasta creştea. Dintr-o coloana subţire de lumina, aceasta se transforma într-una mai mare pina ajunse de mărimea unui trup omenesc.

Când lumina ajunse la o înălţime de un metru optzeci şi doi, o văzu mişcându-se spre ea! Se dadu înapoi spre zid şi ridica mâinile ca sa se apere.

Coloana aurie de lumina se depărta de maşină care ardea si, când ajunse la mai putin de un metru de ea, lumina începu sa se sfărâme şi sa cada, aidoma cojii unui ou, iar ea il putuvedea pe Michael

în interiorul luminii. Fascinata, urmări lumina mişcându-se. ÎN jos, pina când Michael se opri în fata ei, fara nici un semn pe trup, cu hainele intacte, fara nici urma de arsura pe el.

Era prea mult pentru Emily. Simţi cum i se scurge sângele din vene şi începu sa leşine. Dar mai ramase conştientă suficient timp ca să-şi dea seama ca nu căzuse pe caldarâm pentru ca braţele puternice ale lui Michael o prinseseră.

Capitolul 15

Se trezi îngrozită şi ar fi luat-o la fuga daca nişte braţe nu ar fi reţinut-o.

— Fii calma Emily, spuse o voce care ii devenise familiara si, aşa cum se întâmplă de cite ori o atingea Michael, se linişti.

Ce s-a întâmplat? întrebă ea, în timp ce imagini de groaza o copleşeau şi o făcea sa se agate de Michael.

Era pe genunchii Iul, braţele lui o ocroteau, ţinea capul la pieptul fui şi ii auzea inima bătând tepede.

Emily, spuse el blind, am fost atât de îngrijorat pentru tine, mi-a fost atât de teama! Vocea lui era atât de joasa incit aproape ca nu o auzea, ci o simţea doar. Mii s-a spus ca eşti în pericol, dar mi-a fost teama ca n-am sa ajung la timp la tine. Am crezut ca o sa te omoare N-aş fi vrut sa tin în braţe trupul tau neînsufleţit, şopti el şi o întoarse ca sa se uite la fata ei.

— Nu era nevoie să-i spună unde se găseau. Erau în micul luminiş dintre copaci, adăpostit, ascuns şi protejat de spiritele pădurii – locul unde nu intra femeile care nu sunt fertile.

Dar tu erai cei aflat în pericol, zise ea uitându-se spre el şi simţind pielea gâtului lui foarte aproape de buzele ei.

Nu, eu nu am fost în pericol. Acum îmi dau seama ca mie, nu mi se poate întâmpla nimic rau pina când îmi vine timpul sa plec. şi nu pot pleca pina ce nu stu ca eşti în siguranţă.

In timp ce o ţinea în braţe, energia lui o calma tot mai mult şi ea începu să-şi amintească ceea ce văzuse.

Ai fost omorât, nu-i asa? Ai sărit în aer, la explozie.

Da, trupul asta, da. Dar un lucru atât de mărunt nu poate distruge un spirit.

Pe măsură ce gândurile conştiente ii reveneau, ea il împinse ca să-l poată privi.

Tu eşti cu adevărat un…

Părea ca nu poate rosti cuvântul.

Un înger. Da, Emily, sunt. Nu te-am minţit niciodată. Am fost trimis aici ca sa te protejez şi sa aflu care e pericolul care te pândeşte. Ţi-am spus tot timpul adevărul.

Ea il tot privea în timp ce el o ţinea în braţe.

Ai fost împuşcat mortal, dar trăieşti. Apoi ai fost sfârtecat într-un milion de bucatele şi totuşi trăieşti şi după asta.

— Da, zise el liniştit. Trupul asta este doar împrumutat şi este protejat atâta timp cit am nevoie de el.

Nu eşti real, spuse ea şi simţi panica ridicându-i-se în git. Nu eşti o fiinţă umana. Eşti un… monstru. Eşti un strigoi sau altceva îngrozitor. Eşti…

Ea se opri, pentru ca Michael o sărută. şi o sărută toată pasiunea adunata în el zile. ÎN sir, de ani la rând.

Iar Emily ii răspunse la fel. Isi împleti braţele în jurul gâtului lui şi se pierdu în sărutarea lui, deschizând qura daruindu-i-se.

Sunt chiar prea real, spuse el lângă buzele ei. Sunt mai real decât orice bărbat pe care l-ai cunoscut vreodată. şi te-am iubit de secole, Emily. De sute dete-am. Urmărit cum îţi risipeai bunătatea şi dragostea, bunătatea ta fata de bărbaţi care nu meritau nici sa uite la tine, în timp ce eu te-am iubit în fiecare clipa. Am dorit sa stiu ce-aş simţi daca te-aş tine în braţe, daca te-aş săruta pe git, spuse el şi buzele ii alunecară gâtul ei. Să-ţi sărut ochii, continua şi buzele i se plimbară pe ochii ei închişi. Pe par, pe obraji, pe nas. Ah, Emily, te iubesc, spuse el strângând-o mai aproape, atât de aproape incit ea abia mai putea respira. Te doresc atât de mult, vreau sa fii lângă mine tot timpul. Am fost…

Ea nu voia sa mai auda nici un cuvânt în plus. Daca avea sa fie politicos şi sa o întrebe daca poate face dragoste cu ea, s-ar putea sa aibă bunul simţi sa spună nu. Dar ea nu voia acum bun simt, voia sărutările acestui bărbat, mâinile şi pielea lui lipite de ale ei.

Isi puse buzele pe ale lui, deschise gura şi-şi lăsă limba lui sa alunece înăuntru. După aceea nu mai fura cuvinte. Mâinile lui păreau sa ştie ce şi cum sa facă. Expert, isi aluneca mina sub puloverul ei larg, se mişca pe pielea goala, găsi sutienul şi il desfăcu dintr-o mişcare rapida.

Când mina lui se mişcă spre sin şi cu degetul ii atinse sfârcul, ea crezu ca i se va opri inima în loc. Mina lui se închise peste pieptul ei şi o mângâie cum n-o făcuse nici un bărbat pina atunci.

Experienta în amor a lui Emily era limitata. Adevărul era Ca Donald fusese unicul ei partener şi tot ce ştia despre sex ştia de la el. După părerea ei, avea o minunata viaţa sexuala, dar Michael ii arata altceva.

In primul rând, nu se grăbea. Ii scoase hainele cu blândeţe, şi cu uimire. Felul în care se uita la Emily o făcea sa se simtă frumoasa de parca era unica intre toate femeile globului.

N-am văzut nici pe pământ şi nici în Cer un lucru atât de frumos ca tine, Emily, spuse el când ea era goala în braţele lui. Nici un înger nu-ţi egalează frumuseţea.

El ii sărută trupul şi o mingie, pina cihd ea il dori sa o posede.

Iar când el făcu acest lucru, o făcu cu o tandreţe despre care ea nu ştia ca ar putea exista.

Ii putea simţi dragostea, spiritul lui atipgindu-l pe al ei în timp ce o mângâia şi o ţinea în braţe.

In timp ce Michael făcea dragoste cu ea, se gândi ca aveau înainte tot timpul pentru a se atinge unul pe celalalt şi a experimenta dragostea. Din dragostea lor, el făcu o magie, de parca avea la, dispoziţie cunoştinţele veacurilor, ceea ce de fapt era adevărat.

Pe măsură ce noaptea trecea, făcură dragoste în toate felurile la care visase vreodată şi fiecare mişcare cu Michael era senzuala şi iubitoare. O făcu

sa simtă ca era femeia cea mai deosebita din lume şi singurul lui scop în viaţa era să-i facă ei pe plac.

— Te iubesc, Emily, spuse el din nou şi din nou, în timp ce o atingea în feluri în care nici nu visase sa fie atinsa. Te-am urmărit ani de zile, murmura el din nou, şi sper ca stiu ce-ţi place.

Irichizind ochii, Emily isi. Imagina amante cu cămăşi de noapte parfumate şi cu paturi de puf sub ei.

Citindu-i gândurile, Michael zise râzând:

Pot să-ţi ofer şi fulgi, liar Emily avu imaginea unor aripi mari, albe, Care ii înconjurau. Erau cuprinzătoare şi protectoare, dar în acelaşi timp foarte sexy. Făcea dragoste cu un înger.

Chicotind, Emily isi îngropă fata în pene apoi, râzând, musca una.

Au! făcu Michael.

Atunci ea musca din nou şi apoi arnindoi se rostogoliră prin iarba frumos mirositoare.

— Oar cum rămâne cu ei? întrebă ea făcând semn din cap spre bolta de copaci de deasupra lor.

Michael ştia ca ea nu se referea la copaci, ca voia sa vadă Spiriduşii pădurii.

Zâmbind, se rostogoli pina ce ea ajunse deasupra lui, Cu picioarele goale pe aripile lui albe întinse pe pământ, cu trupul lui gol intre picioarele ei.

Brusc, pădurea din jurul lor se transforma dintr-o pădure obişnuită într-un regat al unor fiinţe magice. Pentru o fracţiune de secunda, ea văzu un bărbat înalt, frumos, subţire, plutind în aer şi zâmbindu-i. Era înconjurat de cel putin o duzina de femei frumoase – toate subţirele, drapate în voaluri

mătăsoase – şi toate zâmbeau la ea, ruşinate, apoi şi dispărură în aerul cald al nopţii.

Vai! exclama Emily când viziunea dispăru la fel de repede pe cit apăruse. aşa ceva vezi tu tot timpul?

— Mmm, răspunse el, vizibil neinteresat de spiritele pădurii care dansau în jurul lor. Emily, ai făcut vreodată dragoste într-un copac?

Sa ma gândesc, spuse ea părând sa reflecteze. Afost o data pe calea furata, dar în copac? Nu cred ca nu. Dar poate ca ar trebui să-mi consult agenda, ca sa asigur.

— Ha! făcu Michael, apoi o cuprinse în braţe şi parca pluteau.

Ai aripi? întrebă ea, uitadu-se jos spre pământ care rămăsese la oarecare distanta.

Pot fi şi ele de folos. ÎN rest sunt o mare neplăcere.

Sunt calde, grele şi te mănâncă.

Emily se agata da ele în timp ce se înălţau.

_ Ah, e divin de frumos, spuse Emily sărutându-l blind pe gura.

Atunci merita, zise el, zâmbind. Aripile_astea merita fiecare moment de neplăcere, daca te fac să-mi zâmbeşti astfel.

Se pare ca ai toate zâmbetele mele.

Le vreau pentru eternitate, asta e.

Si cit de lunga este eternitatea?

_ Pina când n-am sa te mai iubesc, ceea ca nu se va întâmpla niciodată.

Emily dadu il lasa s-o sărute pe git.

Îmi place când faci asta.

Dar ce zici de asta? şi de asta?

Emily nu avea forţa sa răspundă, cel putin nu în cuvinte.

Capitolul 16

Când Emily se trezi, era lumina şi era singura în mica poiana. şi era goala puşca. Era romantic sa fii goala noaptea, când un bărbat frumos făcea dragoste cu tine. Dar sa te trezeşti în lumina soarelui singura şi fara haine pe tine! Se simţi jenata.

— Michael! şopti ea, dar nu primi nici un răspuns, iar jena ei crescu.

Dar daca nişte copii care trag chilul ar da peste ea?

Repede, isi lua hainele de unde fuseseră aruncate prin tufişuri şi le trase pe ea. Aşa-i cu îngerii, se gândi ea dezgustata. Un înger nu se întoarce cu spatele şi adoarme, ci zboară în tara de dincolo.

Acum, la lumina zilei, Emily cea cu mintea sănătoasă şi înţeleaptă reveni pe pământ şi încercă sa nu-şi amintească de cele întâmplate cu o seara în urma. Nu se poate sa fi existat aripi şi spirite ale pădurii, nu putea fi…

Ei, adevărul era ca ea era o femeie logodita şi pentru ea nu putea exista, un alt bărbat.

Când isi trase puloverul peste cap, isi aduse în sfârşit aminte ce se întâmplase noaptea trecuta. F.emeia cu revolveruii Explozia maşinii! Oare chiar fusese martora la o crima?

Inca isi mai aranja puloverul când începu sa alerge spre biblioteca. Oare găsise maşina cineva?

Când ajunse la oarecare distanta de biblioteca, văzu girofarurile roşii st auzi zgombt de voci. Era

clar ca maşina fusese găsită, Emily. Încetini şi ramase ascunsa intre copaci, gândindu-se ca era mat bine sa afle ce se întâmplă înainte de a se repezi acolo.

Când se apropie mai mult, văzu doua maşini de pompieri, o jumătate de duzina de maşini de pplitie şi doua care de televiziune cu antene de satelit pe ele. Era un haos şi o confuzie generala şi circa o suta de oameni se învârteau şi se împiedicau unii pe alţii.

La marginea pădurii erau o grămadă de haine de pompieri, mari şi grele, care puteau acoperi o persoana de mărimea lui Emily. Ea lua cu grija o haina, o îmbrăca apoi isi puse o casca, aceasta acopenndu-i astfel fata aproape în întregime.

Cu grija, se amesteca în mulţime şi se duse la un bărbat care se ocupa de ceva ce semăna cu un casetofon de sunet pentru unul dintre carele de televiziune.

Ce se întâmplă aici? întrebă ea.

Bărbatul nu se uita la ea ci continua sa învârtească de butoane.

— Unde-ai fost de n-ai auzit? întrebă el.

Mi-am petrecut noaptea distrându-mă cu ingeri şi cu spiritele pădurii şi abia acum m-am trezit.

Bărbatul zimbi în direcţia ei şi mai învârti nişte butoane.

Biblioteca din localitate a sărit în aer, odată cu maşina femeii.

Ce?

Emily Todd, biblioteca. A sărit în aer, spuse el. Se pare ca ducea o viaţa dubla. Era bibliotecara ziua şi criminala noaptea.

Criminala?!

Bărbatul ii arunca o privire tăioasă, dar ea isi trase casca în jos peste fata ca sa n-o poată vedea.

Da. Trăia cu criminalul cel mai căutat de către FBI. Se spune ca ar fi avut legături şi cu Mafia. Petrecea mult timp în munţi şi se crede ca ţinea acolo lucrurile mafioţilor. Se pare ca era o mare şarlatana, pentru ca a făcut tot oraşul sa creadă ca ducea cărţi copiilor necăjiţi. I s-a dat chiar şi un premiu pentru asta, dar ea de fapt lucra pentru Mafie.

Emily se uita fix la el io timp ce el învârtea de butoane şi asculta în căşti.

Donald a fost cel care a dat ştirea! continua bărbatul.

Donald! reuşi Emily sa soptească Da. Il cunoşti pe domnul de la ştiri? Sigur ca ai auzit de el. El a dezlegat cazul Johnson, în urma cu câţiva ani.

Bărbatul se opri, părând ca, în cele din urma, potrivise butoanele şi era satisfăcut.

Acum se pare ca a demascat cazul Todd. Ştii, ma întreb daca e vreo ruda a lui Mary Todd Lincoln. şi femeia aia era nebuna. Hei, poate ii spun asata lui Donald şi el ar putea sa cerceteze. Asculta, ia şi tu nişte cafea şi gogoşi. Nu te vede nimeni.

Emily era prea uluita ca sa se mişte şi cu atât mai mult sa mănânce. Statu acolo uitându-se la panoul de control ai sunetului, de parca ar fi fost fascinata.

Acum, se părea ca era moarta. şi asta era un l ucru bun, pentru ca era o persoana foarte rea, care ii ajuta pe mafioţi sa sqape de lege.

Asta nu se poate, isi zise în sinea ei. O sa trebuiască sa spun adevărul şi atunci o sa se rezolve cu totul.

Cu botarire. Ea întinse mina să-şi ridice casca, dar apoi ii văzu pe bărbaţii care fuseseră în camera ei de hotel în noaptea aceea. Daca s-ar fi dus la le spună adevărul, ca adăposteşte un bărbat despre care se crede ca e un criminal. şi că-i minţise.

Si ca seara trecuta sotia acelui bărbat sarise în aer în maşina ei, iar ea, în loc sa informeze politia fugise în pădure şi făcuse dragoste cu un bărbat care nu era logodnicul ei.

Din rau în mai rau, murmura ea.

Ce anume e rau? întrebă o femeie care stătea lângă ea. Nenorocirea asta sau viaţa în general?

Nenorocirea asta, spuse Emily, lăsându-şi capu în ios ca sa nu i se vadă fata. Eu am ajuns aici abia acum şi nu stiu de ce crede toată lumea sa în maşină era domnişoara Todd.

Ea se gândi ca acel „domnişoara o făcea sa para ceva mai respectabila decât ceea ce insinuase sunetistul.!

Era maşina el, iar poşeta a fost aruncata afara.

Bineînţeles ca nu e sigur inca, pentru ca nu a rămas mare lucru din trup, dar Doanld a identificat-o ca fiind fosta lui logodnica.

— Cum a putut, face asta?

Femeia ridica din Umeri.

Nu stiu, dar el pare sa fie sigur ca este ea şi asta ar putea fi cea mai mare. Poveste din cariera lui. Se pare ca domnişoara Emily Jane Todd intrase într-un mare rahat. Se vorbeşte despre droguri şi spălarea banilor şi cine mai ştie ce. Doamne! Când

te gândeşti ca Donald era sa se însoare cu o femeie ea ea! Asta arata ca şi după ani de experienta cu criminalii, tot te poţi lăsa păcălit. Hei! Te simţi bine. Ar trebui sa mănânci ceva. Lupta cu focul asta trebuie sa fi fost o treaba grea.

Emily încerca sa respire, dar era nu uşor. Sub haina grea., transpira tare. Avea sentimentul ca isi vedea viitorul şi ce i s-ar fi întâmplat daca ar fi fost ea aceea care ar fi pornit motorul maşinii. Daca ar fi. Făcut asta, ar fi fost moarta acum şi numele ei ar fi fost murdărit pe vecie.

Toţi anii în care încercase sa facă bine şi sa dea mai mult decât primea s-ar fi dus pe apa sâmbetei. Acum, toată lumea ii va aminti de ea ca de o femeie implioata în treburile Mafiei. O persoana care a adăpostit criminali şi care a minţit FBI-ul.

Când se clătină pe picioare şi simţi ca leşina se stăpâni singura. Doar n-o sa se prăbuşească acum. Isi zise ea. Daca va cădea jos stupefiata de nedreptatea celor auzite mai înainte, nu-şi va mai reveni niciodată. Va fi dusa la sediul FBI şi probabil va fi închisă şi nu se va mai auzi nimic despre ea.

Nu, trebuia sa se gândească, sa facă planuri. Dar era singura, se gândi ea cu oarecare amărăciune. S -a terminat cu îngerii!

Unde era îngerul ei păzitor când avea nevoie de el? -

Făcea oare exerciţii de folosire a aripilor sl de aceea o lăsase singura sa se gândească ce sa facă?

Întorcându-se, văzu ca femeia avea un carneţel al cărui colt ieşea din buzunarul ei. Cerule, probabil era o reportera. Un cuvânt greşit şi Emily s-ar trezi la, închisoare.

Se uita la femeie pe sub. Casca, destul ca obrajii ei roşii sa poată fi văzuţi. Erau roşii de furie şi nu de ruşine sau timiditate. Cum oare ar interpreta femeia aceasta roşeaţă.

Pot sa te deranjez un moment? il cunoşti oare. Pe Donald Stewart? Adică nu cumva este prea sus pe. Scara ierahica ca să-mi faci rost faci rost de un autograf al lui?

Sigur ca pot, spuse femeia, dar Emily înţeles ca probabil nici nu vorbise cu Donald în viaţa ei, Atunci, ai putea să-mi obţii un autograf? Ai putea să-l rogi să-ţi scrie pentru „Brioşă”? în felut asta, sora mea o să-mi vadă porecla pe autograf şi o sa creda ca eu şi cu domnul Stewart am fost… ma rog, înţelegi, cunoştinţe.

„Brioşă”! spuse femeia cu dezgust şi Emily văzu ca ea regreta deja că-i promisese ca va obţine autograful. Cu o strâmbătură, ii zise lui Emily sa nu se mişte de acoto, caci se va întoarce într-un minut cu autograful.

Nu m-aş mişca pentru nimic în lume, zise cu sinceritate Emily, apoi ramase locului ca ţintuita unde era, în timp cefemeia isi făcu drum prin mulţime spre Donald care, după cUm vedea Emily, stătea pe un scaun şi era machiat, pregătit sa apară în fata camerei.

In timp ce Emify urmarea ceafa lui Donald, ea văzu ca primise mesajul şi ca ştia ce înseamă asta. Răsucindu-se pe scaun, el se uita la ea şi văzu forma ei micuţă, micşorată şi mai mult de uriaşă haina de pompieri.

Emily isi înălţă capul drept salut, iar în câteva secunde Donald fu lângă ea, apucând-o de brat, şi aproape trăgând-o în umbra copacilor.

Ce crezi ca faci aici? întrebă el când fura singuri.

Emily se desprinse din strânsoarea lui.

Ce vrea sa insemne asta? Nu te bucuri ca nu sunt moarta?

— Bineînţeles ca da, sari el fara sa para bucuros. E un soc, atâta doar. Am crezut cu toţii ca…

Ca ai găsit povestea vieţii tale, o lovitura! zise ea cu amărăciune şi bravada o părăsi.

Simţea ca ii dădeau lacrimile.

Donald, credeam ca ma iubeşti.

Te iubeam; adică vreau sa spun, te iubesc, dar, Emily, zău, trebuie sa recunoşti ca m-ai tratat destul de rau în ultimele săptămâni. Ai trait cu un alt bărbat.

Nu în felul în care crezi tu, spuse ea, încercând sa găsească în buzunarelie hainej ceva cu care să-şi şteargă nasul, dar buzunarele erau atât de jos incit nu putea ajunge la ele.

Ai spus lucruri îngrozitoare despre mine şi ştii ca nu sunt adevărate. Ştii ca il ajutam pe Michael doar pentru ca sunt cel mai milos om din lume.

Donald ridica din umeri.

Asta era o poveste.

Un moment, duritatea lui o ului, apoi gura i se strânse devenind o-linie subţire.

Ai ştiut foarte bine ca nu eram eu în maşina aia, nu-i asa?

Donald nu răspunse, dar se uita tăios la ea.

Mai bine erai moarta, decât sa fugi cu... cu... ala.

Ai făcut toate astea din răzbunare, aşa-i? Ai decis să-mi murdăreşti numele, sa scoţi un material grozav din povestea asta, apoi, ce se putea întâmpla? Câteva zile mai târziu apăream vie şi publicai o retractare în pagina douăzeci şi trei a unei gazete locale? Asta plănuiai?

Asta meritai, zise încordat Donald. Cum îndrăzneşti sa dăunezi reputaţiei mele şi întregii mele cariere cu ucigaşul ala? Zău, Emily, cum mi-ar putut face mie aşa ceva?

— Nu ţi-am făcut ţie nimic. L-am primit în casa pentru ca e un om bun şi avea nevoie de ajutor. Nu avea nici o legătura cu tine.

Orice faci tu are legătură cu mine. Are legătură cu viitorul meu. Te-am ales pe tine pentru ca erai loiala şi ştiam ca n-o să-mi faci niciodată probleme. Cum ai putut sa ma trădezi asa?

Eu? gâfâi ea, apoi se calma. Donald, de ce m-ai cerut în căsătorie? Si, înainte de a inventa o minciuna, pot să-ţi amintesc ca nu trebuie decât sa ies acolo afara şi sa le spun oamenilor ca Sunt Vie, ca tu sa arăţi ca un prost pe postul national de televiziune. E raţional, nu-i asa? Cred ca ai obţinut lucrul asta.

Da, e raţional. şi e marea mea ocazie.

Acum, răspunde-mi! De ce m-ai cerut în căsătorie? Zău, Donaldr eşti atât de frumos! Atunci, de ce n-ai ales. Una dintre frumuseţile alea cu picioare lungi care se învârt mereu în jurul tau?

Donald ii lua mâinile în ale lui.

Pentru ca voiam o femeie carer îmi acorda atenţie mie. Nu vreau una care face crize de nervi şi se aşteaptă să-i şterg lacrimile cu trandafiri şi diamante. Nu, vreau pe cineva ca tine, Emily, cineva care sa aibă ochi doar pentru mine, care e acasă când o sun; vreau o sotie care poate fi mama, care sa fie mulţumită sa stea acasă şi sa aibă grija de copii. Scapă-mă de femeile care aşteaptă ca bărbatul sa le servească şi sa le spună de zece ori pe zi ca sunt frumoase: Când un bărbat isi doreşte un viitor cum il vreau eu, nu are nevoie de o sotie care umbla prin moteluri. Nu, vreau o, sotie buna. Drăguţă, dar nu frumoasa. Deşteaptă, dar nu o intelectuala. Amuzanta, dar nu o mare înţeleaptă. Cineva pe care sa ma pot baza. Ca tine, Emily.

Ţinându-i în continuare mâinile, cu fata plina de sinceritate, el se apleca şi o sărută pe nas.

Emily, draga mea, stiu cit de înţeleaptă eşti şi stiu ca vei mai lua legătura cu bărbatul acela îngrozitor, criminalut fugar. Ştie ca o să-l predai pentru ca eu ţi-am cerut asta. Am nevoie de o femeie care vrea sa ma ajute Si…

Ochii lui se luminară şi zimbi conspirativ.

Am sa te premiez, daca ma ajuţi. Ce. Zici daca am stabili data Căsătoriei de azi într-un an?

Un moment, Emily nu putu decât sa clipească. Premiul lui era căsătoria.

Brusc, totul ii deveni clar lui Emily şi înţelese de ce un bărbat frumos, faimos, ca Donald, s-ar căsători cu o femeie simpla, plicticoasa, practica, aşa ca ea.

Tot timpul te-ai gândit la cariera ta, nu-i asa? Pe mine nici m-ai iubit deloc.

Emily, n-a fost asa. Te-am iubit. Cu adevărat.

M-ai iubit atât timp cit nu eram o problema, dar în momentul în care am făcut ceva ce putea deranja preţioasa ta cariera, ai fost gata sa ma arunci în gura lupilor, il privi urât. Pe canalul national de televiziune!

Emily, spuse el, şi felul cum ii rostise numele o făcu sa simtă ca avea oarecare putere asupra lui, dar nu ştia ce anume.

Dar apoi ii deveni totul clar. Daca ar fi ieşit acum din pădure şi ar fi fost văzută, Donald ar fi arătat ca un mare prost. Pe plan national. Daca voia sa se salveze, trebuia sa facă asta acum.

Ştii ca am fost întotdeauna de acord cu ce voiai tu. Acum insa nu mai voia sa fie un ştergător de picioare.

_ aşa sa ma ajute Dumnezeu, continua ea, ca, daca nu îndrepţi. Tu toate astea, Donald, o s-o fac eu însămi. Femeia care a sărit în aer este sotia lui Michael.

Un moment, Donald pali la fata şi parca nu-şi mai amintea cine era Michael.

Chamberlain? Vrei sa zici ca nevasta lui l-a găsit? Ca FBI-ul n-a fost în stare? Stiu ca a zis ca o să-l găsească prima, dar n-am crezut ca o sa am dreptate.

Scuteşte-mă de autoaprecierile tale. L-a găsit şi plănuia să-l omoare. şi de ce; n-ar fi făcut-o din moment ce ea a fost cea care l-a predat FBI-ului. Ai aici un subiect bomba. Eu am fost tinta celui ce a pus bomba în maşină, nu Michael sau sotia lui.

— Tu? zise Ponald surprins, apoi buzele lui schiţară un zâmbet. Cine pe lumea asta ar vrea sa te omoare pe tine?

Fara o vorba, Emily se răsuci pe călcâie şi o porni spre carul televiziunii, dar Donald o prinse de brat.

In regula. Îmi cer scuze. El te-a făcut sa te simţi asa. Ce s-a întâmplat cu drăguţă Eimly la care ţineam atât de mult?

Bombe în maşină. Ameninţări cu revolverul. Gloanţe scoase din cap. Fantasme. Spune-mi orice, şi o să-ţi spun ca eu am trecut prin asta. Ce ai de gând sa faci cu informaţia asta?

Ca sotia lui Chamerblain a fost cea care a sărit în aer?

Emily se uita fix la el.

In regula. Ma gândesc la ceva şi am să-ţi reabilitez numele.

Fa asta, altfel am sa ma asigur ca numele tau sa fie atât de murdărit incit sa nu mai fii ales în nici o funcţie publica.

Tu nu mai eşti acea Emily pe care am cunoscut-o eu.

Bine. Vreau sa Spui clar ca eu sunt o victima nevinovata în toate astea şi ca nimeni nu ştie unde sunt. Par nu vreau sa se organizeze o vintaoare după mine.

Ce-ar fi sa spun ca eşti protejata, în custodie?

Oricum, numele meu sa fie reabilitat, spuse ea.

Apoi isi scoase haina grea şi casca şi i le dadu.

În timp ce se îndrepta mai adânc spre pădure, el zise:

Emily, cine încearcă sa te omoare, şi de ce ar vrea lucrul asta?

Tot Raiul lucrează sa răspundă la întrebarea asta, zise Emily peste umăr şi continua sa meargă.

Dar cu nunta, cum rămâne? striga după ea Donald. Ea se Uita înapoi şi ii arata cel mai dulce zâmbet.

Cum poţi sa te căsătoreşti cu mine, Donald? Sunt moarta, nu-ţi aminteşti?

Capitolul 17

S-a terminat cu bravada, se gândi Emily când ajunse în pădure ca sa se ascundă de ziarişti. Acum ce trebuia sa facă? O parte a ei voia sa fuga înapoi la Donald, sa se arunce în braţele lui şi să-şi ceara iertare.

Sa te aperi singura e o treaba grea, spuse ea cu glas tare şi se aşează pe un butuc putred, dorind ca o inspiraţie divina să-i spună ce sa facă.

Ma cauţi pe mine? întrebă o voce familiara, dar Emily refuza sa se uite în sus la Michael.

El o părăsise tocmai când avusese cea mai mare nevoie de el, aşa ca de ce sa fie drăguţă cu el acum?

Părând ca nu da atenţie furiei lui Emily, Michael se întinse pe iarba la picioarele ei, iar ea se răsuci ca sa nu se uite la el.

Nu te-am părăsit, ştii asta. Trebuia sa iei singura deciziile în legătură cu prietenul tau, iar eu trebuia sa stau deoparte. Nu am permisiunea sa ma amestec.

Un moment, Emily privi în depărtare apoi, încet, o cuprinse furia.

Sa te amesteci? spuse ea cu dinţii încleştaţi. Asta-i tot ce ştii sa faci. Ai intrat în viaţa mea care era perfect sănătoasă şi fericita şi ai transformat-o în ceva ce seamănă a roman de groaza. O femeie m-a ameninţat cu revolverul apoi, după câteva minute, am văzut-o sărind în aer. Am avut nu una, ci doua

bombe plasate în maşina mea – o maşină pe care acum nici nu o mai am. Apoi, au apărut toate femeile alea care ţi-au lăsat mâncăruri la Usa mea, iar acum, bărbatul pe care il iubesc…

Michael ii dadu o batista şi ea isi sufla nasul. La naiba cu toate, dar furia ei se transforma acum în lacrimi şi se temea ca erau lacrimi de autocompătimire.

De unde ai asta? întrebă ea uitându-se, la batista mare, care avea un „M” brodat într-un colt.

De la Madison. Am făcut pace atât timp cit i-am promis ca nu se publica ce s-a întâmplat cu adevărat când el era în viaţa.

Emily refuza în continuare sa se uite la el sau, sa accepte momeala pe care o flutura în fata ei. Nu avea să-i dea satisfacţie să-l întrebe ce s-a întâmplat cu adevărat cu căpitanul Madison.

E o ruşine cum poate fi răstălmăcita istoria voastră a muritorilor. Toată lumea considera ca Madison era îngrozitor pentru ca s-a căsătorit cu femeia aceea tânără, dar de fapt… Michael ofta din greu. Dar cred ca eşti prea supărată din cauza lui Donald ca sa vrei sa auzi ceva despre căpitanul Madison.

Emily trebui să-şi muşte limba ca sa se abţină sa ntreba, dar nu voia să-i permită sa o distragă.

Astea toate sunt doar o gluma pentru tine, nu-i asa? Viaţa mea e sfărâmată din cauza ta, dar tot ce poţi face tu este sa glumeşti.

In regula, nu mai glumesc. Vrei adevărul? Atunci adevărul este ca viaţa ta era o întreaga încurcătură, înainte de a apărea eu. Ca de obicei, tu alegi oameni îngrozitori de care sa te îndrăgosteşti.

Donald al tau? El te-a ales pentru ca te considera prea plicticoasa ca să-i faci vreo problema. Vedea ca te uitai la el ca la ceva sfânt şi ştia ca o să-i tii o gospodărie curata şi o sa munceşti pentru el pina la epuizare. Dar vei cere foarte putin sau nimic în schimb. Cit ii privea pe el, putea face tot ce făcuse întotdeauna şi asta înseamnă sa aibă legături amoroase Cu orice femeie pe care o putea aduce în pat cu el, ceea ce, având în vedere slujba şi aspectul lui, înseamnă un număr respectabil.

Făcând o pauza, se uita Ia ea.

Mai vrei?

N-am vrut nici atât, spuse ea în şoaptă. Am vrut doar.

Sa trăieşti într-un vis. Toţi muritorii fac asta. Niciunul dintre voi nu vrea sa afle adevărul. Emily, stiu ca eşti furioasa pe mine acum, dar daca te-ai fi căsătorit cu el, viaţa ta ar fi fost nefericita.

Ea il privi tăios.

Tu eşti îngerul meu păzitor. De ce n-ai aranjat lucrurile? Nu asta se presupune ca trebuie sa faci?

Michael nu răspunse imediat, iar ea ştia ca isi alegea cuvintele cu grija.

Un înger nu poate interveni pe pământ decât daca Dumnezeu ii da permisiunea. Ah, un înger, cel mult, poate găsi unui muritor un loc de parcare ocazional.

Făcu o pauza şi zimbi la aceasta idde.

Dar un înger, continua el, nu poate curma sau prelungi viaţa unui muritor, fara permisiunea Iui Durpnezeu. şi un înger nu poate interveni în dragoste! Asta-i un tabu total. Îngerii păzitori suferă când vad ca oamenii aflaţi în grija lor se căsătoresc

cu bătăuşi şi molestatori de copii. Dar este interzis sa oprească ca dragostea sa se îndrepte unde vrea, pentru ca, vezi, lui Dumnezeu ii place dragostea.

Michael făcu o pauza ca sa vadă daca ea il opreşte, dar cum ea tăcea, continua:

Totuşi, îngerii pot face sa se întâmple lucruri care sa permită unui muritor sa vadă adevărul despre persoana iubita. Dar, din nefericire, e adevărat ca dragostea e oarba şi rareori cineva vede adevărul atunci ciftd il are în fata. Tatii încearcă să-şi împiedice fiicele sa se căsătorească cu bărbaţi îngrozitori, dar în ziua de azi, dragostea i-a învins chiar şi pe tati.

Dragostea este singurul lucru de pe pământ mai puternic decât raul. Dragostea e mai puternica decât banii, sexul sau oribe alt păcat. Când cineva iubeşte, Dumnezeu devine mai puternic. Dumnezeu e adus pe pământ de forţă dragostei.

Din nou se opri s-o privească.

Tu nu l-ai iubit pe Donald şi nu l-ai fi iubit niciodată. Tu nu trebuie sa te mulţumeşti cu ce poţi căpăta, tu meriţi ce e mai bun.

La asta, ea se ridica în picioare cu mâinile în solduri şi se uita crunt la el.

Stiu, lecţii din astea ma înnebunesc. Toată lumea vorbeşte acum despre ceva mai bun decât atât, despre ce bărbat minunat merita o femeie. Dar ce vreau eu sa stiu este: Unde-i bărbatul asta? Unde se cultiva aceşti bărbaţi care sunt blânzi, atenţi şi merita dragostea unei femei? Unde-i bărbatul care, aşa ca tatăl meu, vine acasă de.la serviciu la timp şi toată viaţa lui se învârteşte în jurul familiei? Se pare ca eu găsesc doar bărbaţi. Care considera ca sunt

plicticoasa şi ingeri care fac dragoste cu mine, iar apoi pleacă, fara măcar sa privească înapoi, Pe moment, Michael fu în picioare şi întinse o mina spre ea, dar ea nu i-o dadu. El se apropie, dar ea nu-l privi.-

Aseară am greşit, spuse el încet. Daca asta te face sa te simţi mai bine, atunci afla Ca toată dimineaţa am petrecut-o fiind certat de Adrian. Se pare ca am comis o mare încălcare a eticii şi o sa fiu… pedepsit, zise el inspirând adânc. Când e sa ma întorc o sa fiu retrogradat.

In timp ce el vorbea, cuvintele parca ii rămâneau în git şi il înecau.

O sa am alti clienţi, alti oameni de care sa ma îngrijesc, mai adăugă el.

Atunci, n-o sa mai fii ingeruJ meu păzitor! spuse Emily cu ochii strălucind de furie.

Nu, zise el blind. N-o sa te mai păzesc pe tine.

Bine! Atunci îmi pot alege singura iubiţii, prietenii, totul, fara amestecul tau.

Da, răspunse Michael. O sa treci prin viaţa fara mine.

Emily inclina din cap spre el.

Atunci, de ce mai eşti aici? Ai fost certat, ti s-a spus ca ai făcut o treaba proasta în toate privinţele, atunci de ce n-ai fost rechemat?

Michael ridica din umeri.

Habar n-am. Adrian a încercat sa ajungă pina la Arhanghelul Mihail dar…

A fost pus pe lista de aşteptare?

La naiba! se gândi ea. Nu intenţionase sa facă o gluma.

Dar Michael nu zimbi, în Rai, daca eşti pus pe lista de aşteptare, asta poate însemna secole.

Lui Emily ii venea să-şi muşte limba ca sa nu rida, dar nu putea.

Eşti cel mai rau înger posibil, zise ea.

Dar în vocea ei nu mai era animozitate, pentru ca, în cele din urma, întâmplările urâte din dimineaţa şi seara trecuta începeau să-i revină în memorie.

— Adrian a zis ceva despre…

Despre aseară? întrebă Michael cu un zâmbet atât de plin de mândrie, incit Emily trebui să-şi întoarcă privirea.

Putin! De fapt nu chiar atât de putin. A vorbit patru zile în sir. A trebuit sa extindă timpul de pe pământ ca sa cuprindă totul. ÎN timp ce tu ii spuneai lui Donald ce crezi despre el, Adrian tipa la mine atât cit pe pământ ar dura vreo zece zile şi jumătate.

— Vai de mine! Lui Adrian se pare că-i place sa vorbească.

Oarecum, se pare ca ii place să-mi vorbească mie.

Pentru ca veni vorba, ai mai aflat ceva?

Despre ce?

Despre cine încearcă sa te omoare. Fostul tau iubit are vreo idee despre cine te vânează?

Pai, n-am avut timp sa discutam despre asta. El era.

Se uita într-o parte.

Michael o lua de barbie, apoi ii înălţă capul ca s-o privească în ochi., Ce a încercat mizerabilul ala să-ţi facă?

— Nu vreau sa vorbesc despre asta, spuse ea departindu-se. Vreau doar sa ajung acasă si…

Acasă la tine nu mai eşti în siguranţă. Când Donald o să-şi corecteze greşeală, cei care au pus bombele în maşina ta vor înţelege ca eşti inca în viaţa. Simt ca apartamentul tau nu e sigur.

Dar unde se. Presupune sa locuiesc? Cum ma duc la serviciu? Cum…?

Michale o înconjură cu braţele şi o tinu strâns lângă el; ea simţea cum ii bate inima lângă obrazul ei.

— Nu vreau sa te ating, şopti ea. Nu eşti real. N-o sa ramii aici. Am pierdut un bărbat pe care l-arri iubit şi nu suport sa mai pierd unul. Nu e drept!

Tocmai asta a spus şi Adrian, comenta Michaelţinând-o striins, mângâind-o pe par. Nu-i pasa ce mi-am făcut 'mie, dar ceea ce ţi-am făcut ţie încalcă regulile. Ştii. Odată ce o femeie se îndrăgosteşte de un înger, nici un bărbat muritor nu se mai poate compara cu el.

Ce? sari Emily irhpingindu-l ca sa se Uite urât la el. Crezi ca tu eşti atât de bun incit o noapte de dragoste cu tine ma va îndepărta de orice bărbat pentru totdeauna? Eşti persoana cea mai putin angelica din cite am cunoscut vreodată. Eşti lăudăros, încrezut şi nu ştii nimic, aşa ca eşti doar o pacoste. As putea adopta şase copii şi as avea mai puţine probleme decât cu tine. Nici măcar nu poţi… Te deranjează să-mi spui de ce râzi?

Ma bucur sa vad ca ţi-ai revenit la felul tau de a fi, zise el râzând, apoi o lua de brat. Cred ca ar trebui sa aflam cine încearcă sa te omoare. Stiu, Emily, ma gândeam ca, daca ai afla, ai putea scrie o

carte despre ce anume a dus la situaţia asta şi ai putea eventual s-o vinzi. Am senzaţia că-ţi sunt dator o poveste, pentru ca Madison a tras histe înjurături groaznice despre cazul ca s-ar publica istoria lui.

— Cred ca as putea sa scriu, dar cum aflam cine încearcă sa ma ucidă?

Nu~m-ai crezut când ţi-am spus ca Donald este sursa pericolului.

Un pericol mai mare decât crezi, murmura ea.

Michael zimbi şmecher.

Ai avut probleme, nu?

Credeam ca tu ştii totul.

Stiu doar ca vor doi ati avut păreri diferite. Vrei să-mi spui fiecare amănunt?

Nu, nici un cuvânt. Dar de ce-mi spuneai ca Donald este sursa raului?

Ştii unde locuieşte?

Prespun ca te referi la oraşul mare. Da, stiu. Doar nu ai de gând sa mergi acolo? Sau poate da? Stiu ca eu nu pot merge acolo pentru ca… Se opri:

Michael se uita curios la ea.

— De ce nu te poţi duce tu acolo?

Pentru ca acum sunt o criminala urmărită. Daca ma recunoaşte cineva după emisiunea TV, o sa ma predea politiei. Dar ce mai contează asta, daca sunt deja moarta?

Haide, Em, iriveseleste-te. Tu eşti moarta, iar eu sunt înger. Lucrurile trebuie sa se îndrepte.

Ea nu rise la gluma lui.

— Vreau să-mi reabilitez numele şi reputaţia.

Când spuse asta, il privi cu coada ochiului.

Atunci, predă-mă pe mine! spuse el citindu-i gindurile. Ei nu-mi pot face nici un rau şi te asigur

ca ma voi întoarce deîndată ce Raiul ma poate aduce la tine. Gindeste-te, Emily, noi doi vom fi împreună pina la rezolvarea unor treburi, Sunt trimis într-o misiune de către Dumnezeu.

In regula, atunci ce am de făcut mai întâi? îmi vreau viaţa înapoi. M-am saturat de bombe, de FBI şi de ingeri şi mi-e sila de fantome. Vreau normalul!

Tocmai ai rănit sentimentele unor persoane foarte simpatice, spuse el cu ochii sdipind, dar apoi, văzând privirea lui Emily, deveni serios. ÎN regula, fara glume. Tot ce stiu este ca sursa raului este iubitul tau Donald, cel care te-a vândut pentru treizeci de bani.

Treizeci de arginti!

Ma rog. Trebuie sa te duci în apartamentul ui, nu cel de aici din Greenbriar, ci celalalt, unde o tine pe fe... Se opri o clipa văzând priviriea lui Emiiy. Unde isi tine trofeele şi premiile pentru reportajele lui corecte.

Emily li arunca o privire de avertisment, pe care Michael o ignora.

Cum putem ajunge la celalalt apartament al lui?

Cu autobuzul, maşina, trenul sau elicopterul. Putem merge şi pe jos, daca vrem sa dureze câteva zile. Dar totul costa bani, iar poşeta mea a sărit în aer odată cu maşina aia. Cu sărmana femeie.

Ea zise ultimele Cuvinte cu tristeţe şi groaza.

Cea care l-a predat pe soţul ei pentru o prima? Cea care a încercat să-l omoare a doua oara pentru o a doua prima? Femela aia? Hai sa mergem cu trenul. Unul dintre clienţii mei avea o mulţime de trenuri.

Sa nu-mi spui ca făcea parte dintre baronii furturilor.

Michael o trase după el, aşa ca ea începu sa umble.

El nu fura de fapt, dar ii făcea pe oameni sa execute ce voia el. Vrei să-ţi vorbesc despre colierul de perle pe care i l-a cumpărat sotiei lui?

Emily ar fi vrut sa i se spună ca se putea duce acasă sa facă un dus fierbinte şi sa constate ca nimic din toate astea nu se întâmplase.

Curaj, Emily. Curând, vom afla cauza tuturor acestor lucruri, aşa ca o sa scapi de mine şi o sa ai iar viaţa ta. şi îţi fac o promisiune. Jur aici şi acum ca am să-ţi găsesc bărbatul perfect. Am să-l găsesc şi am sa te îndrum la el.

— Credeam ca n-o sa mai fii îngerul meu păzitor; am crezut ca ai fost retrogradat.

Da, dar abia peste o suta de ani de acum încolo.

Trebuie sa termin ce am început, nu? şi trebuie sa calific pe altcineva şi sa învăţ o treaba noua. Toate as tea cer timp.;

Fara sa vrea, Emily rise.

— O suta de ani!

Ajunseră la marginea pădurii şi în fata lor se întin şoseaua de sud, de ieşire din Greenbriar.

— Si, cum ajungem la gara? întrebă ea cu o strâmbătură. Sunt cel putin douăzeci şi cinci de kilometri, iar când ajungem acolo, cum plătim biletele?

— Ai încredere în mine am sa ma gândesc eu la ceva.

Curios, in. Ciuda tuturor lucrurilor care au mers prost în viaţa ei de când il întâlnise, avea încredere în el.

Capitolul 18 în acest moment, nu este clar daca domnişoara Todd a avut vreo legătură cu aceasta crima oribila, dar pina când va fi găsită şi chestionata, nimeni nu ştie nimic sigur. Atât pentru azi. Donald Stewart a încheiat.

Emily se depărta de televizorul din magazin, doar ca sa vadă un alt grup de televizoare, fiecare cu fotografia ei pe tot ecranul.

Atâta valorează onoarea lui Donald fata de cariera lui; murmura ea. Ar fi trebuit sa înfăptuiască ameninţarea ca-l va da de gol. Cu maxilarele încordate ieşi din magazin, pe strada.

Nu stiu ce sunt astea, dar sunt bune, spuse Michael şi-i întinse o punga patata de grăsime şi o băutură răcoritoare Într-un pahar de carton.

Ea inca nu-şi revenise după surpriza de dimineaţă, când Michael făcuse ca un bărbat cu o limuzina mare, neagra, sa se oprească şi sa le ofere să-i duca în oraş. Au avut o călătorie foarte plăcută, iar când au coborât, bărbatul i-a dat lui Michael o grămadă de bani.

Cum ai făcut sa vina o limuzina prin Greenbriar? întrebă uluita Emily.

Vrăjitorii, spuse el zâmbind. Magie neagra.

Mai bine taci, sa nu te auda Adrian.

Ştii, ma gândesc ca Adrian e putin gelos. Pun pariu ca Arhanghelul Mlhail nu i-a cerut niciodată lui sa facă aşa ceva; şi mai pun pariu ca, daca rezolv treaba asta, s-ar putea sa nu fiu pedepsit, în cele din

urma. Ma întreb daca nu cumva Adrian e îngrijorat ca voi fi promovat la un nivel superior fata de el.

Emily clătină din cap cu dezgust.

Se presupune, ca îngerii nu trebuie sa fie invidioşi sau ambiţioşi.

— Iar muritoriise presupune ca trebuie sa trăiască în pace şi armonie. Acum, vreau sa aştepţi aici pina când cumpăr ceva de mâncare, spuse el, apoi mergem la apartamentul Răţoiului tau.

De data asta, Emily nu protesta la numele pe care il folosea Michael. Acum devora un taco gras după altut în timp ce Michael o împingea în jos, pe strada. Nu era prea dornica sa ajungă la apartamentul lui Donald.

In fond/ce puteau găsi acolo? Dovada ca ii era necredincios? Adevărul era ca Emily spera ca Donald isi aminteşte de fiecare moment frumos pe care l-au petrecut împreună şi ca dorea mult sa o aducă înapoi. Ce mai şansă! se gândi ea când se apropiară de clădirea unde era apartamentul lui Donald.

Cred ca nu e nevoie să-ţi spun ca portarul n-o sa ne lase sa urcam fara permisiunea lai Donald, zise ea, apoi aproba din cap la zâmbetul lui Michael.

Desigur, portarul se comporta de parca Michael ar fi fost un vechi prieten regăsit iar, câteva minute mai târziu, fura în ascensor. Michael deveni cam verde la fata.

— Prea repede, prea sus, mormăi el când ieşiră la etajul douăzeci şi şase.

Emily ştia ca Donald ţinea cheia ascunsa în căsuţă gurii de incendiu, dar Michael puse mina pe clanţă şi usa se deschise.

Îmi place mai mult la tine, remarca Michael uitindu-se în jur la sticla, cromul şi pielea neagra-din apartament.

Erau şi oglinzi peste tot, de la podea pina la tavan.

In regula, ai văzut totul, aşa ca hai sa plecam, spuse Emily simţindu-se jenata în acest apartament în care fusese atât de rar piria atunci.

E aici, spuse încet Michael.

Emily crezând ca zisese ca Donald e aici, fu pe juma tate la usa, înainte ca Michael sa o poată prinde de mânecă.

El nu-i aici spuse Michael citindu-i gândurile ca de obicei. Cel putin, nu cred. Sa ne uitam în dormitor? Poate a rămas Vreo blonda.

Foarte nostimi Sper ca Adrian sa te retrogradeze acolo unde meriţi.

Atunci as putea vedea toţi bărbaţii din vieţile tale trecute, ii replica el. Ai vrea să-ţi povestesc despre viaţa care i-ai dedicat-o cartoforului? Ai petrecut patruzeci şi ceva de ani, crezând, ca o sa se schimbe.

N-ai vrea mai bine sa găseşti ce crezi ca este aici si, sa ma laşi în pace pe mine şi vieţile mele?

Nu pot, răspunse el umblând prin camera. Nu pot sa te las în pace inca minimum o suta de ani. Spune-mi, Emily, cu ce fel de bărbat al vrea să-ţi petreci viaţa?

Unul deştept, cu umor, devotat mie. Un sclav al meu, de fapt. şi sa fie bogat, ca sa ma poată duce la Paris.

Credeam ca doreai sa călătoreşti pe un râu. Cu barca parca, nu?

Brusc, isi reţinu respiraţia când ajunse la un bufet înalt, lângă peretele din fata uşii.

Se afla aici, înăuntru.

In ciuda bunului-ei simt, Emily ramase nemişcată. Ce era oare în bufet? Diavoli? Fantome? Ceva sau cineva care va sari afara şi nu va mai putea fi băgat înapoi?

Când Michael deschise usa bufetului, lui Emily aproape ca i se opri inima în loc; duse mâinile la git şi scoase un mic ţipăt. Dar în bufet erau doar cărţi, şiruri de cărţi legate în piele.

Nu mi se pare a fi un lucru rau, spuse Emily supărată pe reacţia ei. Astea sunt scenariile emisiunilor lui Donald. Stiu, pentru ca eu i-am găsit legătorul.

Prudent de parca putea să-şi arda mina, Michael scoase o carte, apoi o deschise. După cum zisese Emily, în interior erau textele emisiunilor lui Donald. ÎN ciuda legăturilor elegante, scumpe, în piele, textele erau mâzgălite iar hârtia era mototolita şi rupta. Închizând cartea, Michael o puse la loc, apoi isi trecu mina peste şirurile de cărţi.

Ce faci? întrebă împăciuitoare Emily. Doar n-o să-mi spui ca şi cărţile pot fi bântuite? Sau da?

Întorcându-se, el o privi şi fata lui deveni serioasa.

— Ce legătură ai avut tu cu astea…

Sunt nişte scenarii, zise ea obosita de gelozia lui, Sunt doar scenarii ale unor emisiuni mai lungi pe care. Le-a făcut Donald. Nu au nimic sinistru în ele.

Ce treaba ai avut tu cu ele?

Eu? începu ea, apoi se răsti. Am ajutat la cercetare, asta-i tot. Au fost ideile lui Donald, iar eu…

Ea se opri, pentru ca el o privea de parca ştia ca minte.

In regula. Ma. Simt, singura la Greenbrvar în cursul săptămânii şi citesc mult. şi poate, uneori, vin cu o idee pentru o emisiune pe care s-o facă Donald. Apoi, poate mai cercetez putin. Nu e nimic ce n-ar putea face oricine. Folosesc împrumutul intre biblioteci priri Internet. Nu te uita la mine asal Nu ma bag în dosare unde nu trebuie şi nu fac njrnic ilegal, sau împotriva eticii. Doar il ajut pe Donald. Asta-i tot.

Nu-l de mirare ca ţi-a cerut sa te căsătoreşti cu el, spuse Michael în şoaptă.

Si ce vrea sa insemne asta, mai exact?

Emily tu ai fost toată cariera lui. Cite dintre poveştile astea au fost alese de tine, cercetate de tine, apoi scrise de tine?

Câteva, zise ea.

Faptul ca Donald era un nenorocit, un mincinos şi un trădător nu înseamnă Ca şi ea era la fel, Daca i s-au recunoscut meritele lui Donald pentru emisiunile de ştiri, asta presupunea ca Donald le scrisese şi le cercetase; numele lui Emily nu apăruse niciodată pe niciunul dintre materiale.

Asa dorise ea, isi spusese adesea. Unele dintre poveştile pe care le relatase el fuseseră cam controversate Si…

Se uita în sus, la Michael.

Poate ca am calcat pe câţiva pe bătătura, iar cineva o fi descoperit ca eu fusesem cea care a

descoperit treaba respectiva şi nu Donald. La asta te gândeai?

Exact.

Un moment, în mintea lui Emily se învârtiră amintirile materialelor la care il „ajutase” pe Donald sa le scrie. De fapt, aşa s-au şi cunoscut. Emily ii scrisese lui Donald de mai multe ori, rugându-l sa vina la ea la biblioteca sa vorbească unui grup de adolescenţi despre munca în televiziune, dar nu primise decât răspunsuri tip, în care se spunea ca programul lui nu-i permitea sa vina.

Emily isi scotocise creierul ca sa găsească o cale de a-l atrage sa vina la biblioteca ei; apoi isi aminti ca citise ceva despre speciile în pericol de dispariţie sl isi aminti de vorbele sotiei unui important constructor; apoi, isi aminti de ceva ce auzise la televizor.

Când puse toate astea la un loc, ieşi o poveste destul de buna, aşa incit o aşternu pe hârtie şi i-o trimise lui Donald.

Doua săptămâni mai târziu, Donald şi-a făcut apariţia la Greenbriar, a cunoscut-o pe Emily şi le-a vorbit tinerilor, iar în cele din urma a închiriat apartamentul şi a făcut din mica localitate căminul lui la sfârşit de săptămână.

Donald a investigat cele scrise de Emily, a constatat ca totul era adevărat, aşa ca a dat un material exclusiv la ştirile de seara. In cele din urma. Constructorul a fost oprit la mijlocuU lucrului, iar Emily a auzrt ca acesta a pierdut milioane la contractele ulterioare.

Dar Donald a cucerit un premiu pentru povestea respectiva şi a sărbătorit evenimentul, cumpărând

şampanie şi trandafiri pentru Emily şi i-a luat virginitatea.

De ce ai un aer atât de straniu? întrebă Michael. Cite dintre aceste materiale au dat cuiva motiv sa te urască?

— Credeam ca i! urăsc pe Donald. El le-a citit sl el a primit premiile.

Contrar opiniei tale despre el, nu ai nevoie de multa minte ca să-ţi dai seama ca Donald e un idiot. Are o fata drăguţă şi citeşte destul de bine. Dar după ce petreci o jumătate de ora lângă el, nimeni nu ar crede ca el a descoperit aceste povesti. Daca il ucizi pe Donad ce-ai realizat? Nimic. Ăştia trebuie s aucida sursa, iar aceasta eşti tu.

Oh! exclama Emily aşezându-se pe o canapea neagra. Nu m-am gândit niciodată la asta. L-am încurajat pe Donald să-mi permită sa rămân în anonimat. Nu mi-am dorit niciodată luminile rampei, Am vrut doar sa vad ca se face dreptate.

Michael ii zimbi.

_ îmi place ca tu nu te schimbi niciodată. Ai iubit întotdeauna dreptatea. De câteva ori ţi-ai dat chiar viaţa pentru asta.

S-a intirnplat într-una dintre vieţile alea? întrebă ea cu timiditate.

Eu n-am nici o legătură cu treaba asta. Acum, hai sa lucram. Cred ca trebuie sa căutăm un caz care nu e încheiat. Îţi aminti care dintre astea ar fi?

Aici se includ şi bărbaţii care urmează sa iasă curând din închisoare condiţionat?

Un moment, Michael clipi doar; uitându-se la ea.

— Când te-am întrebat ce rau te paste, de ce nu mi-ai spus de toate aceste materiale pe care le-ai scris?

— N-am crezut ca ştie cineva de legătura mea cu ele Donald zicea întotdeauna ca eu sunt arma lui secreta.

Donald voia toate laudele pentru el însuşi, spuse Michael cu o strâmbătură. ÎN regula, ce s-a făcut s-a făcut. Cum începem sa ne uitam ia asta? Daca le luam una cite una, eu as putea simţi daca vreuna conţine ceva rau.

De ce nu am lua mai întâi materalele legate?

Sunt prea stufoase. Exista în ele energie negativa, dar prea slaba. Am nevoie de sursa. Unde este cercetarea ta originala?

Pe discuri de computer, răspunse ea, intenţionat vag;

Michael o privi tăios.

In regula. Totul este în computerul portabil al lui Donald. El n-a vrut sa lase nimic la mine pentru ca…

Întrerupându-se, Emily se uita la Michael.

Nu trebuie să-mi spui, stiu. Nu voia sa afle cineva în mod accidental ca tu ai făcut toată treaba şi el n-a făcut nimic.

Asta nu e exact ce-a spus el, dar poate ca este adevărul.

Si unde-i computerul ala?

— Nu ai voie sa te uiti în dosarele personale ale cuiva. Este ilegal, nu este etic si, în plus, habar n-am. Îmi închipui ca-l are la el sau la birou.

— Ma îndoiesc ca l-ar lăsa la birou. N-ar vrea sa scotocească cineva pe acolo. Ne uitam pe-aici prin jur?

Emily ştia ca degeaba i-ar spune lui Michael ca nu pot sta acolo sa caute prin lucrurile particulare ale ui Donald pentru ca ştia foarte bine ca Michael va face tot ce doreşte sa facă.

— ÎN dormitor? întrebă ea. Sau Vrei sa cercetezi mai întâi camera de zi?

Capitolul 19

— Eşti fericit acum? întrebă Emily. Am comis un furt şi am intrat prin efracţie, dar nu am găsit nimic. aşa ca eşti grozav de fericit!

— Deloc, răspunse Michael ignorându-i sarcasmul E ceva rau aici, dar nu stiu ce anume.

— Ce este rau e ca, probabil, Donald ar putea sa vina acasă în orice moment şi o sa cheme politia şi o sa ne bage pe zmindoi la închisoare. Tu poţi, eventual, sa zbori de-acolo, dar, daca vine cineva sa ma omoare în închisoare, rămân moarta.

— O problema comuna a muritorilor! zise Michael fara să-şi ridice ochiLde pe cartea cu manuscrise.

Trecuse de ora şase după-amiaza si, după cum spu-sese Ernilyv nu găsiseră nimic. Nu ca ziua n-ar fi fost interesanta. Au găsit computerul personal al lui Donald si, cu cei şapte sute de biţi de pe disc, toată cercetarea iui Emily era acolo. Problema era ca Donald, avea un cod de intrare ca să-şi protejeze dosarele, iar Emily habar n-avea ca're era acesta.

După ce ii explicase lui Micahel despre ce este vorba, el spusese:

Lillian trebuie sa ştie cuvântul. Ea se preocupa de viaţa răţoiului tau.

Sa o chemam? întrebase Emily, amintindu-şi ca Lillian era o doamna goala fara trup.

Am să-i cer lui Henry sa se duca în locul meu. Eu m-aş duce, dar trebuie sa car după mine trupul asta şi durează prea mult.

Nu-mi place sa întreb, dar cine-i Henry.

Locuieşte aici.

Desigur! De ce m-am mai întrebat oare?

După aceea, Emily nu a mai pus întrebări, în timp ce Michael petrecu următoarea ora aplecat asupra cărţilor legate, luând pagina cu pagina. Mai târziu lăsă capul într-o parte, de parca asculta pe cineva, sau ceva, apoi o informa ca „domnul ştiri” era codul.

Nu e prea original, nu? întrebă, Mtchael, abtinindu-se sa remarce vanitatea lui Donald în folosirea unui asemenea cod.

Iar Ernily isi musca limba ca sa nu întrebe cum transfera e stafie informaţii altei stafii.

Se înfioră la gindulxa în jurul ei era o lume invizibila, lume care, pina atunci, i se păruse atât de solida.

Dar chiar daca ar fi vrut sa spună ceva, Emily n-ar fi avut timp, pentru ca brusc Michael zise:

Trebuie sa plecam. Acum!

— Vine el, nu-i asa?

Din nou, Michael păru ca asculta pe cineva.

Da, zise el blirid, apoi ii arunca o privire lui Emily. Trebuie sa plecam chiar în clipa asta.

Era ceva în comportarea lui care o făcu sa ezite.

Mai sunt alte spirite rele? Vin după tine?

Michael nu răspunse, închise computerul făcând sa pornească alarma pentru ca nu ieşise corect din el, lua aparatul sub brat, apoi începu s-o împingă pe Emily spre usa din fata a apartamentului.

Dar era prea târziu, pentru ca prin hol venea spre apartament Donald, cu braţul în jurul unei frumoase blonde despre care Emily era sigura ca nu avea creier în cap. Ar fi mult prea necinstit sa aibă şi creier şi picioare Ca astea ale ei, se gândi Emily rămânând pe loc şi privind-o fix., Dar Michael reacţionăm. Apucând-o pe Emily, o lipi de un perete şi începu sa o sărute cu pasiune. ÎN câteva secunde gândurile ei fura doar la Michael. Pe Donald il uitase.

Când Michael se desprinse de ea, Emily se uita în sUs la el, cu ochii plini de stele.

Au plecat acum, spuse Michael, ascunzând-o în continuare cu trupul lui mare.

Cine? şopti ea, apoi isi aminti.

Michael ii zimbi.

Pleacă de lângă mine! zise ea împingându-l.

Am crezut că-ţi place sa te… 'Privirea ei il făcu sa se oprească, dar continua sa zâmbească satisfăcut.

Sa mergem, zise el, şi o lua de mina şi începu sa fuga, trăgând-o pe Emily după el.

Când ajunseră în strada, ea isi pierduse suflul.

O sa afle cine i-a luat computerul, spuse ea gâfâind. Ştie ca eu cunosc locul unde ascunde cheia.

Tu crezi ca Donald nu ştie cine încearcă Sa te omoare şi pentru, ce?

Refuz sa cred asta, zise Emily cu fermitate. Chiar daca Donald e putin vanitos, nu cred ca ştie despre… despre crima. Nu vrea ca eu sa fiu moarta.

Doar daca moartea ta ii oferă cea mai buna poveste pe care a scris-o în viaţa lui, răspunse Michael, apoi ridica mina şi striga: Taxi!

Unul opri imediat.

Unde mergem? întrebă ea imediat ce intrară.

Exista un singur loc unde putem fi în siguranţă, răspunse el punând computerul lui Donald pe genunchi.

Ah, nu, rfu acolo, zise Emily gemând. Nu în casa Madison.

Am crezut că-ţi place.

— Îmi plăcea, îmi place, dar…

Ea se opri pentru ca el ii zâmbea.

La naiba!

Ea ştia foarte bine ca el ii citea gândurile şi ca teama ei era pentru el şi pentru felul în care il tratase pe el spiritul cel rau. N-o sa se dea de gol, isi zise în sinea ei. Nu putea şi nu voia.

Da, desigur, spuse ea după un timp, cu vocea cit putu de rece. Pericolul te priveşte pe tine nu pe mine. Dar stiu ca, daca mergem cu taxi-ul piria la Greenbriar, e prea scump şi ar atrage prea mult atenţia.

Sigur, răspunse el zâmbind strengăreşte. O sa luam un tren. Nu ţi-am zis…

Da! exclama, ea, apoi se întoarse şi se uita pe fereastra. Mi-ai spus totul.

Îmi place băutura asta, spuse Michael. Cum ai zis ca se cheama?

Gin. N-ar trebui s-o bei. Sunt sigura ca e împotriva legilor lui Dumnezeu.

Excesul, în general, este împotriva legii lui Dumnezeu. Vrei să-mi spui pentru ce eşti atât de furioasa?

Stătea pe podea în casa Madison, sau mai curând pe un strat gros de covoare orientale, despre care Emily era sigura ca valorau o avere. Focul ardea în căminul care probabil ca nu fusese curăţat de o suta de ani, iar alături erau rămăşiţele unei mese cu pui marocani şi crema de ciocolata. Trebuia sa recunoască meritul lui Michael de a se fi acomodat cu confortul vieţii omeneşti şi de a fi învăţat multe despre mâncăruri, într-un timp foarte scurt. Acum Emily se trezea uneori ca-l întreabă pe el cum sa facă anumite lucruri.

Un ban de aur! spuse el făcând-o să-l privească uimita.

Dar întoarse repede capul pentru ca el era prea frumos în lumina flăcărilor, întunericul făcându-i sa se simtă bine şi în siguranţă.

Poftim? murmura ea în timp ce sorbea din Coca-Cola ei fara zahar.

Se abţinea de la orice băutură alcoolica.

Mi se pare ca voi spuneţi „un ban pentru gândurile tale”. Ei bine, eu ofer mai mult. Îţi ofer tot aurul îngropat în fundaţia acestei case.

Un moment, ea il privi cu ochi mari, plini de curiozitate, dar apoi se uita în alta parte.

N-am nevoie de nimic, spuse drept răspuns. Sunt doar obosita.

Emily, poţi minţi pe oricine, dar pe mine nu.

Ce s-a întâmplat rau?

Tu poţi citi gândurile, aşa ca spune-mi tu.

Viaţa ta a fost sfărâmată şi nu ştii cum ai s-o faci la loc, zise el blind.

Avea atât de multa dreptate incit, când ea încerca sa vorbească, nu fu în stare. Voia sa fie curajoasa. Voia sa fie puternica şi să-şi spună ca totul va fi în regula, dar nu putea. Înainte de a-şi da seama, lacrimile începură să-i curgă pe obraji.

Emily! şopti Michael.

Când el încerca sa o cuprindă în braţe, ea se opuse, dar el o tinu strâns şi nu o lasa sa se retragă.

N-a fost corect din partea ta, zise ea la pieptul lui, apoi il lovi cu pumnul. El nu se clinti şi o tinu cu forţa în lina moale a puloverului lui.

Eram fericita. Poate ca Donald este un nemernic şi poate ca as fi fost nefericita ca sotie a lui şi poate ca el ma voia din motive meschine, dar eu nu ştiam toate astea. Eram fericita. Înţelegi?

Da, desigur, răspunse el, ţinând-o şi mângâindu-i parul. Întotdeauna ai fost fericita cu ei, la început.

Opreşte-te! aproape ca tipa Emily, încercând sa se depărteze de el. Nu vreau sa aud despre trecut sau viitor. Voiam doar ce aveam acum.

Iar eu am distrus totul, zise el încet. Din nou ţi-am distrus viaţa.

Ai făcut-o adesea? întrebă ea sarcastic.

Se sprijinea pe el, nemaiincercind sa se retragă. Ce zile îngrozitoare avusese!

Emily, zise el cu o voces foarte joasa, mai mult. Simţită decât auzita. Ţi-am făcut lucruri îngrozitoare.

La asta, ea se retrase destul ca sa se. Uite.la. El. Ochii lui erau foarte negri şi priveau fix la foc, dar braţele lui erau strânse în jurul ei.

Eu…

Ce-ai făcut?

Michael inspira adânc.

Nu ţi-am distrus viaţa doar acum. Ţi-am distrus şi ultimele doua vieţi.

Emily se retrăsese şi ii putea vedea ochii.

Spune-mi ce-ai făcut, zise ea cu fermitate.

El tăcu o clipa, înainte, de a vorbi, iar ea simţi ca el' nu voia sa spună ce era de spus.

Merit sa fiu retrogradat, merit orice soarta mi-ar da Adrian, pentru ce ţi-am făcut. Vezi, Emily, tu eşti atât de buna!

Da, da! exclama ea nerăbdătoare. Sunt atât de buna, incit logodnicul meu umbla cu alta.

Tocmai asta-i. Bărbaţii ăştia de pe pământ nu te apreciază. Ei vad numai ceea ce este la suprafaţa unei femei. Ei vad ca eşti drăguţă când te privesc, dar nu se uita mai adânc sa vadă ca, în interior, eşti incomparabil mai frumoasa. Se pare ca bărbaţilor ăstora de pe pământ nu le pasa de spiritul unei femei, baca un spirit bun este într-un trup de femeie gras, sau are o fata obişnuită, bărbaţii nu o vor.

Dar daca era superba ca femeia pe care am văzut-o cu Donald… spuse ea în şoaptă.

Tu eşti frumoasa, fara sa te fardezi ca ea… ca femeia pe care ai văzut-o cu… cu…

Fostul meu logodnic, il ajuta ea.

Da, cu fostul tau logodnic.

Dar tot nu mi-ai spus ce anume mi-ai făcut în trecut.

Erai atunci la fel cum eşti acum.

Obişnuită şi părăsită?

— Nu! Erai încrezătoare şi uşor de păcălit. Inima ta e atât de iubitoare incit…

Incit, ce anume?

Michael ofta.

Crezi ce-ţi spune un bărbat care arata bine, asta este. Putini oameni sunt ca tine pe pământ, Emily, zise el cu dezgust. Viaţa după viaţa, te-am urmărit cum îţi iroseai bunătatea cu alcoolici, cu leneşi care trăiau pe spinarea ta. Ştii ce-a însemnat pentru mine sa stau deoparte şi Sa ma uit cum tu şi cei doi copii ai tai aproape ati îngheţat bocnă într-o iarna pentru ca odiosul tau de bărbat a băut banii pentru hrana copiilor? Ai spălat rufe, Emily. Mâinile tale moi…

Făcu o pauza, ii lua mina şi ii sărută palm a întâi, apoi dosul mâinii, apoi fiecare deget, unul cite unul.

Si tu ce-ai făcut? întrebă ea încet.

Te-am îndreptat spre o doamna care avea nevoie de o croitoreasa. Cel putin cusutul era mai uşor decât spălatul rufelor, iar ea…

Nu, vreau sa spun, ce mi-ai făcut tu mie în ultimele doua vieţi?

— Ah!

El nu mai spuse altceva şi ea isi puse din nou capul pe umărul lui.

— Continua, poţi să-mi spui.

El inspira adânc „si trecu un timp pina când vorbi din nou.

In ultima ta viaţa când ai purtat o rochie argintie, eu ţi-am ales-o. Ştiam ca o sa arăţi bine în argintiu. Ai întrebat cum te-a plăcut soţul tau în ea.

Emily, eu… eu nu te-am lăsat sa te căsătoreşti De fiecare data când apărea un bărbat şi te gândeai la căsătorie, îţi gâdilam nasul şi tu te depărtai de el. ÎN ultimele doua vieţi, nu te-am lăsat sa te căsătoreşti sau sa ai copii. Timp de doua vieţi, ai murit virgina.

Emily se retrase de lângă el si, un moment, ramase fara glas, apoi deschise gura.

Ce fel de înger eşti tu? Cum ai putut face una ca asta cuiva care era sub protecţia ta? Eu nu ered ca ai fost trimis pe pământ, cred ca ai fost alungat.

Emily, te rog, trebuie sa încerci sa înţelegi. După viaţa aceea de spălătoreasă m-am asigurat sa ai un tata bogat, puternic. Dar nici el nu te-a putut împiedica sa te îndrăgosteşti de un nemernic. Tot ce voia bărbatul asta era moştenirea ta. Ar fi cheltuit fiecare bănuţ al tau şi te-ar fi lăsat sa fii tot spălătoreasă. N-am suportat sa vad cum ti se întâmplă din nou acelaşi lucru.

Asa ca mi-ai gidiiat nasul şi m-ai lăsat sa rămân virgina. Doar din curiozitate, spune-mi cum ai făcut ca bărbatul sa nu ma răpească? Bănuiesc ca s-a luptat pentru banii tatălui meu.

El… a fost prins într-o situaţie jenanta şi a fost nevoit sa se însoare cu fata altcineva.

— Iar tu ai avut grija sa fie prins.

— Da.

Un timp, Ernily ramase nemişcată în braţele lui, neştiind daca să-l creadă sau nu, dar cumva totul avea un sens. Toată viaţa ei avusese sentimentul ca nu se va căsători niciodată, ca nici un bărbat nu o va dori. Când era fata, plângea când vedea fotografii de bebeluşi, iar când mama ei o întrebă ce este în

neregula, Erhily spunea ca ştie ca nu va avea copii niciodată*

Mi-ai făcut asta nici timp de doua vieţi?

Da, răspunse Michael cu voce groasa. Stiu ca am greşit, nu trebuia sa fac aşa ceva, în cele din urma viaţa ta ar fi fost la fel de rea ca şi daca te-ai fi măritat cu nemernicul ala.

— Lasă-mă sa ghicesc. Am trait o viaţa retrasa, înconjurată de cărţi si, poate, de o pisica sau doua. O data pe luna ma duceam la un ceai literar pentru doamne mai în vârsta, ca sa discotam ultimele apariţii.

— şi n-am avut niciodată prieteni tineri, pentru ca nu suportam sa le vad copiii şi sa aud despre viaţa lor fericita de familie.

Michael nu vorbi un timp. Iar când vorbi, abia de se auzea.

Da, aşa-i.

Înţeleg asta. Este viaţa de care m-am temut cel mai mult, era ceea ce visam ca o sa mi se întâmple. şi mi-ai făcut asta de doua ori?

Am crezut ca prima oara a mers prost pentru ca nu ştiam ce fac. Dar a doua oara am crezut ca o sa iasă bine. Am crezut ca o să-ţi găsesc un bărbat minunat, atent şi ca i-aş împinge pe amândoi în aceeaşi direcţie şi în Cele din urma, vei avea şi tu o viaţa fericita pe pământ.

Cred ca pot înţelege şi asta. N-ai găsit niciodată un bărbat care sa ma merite.

— Exact. Cine se poate aserpana cu bunătatea ta?

Foarte încet, Emily se depărta de el, iar când o privi, fu speriat văzând furia în ochii ei.

Nemernicule! spuse ea în şoaptă; dar cu forţa. Eu nu sunt vreun înger, izbucni ea. Sunt o femeie din carne şi oase; nu sunt cineva care vrea sa fie adulata, ci iubita. Nu vreau sa fiu pusa la muzeu şi sa se uite lumea la mine pentru ca sunt – ha, ha – buna la suflet. Vreau sa trăiesc şi sa experimentez tot ce are de oferit lumea. Pun pariu ca eram mai fericita când eram spălătoreasa decât atunci când eram bogata şi aveam ceaiuri cu femei distinse.

Da, ai fost! zise el cu uimire. şi n-am putut înţelege asta, niciodată. Am avut grija sa ai de toate. Aveai…

N-aveam nimic! Auzi? N-aveam nimic, indiferent cit avem… N-ai sa înţelegi niciodată. Niciodată. Donald mi-a dat…

Eu stiu ce ţi-a dat! aproape ca striga, el. Desi sunt un înger, acum, în trupul asta, sunt în primul rând bărbat. Crezi ca mi-e uşor sa te vad aşa şi sa nu te ating? Am avut o noapte cu tine şi acum trebuie sa plătesc o eternitate. Dar a meritat. Da, faptul ca te-am ţinut în braţe a meritat toate pedepsele din lume.

Un moment, Emily se uita fix la el, apoi căzu în bra tele lui.

Michael, nu pot sa te iubesc. Nu pot. Tu nu eşti real. O sa dispari.

Michael o ţinea de parca daca i-ar fi dat drumul, s-ar fi sfârşit.

— Stiu, şopti el., Aceiaşi lucru e valabil şi pentru minte. Cum pot sa iubesc o muritoare? Cum as putea sa ma întorc în rai şi sa ie urmăresc viaţa după viaţa cu… cu…

Inspira adânc, apoi ii spuse:

Ce-ar fi daca ţi-aş lua orice amintire în legătură cu mine?

Nu poţi face asta, zise ea privindu-l în ochi. Mi-ai spus destule ca sa înţeleg ca nici Dumnezeu nu poate şterge dragostea. Poate ca n-o să-mi amintesc de Ce ma simt atât de golita, dar am sa stiu întotdeauna ca-milipseşte ceva. Am dreptate?

Ii trebui un moment, înainte de a-i raspunde:

Da. Nu poţi uita dragostea fie ca e dragoste pentru o fiinţă umana, fie că-i dragoste de Dumnezeu.

Eu nu-i simt lipsa lui Donald, dar ţie îţi simt lipsa, chiar daca te duci în alta camera. Am fost furioasa pe tine ca rri-ai lăsat singura după ce am făcut dragoste.:

Stiu. M-am vrut sa plec, dar am fost… luat. Spiritul şi trupul meu au fost luate în alta parte.

Ea puse mina pe umărul lui.

N-ar fi trebuit sa facem ce-am făcut. Am încercat din greu sa uit ca s-a întâmplat vreodată, dar nu pot. Mi-e teama. Mi-e teama sa fiu singura după ce o sa pleci.

Emily, n-ai sa fii niciodată singura, n-ai fost şi nu vei fi niciodată.

Ea se uita în sus, la el.

N-o sa mai fie acelaşi lucru daca n-o sa ai trup.

Stiu. Eu am sa te pot vedea, dar tu n-o sa ma poţi vedea sau auzi. S-ar putea sa nici nu ma mai tii minte.

Un moment, o tinu strâns, apoi o depărtă şi se uita în ochii ei.

In regula, Emily, draga mea. Avem doua alternative. Una e sa plângem în supa, sau…

— ÎN bere. Se spune: sa plângem în bere.

Bine. Îmi place mai mult berea decât supa, răspunse el, apoi zimbi amuzat la zâmbetul ei. Oricum, plingempentru ce o sa ni se întâmple, pentru ca, sa nu greşeşti cumva, vom fi despărţiţi. Putem trai momentul cit mai bine, desi ştim ca ziua de mâine poate aduce vesti rele.

— Înţeleg, zise Emily depărtându-se de ei. Prin asta, vrei sa spui ca ar trebui sa petrecem fiecare minut pe care il mai ai pe pământ făcând dragoste şi fiind împreună.

Exact, spuse el vesel, zâmbind încântat. Perfect.

Eşti într-adevăr un bărbat, nu-i asa? înger sau nu, eşti absolut un bărbat.

Ii scuipa ultimul cuvânt de parca era ceva murdar şi demn de ura.

Michael se uita la ea uimit.

Gândurile tale sunt prea confuze ca sa le pot citi.

Sărmanul de tine, spuse ea depărtându-se. Sunt suta la suta de partea lui Adrian. Eşti într-adevăr cel mai rau înger din cer. Nici nu stiu cum de ai ajuns sa fii înger. Îmi spui ca nu stiu să-mi aleg bărbaţii; dar chiar şi eu pot sa vad ce încerci tu sa faci.

Fata lui Michael era un model de confuzie, întrucât încerca sa înţeleagă despre ce vorbea.

Ce-am făcut?

M-ai îndepărtat de Donald în scopurile tale proprii, nu-i asa? şi m-ai lăsat sa putrezesc fara atenţie din partea bărbaţilor timp de doua vieţi tot în scopurile tale egoiste, nu-i asa?

Eu, a, da, bine, poate am fost putin egoist, dar am încercat sa te protejez.

Zău? şi acum încerci sa ma protejezi, când eşti atât de al naibii de drăguţ cu mine?

N-am încercat sa fac nimic rau, spuse el zăpăcit.

Eu.

— Aşa-i, nu? Vii aici şi eşti drăguţ cu cineva despre care ştii ca nu se pricepe sa judece bărbaţii, apoi eşti atât de afurisit de, drăguţ cu mine, incit eu ma îndrăgostesc pina peste cap de tine şi apoi ce o sa se întâmple? Te întreb, apoi ce o sa se întâmple?

— Eu… Michael se scarpină în cap. Mi se pare ca nu înţeleg logica ta.

Ei, bine! Mi-e sila ca voi bărbaţii să-mi spuneţi cum sunt. Mi-e sila! Ma auzi? Sila!

Ce vrei sa fac eu?

Să-mi găseşti un bărbat, bineînţeles. Nu vreau sa trăiesc singura. Vreau o casa la tara şi vreau cel putin trei copii. Eşti înger şi poţi vedea în inimile oamenilor, aşa ca să-mi găseşti un bărbat, înainte sa pleci.

Dar trebuie sa aflam cine încearcă sa te omoare.

Înţeleg, asta ai timp sa faci, dar ca sa faci şi ceva bun pentru mine, n-ai timp, aşa-i?

Emily, mi se pare ca mi-am pierdut inteligenta. Nu-mi pot da seama de ce eşti furioasa pe mine. Sunt teribil de confuz.

E foarte simplu. Ai venit pe pământ şi mi-ai ruinat viaţa pe care am ales-o eu. Poate ca, după părerea ta, nu era o viaţa buna, dar era o viaţa. Dar acum, datorita ţie, nu mai am nimic. Sirit pe trei sferturi îndrăgostită de un înger care va părăsi pământul şi s-ar putea, sau nu, să-mi mai amintesc de el după ce pleacă. Eu locuiesc într-un orăşel de navetişti unde vad foarte putini bărbaţi şi cunosc şi

mai putini. Fiind bibliotecara într-un orăşel, nu ti se deschid prea multe uşi, nu-i asa?

Lui Emily aproape că-i părea rau pentru Michael, când fata lui deveni foarte concentrata în timp ce se gândea la ce spunea ea. Dar Emily era obosita sa i se mai spună ca e un ştergător de picioare, era obosita de, secole de îndrăgostiri de bărbaţi nepotriviţi. Nu se îndoia ca era îndrăgostită de Michael şi nu voia sa analizeze lucrul asta prea de aproape; dar, pentru Dumnezeu, uneori o persoana trebuia sa fie şi egoista! Poate ca era minunat ca un înger venise pe pământ să-i salveze viaţa, dar ce fel de viaţa avea sa fie asta daca va petrece tot restul ei jelind după un bărbat de care ar putea sa nici nu-şi mai amintească?

Ei? spuse Emily şi fu surprinsa de forţă din vocea ei.

Mama ei o învăţase sa fie amabila în orice moment, dar acum se simţea foarte bine sa fie egoista. Avea sa folosească un înger pentru scopurile ei egoiste.

Ei? repeta ea. Poţi să-mi găseşti un bărbat bun, sau nu?

Cred ca da, spuse el liniştit. La ce te-ai gândit?

Se pare ca, de obicei, prefer betjvii şi bărbaţii care se căsătoresc cu mine ca sa organizez petreceri, îţi aminteşti? aşa ca de ce ma întrebi ce vreau? Vreau un bărbat care sa ma trateze bine, unul cu care sa pot avea copii, unul dintre bărbaţii despre care citeşti, un bărbat în care o femeie poate avea încredere şi pe care sa se poată baza.

Înţeleg. E mai greu sa găseşti din ăştia în zilele şi în epoca asta. E prea multa tentaţie pe lumea asta ca sa…

— Atunci, când o sa te întorci acasă, va trebui sa ai grija de mine, nu-i asa? Vreau sa zic ca asta va fi menirea ta.

Emily vedea ca nu asta era ce avea el în gând si, la drept vorbind, nu asta voia nici ea. Ce dorea cel mai mult; cu fiecare zi care trecea, era o viaţa petrecuta cu Michael. Nu cu cineva ca el, ci cu el. Unde altundeva avea ea sa găsească uri bărbat atât de uimit de viaţa? Un bărbat care se uita la un meci de fotbal ca la o minune a lumii? Unde…

Se obliga sa nu se mai gândească. Nu va ajunge sa trăiască împreună cu Michael. Iar daca voia sa rămână mintea întreaga, ar fi fost mai bine să-şi scoată ideea asta din cap. După cum spune prietena ei, Irene, „Singurul antidot la un bărbat este un alt bărbat,. Preferabil unul mai tânăr şi mai bun? – în regula, zise cu fermitate Emily, încercând sa sune ca un ton de afaceri, batem palma?

Ea nu auzise pe nimeni sa para atât de necăjit.

Asta e un exemplu tipic, continua ea. Eu te scarpin pe tine pe spate, tu ma scarpini pe mine.

— Ah, asta-i ceva ce-mi place, spuse Michael într-un mod attt de lasciv, incit Emily trebui sa se întoarcă pentru a-şi ascunde un zâmbet.

Se întoarse apoi din nou spre el, Nu, nu e chiar asa. De acum încolo, suntem parteneri în afaceri, nimic mai mult. Fara giugiuleli. ÎN felul asta, n-o sa te mai certe Adrian şi nu vei mai fi retrogradat, iar eu am sa capăt un bărbat şi nişte copii. Îţi suna bine?

Suna ştiinţific, spuse îmbufnat Michael. şi nu-mi pasa ce zice Adrian.

Batem palma? zise Emily întinzând mina ca sa i-o strângă. Apropo, cred ca nu-mi plac, bărbaţii prea slabi. N-au dragoste de viaţa în ei.

In regula, zise Michael strângându-i mina.

Acum, daca am stabilit totul, putem sa dormim putin? Mfine trebuie sa începem sa vedem dosarele astea, iar tu trebuie să-mi cauţi un partener de viaţa.

Cu un zâmbet, Emily se duse în celalalt capăt al camerei, spre salteaua pe care Michael o adusese din pod. Era umeda, la fel ca şi paturile de peste ea, dar era atât de obosita incit ştia ca putea dormi oriunde.

Când se instala, zimbi în întuneric. Acum, pentru prima data de când il întâlnise pe Michael, simţea ca viaţa ei va reîncepe, nu se va termina aşa cum văzuse în ultimele zile. Trebuia sa afle cine încerca sa o omoare. Apoi, Michael avea să-i găsească un bărbat, pe cineva drăguţ, cineva cu care sa poată avea copii, cineva…

Adormi cu un zâmbet pe fata.

Dar Michael nu adormi. El ştia ca Emily habar n-avea de dificultatea lucrurilor pe care i le ceruse. El ştia ca nu avea bărbaţi „buni” printre cei de care avea grija. Cel putin, nu destul de buni pentru Emily. aşa ca va trebui sa ia legătura cu alti ingeri şi sa vadă pe cine aveau ei. Apoi, bineînţeles, bărbatul trebuia sa fie de vârsta şi statura potrivita. şi ar fi fost bine daca ar locui aproape de Emily.

Michaei încerca sa nu se gândească la ce făcea, încerca din greu să-şi potolească sentimentul ca nu voia ca alt bărbat sa o atingă pe Emily a lui.

Mortalitatea este pentru muritorj, spusese Adrian. Lasă-i pe ei să-şi facă propriile-lor greşeli.

Adrian voise sa spună ca Michael nu trebuie sa se puna un plan pământean, sa aibă o atitudine posesiva fata de o femeie muritoare. Adrian voise ca Michael să-şi amintească de faptul ca el era înger şi deci era deasupra unor asemenea sentimente josnice.

Dar, de fapt, Michael nu se simţea foarte angelic. De fapt, daca s-ar sti adevărul, el un fusese niciodată foarte angelic în legătură cu Emily. Dar acum, tot ce dorea mai mult pe lume era sa se urce în pat, alături de Emily. Dar acum, tot ce dorea mai mult pe lume era sa se urce în pat, alături de ea, şi sa facă dragoste.

Dar nu făcu asta. ÎN schimb, isi instala trupul pământean care ii găzduise spiritul pe cealaltă saltea, apoi isi scoase spiritul din trup.

„Proiecţie astrala”, se numea asta pe pământ. Apoi, sub forma de spirit, se duse în Cer şi începu sa discute cu alti ingeri despre vreun bărbat care ar putea-o face fericita pe Emily a lui.

Când spiritul lui se întoarse dimineaţa, trupul lui era odihnit, desi cam ţeapăn pentru ca nu fusese mişcat toată noaptea.

Michael obţinuse câteva nume, câteva locuri şi un plan. Dar avea şi inima grea. Nici măcar Adrian nu-l certase văzându-l cit era de nefericit. Ceilalţi ingeri nu puteau înţelege de ce era supărat Michael, dar ii puteau simţi durerea şi simpatizau cu el.

O clipa înainte de o intra în trup, spiritul lui Michael, se apleca deasupra Iui Emily, privind-o cum doarme, şi se jura ca va face o treaba cit va putea de

buna. Va încerca sa se revanşeze pentru singurătatea la care o supusese în trecut şi poate, daca va fi inteligent, va schimba în viitor norocul lui Emily în privinţa bărbaţilor.

Lăsându-se în jos, el ii sărută obrajii, era un sărut de înger, dat adesea, dar rareori simţit. Totuşi, Emily se mişca în somn şi Michael se depărta. El nu trebuia s-o lase sa vadă ce simţea. Nu era corect sa o împovăreze cu sentimentele lui de gelozie şi regret sau chiar sa o încarce cu dragostea lui pentru ea. aşa cum spusese ea, el urma sa plece şi nu avea dreptul sa ia cu el inima ei. De acum încolo, urma să-şi facă treaba pe care o' avea de făcut, păstrându-şi pentru sine sentimentele. Da, se gândi el zâmbind, de data asta, avea sa facă treaba pe care este dator s-o facă un înger. Avea sa dea, sa dea şi sa dea, fara nici o speranţă de a primi ceva în schimb.

Dar, Doamne, şopti el când intra din nou în trupul pământean, n-o lăsa sa facă lucrul asta cu parul peste urechea stângă. Nu mai pot suporta.

Capitolul 20

Doua zile! se gândi Emily când mai deschise un cufăr în podul casei Madison. Timp de doua; zile, Michael nu-i acordase nici o atenţie. ÎN schimb devenise obsedat de computer ca orice pământean.

Faptul ca făcea exact ceea ce dorise Emily nu o ajuta, pentru ca se obişnuise cu atenţia lui totala şi acum ştia ca ii plăcea foarte mult ca un bărbat frumos era preocupat de fiecare gând şi de fiecare acţiune a ei.

Dar asta părea sa se fi terminat. Inca din seara în care Emily ii ceruse să-i găsească un bărbat, Michael fusese diferit. ÎN dimineaţa următoare,

împotriva protestelor lui Emily, el plecase pe jos în orăşel şi se întorsese într-un camion alături de un tânăr de la compania de telefoane.

Daca Emily n-ar fi ştiut deja ce era în stare sa facă Michael, ar fi fost uimita văzând ca acel bărbat trage un fir de la cel mai apropiat stâlp – fara sa ceara bani, bineînţeles – şi instalează linia'telefonica şi lumiriia electrica în casa cea veche. Michael putea folosi acum atât computerul cit şi modemul, daca voia sa intre pe Internet. -

Michael a adus cu el şi câteva pungi cu zarzavaturi şi alimente, iar când Emily s-a oferit sa pregătească micul dejun, închipuindu-şi ca va folosi cumva vechea soba 'din bucătărie, Michael a refuzat, spunând ca are de lucru.

Când ea s-a oferit să-l ajute sa se cupleze la Internet, el i-a zis ca Alfred era acolo să-l ajute şi de. Ce nu-şi găseşte ea altceva de făcut? Avea s-o cheme când va găsi ceea ce cauta.

Clipind uimita de o asemenea întorsătură a evenimentelor, ea s-a retras.

Exista chei pentru fiecare broasca din casa. Sunt ascunse sub covorul de pe scara principala. Sub treapta a treia sau a patra, spuse Michael, uitându-se la ecranul computerului.

Ea isi dădea seama ca el asculta pe cineva pe care ea nu-l putea vedea, pentru ca murmura din când în când „da” sau „nu”.

De asemeni, a murmurat de câteva ori, „nu înţeleg”, când a apăsat pe claviatura.

A treia, striga, după ea. Căpitanul zice ca sunt pe a treia treapta. şi zice ca poţi sa umbli pe unde vrei, ca nu e nimic nicăieri care sa indice adevărul.

Simţindu-se ca un copil care fusese trimis sa se ocupe cu altceva, Emily se duse în căutarea cheilor. Erau câteva legături de chei ascunse sub a treia treapta, care fusese mascata cu pricepere, astfel incit doar daca ştiai ca se va deschide o puteai mişca.

Am făcut-o chiar eu, auzi ea o voce claca în cap.

Probabil ca vorbesc cu îngeraş, zise ea tare. Dar gata cu fantomele. Să-i bântuie pe alţii.

Emily fu sigura ca aude râsete, dar se depărta. Căpitanul – sau cine o fi fost – a decis probabil s-o lase în pace. Murmurând în sinea ei ca toţi bărbaţii sunt nişte gunoaie, se duse direct la pod. Daca trebuia sa exploreze, ştia exact unde trebuie s-o facă.

Dar acum, petrecuse deja doua zile cu podul întins si, cu toate ca lucrurile văzute şi descoperite. Fuseseră foarte interesante, era totuşi mai mult decât supărată pe Michael.

Cum putea atrage şi respinge atât de uşor o persoana? Petrecuseră împreună aproape fiecare moment de când il lovise cu maşina, dar acum stătea cu nasul în computerul ala şi nu avea timp pentru ea. Nici măcar nu lua masa cu ea.

Nu isi ridica privirea când ea intra în camera şi nu încerca să-i vorbească,. Atunci când era lângă el.

Seara trecuta, încercase ea să-i vorbească.

Ai avut ceva noroc?

Depinde ce numeşti tu noroc, spuse el fara să-şi ridice ochii de pe computer.

Ai găsit vreun pericol?

O mulţime. Asta-i problema. Nu sunt decât lucruri rele în computer. Fiecare material se ocupa

de bărbaţi şi femei îngrozitori, care fac lucruri oribile. Este imposibil de găsit pericolul care este legat de tine, mai ales ca tu ai scris toate astea, deci totul are legătură cu tine.

Eventual te pot ajuta, spuse-ea cu mai multa ardoare decât voia să-l lase sa vadă.

Nu, răspunse el dur. Alfred şi cu mine ne. Descurcam. Tu du-te şi te uita în pocL Căpitanul, zice ca e o camera acolo, dar nu poate fi vorba de ceva sentimental pentru el. Dar pe de alta parte, el era un om bogat.

Din nou, Emily simţi ca fusese trimisa la joaca, precum un copil.

Ai găsit bărbaţi pentru mine? întrebă ea. Vreau pe cineva, foarte frumos. şi viril, îţi aminteşti? Vreau o jumătate de duzina de copii.

Ara găsit trei bărbaţi pentru tine, în urma cu câteva zile. Ma rog, cu câteva ore, oricum.

A! exclama Emily simţindu-se putin abandonata.

Michael se uita la ea peste ecranul computerului.

Asta voiai, nu-i asa? Sau te-ai răzgândit?

Bineînţeles ca nu. Ce alegere am? Tu ai sa pleci în curând, iar pe Donald l-ai îndepărtat. Trebuie să-l iau pe unul dintfe aceşti bărbaţi.

— Poţi sa ramii nemăritată. Sau ai putea sa te căsătoreşti cu un bărbat pe oare sati-J alegi singura.

Nu, mulţumesc. Mi-ai făcut sa vad cit de prost ma pricep la asta. Aleg întotdeauna bărbaţi, nepotriviţi. Uită-te la Donald! Uită-te în ce m-am mai implicat!

Se referea la el, dar el era la fel de rau ca şi toţi ceilalţi bărbaţi pe care-i alesese de secole, Michael nu se obosi sa privească în sus.

— Dar pe mine nu tu m-ai ales, nu-i asa, Emily? Eu te-am ales pe tine. Acum, du-te şi vezi. Daca poţi găsi comoara. Căpitanul zice ca e vorba de rubine. Sotiei lui ii plăceau rubinele.

Un moment, Emily se gândi sa se aşeze pe saltea şi sa nu se mişte, doar ca sa nu asculte ordinele lui autoritare, dar, în cele din urma, rubinele câştigară.

Când o porni din nou pe scara, erau sigura ca a auzit râsete şi ştia foarte bine ca domnul capitan îţi arata amuzamentul ca ea a ales pietrele strălucitoare în locul răzbunării.

Sotia dymitale s-a sinucis probabil ca sa scape de dumneata, spuse ea în şoaptă.

Apoi dori sa n-o fi rostit, fiindcă simţi ca spiritul dispăruse. ÎN loc sa fie înconjurată de râsete calde, nu simţea decât vid în jurul ei.

Grozav! spuse ea, am ofensat o fantoma şi un înger. Ce mai urmează? Poate ca Dumnezeu ar trebui sa ma abandoneze diavolului. Cu norocul meu, l-as face atât de furios, incit s-ar inbufna şi n-ar mai vorbi niciodată cu lumea.

Cu mers greoi, se urca pina la pod, unde petrecuse deja doua? ile umblând prin cufere vechi şi uitându-se la sute de cărţi aflate acolo. Nu găsise rubine, dar găsise mobile minunate şi cărţi şi un frumds serviciu de porţelan.

In după-amiaza celei ce-a doua zile, stătea pe un cufăr cu capac rotund şi analiza ce se afla în fata ei. Trebuia să-i recunoască meritul căpitanului ca

reuşise să-i tina' departe pe vandali de aceste comori timp de atâţia ani.

Emily ştia vreo doi negustori de antichităţi care ar fi dat mult sa vadă ceea ce vedea ea acum. Iar Emily ştia ca acolo erau nişte comori adevărate.

Mai întreb cit valorează toate astea, rosti ea cu glas tare. Par, în loc sa se gândească la bani, se gândea cit de frumos ar arata acel fotoliu cu braţele cu capete de vultur, jos în camera de zi. Era un cufăr plin cu draperii, iar Emily se gândea daca nu cumva ar putea fi recaptusite şi refolosite. Oare cele roşii nu ar arata divin în sufragerie? Aproape ci putea vedea sufrageria într-o zi de Crăciun, cu lumânări roşii peste tot, cu farfuriile acelea găsite într-o lada de lemn, puse ps masa, cu tăvi grele de argint care strălucesc în lumina lumânărilor. Si…

Brusc, parca toată casa începu sa vibreze. La început, ea crezu ca este Jnceputul unui cutremur. Dar când se uita la pereţi şi la lucrurile din camera, văzu ca nu se mişca nimic. Doar aerul vibra. Era de parca un curent electric trecea prin aerul camerei şi el il simţea/

— Sunt ingeri şi fantome! spuse ea cu glas tare şi stiu ca în sfârşit, Michael găsise raul pe care il caută. Fara măcar sa se scuture de praf, ea porni sa alerge pe scara, dar Michael ajunsese deja acolo.

Am găsit! spuse el ţinând computerul în sus, iar ea putu vedea ca pe ecran era o fotografie.

Era în materialele tipărite, dar la fotografii. N-am ştiut ca poţi avea fotografii pe chestiile astea. N-am. Ştiut.

El se opri când se uita în jur, la pod. Emily il văzu ce făcea. Fiecare cufăr, dulap, lada, cutie, erau deschise şi golite.

Căpitanul a zis ca eşti al naibii de buna la cercetat, dar n-am avut idee…

Vrei să-mi arăţi fotografia şi sa nu mai comentezi ce nu e treaba ta?

Vrei sa ştii unde sunt rubinele?

Emily trebuia să-şi muşte limba ca sa nu strige, „Da”;

Ei fusese rece cu ea, zile în sir, aşa ca putea şi ea sa fie rece cu el, drept răspuns. -

Daca vrea căpitanul să-mi spună, poate, dar asta nu are importanta, pentru ca oricum trebuie sa le predau municipalităţii, pentru ca ea este proprietara casei.

Da, desigur, zise Michael. şi tu nu vrei sa ai bucuria de. A le găsi, nu-i asa?

Vrei sa te abţii să-ţi bati joc de mine şi să-mi spui; ce-ai găsit? Si, apoi, mişca cineva acolo perdelele alea?

Albert! zise tăios Michael. O sperii pe Emily. Uită-te la asta, spuse el şi ii dadu computerul. Unul dintre bărbaţii ăştia încearcă sa te omoare. Cine sunt şi ce: legătură au cu tine? Ce i-ai făcut vreunuia dintre ei?

După o privire plina de dezgust spre el, ea se uita la fotografie. Erau trei bărbaţi, cu îmbrăcăminte ponosita. De pescari râzând spre aparatul de fotografiat şi ţinând în mina patru pesti nu mai mari decât un peştişor auriu de acvariu.

N-am văzut în viaţa mea pe niciunul dintre ei. De unde e fotografia asta?

Din computer, răspunse Michael, de parca ea ar fi pus o întrebare prostească.

Cine a introdus-o în computer şi de ce?

Un moment, Michael asculta, apoi ii spuse ca Donald a introdus toate fotografiile în computer.

Vrei sa spui ca asta e una din numeroasele fotografii pe care le are pe discheta?

Da. Sunt cel putin cincizeci. Alfred zice ca sunt chiar şaptezeci şi una de fotografii şi doar câteva au explicaţii, aşa ca nu ştie cine sunt persoanele.

— Îmi închipui ca Donald ştie cine sunt cei din fotografie, spuse Emily.

Il sunam? întrebă Michael cu un zâmbet.

— Ar putea fi putin… tulburat ca i-am luat computerul răspunse ea zâmbindu-i înapoi lui Michael.

In momentul când privirile lor se întâlniră, el se uita în alta parte şi comportarea lui prietenească deveni din nou rece.

Ea inspira adânc. Nu avea să-l întrebe de ce se intorşese împotriva ei sau ce se întâmplase rau cu el. Sau, mai mult, cu ce anume greşise ea. Daca voia sa fie îmbufnat, n-avea decât.

Si cu cit mai curând vor afla răspunsul la ce cauta el acolo, cu atât mai curând va putea pleca şi cu atât mai curând va putea sa aibă o viaţa noua.

Drăguţi bărbaţi, spuse ea studiind fotografia. Ma întreb daca or fi căsătoriţi.

Unul dintre ei încearcă sa te omoare, dar ceilalţi doi. S-ar putea sa fie disponibili. Trebuie doar sa ştim care.

— Am o idee. De ce nu i-aş cunoaşte pe toţi trei? Cel de care m-aş îndrăgosti nebuneşte ar fi desigur ucigaşul.

Michael trebui să-şi, înfrângă răceală ca sa rida la asta si, în ciuda bunelor lui intenţii, se încălzi.

In regula, avem treaba. Mâine seara e o petrecere mare în oraş şi o sa ne ducem şi noi. Au sa fie acolo doi bărbat pe care să-i cunoşti, s-a aranjat totul. Acum, trebuie sa stiu cine sunt aceştia trei, ca sa fie şi fi acolo. Daca ii intilnasc, am sa stiu care dintre ei vrea să-ţi facă.

O sa ştii şi de ce?

Ma îndoiesc, dar pot să-l fac sa ne spună.

Atunci, ce faci? Cum il opreşti ca sa nu meargă maj departe şi sa nu ma omoare? Nu-i poţi ucide tu mai inii? Nu poţi face sa aibă un atac de cord?

La asta, Michael arata speriat.

Dumnezeu decide când mor sau nu mor oamenii.

Nu îngerii, spuse el bătos, de parca i-ar fi insultat codul etic.

Dar, zău, ce poţi sa faci daca afli care e bărbatul?

Un moment, Michael arata zăpăcit. Era clar ca nu se gândise la asta.

— Nu stiu. Daca il cunosc, ma pot duce la îngerul lui păzitor şi pot afla multe lucruri. Dar ca sa fac lucrurile invers, sa duc fotografia acasă şi sa aflu cine este paznicul omului respectiv, asta ar putea dura ani. -

Poţi sa condepsezi timpul şi sa faci ca totul sa nu dureze decât doua ore, aici pe pământ?

Michael isi îngustă ochii spre ea.

Vrei ca eu sa lucrez ani când tu poţi da câteva telefoane ca sa afli ce avem nevoie sa ştim?

Emily avu placerea sa ridice uşor din umeri, de parca ar frspus; „Pentru mine e indiferent.”

Mai e cineva în afara de Donald care ştie cine sunt băbătii ăştia?

Ce te face sa crezi ca as cunoaşte eu o asemenea persoana? în fond, nu sunt destul de deşteaptă ca sa mi v se spună adevărul despre viaţa capitanulut Madison. ÎN cazul asta cum ar putea o proasta ca mine sa ştie ceva despre trei pescari?

Emilyl exclama Michael printre dinţi. Nu. E momentul acum sa joci jocurile tale femeieşti. E o chestiune serioasa! Unul dintre bărbaţii ăştia încearcă sa te omoare şi trebuie să-l oprim. Sunt sigur ca ştii pe cineva care ne-ar putea ajuta. Trebuie să-l aduc Ia petrecere pe bărbaţii ăştia şi trebuie sa te rafaelam si…

Irene! spuse Emily repede. Dar ce înseamnă asta? Ca trebuie sa ma rafaelezi?

Drept răspuns, Michael se uita la ea de parca ar fi trebuit sa ştie despre ce era vorba fara sa fie nevoie să-i explice.

Sun-o pe Irene şi spune-i ca venim şi ca…

E vorba de un machiaj, la asta te refereai, nu-i asa?

Furia începu s-o cuprindă pe Emily când isi dadu seama ce înţelegea el prin a o „rafaela”. Când Michael venise prima oara în apartamentul ei, se uitase la televizor si, când a văzut o reclama a show-ului Sally Jessy RafaelL el a crezut ca e vorba despre ingeri.

Amuzata, Emily s-a uitat la Michael care a stat o ora şi a ascultat povesti aiurite care se rezolvau toate cu o tunsoare. Ore în sir a întrebat-o apoi ce înseamnă machiajul pentru o femeie.

Er nu vad spiritul femeilor? a întrebat el. Ce importanta are cu ce se mâzgălesc pe ochi? Sau ce culoare are parul lor? Asta nu pot sa înţeleg.

Dar acum se părea ca înţelegea perfect, se gândi Emily, daca voia sa o schimbe pe ea! Atâta a ţinut declaraţia fui ca e frumoasa aşa cum este, se gândi ea.

Da-mi telefonul, zise ea uitându-se în ris la el.

Emily, n-am vrut sa spun ca nu este…

Fara sa termine fraza, el isi îndreptă umerii şi o porni în jos pe scara.

Mai bine sun-o repede. Avem multe de făcut. Urmărindu-I, Emily spera ca el putea citi toate gindurile care ii treceau prin minte.

In câteva minute, o avu pe Irene la telefon, pentru ca avea numărul cel mai secret al prietenei ei, numărul la care răspundea, orice s-ar fi întâmplat.

Emily! zise uimita Irene. Unde naiba eşti? Ştii ca FBl-ul a fost aici sa te caute? şi egomaniacul asta cu care plănuia! sa te căsătoreşti m-a sunat de trei ori. Ce Dumnezeu ai făcut?!:

Nu m-ai crede daca ţi-aş spune. Uite ce-i, am nevoie de ajutorul tau.

Orice, iubito. Ma bucur sa vad ca te-ai rupt din strânsoarea Domnului Ştiri, zise ea cu mare dispreţ. As putea face orice vrei. John ar putea sa ne ajute, pot să-l conving sa facă orice.

John era seful lui Irene si, întâmplător, Emily ştia ca Irene avea o legătură amoroasa cu el.

Ştii ca va avea* loc o petrecere mare în oraş în următoarele săptămâni? Nu una particulara ci una mare.

_ rei sa spui cea de la Balul Ragtime?

Probabil. Poţi sa ma intorduci şi pe rnine? De fapt, am nevoie de doua invitaţii.

Glumeşti, nu? Nici eu nu sunt invitata la chestia asta. şi de când vrei tu aşa ceva? Nu ştiam ca visul tau e să-ţi freci coatele de cei bogaţi şi de snobi.

Nu este visul meu. Dar trebuie sa întâlnesc nişte bărbaţi.

Irene făcu o pauza.

— ÎN sfârşit, Emily, mi-ai făcut bucuria săptămânii.

— Nu, zău, trebuie sa întâlnesc nişte bărbaţii anume, nu orice bărbaţi. Uite, am să-ţi cer o mare favoare. Vrei sa te uiti la fotografia a trei bărbaţi şi să-mi spui daca-i cunoşti sau nu? Trebuie neapărat sa stiu cine sunt. Pot sa ţi-o transmit prin posta ejectronica.

Sigur. Am sa fac tot ce pot. Daca sunt din localitate, ii stiu, sau pot găsi pe cineva care ii ştie. Trimite-mi acum fotografia şi te sun eu. Da-mi numărul tau.

Michael puse mina pe braţul ei şi nega din cap. Nu trebuia sa dea numărul de telefon nimănui, daca firul lor ilegal avea vreun număr.

Trimit fotografia şi te Sun eu din nou:

Deşteaptă mişcare, iubito. S-ar putea ca FBI-ul sa fi pus microfoane la mine. Nu spune nimănui unde eşti piha nii se lămuresc lucrurile. Apropo, ce

s-a întâmplat cu bărbatul ala pe care am spus ca-l protejezi, criminalul ala?

Oh, făcu Emily, a plecat de mult. Nu l-am mai văzut de zile în sir.

Bine! zise Irene şi închise.

Emily transmise fotografia, aşteptă câteva momente apoi o luna din nou pe Irene.

Draga mea ştii sa joci tare, nu-i asa? în ce eşti amestecata?

— Ii cunoşti?

Nu-mi vine sa cred ca tu nu-i cunoşti. Dar, oricum, nu se lasa fotografiaţi, de obicei. Cred ca se tem sa nu folosească cineva fotografiile lor pentru farmece Voodoo si, crede-mă, sunt multi oameni care ar vrea să-i înţepe cu ace pe oamenii ăştia.

Irene!

In regula. Bărbatul din stânga este Charles Wentworth. El este proprietarul majorităţii băncilor din statul nostru. Bărbatul din mijloc este Statler Mortman. El e proprietar de pământ. Are întinderi cit state întregi. Iar tipul ciin dreapta ii foloseşte pe amândoi. EL ia bani de la Wentworth, terenuri de la Mortman şi construieşte case. Case mari, care uneori se parbusesc peste oameni. Ştii, Emily, un ziar ar plati o grămadă pentru o copie a fotografiei asteia. De unde ai luat-o?

De la Donald.

Vai mie! Deci tu eşti cea care i-al furat computerul. El a spus asta, dar nimeni nu l-a crezut, mai ales după ce mai înainte spusese oamenilor ca ai murit. Credibilitatea lui coboară cu fiecare minut. Un alt post a pus deja la îndoială frecare cuvânt pe

care l-a rostit el. Ştii ca se crede ca femeia din maşină era sotia lui Chamberlain?

Zău? şi ce-i face sa spună asta?

Ma depăşeşte. Bănuiesc ca autopsia.

Dar cum de au găsit destul din ea ca sa facă autopsie?

Ah, aşteaptă, ma suna John.

In timp ce Emily aştepta, se uita pe ecranul computerului la cei trei bărbaţi frumoşi şi se întrebă ce legătură aveau ei cu ea. Ea scrisese multe materiale pentru Donald, dar nu lucrase la niciunul despre oameni atifde puternici şi atât de bogaţi.

Telefonul păcăni si, când Irene reveni, vocea ei suna curios. Era abia ca o şoaptă, Emily, draga mea, n-o sa ma crezi. John mi-a spus ca el şi sotia lui nu pot participa la Balul Ragtime şi mi-a oferit mie biletele.

Un moment, Emily se uita la Michael,., ştiind ca, 'in vreun fel, el făcuse sa se întâmple asta, Nu-i plăcea ca făcuse aşa ceva. Din cite ştia ea, balul era important' pentru John şi pentru nefericita lui sotie.

John zice ca niciodată n-a fost atât de fericit sa scape de ceva ca acum. Nevasta lui il duce sa viziteze nişte rude.

Irene, îmi dai mie biletele?

Desigur. Nu cred ca biletele astea ar fi apărut daca nu le doreai tu. Dar de ce oare am sentimentul asta?

Habar n-am. Mai e ceva, Irene. Am sa vin' cu un ' prieten în oraş şi avem nevoie de un loc unde sa stam.

Irene ezita..

Nu e cumva un bărbat? De peste un metru optzeci, cu parul negru, ondulat?

Cum e cu telefoanele tale?

Crezi ca un om cu situaţia lui John ar permite ca telefoanele lui sa fie urmărite? Poţi să-mj spui orice.

Emily strânse din buze.

Atunci, am să-ţi spun partea cea mai rea. Am nevoie de un machiaj mai special. Ştii, în genul de la televiziune. Trebuie sa arat cit mai putin ca mine însămi.

Asta n-ar fi prea greufîntrucât tu nici rujul nu-l foloseşti. Deci, cine-i bărbatul pe care încerci sa pui mina?

Adevărul este ca îngerul meu păzitor a venit pe pământ, mi-a promis ca o să-mi găsească bărbatul perfect pentru mine şi mi-a spus ca trebuie să-l întâlnesc pe bărbatul acela ia bal. Vezi deci de ce vreau sa arat cit mai bine. O sa am hevoie de coafat, de machiaj şi de o rochie.

Înger păzitor, da? Emily, draga, daca te duci la marginea prăpastiei, cu siguranţă cazi.

Da. Dar, din nefericire, eu cad prea des şi prea rau.

Mai bine decât sa nu cazi deloc, zise Irene. Uite ce, te aştept diseară sau mâine dimineaţă devreme. Am sa fac toate aranjamentele pentru tine, pentru ziua de mâine. Balul e mâine seara. Am să-ţi mai spun un singur lucru. Când de mişti, sa te mişti repede, sa ny laşi sa se aşeze praful pe tine. ~.

E o necesitate, spuse ea şi închise telefonul. Apoi i se adresa lui Michael.

Ah, am uitat să-i spun de rochie. Nu pot sa impru” mut nimic de la Irene. Ea e cu treizeci de centimetri mai înaltă decât mine.

Lasă-mă sa ma ocup eu de rochie, spuse Michael, dar nu se uita în ochii ei. Cum se cheama magazinul acela care-ţi place ţie şi care e în locul ala?

Emily nu voia să-i dea satisfacţia sa ştie ca ea il înţelege”

Habar n-am ce vrei sa zici, spuse ea de sus.

Uitându-se la ea peste ecranul computerului, el ridica dintr-o sprinceana.

Nieman Marcus din Dallas, spuse ea cu buzele încordate.

Michael nu se mai uita la ea, dar un mic zâmbet ii apăru pe buze.

Tu ştii întotdeauna ce vreau, când vreau ceva, şi ma înţelegi întotdeauna, spuse el blind. Fie ca sunt sau nu într-un trup, tu ma înţelegi.

Emily voia să-i spună ca acum nu-l înţelege şi ca nu a putut să-şi dea seama ce se întâmplă în ultimele doua zile, dar nu spuse nimic. Murmura doar ceva, ca se întoarce sus în pod.

Un moment, Michael o urmări cu privirea când ea pleca din camera şi ii trebui toată forţa ca sa rămână acolo unde era.

Ii sunt dator lucrul asta”, isi spuse el; apoi isi aminti în sinea lui de cele doua vieţi ale ei în singurătate, yieti care fuseseră nefericite din cauza lui.

N-o s-o mai fac din nou, zise tare, apoi ridica telefonul si, cu ajutorul lui Alfred, obţinu numărul magazinului din Dallas.

O jumătate de ora mai târziu, puse jos telefonul, zimbirid. Cu ajutorul unei vânzătoare drăguţe, Michael comandase o rochie despre care fusese asigurat ca era „mortala”.

Sper ca nu, spuse el şi femeia a ris.

Când i s-a spus ca rochia costa peste zece mii de dolari, el se uita la ecranul computerului si, în timpul asta, Alfred apăru cu o carte de credit. Michael citi la telefon numărul şi adresa.

Creditul fu aprobat imediat. El nu ştia şi nu întreba nimic, dar o luna mai târziu, un bărbat fabulos de bogat a primit o nota de plata pentru cumpatarurile sotiei lui care includeau o rochie, pantofi şi o haina asortata. Secretara bărbatului achita nota, fara măcar sa clipească.

Rochia fiind pe drum, Michael se întoarse la computer. Poate mai descoperea cine voia s-o omoare pe Emily-a lui.

„Sa corectez”, se gândi el. Nu Emily a lui. Emily va aparţine curând unui alt bărbat despre care i s-a spus ca este foarte blind, atent, o companie plăcută, inteligent, cu simt al umorul si…

Michael refuza să-şi amintească ce mai spusese colegul Iui înger despre bărbatul care avea sa fie la bal seara următoare.

Alfred, zise Michael fara să-şi ridice privirea de la computer; spune-i căpitanului ca vreau rubinele sotiei lui. Apoi, după un moment, adăugă: Da, tot setul, cu brăţara şi cerceji şi nu, n-o sa le primească înapoi. O sa i le dau lui Emily.

Reveni apoi la computer şi încercă să-i acorde toată atenţia.

Capitolul 21

Daca nu te-aş iubi, te-aş uri, spuse Irene pind se uita la Emily care era în rochia roşu închis.

Pentru ceva ce a costat atât de scump, rochia părea simpla. Părea a fi doar o bucata dreapta de satin roşu de mătase, dar, din cauza felului Cum era croita şi a felului cum era căptuşită, făcea ca pieptul amplu al lui Emily sa stea ridicat incit aproape se revărsa peste marginea de sus a rochiei.

Nu crezi ca e prea de tot?

Tu, sau rochia?

Cred ca amândouă, spuse Emily în timp ce încerca sa mai împingă sub mătase ceva din carnea ei.

Draga mea, ştii cit plătesc unele femei ca sa aibă sini ca ai tai?

Emily scoase un sunet care semăna mult a chicotit.

Îţi spun eu, amantul asta al tau are gust.

Nu e…

Stiu, comenta Irene, mi-ai spus. Nu e amantul tau. Iar eu sunt o blonda naturala. Ce face el cu computerul ala?

Încearcă sa afle cine-mi vrea moartea, zise Emily, pentru ca ii spusese prietenei ei adevărul. De fapt ii spusese tot adevărul, dar prietena ei nu înţelesese prea bine. Irene râsese mult când aflase ca Michael era îngerul păzitor al lui Emily.

Irene şi Emily erau un cuplu ciudat pentru o prietenie; nu existau fiinţe mai opuse. Irene era. Toată numai strălucire, purta doar tocuri de peste cinci centimetri. Emily, în schimb, nu avea nici o pereche de pantofi cu tocuri înalte.

Dar au devenit prietene din momentul în care Irene a intrat în biblioteca din Greenbriar şi a întrebat de o camera de închiriat în orăşel. Spre groaza ei, doctorul ii ştia vârsta adevărată, lucru pe care nu-l mai ştia nimeni altcineva (inclusiv biroul paşapoarte). El ii spusese ca fie ca nu-şi mai arde luminarea la ambele capete cu stilul ei de viaţa, fie ca este gata sa plătească preţul unei vieţi prea vesele. ÎN cele din urma Irene a închiriat o căsuţă mica în liniştitul Greenbriar. Dar, spre amuzamentul ei, locul asta începuse să-i placa. A cunoscut-o pe Emily din prima zi, au luat prânzul împreună la un bufet local şi au devenit prietene de-atunci.

Nu ne concuram una pe cealaltă, spusese Irene. Tu nu încerci să-mi iei slujba mea şi Dumnezeu ştie ea nici eu n-o vreau pe a ta. Sau pe prietenul tau, spusese ea referindQ-se la Donald. Tu nu ma invidiezi şi nici eu nu te invidiez pe tine. E simplu.

Oricare ar fi adevărul, se părea ca, împreună, găseau o rezolvare oricărei probleme. Erriiiy vedea ce face Irene în viaţa ei din oraşul cel mare, iar Irene avea întotdeauna cite un sfat emoţionant pentru Emily ca să-i învioreze viaţa. Singura lor neînţelegere fusese în legătură cu Donald. Irene il ura, considera ca o voia pe Emily în scopurile lui egoiste, personale, şi i-o spunea adesea şi ei.

Când Irene l-a cunoscut pe Michael, l-a plăcut imediat.

Un înger, zău? Cu ochii ăştia, cred mai curând ca vine din iad.'

Nu e potrivit pentru mine, spuse înţepată Emily. aşa ca nu-ţi face speranţe. O sa plece.

Înţeleg. La San Quentin? Acolo ii baga pe criminali? Sau vor încerca să-l omoare din nou?

Era clar ca Irene considera ca Emily fusese din nou trasa pe sfoara. Ii plăcea Michael, dar nu credea ca este un înger.

Dar acum, când Emily stătea în camera de zi a lui Irene purtând rochia fabulos de scumpa, cu parul acum roşu, ridicat în sus în creştetul capului, Irene se dadu un pas înapoi sa o admire pe prietena ei. şi ca fizic, ea şi Emily erau diferite. Irene avea aproape un metru optzeci, în timp ce Emily avea doar un metru cincizeci. Irene avea umeri lati, drepţi, şi un corp făcut pentru îmbrăcăminte. Arata eleganta în orice punea pe ea. Emily, cu trupul ei cu rotunjimi, arata ca o matroana sau părea neglijenta, în funcţie de se purta.

Dar, în rochia rosie pe care o purta acum, arata sexy, eleganta şi bogata.

Arăţi de parca tatăl tau ar deţine cai de curs, fratele tau ar juca polo, iar mama ta ar conduce comitete de binefacere, zise Irene zâmbind. >

Nu e oare prea mult? întrebă ea din nou. Nu crezi ca se vede prea mult din mine?

Deloc. Tu ce crezi, Michael? il întrebă Irene.

El stătea într-o parte a camerei si, îmbrăcat în frac, era strălucitor de frumos, dar Emily se străduia sa nu se uite ia el. Ea trebuia să-şi tina cuvântul să-şi găsească un bărbat potrivit, unul care sa nu fie gata sa plece în zbor, în orice moment.

Cred ca arata cam goala, supuse el îmbufnat.

Voi bărbaţii gândiţi toţi la fel, zise Irene zâmbind. Cel putin voi cei posesivi gândiţi asa. Crezi

ca o sa le atragă atenţia celor trei bărbaţi din fotografie?

Sunt sigur ca sunt atraşi doar de o femeie bogata.

Atunci, n-au sa ma vrea pe mine, zise Emily. Eu nu' sunt decât bibliotecara dintr-un mic orăşel, în haine. De împrumut.

Cum trebuie sa se fi simţit „Cenuşăreasa”? zise Irene râzând. Apoi se uita curioasa la Michael când acesta scoase ceva din buzunar. „

Poate ca asta îţi va ajuta să-ţi sporeşti încrederea în tine, spuse el când ii prinse un colier pe gâtul ei ca de fildeş.

Era un sir de rubine montate în aur, care ii înconjura baza gâtului, iar din şirag atârnau câteva rubine mari, perfecte, în forma de picătură.

La şi astea! mai spuse Michael dându-i lui Emily cerceii asortaţi, nişte rubine de mărimea oului de porumbel, agăţate de alte rubine mai mici, rotunde, montate în aur. şi asta, continua el punându-i în mina o brăţară formata din trei şiruri de rubine rotunde.

Sunt ale căpitanului, şopti ea. Sunt rubinele sotiei lui. '. – v:

Astea sunt adevărate, nu-i asa? şopti Irene plina de respectul pe careil meritau asemenea bijuterii.

Ea isi reveni înaintea lui Emily.

— Daca asta nu-ţi schimba părerea ca arăţi ca plicticoasa domnişoara Emily Jane Todd, atunci nimic altceva pe lume n-o poate face.

Emity nu e plicticoasa, zise Michael si, o clipa, se uita la Emily cu ochi atât de fierbinţi incit

rubinele păreau ca erau din foc. Repede, el se întoarse şi se duse sa ia haina ei.

Val mie, exclama Irene. E mult de când un bărbat s-a uitat astfel la mine. şi tu spui ca nu-l interesezi în felul „ala”? aşa ai spus, Emily?

Ţi-am spus ca o sa plece.:

Asteapta-J, ii şopti Irene la ureche. Aşteaptă-I şi o eternitate, asta-i sfatul meu pentru tine.

Sa aştept pina la sfirsitUI veacurilor! murmura ea, apoi se duse spre Michael care ii ţinea haina. Era din satin alb, căptuşită cu roşu ca şi rochia şi pantofii. Emily recunoscu imediat ca Michael avusese dreptate; rubinele, făcuseră schimbarea. Când părăsiră apartamentul lui Irene, Emily se simţea de părea era femeia cea mai devastator de frumoasa de pe pământ. ÎN limuzina, pe care Michael o comandase ca sa vina să-i ia la bal (ea n-a întrebat cum a plătit-o), ea nu dadu atenţie ordinelor Iui. Nu-l auzi spunându-i cajrebuia sa lase totul în seama lui şi ca trebuia sa stea departe de cei trei bărbaţi.

Eu pot sa le citesc gândurile, spuse Michael. Am sa stiu care este bărbatul respectiv şi am sa găsesc un mod de a-l opri.

Doar daca ştii de ce vrea sa ma omoare bărbatul acela, murmura ea. -

— N-ar ft oare mai norma! ca ea însăşi sa afle asta? N-ar ft interesant daca ar putea să-l farmece cu – era aproape sa chicotească, din nou – să-l farmece cu rubinele şi cu decolteul?

Emily, nu-mi plac gândurile tale, spuse cu seriozitate Michael. Vad în mintea ta imaginea unui

bărbat absurd de mare.'Ce legătură are el cu treaba asta? -

Emily zimbi. Uşor şi se uita pe fereastra. Se gândise la ultimul film de spionaj al lui Schwartzenegger. ÎN filmele de spionaj, femeile poarta oare rochii de satin roşu şi rubine de mărimea oului de porumbel?

Cred ca ar trebui sa ne întoarcem la Irene. Nu cred ca ar trebui sa mergem la. Petrecerea asta, spuse Michael, apoi se apleca sa bata în geamul care ii separa de şofer.

Dar Emily puse o mina pe braţul lui. ŞI ii zimbi. Spre încântarea ei, Michael se uita în jos, spre decolteu, pali, apoi nu mai spuse nimic.

Emily nu se simţise niciodată în viaţa ei atât de puternica.

Se uita spre Michael. Cum se putea ea gândi la un alt bărbat în afara de el, se întrebă în sinea ei, privindu-l inca o data cu coada ochiului. Era fabulos de frumos în frac şi făcuse atâtea lucruri bune pentru ea. Când spusese prima oara ca o va „Rafaeliza” se. Considerase insultata, dar acum, simţindu-se aşa de bine, nu putea decât să-i mulţumească. Era uimitor cum poate o rochie potrivita şi câteva bijuterii sa schimbe o femeie. Ca sa nu mai menţioneze cele doua ore petrecute pentru machiaj sl alte patru pentru coafarea parului ei care nu mai avea chiar culoarea lui naturala.

O să-l facem sa arate de parca ar fi fost doar sărutat de soare, spusese coaforul.

Au trebuit multa ore ca sa arate atât de „natural”, iar Emily era sigura ca a meritat.

— Arăţi bine, ii spuse ea zâmbindu-i.

Iar tu eşti frumoasa, replica el, iar felul în care o spuse o făcu sa se. Simtă şi mai bine. ' „Ce alt bărbat, se gândi ea, ar face lucrul asta pentru mjne?” Spusese ca o iubeşte şi totuşi o prezintă altor bărbaţi. Se străduise mult ca să-i găsească un bărbat şi pierduse mult timp şi efort ca sa se asigure ca e atrăgătoare pentru bărbatul acesta. Emily era mai obişnuită cu bărbaţi ca Donald, care abia mormăiau un mulţumesc când ii dădeai un teanc de hârtii care însemnau trei sap tamini de munca.

Apreciez cu adevărat tot ce faci pentru mine, spuse ea încet. Nu sunt multi bărbaţi care ar fi atât de altruişti.

Michael ii zimbi.

Sunt îngerul tau păzitor îţi aminteşti? Slujba mea e sa am grija de tine.

— Si, cum arata?

Cine?

Bărbatul pe care se presupune ca am să-l intilpesc.

Blind, atent, un bărbat foarte bun. Face multe binefaceri. Este la rând pentru o promovare la un nivel superior în viaţa viitoareElse dedica binelui la fel ca şi tine.

Emily se lăsă pe spătarul de piele al scaunului din maşină eleganta şi zimbi. Un moment, ea isi imagina viaţa alături de un bărbat care era preocupat de căminul şi familia lui, aşa cum era ea.

Mulţumesc, murmura ea. E frumos din partea ta ca faci asta pentru mine. Apreciez cu adevărat, spuse ea cu vocea plina de emoţie.

Treizeci de minute mai târziu, sentimentele ei calde pentru Michael se schimbară.

Eşti un nemernic, un gunoi…

Nu găsea cuvinte de ocara pentru el, Dar cuvintele la care se gândea, nu le rostea cu gias tare; spera insa ca el ii citea gândurile si, ca sa se. Asigure, ii mai expedie câteva girrduri asemănătoare.

Emily, draga mea, e cu adevărat un bărbat cumsecade. El…

Nici măcar sa nu-mi mai vorbeşti, spuse ea printre dinţi şi zimbi unei femei care purta o rochie magica şi care se uita la ei, curioasa.

Se întoarse înapoi la Michael.

Am avut încredere în tine! Te-am crezut!

Dar el este…

Nici măcar sa n-o spui. El e bun.

Ea aproape ca scuipa vorba spre el. Nu fusese atât de furioasa în viaţa ei.

Când au ajuns la minunata petrecere, totul era la prima vedere aşa cum isi închipuise Emily: femeile aveau atât de multe bijuterii incit o singura luminare ar fi putut lumina sala şi strălucirea lor ar fi fost suficienta. Emily nu se simţise niciodată atât de bine ca acum, când urca treptele clădirii aceleia din marmura, în acea divina sala de bal. Nu-i plăcea sa renunţe la haina ei, dar o lasa la intrare, apoi lua braţul lui Michael şi intrară împreună cu ceilalţi invitaţi. Totul era perfect si, cu rochia ei frumoasa şi cu rubinele, simţea ca aparţinea locului aceluia. ^

Abia când Michael o conduse la masa lori ea deveni uimita. Masa „lor” era atât de departe de celelalte, incit de abia zarea ringul de dans. Palmieri înalţi ii ascundeau de dansatori, ba chiar şi de

ceilalţi oaspeţi. Era de parca ar fi fost afara şi priveau înăuntru.

Ne-am creat intimitate. Spuse Michael zâmbindu-i, iar ea ii răspunse cu un zâmbet slab., Poate insa ca e mai bine sa fie mai retrasa când il va întâlni pe bărbatul vieţii.

Dar, douăzeci de minute mai târziu, ea era gata să-l ucidă pe Michael. Un domn mai în vârsta veni sa se aşeze la masa lor si, politicoasa, Emily încerca sa converseze cu el. Dar mereu isi înălţă capul sa vadă cine va mai veni sa stea la masa lor, Bărbatul ales pentru ea trebuia sa arate divin. Cum arata oare?

Domnul Greene a fondat un centru pentru cercertarea cancerului, ii spunea Michael lui Emily.

Ce frumos din partea dumitale, spuse ea uitându-se peste umărul bărbatului, la dansatori.

Daca întorcea capul şi se uita printre trei palmieri, putea vedea fustele femeilor care dansau.

— Eu nu vin de obicei la treburi din astea, spunea bărbatul, dar, în seara asta, am făcut o excepţie pentru ca e ceva pentru binefacere. şi am cerut sa stau la masa asta, ca sa fiu departe de zarva dansatorilor. Eu nu sunt de acord cu dansul. Dar dumneavoastră? o întrebă ef pe Emily.

Eu? Oh, mie îmi place sa dansez, Se uita semnificativ la Michael şi se întrebă în gând când va apărea bărbatul.

Michael întoarse capul sa se uite la bărbatul mai vârstnic care stătea lângă Emily.

Si împărţiţi profiturile companiei cu salariaţii, nu-i asa?

Asa fac. Ei m-au ajutat pe mine, eu ii ajut pe ei.

Si sunteţi văduv, nu-i asa?

Scumpa mea sotie a decedat acum paisprezece ani. M-aş fi recăsătorit, dar n-am găsit o femeie moderna care sa aibă moralitatea ei.

Emily conduce biblioteca din Greenbriar, spuse Michael şi o împinse cu umărul, făcând-o sa caute ceva de spus., Da. A, poate ati vrea sa participaţi la o zi despre profesie şi cariera la noi, domnule… ma iertaţi, n-am reţinut numele.

Bărbatul chicoti.

Greene. Dale Greene. Ma bucur ca am dat de o femeie care n-a auzit de mine. Atâtea femei stiu azi mai multe despre contul bărbatului în banca decât ştie el însuşi. E plăcut sa cunoşti pe cineva ca dumneata, domnişoara Todd. şi daca pot spune asta, eşti foarte drăguţă.

Cumva, în sinea ei, Emily începu sa înţeleagă ca acest bărbat, care avea aproape de şaptezeci de ani, era bărbatul pe care Michael il alesese pentru ea. Încet, întoarse capul spre el, cu ochi strălucitori.

Pot să-ţi vorbesc o clipa intre patru ochi?

Michael ii zimbi slab.

Emily, draga, cred…

Acum, spuse ea, apoi, coborând vocea, adăugă: şi asta înseamnă acum!

Ne scuzaţi, domnule Greene, zise politicos Michael urmând-o intre palmieri.

Emily, eu… începu el când fura singuri.

— Sa nu-mi spui nimic. Eşti cel mai josnic dintre josnici. Nu stiu cum de am putut gândi bine despre tine. Cum de am crezut vreodată ca eşti un înger.

E un bărbat bun. E…

Si pun pariu ca e electrizant la patr râu? şi cu el se presupune sa fac copii, aşa-i?

Uite ce, n-am avut prea mult timp, aşa ca am făcut, tot ceam putut.

Nu, ai făcut tot ce-ai putut mai rau. Puteai să-mi găseşti o grămadă de bărbaţi, care sa fie măcar tineri! Dar nu, tu nu! Nu poţi suporta ca alt bărbat sa ma atingă, aşa-i? Timp de generaţii, mi-ai făcut asta.

Parca nu credeai ca sunt înger, spuse el cu un mic Zâmbet.

Intorciridu-se pe călcâie, Emily vru sa plece. El o apuca de brat.

— ÎN regula. Îmi cer scuze. Poate ca nu m-a deranjat ca era mai bătrân decât era necesar.

Bărbatul asta e mai bătrân decât bunicul meu, zise ea cu dinţii încleştaţi, apoi zimbi unei perechi care trecea pe-acolo.

Uită-te la ăştia, spuse ea, E unica mea şansă sa particip la o asemenea petrecere şi tu mi-o strici.

Ai dreptate, spuse el solemn, îmi cer scuze. Cred ca seara e stricata şi ar trebui sa plecam imediat.

Ţi-ar plăcea asta, nu-i asa? şi ce-ai plănuit pentru restul serii? Un pic de giugiuleala intre mine şi tine?

Clipind, el se uita la ea consternat.

Sa facem sex! aproape ca ii arunca ea în fata. La asta te gândeai?

Nu m-am gândit la asta, dar nu'-mă. Dau în laturi, zise el fara nici o urma de zâmbet.

Emily nu se putu gândi la un răspuns, aşa ca il lovi în glezna-cu tocul înalt al pantofului, apoi avu satisfacţia să-l vadă aproape prăbuşindu-se de durere.

Ai meritat-o, ii şopti la ureche.

Apoi când o pereche părea ca vrea sa se oprească sa întrebe daca au nevoie de ajutor, Emily spuse:

Cred ca ar trebui sa te duc acasă, dragule. Ştii ce figuri face guta.

In timp ce. Încerca sa stea în echilibru într-un picior şi sa şi-l frece pe celalalt, Michael spuse ca ar fi o idee foarte buna daca ar pleca.

Vreau sa dansez şi sa ma distrez şi nu plec pina nu fac asta.

Mi-e teama ca nu pot permite asta. E un bărbat aici care vrea sa te omoare.

Emily ii zimbi slab, Dar nu pentru asta am venit aici, ca sa aflam? /Credeam ca am venit aici sa aflam Cine este el şi de ce. Tot încearcă sa ma arunce în aer.

Eu trebuie sa aflu toate astea. Tu voiai sa găseşti un bărbat bun cu care să-ţi petreci viaţa. Domnul Greene e un om foarte bun şi tu…

As putea sa mor de plictiseala asta e. Ai auzit ce avea de spus bărbatul asta? Nu bea, nu fumează, nu dansează şi nu poarta culbri deschise. E atât de virtuos ca vor trebui sa Se creeze în cer o secţiune speciala „ pentru el.

Michael nu zimbi la gluma ei.

Emily, tu ştii cum eşti.

Si asta ce vrea sa insemne? '

Nimic rau, dar tu ai tendinţa sa alegi bărbaţi care nu sunt virtuoşi.

Ga tine? spus ea printre dinţi. Eşti căutat de FBI şi ai sau, mai bine zis ai avut o fosta nevasta care voia sa te omoare.

Nici upul dintre lucrurile^astea nu au fost cauzate de mine.

Asta-i adevărat, nu? Tu eşti doar un înger. Un înger care se amesteca în viaţa mea pina când nu mai am viaţa deloc.

Încerc sa te protejez.

Sa ma protejezi, de ce? De cine? Ce vreau sa stiu este cine o sa ma protejeze de tine?

Cu asta, Emily se întoarse şi vru sa plece de lângă el.

El veni în urma ei.

Unde te duci?

La ringul de dans.

Nu, nu te ducir spuse el şi o apuca ferm de brat.

Nu te pot lăsa sa te duci acolo, în starea asta. Nu se ştie ce o sa faci doar din pura sfidare.

In starea asta? il cita ea. Vrei sa spui ca sunt isterica?

Vreau sa spun ca în seara asta eşti diferita. Nu stiu daca din cauza rochiei sau a rubinelor, dar stiu ca vrei sa faci un lucru rau. Sau poate nu rau ci doar.

Provocator? întrebă ea cu o sprinceana ridicata.

Da, asta-i cuvântul.

Vreau sa fac ceva… ceva neobişnuit. Asta este mica mea noapte când sunt Cenuşăreasa şi vreau sa dansez la bal. E atât de greu de înţeles?

— Desigur ca nu. ÎN regula, atunci sa mergem. Cred ca pot…

— Nu-mi face favoruri. Pot să-mi găsesc singura partenerii de dans.

Dar, când Emily încerca sa se mişte, el ii bloca drumul spre ringul de dans.

Vrei te rog sa te dai la o parte?

Nu, nu vreau? Nu stiu ce ţi-a venit în seara asta, dar cred ca ar trebui să-ţi schimb gândurile. Poate ca petrecerea asta te copleşeşte.

Brusc, el se opri şi se uita la ea.

Emily, arăţi de parca eşti gata sa plângi. Ar trebui sa mergem acasă.

Sincer vorbind, lacrimile lui Emily erau lacrimi de furie. Asta putea fi unica ei şansă de a se îmbrăca asa, de a participa, la o asemenea petrecere, iar el nu i-o Va lua. Se uita urât la el.

Nu te deranjează daca ma duc la toaleta? Sau şi asta e prea emoţionant pentru mine, mida plicticoasa?

Nu, bineînţeles ca nu, spuse Michael cu acel aer atotştiutor pe care il au bărbaţii când habar n-au ce-au spus sau au făcut greşit. Am sa te aştept aicirspuse cu un zâmbet slab.

Ajunsa la toaleta, Emily încerca sa se calmeze. Oare totul trebuie sa fie o dezamăgire? il iubise pe Donald, ca pina la urma sa afle ca el o voia pentru cu totul altceva decât la ce se gândise ea. Era gata sa se îndrăgostească de Michael, dar ştia ca nu era al ei şi nu va fi niciodată. Iar acum se gândea ce avea sa facă după plecarea lui.

Nu prea pari sa te distrezi, spuse o femeie mai în vârsta aşezându-se lângă Emily la masa lunga de toaleta cu tăblie de marmura. Arata de parca fusese ta o mie de asemenea petreceri şi acum găsea mai interesant sa stea la toaleta doamnelor.

Tot Ce putu sa facă Emily fu sa aprobe din cap, în timp ce se ruja. Se temea ca, daca ar spune ceva, ar izbucni în lacrimi. I se răpea noaptea ei de

aventura. Ce avea să-i povestească lui Gidrah? Ca au plecat de ta petrecere la o ora după ce au sosit?

Tipul asta solid şi îmbufnat de afara e al tau? întrebă femeia.

In vrei? sari Emily făcând-o pe femeie sa zâmbească.

E chiar atât de grav?

Mai mult decât orice pe lume, Emily voia acum o alta femeie cu care sa stea de vorba.

E gelos, spuse ea căzând brusc în acea camaraderie pe care o împărtăşesc adesea femeile şi dezvăluind unei străine secretele lor cele mai intime. M-a aşezat la o masa, în spate, şi nu ma lasa sa dansez cu nimeni şi nici sa vorbesc cu alfcineva. ÎN afara unui bărbat bătrân, care vrea să-mi povestească despre toate faptele lurbune.;

Trebuie să-l părăseşti. Am avut şi-eu odată un prieten care voia sa ma închidă într-un turn de fildeş.

Si, ce-ai făcut?

— L-am părăsit când am găsit un alt bărbat. Cu chipul şi cu trupul tau, poţi avea orice bărbat vrei.

Scoase o pereche de ochelari din poşeta şi se apleca sa se uite la rubinele de la gâtul lui Emily.

Si, draga mea, cu astea ai putea atrage atenţia oricărui bărbat din sala.

Zău? întrebă Emily, simţindu-se putin mai bine. Cine este cel care construieşte pentru Wentworth şi Mortman?

Emily înţelese ca lovise la tinta când femeia inspira zgomotos.

Îţi place sa începi de la vârf, aşa-i? E David Graham.

Când Emily lua din nou rujul, încerca sa para indiferenta.

Spune-mi, vreunul dintre cei trei e căsătorit?

Femeia se uita la Emiiy cu un interes nou, părând ca o apreciază.

Uite ce, draga. Da-mi voie să-ţi dau un sfat. Daca ţinteşti la vreunul dintre Cei Trei Mortali, ar trebui sa ştii ceva despre ei.

Aplecându-se interesata, Emily zise:

Am tot timpul din lume şi as vrea sa aud totul.

Zâmbind într-un fel din care Emily înţelese bârfa era placerea femeii în viaţa, ea deschise gura sa vorbească, apoi trebui sa aştepte, caci intrase o alta femeie care se spala pe mâini, isi controla machiajul şi apoi pleca.

In regula; sunt trei, şi fiecare e unic în felul lui, sau, ma rog, sunt diferiţi unul de celalalt. Unul este un lup, celalalt este un tip cumsecade, iar al treilea este timid, nu s-a căsătorit niciodată. E retras. Dar toţi trei sunt rechini când este vorba de făcut bani.

Femeia inspira adânc, bucuroasa de atenţia cu care o asculta Emily.

Cel timid nu vorbeşte mult dar, când spune ceva, oamenii il asculta. Ii plac banii. Păstrează fiecare bănuţ pe care l-a câştigat vreodată, l-ar plăcea pietrele astea pe care le porţi. Nimeni nu ştie mare lucru despre el – ar putea fi homo, pentru ca nici o femeie nu ştie mare lucru despre el.

Bărbatul cel cumsecade este o adevărată baracuda. Zâmbeşte chiar când exploatează văduve şi orfani. După o întâlnire cu el, pleci zâmbind dar, după câteva ore, îţi dai seama ca ţi-a luat tot ce

aveai. A avut trei neveste şi acum o caută pe a patra, desi primele Irei nu au căpătat nici un ban de la el.

Lupul nu s-a căsătorit nici el, niciodată. Dar le duce de nas pe femei, le face sa creadă ca e gata sa le ceara în căsătorie, apoi, într: o buna zi, nu le mai cauta. Fara motiv şi fara vina. E un nenorocit, rece. Am auzit ca doua femei s-au sinucis după ce au fost abandonate de el.

Femeia cobori vocea când auzi râsete afara, la usa.

Cei trei bărbaţi sunt intotdeana împreună. Ferheile cu care se întâlnesc – daca o fac – se schimba mereu, iar daca o femeie scoate măcar o vorba de nemulţumire pentru ca împarte micul dejun cu ceilalţi doi bărbaţi, găseşte a doua zi o scrisoare cu „draga Jane”, asta daca mai aude ceva de la nenorocitul ala.

Brusc, femeia se opri, isi controla machiajul şi păru gata sa plece.

Dar care e cel mai mare intre ei? întrebă Emily.

Ridicându-se, femeia isi netezi fusta de un satin alb opalescent.

Nu-mi pot dezvălui toate secretele. Asta trebuie sa afli tu singura.

Încerci să-l câştigi pe unul dintre aceşti bărbaţi? întrebă Emily, gândindu-se ca o femeie la vârsta ei n-ar avea nici o şansă.

Dar femeia nu părea sa considere ca aceasta întrebare ar fi absurda.

Nu. M-am găsit un soţ nou, anul trecut. Are optzeci şi doi de ani, aşa ca vreau sa termin cu asta, întâi, De unde ai picăturile astea de sânge? Sunt moştenite?

A, da, minţi Emily.

Oricum, le primise indirect de la o persoana decedata demult.

Bine, dă-te ia Wentworth. Lui Ti place ca lumea sa creadă ca tatăl lui joaca polo.

El nu joaca?

E un secret, dar tatăl lui cumpăra şi vinde cocioabe. Pietrele astea au să-l impresioneze.

Lumina începea sa revină în ochii lui Emily. ÎN urma cu câteva săptămâni, nu se gândise la ea decât ca la o mica bibliotecara plicticoasa, dar acum, când se ivise o şansă pentru putina aventura, ea dorea sa profite de asta. Poate ca Michael avea dreptate rochia şi rubinele; astea au transformat-o.

Dar, ce sa fac, cu. Zise Emily arătând din cap spre usa.

Femeia deschise poşeta, scoase un tub eu pastile şi ii oferi trei.

Când bătrânul meu soţ devine libidinos, ii dau una din astea şi sforăie în câteva secunde. A doua zi dimineaţa ii spun ca a fost fabulos, cel mai grozav amant pe care l-am avut vreodată. Da-I solidului ăstuia al tau trei din astea şi o sa fii libera sa faci ce vrei. Dar du-l mai întâi într-un loc unde poate sa doarmă, pentru ca va adormi-repede.

Când Emily se uita în palma la pilule întrezări libertatea. Asta va fi unica ei şansă de-a fi spioana sau orice altceva şi-ar dori. Daca ar putea să-i întâlnească pe cei trei bărbaţi şi să-şi dea seama cine erau… Ei, nu voia sa se gândească le ce ar încerca sa facă unul din ei, dar voia sa ştie de ce. Ce secrete putea sa ştie o bibliotecara dintr-un orăşel ca sa facă un bărbat bogat şi puternic sa o

urmărească? şi nici n-ar fi în pericol, pentru ca cine sa o recunoască? Arata la fel de diferita de felul ei obişnuit de a fi, ca un vizitator de pe alta planeta. ÎN seara asta nici mama ei n-ar recunoaştem. Aşadar, n-ar fi placuf ca, pentru o noapte, sa fie o persoana strălucitoare şi sa întreprindă o treaba potenţial periculoasa?

Mulţumesc, ii şopi ea femeii, cu mintea plina de posibilităţile ce i se deschideau.

Daca reuşeşti, vreau un loc în fata la nunta ta.

Ah, nu e deloc vorba de aşa ceva, spuse Emily zâmbind. Cel mult, daca reuşesc, n-o sa fii invitata la funeraliile mele.

Cu aceasta observaţie criptica, ea pleca de la toaleta şi alerga înapoi la Michael.

Te simţi bine? întrebă el.

Niciodată nu m-am simţit bine! Mergem? Ah, stai, am putea lua un pahar de şampanie cu noi? As vrea sa am măcar un pahar.

Spera ca arata destul de deprimata, caci isi strânsese drăguţ buza de jos.

Michael isi Îngustă ochii.

Ai ceva în gând. Ce anume?

Nimic special. Uite îţi mulţumesc, spuse ea când lua doua cupe înalte de şampanie de pe o tava a unui chelner în trecere pe acolo. O cupa i-o dadu lui Michael.

Plecam? – il lua de brat şi il împinse uşor spre usa şi spre maşinile care aşteptau.

Cincisprezece minute mai târziu, Michael băuse şampania, la insistenta lui Emily, şi acum dormea pe bancheta din spate a Iimuzinei. Ea batu în geamul

şoferului şi cu cel mai larg zâmbet, ii spuse sa se întoarcă la bal.

Capitolul 22

Daca o femeie are rochia potrivita, bijuteriile necesare şi se afla unde trebuie ca sa le arate, toate astea fac foarte bine eului ei. Emily, în timp ce mergea prin mulţimea de oameni, nu se simţea o impostoare şi nici o fata dintr-un orăşel amestecata din greşeală printre aceşti oameni din înalta societate. Simţea ca aparţine locului Irene se plângea întotdeauna ca Emily isi ţinea silueta ei gorzava ascunsa sub prea multe haine; dar, acum, nu rămânea nimic de imaginat. Fiecare curba şi o mare parte din pieptul ei bogat erau expuse; putea vedea şi simţi privirile de apreciere ale bărbaţilor. Femeile se uitau la ea, calculând. Se uitau de sus pina jos, oprindu-se mal ales asupra bijuteriilor. Emily isi dădea seama ca fiecare dintre oameni aceştia recunoşteau ca rubinele erau veritabile.

Nu era nevoie sa fii Sherlock Homels ca să-ţi dai seama care erau cei trei bărbaţi despre care i se vorbise. Ei stăteau împreună, fumând, bând, urmărind mulţimea.

Un moment, Emily se retrase şi se uita la ei. Era mai bine sa nu se gândească la faptul ca unul dintre ei încercase s-o omoare. Era mai bine sa se gândească la prezent, ca se afla la un baLsi ca tot ce dorea era sa afle cit mai multe.

Inspira adânc, apoi văzu cu placere ca un bărbat ii zâmbeşte, întrucât o parte şi mai mare din pieptul ei isi făcuse loc peste marginea rochiei. Ea ii zimbi la rândul ei si, când el ridica paharul în semn de salut, spre ea, aproape ca izbucni în ris.

Simţindu-se plina de puterea noilor ei capacităţi, se îndrepta spre masa celor trei, bărbaţi si, în timp ce mergea, isi deschise colierul.

Scuzaţi-mă spuse ea cit putu de drăgălaş bărbate lui care era cu spatele la ea. Apoi când el se mişca pentru a o lăsa sa treacă (desi era loc suficient), ea păru ca se împiedică şi căzu în fata redresindu-se exact înainte sa cada pe genunchii bărbatului. Colierul se desfăcu şi căzu direct în decolteul lui Emily.

Vai! exclama ea, prinzând rubinele. Sunt atât de neîndemânatică!

Nu ma deranjează, spuse bărbatul cu care aproape se ciocnise, ridicându-se sa o ajute. Vreţi sa ma ocup de asta?

Vreţi? Ati fi atât de amabil!

In timp ce bărbatul ii închidea colierul, Emily se întrebă cum sa se folosească de situaţie. Daca nu spunea ceva interesant, ştia ca ei nu o vor invita sa stea împreună. Dar ce anume? Cum poate interesa o femeie nişte bărbaţi atât de puternici şi foarte drăguţi ca aceştia?

Mulţumesc, spuse ea zâmbindu-i bărbatului.

Apoi, când el se aşează din nou, ea inspira adânc ca sa prindă curaj. -

Deci, dumneata care eşti? Cel timid, lupul, sau cel cumsecade pe din afara şi rau pe dinăuntru?

Un moment, Emily crezu ca depăşise limita, dar apoi bărbatul cel înalt şi blond rise.

Eu sunt cel cumsecade, spuse el; apoi făcu semn spre un scaun gol. Vrei sa ni te alături?

Doar daca promiţi sa nu ma elimini imediat, spuse ea fluturându-şi genele spre el.

Promit! Acum, să-ţi fac cunoştinţă cu prietenii mei. El este Charles Wentworth, iar ăstălalt este Statler Mortman. Iar eu sunt…

David Graham, spuse Emily zimbid atrăgător. Te-aş cunoaşte oriunde, după descrierea care mi s-a făcut.

Inima lui Emily batea tare când se aşează la masa cu cei trei bărbaţi, dintre care unul putea fi un criminal. Dar a fi în apropierea unor bărbaţi atât de puternici şi misterioşi era un lucru pe care nu-l mai experimentase pina atunci. Charles Wentworth se uita fix la colierul ei, fara jena, rece şi apreciativ.

Nu l-am evaluat niciodată. Cit crezi ca valorează? spuse ea cu îndrăzneală.

Cel putin jumătate de milion, zise bărbatul şi trase un fum din ţigară.

Daca el spune asa, înseamnă ca valorează cei putin dublu, remarca Statler Mortman, iar modul în care se uita la ea o făcea pe Emily sa fie sigura ca el era Lupul. Iar când il privi în ochi, înţelese de ce atâtea femei se îndrăgosteau de el.

— De fapt, ţi-aş da pe loc un cec de şapte sute cincizeci pe el.

Lui Emily ii trebui un momemt ca să-şi dea seama ca el se referea la şapte sute cincizeci de mii de dolari.

Vai! exclama ea. O sa ma ameţiţii Eu sunt doar o bibliotecara dintr-un orăşel mic şi asta e primul meu bal. Nu e minunat?

Întoarse capul şi se uita la dansatori de parca ei o interesau.

Aşadar, domnişoara bibliotecara, de unde ai pietrele?

O fantoma i-a spus îngerului meu păzitor unde erau, iar el mi le-a dat mie. Îngerul, vreau sa spun.

Niciunul dintre cei trei nu schita un zâmbet. Brusc, Emily simţi ca ii îngheaţă sângele şi isi dorea sa nu-l fii drogat pe Michael şi sa fi plecat de la petrecere atunci când a vrut el.

Charles Wentworth mai trase un fum din ţigară.

Si unde-i îngerul dumitale acum?

Mai bine sa ia lucrurile uşor, se gândi ea.

E pe-aici, pe undeva. Ştii cum sunt îngerii păzitori, te urmăresc şi te protejează mereu. -

Nimeni nu zimbi.

Cum te cheama? întrebă Statler Mortman.

Anastasia Jones, spuse ea repede. Mama mea a vrut un nume mai aparte, să-mi înfrumuseţeze numele de familie. Acum, ma scuzaţi, trebuie sa…

Dar sunt sigur ca nu-mi poţi refuza măcar un dans cu cea mai misterioasa femeie de-aici, spuse Statier cu ochii la pieptul ei.

Eu? Misterioasa? Nicidecum. Eu sunt doar…

Cenuşăreasa la bal, zise David zâmbind. Atunci trebuie sa dansezi cu toată lumea sa te vadă cu rochia asta frumoasa şi bijuteriile astea fabuloase. Nu vezi ca fiecare femeie de aici moare de invidie pentru asemenea rubine? Sunt sigur ca de pe vremea Imperiului Rus nimeni n-a aVut asemehea bijuterii.

Cu nervozitate, ' Emily duse mina la git. Desi ceilalţi doi. Bărbaţi o făceau sa se simtă ca o femeie de vânzare, bărbatul acesta era foarte amabil. Ce spusese oare femeia aia despre el? Ca ia casele văduvelor şi copiilor, nu-i asa?

Hai, domnişoara Smith, ce rau poate face un dans?

Era atât de insistent incit Emily fu atenta la mina pe care i-o întindea, şi nu observa ca o numise altfel? Ce 1 se putea întâmpla pe un ring de dans? se gândi ea.

Dar, zece minute mai târziu, Emily, în timp ce dansa, se gândea ca ar fi bine sa plece cit mai repede şi sa se alăture lui Michael în maşină. Deodata cineva dadu peste ei pe ringul de dans şi ea simţi o înţepătură în soldul drept. '.

Vai, ia uite ce am făcut? auzi Emily vocea unei femei, dar ea se clătină deja pe picioare şi nu făcu legătura intre voce şi figura.

Ai băut prea multa şampanie! auzi ea un bărbat şi se simţi strânsă de nişte braţe puternice şi luata pe sus.

Ce nas frumos! se gândi ea cuibărindu-şi fata în pieptul puternic al bărbatului şi închise ochii. Era Cenuşăreasa şi era dusa în braţe de Făt-Frumos.

Emily se trezi insa nu dintr-un vis ci dintr-un coşmar.

O durea capul, iar când vru sa duca mina la cap, constata ca avea mâinile legate. Ameţită, deschise ochii şi încercă să-şi concentreze privirea. Părea ca se afla într-o camera mare, murdara, cu gunoaie pe jos şi ceva ce arata a şoareci care alergau în fundul camerei. Când – vederea şi capul i se mai limpeziră, isi dadu seama ca era aşezată pe un scaun, cu miinjle legate la spate, iar picioarele ii erau legate de picioarele scaunului. Singurul obiect care mai era în camera era un birou vechi, ponosit, de metal. Nu

erau ferestre, doar o, usa grea de metal în dreapta ei.

Nu era nevoie de Cine ştie ce inteligenta ca să-şi dea seama ca se afla într-o casa abandonata şi ca nimeni n-o va găsi niciodată; decât doar printr-o minune.

Era gata sa protesteze când usa se deschise şi intrară cei trei bărbaţi. Odată cu ei pătrunse şi lumina zilei. Emily se întrebă daca era ziua de după bal sau a doua zi. După cum o durea capul, putea să-feteai# şi o săptămână. Mai purta inca rochia ei rosie frumoasa, dar acum era sfâşiată şi murdara. Nu trebuia sa se uite în jos ca să-şi dea seama ca rubinele lipseau.

Un moment, cei trei bărbaţi sfatura cu spatele laea, de parca nu ştiau ca ea era în camera.

„Daca tot am sa mor, as vrea sa aflu de ce”, se gândi. Voia sa puna o întrebare inteligenta, dar nu putu spune decât:

— De ce?

David Graham se întoarse spre ea şi Emily se gândi cita dreptate a avut femeia de la toaleta: părea atât de cumsecade! '

Chiar nu ştii? întrebă el ţinând setul de rubine pe care le purtase ea. Picăturile cele mari prinseră lumina de la luminatorul din tavan şi arătau ca njsie focuri în x miniatura. – ', Habar n-am! răspunse ea obosita.

Să-i spun? ii întrebă Davidpe ceilalţi, făcându-i sa se întoarcă spre ea.

Putern sa ne oprim acum? întrebă Statier, uitându-se la Emily într-un fel care o făcea să-şi simtă corpul foarte

; rece.

Pe fata subţire a lui Charles se Vedea un rânjet.

El este lupul, după cum ai spus-o atât de încântător.

La asta, Emily clipi. Poate ca mica ei gluma nu fusese chiar atât de fermecătoare pe cit crezuse ea atunci. Cele spuse de ea ar fi parut nostime în filme, dar în viaţa reala fuseseră o obrăznicie.

In momentul următor, ea isi înălţă căpui. La ce naiba se gândea? Urma doar să-şi ceara scuze fata de nişte bărbaţi care au legat-o de un scaun şi probabil aveau sa o omoare.

Se uita urât la ei.

Ai crezut ca o sa ne placa insolenta ta…? întrebă Charles.

Destul, zise David. O sa moara, ce mai vrei?

„Michael!” il invoca Emily în gând pe partenerul ei.

Poate ca daca il chema în miritea ei, o va auzi şi va veni, sa o salveze. Dar chiar şi un Înger avea nevoie de o adresa.

Unde ne aflam? întrebă ea, sperând să-i trimită telepatic informaţia.

Suntem într-un stat de care n-ai auzit niciodată, zise Statier.

La asta, ceilalţi doi râseră. -

Si, unde le-ai găsit pe astea?'intreba Charles. Noi le-am căutat peste tot.

Ii trebui un moment ca să-şi dea seama ca se referea la faptul ca au căutat în podul casei Madison;

Ati percheziţionat casa? Dar n-am văzut vreo dovada ca a fost cineva acolo.

Crezi ca noi suntem amatori? Cine crezi ca a raspândit povestea ca în casa aia exista o fantoma?

Dar chiar este o fantoma în casa aia. Căpitanul... începu ea. ^ ' Scuteşte-mă de ideile astea prosteşti. Unde ai găsit rubinele?

A, prietenul meu le-a găsit şi eu nu stiu unde anume., Poate ca reuşeşte să-l bage pe Michael în treaba asta şi atunci el o va salva. aşa cum a făcut întotdeauna, se gândi ea, şi aproape ca ii dădură lacrimile. „Fii curajoasa, Emily! isi zise în sinea ei. Măcar ştii sigur ca exista viaţa după moarte." Dar chiar şi gândul asta n-o făcu mai putin înfricoşată.:

Prietenul tau e ala care doarme In limuzina? zise o voce feminina. Era femeia cu care vorbise Emily la toaleta.

Draga, daca i-ai dat toate cele trei pilule, n-o sa se mai trezească niciodată.

Un moment, Emily nu putu decât sa rămână consternata.

Credeai ca poţi obţine de la oricine asemenea informaţii cum ţi-am dat eu? întrebă femeia, fata ei arătând cit era de amuzata de zăpăceală lui Emily. Venind spre biroul de fier, femeia puse braţul în jurul taliei lui David. Acesta-i dragul meu frăţior, zise ea şi întinse mina spre rubine. FCred ca au sa arate mai bine pe mine decât în seiful băncii, spuse ea zâmbind, apoi se întoarse din nou spre Emily.

Se pare.ca nu-ţi vine a crede. Ai crezut ca eu eram' acolo întâmplător, gata să-ţi dau toate informaţiile alea? Nu te-ai gândit ca e curios ca doar o singura femeie a intrat în tot timpul ala cit am fost noi înăuntru? Am avut pe cineva afara, care păzea usa. Ah, păcat de prietenul tau! Arata bine.

La gândul morţii lui Michael, Emily aproape ca ceda. Acum Michael era probabil fara trup şi se întorsese în Rai; apoi isi aminti ceva, Nu-i puteţi omori, pina ce nu afla ce pericol ma paste, ca sa îndrepte lucrurile.

La absurditatea asta, ei râseră cu toţii.

Iubito, zise Statier, te pândesc cam multe pericole.

Ii stătea pe vârful limbii sa facă o gluma răutăcioasă pe tema asta, dar suna un telefon şi Charles scoase din buzunarul hainei un telefon celular. Bărbaţii erau curaţi şi îmbrăcaţi în haine proaspete de zi, în timp ce Emily se simţea de parca nu făcuse o baie în viaţa ei, plus ca ii plesnea vezica.

Da, oha! spuse Charles în telefon. Am înţeles. Hai s-o scoatem de-aici.

Statier o apuca de brat cu o mina, iar în cealaltă ţinea un cuţit. Fie ca voia să-i taie frânghiile, fie să-i spintece beregata. Emily nu ştia ce are de gând.

Dar, înainte ca ea sa afle, telefonul suna din nou, iar Charles ridica o mina aşa cum fac oamenii puternici când se aşteaptă sa fie ascultaţi. Câteva momente, el asculta, apoi puse telefonul jos.

Pasarea a scăpat din colivie, zise el, întorcându-se şi privind urât! a Emily. Se pare ca prietenul tau e din nou în libertate.

La asta, Emily aproape ca izbucni în lacrimi de uşurare ca Michael trăia dar se controla şi încercă sa ramina calma. Nu se îndoia ca Michael o va găsi, pina la urma; avea legături în locuri foarte sus puse.

— Deci, trebuie sa aşteptăm pina diseară, ca sa scăpăm de tine, spuse^u dezgust Charles.

Emily inspira adânc ca să-şi facă curaj.

Nu puteţi să-mi spuneţi măcar pentru ce faceţi asta? Mi-aţi pus de doua ori bimbe în maşina mea, Ţi-am zis ca asta a fost o idee stupida, se adresa David lui Statier. Stat a crezut ca o bomba în maşina va face ca toată lumea sa creadă ca moartea ta e legata de Mafia şi-de criminalul cu care erai. Dar n-a mers. Cumva, FBI-ul ştia.

Emily tăcu. Doar nu era sa le spună ca Michael era îngerul ei păzitor şi ca'el a văzut aura de pericol a maşinilor.

Nu-mi vine sa cred ca nu ţi-ai dat seama, tu care eşti o doamna aşa de inteligenta. Când am început sa aflam despre tine, am fost... David isi ridica privirea. Cum am fost?

Impresionaţi, răspunse Statier.

Da, impresionaţi. Ii frurizai prietenului ăluia al tau fara minte nişte povesti straşnice pentru ştiri, iar el a Căpătat renume în domeniul informaţiilor din cauza asta. Păcat totuşi ca nu te-ai căsătorit cu el. De altfel puteai să-l faci guvernator.

Dar poveştile pe care le-am cercetat nu au nici o legătură cu motivul uciderii mele? întrebă ea si, în ciuda situaţiei oribile, acum era foarte interesata.

Nici o legătură!

Ati incercat sa ma omorâţi pentru rubhie? întrebă neîncrezătoare Emily. Puteaţi sa mi le furaţi. Sau, din cite am auzit, puteaţi sa le cumpăraţi.

Dar sunt ale tale, spuse David, şi asta se părea ca era o mare gluma pentru el.

Emily era zăpăcită.

Puteaţi sa le montaţi aitfel, sa le mai tăiaţi; orice, iar asta le-ar fi făcut sa devina ale voastre.

Parca spuneai ca e deşteaptă, comenta femeia cu dispreţ.

Mintea lui Emily se învârtea repede. Întrebă:

Ce vreţi sa înţelegeţi prin faptul ca sunt ale mele?

Le deţii în mod legal, pentru ca le-ai moştenit.

De la capitan?

Se zăpăcea tot mai mult cu fiecare moment, dar, oricum, capul ei era plin de fapte ce se petrecuseră în afara lumii normale. ÎN ultimele săptămâni, trăise într-o lume care cuprindea oameni cu şi fara trup. Daca Madison, căpitanul, care era mort, era proprietarul rubinelor şi i le-a dat ei, asta însemna oare ca le moştenise?

Ar trebui S-o împuşti doar pentru ca e atât de proasta, spuse femeia, întorcându-se gu spatele la Emily.

Care era numele de fata al mamei taie? întrebă David.

— Wilcox. ' '

Si numele mamei ei?

Eu… nu-mi amintesc.

Încearcă, Simmons.

Ah, da, cred ca, asta era, spuss Emily şi deveni şi mai confuza, pentru ca era un nume destul de comun.

V – şi pare era numele sotiei căpitanului Madison?

— RachelJ. Emily isi înălţă capul… Simmons, şopti ea.

Emily stătea acolo şi doar clipea, iar gândurile i se învârteau în minte.

Vreţi sa. Spuneţi ca eu am vreo legătură cu căpitanul Madison?

Ai văzut vreodată o fotografie a sotiei lui?

Nu. După moartea căpitanului, ea a distrus toate ' fotografiile în care apărea ea.

Nu pe toate. Familia mea a mai păstrat câteva, de pe când era fata.

David baga mina în buzunarul interior şi scoase o fotografie pe care o tinu în fata lui Emily.

Dar ea.

— Arata ca tine. Da, aşa e. Exact sa tine. Vezi bijuteria pe fotografie?

O vad, spuse Emily, recunpscind rubinele, dar la drept vorbind nu vedea nimic. Cine eşti? întrebă ea.

El ştia exact ce voia ea sa spună.

Străbunica mea era sora. Sotiei căpitanului. Dar tu, mica domnişoară bibliotecara, erai strănepoata sotiei căpitanului.

Erai. La timpul trecut! De parca ar fi fost deja moarta.

Eu... eu n-am ştiut, nu m-am gândit niciodată. Nici măcar n-am ştiut ca a avut o fiica. Nu e scris în nici un fel de documente.

Ce crezi ca a făcut-o sa înnebunească?

Nu stiu. Asta n-am descoperit. Vezi, a fost un secret bine păzit de familia m^a. Tânăra Rachel Simmons a rămas însărcinată cu iubitule! apoi el a părăsit-o, iar ea a fost expediata la o mătuşă, sa nască. Gând s-a întors, tatăl ei a căsătorit-o cu căpitanul. El era singurul bărbat din orăşel care ar fi luat-o. Ai aflat ca Madison a ucis în duel doi bărbaţi care au făcut glume în public într-Un bar despre

virtutea sotiei lui? Nu? Ei bine, ai fi aflat. Tu întotdeauna scotoceşti o poveste pina afli totul.

— Căpitanul l-a ucis pe iubitul ei, spuse Emily, incercând sa înţeleagă toate astea.'

— Nu, nu el l-a ucis, zise David. Sotia lui l-a ucis. Ea il iubea din tot sufletul, vaca proasta, iar el a părăsit-o din momentul când a aflat ca era însărcinată şi ca va fi dezmoştenită. A plecat itl străinătate, apoi s-a întors după ani de zile şi a regăsit-o pe fosta lui iubita locuind într-un palat sl purtând rubine de mărimea lămâilor. L-a făcut din nou curte în secret. Căpitanul aflase, dar o iubea atât de mult incit a lăsat-o sa facă tot ce voia. Căpitanul l-ar fi lăsat pe iubitul ei sa stea cu ei daca aşa ar fi dorit ea. Dar când sotia lui şi-a dat seama ca iubitul ei urmarea doar bijuteriile ei, a luat unul dintre pistoalele căpitanului şi l-a împuşcat în inima.

După ce l-a împuşcat în organele genitale, adăugă femeia.

Ah, da, am uitat amănuntul asta. Uit mereu amănuntul asta.

Si căpitanul şi-a asumat vina, spuse Emily cu uimire.

Da, L-a convins pe credinciosul şi vechiul lui servilor sa depună mărturie la tribunal împotriva lui. Drept urmare, căpitanul a fost spânzurat în locul sotiei lui. Mai târziu, servitorul s-a sinucis de remuşcări, iar sotia a înnebunit.

Iar copila ei a fost crescuta de o familie cumsecade din lowa, spuse Emily încet, gândindu-se unde era familia mamef ei.

Exact.

Si când a crescut, s-a căsătorit şi a născut-o pe bunica ta.

Bănuiesc ca asta înseamnă ca Madison a lăsat totul sotiei lui, iar ea a lăsat un testament prin care lasa totul fiicei ei, oriunde ar fi fost ea; comenta Emily.

Exact. David se uita la sora lui. Ţi-am spus ca e deşteaptă.

Dar eu n-am ştiut nimic. Eu…

Dar ai cercetat istoria căpitanului, bagiiidu-ţi nasul în lucruri care nu te priveau şi ţi-ai fi dat seama. Păcat ca nu eşti tot aşa de proasta ca prietenul tau. Daca erai, n-ai fi fost în pericol. El nici măcar nu-şi putea găsi pantofii fara ajutorul tau.

Aşadar, daca scapi de mine, devii moştenitorul averii Madison. Exista o avere?

A, da, una substanţială, zise femeia.

Si exista zvonuri ca ar fi bogaţii ascunse în casa aia, zise Statler. Sotia lui avea o colecţie fabuloasa 3e bijuterii. Se pare ca pietrele colorate o ajutau sa uite ce pierduse. ÎN afara de rubine, avea smaralde şi diamante galbene şi o grămadă de pietre semipreţioase. Toate, valorează azi milioane. Dar când ea a murit, nu s-a găsit nici o piatra. Ea nu le vânduse, aşa ca toată lumea şi-a închipuit ca erau inca în casa.

De ce nu se stiu lucrurile astea? întrebă Emily. Se pare ca sunt legende despre o casa plina de bijuterii.

Sunt legende despre fantome. Am cheltuit o groaza de bani ca sa instalam un sistem sonor care sa sperie copiii obraznici ce veneau curioşi pe acolo, zise Charles vorbind pentru prima data de câtva

timp, Fantoma a. Amplificat toate poveştile despre comoara.

Dar de ce nu ati revendicat casa, pur şi simplu, ca sa faceţi acolo ce voiaţi? întrebă Emily. Nimeni nu ştia de mine, în afara de voi. Eu una n-am ştiut.

Din cauza judecătorului Henry Agnew Walden, l-am prezentat cererea noastră acum cinci ani, dar el a spus ca vrea sa ştie ce s-a întâmplat cu fiica femeii. şi nu ne-a crezut când L-am spus ca a murit când era mica.

Eu i-am zis ca n-o sa va creadă, comenta femeia. Dragul meu frate a sedus-o şi a abandonat-o pe fiica judecătorului. aşa ca judecătorul a învăţat pe pielea lui ce înseamnă un copil orfan. ^

Ce-aţi fi vrut sa fac? Ea mi se oferise, zise David cu o privire în care nu se vedea regretul.

Sa fi spus nu! zise sora lui înţepată.

Dar daca va dau voua locul acela? întrebă Emily. Ce sa fac eu cu o casa veche şi cu nişte bijuterii? Oricum, unde le-aş purta?

Auzind asta, ei se întoarseră cu toţi spre ea şi expresia lor identica arata clar ce gândeau: „Noi nu suntem nişte prosti!”

As Semna orice acte vreţi, spuse ea spăsita. N-aţi putea face foarte repede un contract?

Ce idee splendida! Ne predai bijuteriile în valoare de milioane de dolari şi terenuri, iar apoi de duci la tribunal sa încerci sa iei totul înapoi. Asta-i planul tau?

Dar mi-ar fi teama sa fac aşa ceva! zise Emily, aproape plângând. „Mare curajoasa m'ai siritf se gândi ea.

Curioasa treaba în legătură cu banii. Când sirit destui, dau curaj chiar persoanei celei mai timide. Crede-mă, domnişoara bibliotecara, un avocat bun te ftoate convinge sa deschizi proces si, desigur, ai câştiga. ÎN fond, ea a fost străbunica ta.

Destul! tipa femeia uitându-se la Emily de sus pina jos. Daca mal discuţi mult, o Sa ajungi s-o ceri în casatorie.

Asta ar fi o idee, spuse Statier, uitându-se la' bustul lui Emily, care atârna afara din rochie.

Eu zic s-o scoatem de-aici şi sa terminam povestea. Cu cit mai curând se face treaba, cu atât mai curând se va găsi cadavrul ei şi cu atât mai curând poţi fi declarat cea mai apropiata ruda, comenta femeia. şi da-mi mie astea, adăugă ea, înhăţând rubinele din mina fratelui ei.

„Michael!” spuse în gând Emily, dorind cu toată puterea să-l fi ascultat, sa fi făcut ce spunea el şi sa nu fi încercat sa facă pe femeia fatala.

Emily nu mai avu alt gând, pentru ca i se înfipse un ac în brat si, în momentul următor, nu mai stiu nimic.

Capitolul 23

Când Emily se. Trezi, se afla în portbagajul unei maşini. Nu mai fusese pina atunci în portbagajul vreunei maşini, dar simţea mirosul de benzina, zdruncinăturile şi roata de rezerva care o împungea în coaste.

Pentru nimic în lume nu înţelegea ce se întâmplă. Sa fie legata şi băgată într-un portbagaj! Asta se întâmplă altor oameni, dar nu ei. Nu unei mici bibliotecare, a carei idee de distracţie era sa găsească o ediţie rara într-un anticariat.

„Michael”, rosti ea apăsat în gând.

Nu putea-vorbt pentru ca avea gura acoperita. Dar daca ar fi putut vorbi, i-ar fi plăcut să-i spună câteva lucruri pe care nu i fe spusese mai înainte;

Mai întâi, ca-l iubeşte. Il iubeşte pentru cine este, nu pentru ca este înger şi nici macat pentru ca el o iubeşte, il iubeşte pentru ca întotdeauna avea grija de oameni, fie ca aveau sau nu un trup.

Si era atât de sigura de dragostea lui pentru ea incit ştia ca il putea droga şi el tot o va iubi a doua zi. Sigur, va fi furios şi va tipa la ea şi ii va spune ce afurisita de prostie făcuse, dar tot o va iubi.

Cite femei se simţeau oare atât de sigure de bărbaţii din viaţa lor incit sa poată face aşa ceva? Cu Donald, ea încerca întotdeauna să-i facă pe plac, dar cu Michael, trebuia sa fie doar ea însăşi şi lui ii plăcea.

„Te iubesc!” spuse ea în gând şi lacrimile i se adunară în ochi, gândindu-se ca acum nu va mai putea sa i-o spună. Nu va mai putea să-i spună niciodată ca a. Avut dreptate şi ca ea a greşit în legătură cu balul şi ca s-a simţit bine alături de el.

Era interesant. ŞI amuzant şi atent şi tot ce-şi doreşte orice femeie, se gândi ea. „Iar eu l-am tratat ca pe un gunoi”, se gândi ea şi alte lacrimi se adunară în ochii ei Acum era în drum spre moarte. Nu se îndoia de lucrul asta. şi nici Michael, cu toate puterile lui, nu ar fi fost în stare s-o salveze.

Ce o sa se întâmple cu el când se va întoarce în Cer şi ii va spune Arhanghelului Mihail ca a eşuat, ca nu a putut sa înlăture pericolul care o pândea pe Emily?

Acum, ea va muri şi nu-l va mai vedea niciodată în forma omeneasca. ÎN viaţa viitoare, ea va fi din nou om, iar el se va uita în jos, la ea, din Cer.

El va fi acolo măcar inca o suta de ani, înainte de a fi trasferat în alta parte. Brusc, o suta de ani nu i se păru un timp foarte lung, pentru ca doar atât va fi împreună cu el.:

Când maşina se opri, Emily nu se mai temea. Poate pentru ca, de când il cunoscuse pe Michael, ştia ce-o aşteaptă. Pentru ea, nu mai era o problema de viaţa după moarte, sau de reincarnare. Pentru ea era doar siguranţa ca nu-f va mai vedea niciodată pe Michael.

Când portbagajul fu deschis, ea nu fu surprinsa ca se aflau într-o pădure. Aşadar va fi un cadavru găsit de copii în joaca lor şi nimeni nu va putea s-o identifice. Ea nici măcar nu-şi făcuse un testament.

In regula, hai sa terminam cu treaba asta, spuse Charles; o apuca de brat şi începu s-o traga mai adânc în pădure. Ea văzuse deja ca nu avea rost sa ceara indurare de la bărbatul asta, lipsit de inima.

Te rog, lasă-mă sa mor cu demnitate, se ruga ea. Nu ma lasa sa ma milogesc, sa implor.

Cu o noua hotărâre, se* strădui sa. Tina pasul, în timp. Ce Charles o împingea prin solul aspru al pădurii, David fu cel care auzi primul zgomotul.

Ce-i asta? întrebă el cu nervii vizibil încordaţi.

Ceilalţi erau atât de calmi, incit Emily se întrebă daca mai făcuseră aşa ceva pina atunci. Erau doar cunoscuţi ca fiind Cei Trei ucigaşi, poate pe buna dreptate.

Poate ca Michael a folosit vreo vrăjitorie, sau, în cazul lui, 6 treaba îngerească, pentru ca motocicleta fu lângă ei aproape înainte ca ei s-o poată auzi.

Era una dintre acele uriaşe Harley-Davidson vechl şi negre pe care le foloseau doar huliganii cei mai nemernici; dar lui Emily nimic nu i se părea mai frumos. Daca ar fi venit calare pe un armăsar negru şi tot n-ar fi arătat mai mult decât acum, ca un erou din vechime.

Dezlegaţi-o! spuse blind Michael, când cobori de pe motocicleta mare.

Charles rise urât când îndreptă revolverul spre capul lui Michael, Nu ma face sa rid! Treci aici cu ea.

Bucuros, spuse Michael şi veni spre Emily; apoi o scoase din strânsoarea lui Charles. Michael puse mina pe banda adeziva de pe gura lui Emily şi ea se gândi ca asta o s-o doară, dar banda se desprinse şi ea nu simţi nici o durere.

— Nu-i poţi omori pe amândoi, spuse David cu vocea piţigăiată de nervozitate.

Ba bineînţeles ca putem, spuse femeia. De fapt, e perfect. El o împuşca şi apoi se sinucide. Perfect. Asta se întâmplă mereu.

Am spus la politie unde sunteţi, zise repede Michael, dezlegându-i mâinile şi picioarele lui Emily. Cel putin ea simţea ca s-a dezlegat, desi Michael nu se mişcase.

Crezi ca noi nu plătim politia? spuse Statier. ÎN plus, idiotul de Donald a murdărit suficient numele acestei femei, incit toată lumea va crede ca a căpătat ce-a meritat.

Femeia ii arunca un zâmbet rece lui Emily.

Draga, e putin cam târziu sa înveţi asta acum, dar sa nu ai niciodată încredere într-un bărbat. Donald era la telefon. Te-a vândut pentru promisiunea ca va candida la alergerile viitoare pentru postul de guvernator.

La asta, Emity ramase cu gura căscată, iar mina calda a lui Michael o prinse pe a ei si, ca de obicei, ea se calma. Atunci, ea ii trimise gânduri de dragoste. Probabil ca e| i-a citit gândurile, pentru ca ii strânse mina, iar ea se simţi mult mai bine. Dar Michael o făcea întotdeauna sa se simtă în siguranţă.

Pe mine nu ma puteţi ucide, spuse blind Michael stând alături de Emily. Orice mi-aţi face, pe mine nu ma puteţi ucide pina când Cerul nu e gata sa ma lase sa plec de pe pământ.

Michael se uita la David şi la sora lui, aşa ca nu-l putea vedea pe Charles care stătea deoparte. Cu un rânjet pe fata, Charles ridica pistolul şi ţinti sa traga.

Emily nu se gândi ce face. Tot de ştia era ca nu voia sa rămână pe pământ fara Michael. Daca el va părăsi pământul, la fel va face şi ea si, oriunde vor ajunge, vor fi împreună.

Fara sa se, gândească la propria ei viaţa, isi arunca trupul în fata lui Michael, iar glonţul ii trecu direct prin inima.

Epilog.

Michael stătea în fata arhanghelului Mihail, iar măreţia acestuia te impresiona. El era soldat. Un arhanghel care supraveghease toate războaiele din istoria cunoscuta, iar prezenta iui frumoasa, care cerea ascultare, il impresiona pe tizul lui.

Te-am trimis sa faci o treaba, spuse arhanghelul, uitându-se spre Michael.

Michael, dorise întotdeauna sa vadă fata acestui celui mai adorat înger, dar acum, când tremura în prezenta lui, aproape ca regreta aceasta dorjnta.

Si am eşuat, şopti Michael. Îmi recunosc greşeală şi ma rog de iertare.

Arhanghelul se uita spre prietenul sau Gavril, un înger bătrân de mii de ani. Cândva, Gavril condusese lumea dar de multa vreme, o predase arhanghelului mai tânăr, Mihail.

Ai fost pedepsit, acum poţi pleca.

Dar Michael nu se mişcă.

Ce mai este? întrebă arhanghelul, sprincenele lui negre formând o singura linie.

Vreau sa rămân cu ea, spuse Michael, încercând sa fie curajos, dar cuvintele il înecau.

O sa fii, în următorii o suta de ani; apoi,.

Nu! spuse Michael mai tăios decât intenţiona, dar apoi adăugă blind: Vreau sa spun ca doresc sa rămân cu ea aici, în viaţa asta, acum. Pe pământ. ÎN forma omeneasca.

Arhanghelul se uita la Michael cu o privire atât de pătrunzătoare incit fu sigur ca sufletul lui ardea.

Dar trupul ei pământean e mort!

Michael inspira, apoi înghiţi în sec.

Poate fi înviat.

Doar Dumnezeii poate face asta, spuse încet arhanghelul Mihail, uitându-se la el curios.

Atunci, am sa i-o cer Lui, spuse cu fermitate Michael.

Dar trebuie sa existe un motiv. Foarte puternic pentru o asemenea reînviere, spuse Gavril din spatele mai tânărului lui prieten.

Michael isi aduna tot curajul.

As da orice ca sa readuc la viaţa trupul ei şi-sa pot fi împreună cu ea.

in Cer nu trebuie sa explici, deoarece arhanghelii pot sa citească gândurile unor spirite la nivel qiai coborât ca ale lui Michael.

Îţi dai seama ce spui?

Da! zise Michael si, în timp ce vorbea, teama il părăsi. Da, stiu exact ce spun.

Vrei sa spui ca ai renunţa la situaţia de a fi înger pentru ea? Ai abandona Cerul pentru ea?

Da! răspunse Michael fara ezitare. Ea şi-a dat viaţa pentru mine, aşa ca eu voi renunţa la tot pentru ea.

Arhanghelul Mihail făcu un gest de respingere cu mina. -

Dar ea se duce la o viaţa mai buna. A făcut mult bine în viaţa asta, desi viaţa ei a fost scurta, aşa ca data viitoare i se va da una mai buna.

Vreau sa fiu cu ea în viaţa asta si… şi în toate vieţile viitoare. Am sa renunţ la Cer pentru asta, zise Michael şi încercă sa nu înceapă sa tremure din nou.

Arhanghelul Mihail se uita la el câteva momente.

Daca faci asta, îţi asumi toate ororile vieţii umane. Va fi durere şi tristeţe, tragedie si…

Si dragoste, zise Michael care, vorbind, capăta curaj. O iubesc. Am iubit-o din totdeauna, acum stiu asta. Nu sunt bun dejnger păzitor. I-am acordat prea mult timp lui Emily şi nu suficient timp altora. şi am

manipulat vieţi, lucru nepermis. Am manipulat chiar şi vieţile anterioare ale lui Emily, pentru ca nu puteam suporta s-o vad cu alti bărbaţi. Ce fel de înger păzitor sunt eu, daca ma amestec în felul asta? şi ii port o dragoste de muritor. Nu e nimic sfânt în dragostea pe care i-o port lui Emily. De fapt, este o dragoste foarte carnala.

Ei, atunci, spuse arhanghelul uitându-se tot tăios ia Michael, trebuie sa înţelegi ca, daca abandonezi Cerul, nu-ţi mai poţi schimba părerea.

Pentru un moment, Michael aproape ca ezita, dar apoi încet-încet zimbi.

Nu, n-o sa mi-o schimb. Am iubit-o de secole, aşa ca n-o să-mi schimb părerea.

N-o sa ai amintirea timpul cit ai fost înger. O sa suferi de toate bolile omeneşti.

Înţeleg şi sunt gata sa renunţ la tot ce e necesar. O sa readuci trupul ei la viaţa?

Daca eşti hotărât. N-o sa te răzgândeşti?

Nu, sunt sigur.

Si aşa şi era.

Atunci, s-a făcut! spuse Arhanghelul Mihail, şi aşa a fost.

Epilogul 2

S-a făcut!

Glumeşti, spuse Emily, ţinându-l pe genunchi pe fiul 'ei de opt săptămâni, în timp ce el încercă să-i deschidă rochia. Nu mai trebuie sa refaci nimic? întrebă ea tachinindu-l.

Nimic. Dă-mi-l să-l tin eu, cit te schimbi tu, spuse Michael şi întinse mâinile după copil.

— In. Ce fel sa ma schimb?

Foarte nostim! Să-ţi schimbi îmbrăcămintea, pentru ca va scot pe amândoi la cina, ca sa sărbătorim. Doar nu în fiecare zi termina un bărbat o carte.

Doar nu în fiecare zi un bărbat de treizeci şi şapte de ani isi scrie autobiografia.

— Autobiografia noastră, spuse el luând copilul sr sarutindu-l, înainte de a-l pune lângă umărul lui.

A ta, spuse Emily zâmbind şi se îndrepta spre scara casei mari, vechi. ÎN timp ce urca se gândea la ultimii doi ani din viaţa ei.

Se gândea la felul cum il întâlnise pe Michael, aproape trecând peste el cu maşina, cum el avusese o' amnezie şi cum s-au străduit sa afle cine era el. ÎN timpul căutărilor lor, cu FBl-ul care ii urmarea, crezând din. Greşeală ca Michael era un criminal, iar ei au descoperit ca cineva voia sa o omoare pe Emily.

Un moment, ea se opri pe palier şi se uita în jos, la parul negru al soţului ei, care il ţinea pe fiUI lor în braţe şi se legăna uşor cu el, în timp ce ascultau melodia favorita a copilului.

Isi aminti acum a salvat-o Michael de'barbatii aceia, cum au plecat pe motocicleta lui Michael şi cum, 'in urma lor, maşina cu cei trei bărbaţi şi o femeie a căzut în prăpastie. Cei patru au murit pe loc.

Când s-a dezvăluit ca Donald Stewart, reporterul de ştiri şi logodnicul lui Emily, fusese implicat în complot, acesta a fost discreditat şi dat afara. Ea a auzit ca acum Donald transmitea buletinul meteorologic într-un orăşel al cărui nume nu-l cunoştea nimeni.

După aceea, Emily şi-a revendicat moştenirea, casa Madison, iar ea şi Michael s-au căsătorit. Au folosit o parte din averea căpitanului pentru a renova casa cea veche, pina ce aceasta a devenit un cămin frumos, pe care ea şi Michael plănuiau sa il umple cu copii.

Curios, se gândi ea acum, cum ceva care la început părea atât de nefericit s-a terminat cu bine. Uneori se întrebă cit de diferita ar fi fost totuşi viaţa ei daca ea şi Michael n-ar fi' fost scăpat atunci când bărbaţii îndreptaseră pistoalele spre ei.

Dar am scăpat, zise ea cu, glas tare, apoi continua sa urce treptele. şi slava lui Dumnezeu şi Cerului ca au scăpat. -

Un moment, ea se opri sa se uite în sus. La vitrsliul mare care se întindea din vârfuţ casei pina la primul etaj. Originalul se spărsese cu ani în urma, iar când Emily a moştenit casa, spaţiul era acoperit cu scânduri. Când s-a dus să-l injocuiasca, Michael spusese:

Hai sa comandam o imagine a arhanghelului Mihail.

Si ai o fotografie a lui ca sa i-o dai sticlarului? întrebase Emily ca să-l tachineze.

Nu, dar, lucru curios, eu stiu exact cum arata.

Iar acum exista un vitraliu cu un bărbat înalt de trei metri şi jumătate, un bărbat extraordinar de frumos, cu o armura neagra şi cu o privire dura spre toţi cei care treceau pe lângă el. Dar chiar cu privirea aceea dura, era ceva de bunătate în expresia lui, iar Emily. Ii zâmbea îngerului de fiecare data când trecea pe lângă el.

Îţi mulţumesc şi ţie, şopti ea, dar nu ştia de ce. Ce legătură avea un personaj de ficţiune ca arhanghelul Mihail cu faptul ca fuseseră salvaţi din mina unor bărbaţi cu revolvere?

Neavând răspuns, Emily ridica din umeri şi se duse sus, în dormitorul lor, şi deschise usa dulapului.

Căpitane, ce sa îmbrac asta seara? spuse ea cu glas tare, referindu-se la fantoma despre care lumea spunea ca bântuie prin casa. Dar nici ea şi nici Michael n-au văzut nici o dovada ca ar exista o fantoma în casa si, în plus, nu credeau în fantome.

Uitându-se în jos la' burta ei care mai lasa inca mult de dorit pina sa devina plata, ea se strâmbă.

Haide, căpitane, fie-ţi mila. Ce-ar putea purta o femeie grasa ca mine, care a născut de curând, ca să-l atragă pe soţul ei?

Ea spuse cuvintele în gluma, dar, în momentul următor, auzi un zgomot în auşul dulapului.

Doar n-au venit iar veveriţele? spuse ea uitându-se la plafon. Aprinse lumina, apoi spre uimirea şi groaza ei, văzu cum tot tavanul dulapului începu sa cada. Sunt termite, se gândi ea uitându-se în continuare fix la scândurile care cădeau. După ce căzură jos, ea se apleca, dar ii căzu ceva în cap, iar când ridica mina, simţi ceva neted şi rece.

Când praful se aşează, Emily se uita la mina ei şi văzu ca ţinea un colier de smarald, iar la picioarele ei şi pe umăr, agăţate de hainele ei, erau bijuterii cit într-o comoara a unui pirat.

Vai de mine, exclama Emily, cu ochii mari, uitându-se la obiectele strălucitoare.

Ce-a fost asta? tipa Michael alergând în sus pe scara, cu copilul strâns în braţe. Eşti bine? A răsunat de parca se prăbuşea acoperişul.

Încet, Emily se întoarse spre el şi ridica mâinile.

Cred ca am găsit bijuteriile străbunicii, zise ea încet.

Sa fiu al naibii! spuse Michael ridicând o brăţară ce părea a fi din diamante galbene.

Deci, le-ai găsit! Mulţumesc, bătrâne, spuse el; apoi atât el, cit şi Emily puteau jura ca au auzit un ris însufleţit.

Hai sa ieşim de-aici, zise Michael.

Apoi, toţi trei coborâră în fuga pe scara, râzând.

Arhanghelul Gavril se uita în sus ia arhanghelul Mihail şi spuse:

— De ce l-ai trimis pe pământ?

Pentru ca, de-a lungul secolelor, Michael se îndrăgostise de Emily. Lucrul acesta se întâmplă uneori, dar, în cazul asta, Michael intervenea în mod negativ. Emily are o inima foarte buna, dar se îndrăgostea de bărbaţi rai/in ultimele doua vieţi, pa sa n-o vadă pe Emily căsătorită cu un bărbat care sa o trateze ca pe un gunoi, Michael a rupt tiparul şi a oprit căsătoriile.

Si nu-i bine asta? ihtreba Gavril cu ochi strălucitori, pentru ca ştia raspunsu il amuza întotdeauna sa vadă un soldat atât de glorios ca arhanghelul Mihail implicat în altceva decât în război şi pace., Ar fi fost bine, dar Michael nu putea suporta ca alt bărbat sa se însoare cu ea, aşa ca Emily a trebuit sa duca o viaţa de fata bătrână. Doua vieţi, ea a murit virgina, fara copii, fiind o povara pentru rudele ei şi ducând 6 viaţa trista, singuratica.

In esenţă, l-ai trimis pe pământ sa se hotărască daca vrea sau nu sa fie cu femeia pe care o iubea.

Exact.

Si, a făcut ceea ce sperai?

Ah, da… Mi-a făcut o mare, placere. Amândoi sunt oameni buni şi vor avea copii buni. Vor radia multa dragoste şi bunătate. Pamiritului ii sunt întotdeauna folositoare dragostea şi bunătatea.

Atunci, tânărul nostru prieten Michael nu va fi retrogradat?

Arhanghelul Mihail se uita! a vechiul iui prieten şi văzu ca il tachina. Zimbi. Indiferent cit de ameninţător era aspectul lui el nu-l speria pe Gavril şi nici nu-l păcălea, pentru ca Gavril, ca şi Dumnezeu, ştia ca Mhail avea o inima buna şi blinda.

— Nu prea, murmura Mihail, apoi isi îndreptă din-nou atenţia la ce se întâmplă în casa Madison. Nu, nu prea.

SFÂRŞIT